

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΥΣΣΑΣ
Εθνική Βιβλιοθήκη Αθηνών

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Δ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Μαρίας τῆς Ἀιγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριψύδιου γ'. καὶ τῆς Ἀγίας προσόμοια γ'.

Ύμνος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρῶτερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιλαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἰσθησις, καὶ τῶν σοῖ θεόφρον, πεπραγμένον ἢ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοῖ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰμὼν γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεοπαίδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημος τῶν πρῶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ἐὐλαν προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀγγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἐνθῆς εἰληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν· καὶ τὸ βέβηρον ἐπεσεύασασα, τὸ Γορδάκιον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τῆν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἠμάνυρωσας λεπτύνασα σαρκίς, δι' ἐργασίας αἰμύνησθε, Μήτηρ τὰ οἰδήματα.

Ερημον οἰκίσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπῆλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεκόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνυσι, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παρρησία, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο γάμος νυτρίπεται, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδύνεις μέλαινα, ἐκκσίως φυγῆ· ὀμπαρὰ πάντα σε, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια· ἢ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῆ ἀειπαρένω κραυγάζουσα· Ὑσώπω πρεσβείας, ραντίσασα καθάρισον Ἀγνῆ, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνῃ σε.

Ἡ Στανρεθετοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆνα, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὸν σε στήσαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸς κρήνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτω παριστώσῃ σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς οἴκῃ, ψεῦ! οἱ παρῶνοι ἢ βλέπονσα τιτυρίσκουμι, καὶ συγκατακρίνουμι Κύριε· ὄνειρ καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στενωμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκράυξθη, μόνε πολυέλεε.

Εάν δὲ τύχη ἐν Σαββ. λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιώμαλ.

Δέξαι, Ἦχος β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θρηνύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἐτέμεν· τὰ τῆς εὐνοίας, ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρείθροις τῶν θαυμάτων σου, τὴν ἐρημον ἄπασαν κατήρδυσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμη Ὅσια θεοτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Στένω, ἐκ βαλέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στῆθος μου, κράζων τὸ, Ἦμαρτον· καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώμην· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπέιρομαι. Οἴμοι, τῇ κακῇ συνήθειᾳ ταύτης οὐκ με λύτρῶσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

ἢ Σταυροδυστοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτὲ, ἥλιος ὁρῶν σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον, ἐφρίξαν δὲ κάταθεν, τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπουράνια, πάντα ἐξέστησαν· σοῦ δὲ, τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἐκλαiven ἡ ἀχραντος Κόρη, ἀνυμνολογοῦσά σε φιλόνηρωπε.

Ἀπαυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβούσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα εἰδωσισκε, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγέλλεται, Ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ Ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὸν ὄρονον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἄλλ' ἀρετῆς Μαρίας ἀγλαόφρονος ἀμασσι μέλω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέφρωσε ποτὲ, τὴν Φαρισαϊκὴν νικίδα πανστρατικῆν, ἡ ὑπερόπλος δύκαις σαρκολίβεις ὁ Λόγος θεῶν, τὴν παρμύνην ἀμαρτικῶν ἐξήλειψεν, ὁ δεδωξασμένος Κύριος· ἐνδοξῶς γὰρ δεδωξασται.

Αγλαίος τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτοδοτίδος μαρμαρυγῆς, νῦν εὐροῦσα τὴν ἐλλαμψιν, τὴν ψυχῇ μου δέομαι, φωταγωγῆσον, σκοτισθεῖσάν τοις πάθεσι, σοῦ ταῖς ἱερασίαις, ἐνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχῆν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφρου ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγους πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βίραθρον ἀπώλειας ἐμπέπτουσα, τὰ κρεῖττονα εἴλου, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Αογισμοὺς ἀτόπους ἐμπαθῶς, χαρίζουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς καὶ ἀδουλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμηνύουσις τοῦ Ποιήσαντος.

Ακρατία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ μακαριότητι τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐραστὰς φανλίζουσα, μετῴσις κρείττονος, ἀπειτήχισας σαυτὴν ἀνάγκαστε, ἀντιβυλλομένη, πάσης ἀμαρτίας τὴν ἄσπουδίτην. Θεοτοκίον.

Ρυπαίνετα πάθει τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παραπτώμασι, μακάριστεντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν εὐπύστατον, καὶ ζωήροτον, ἀβυσσὴν κλίμασα, Καγαριτωμένη, κάθαρον καὶ ρῦσαι τῶν πταισμάτων με.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρῳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ὑψοῦμένη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ φάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Επερωθῆς τῷ πῶμα τῷ υπερβίῳ, καὶ δόξης φειρομένης ἀπορραγείσα, προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότῃ· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθούσα τῆς ἀμαρτίας, καὶ γινώσιν μνηθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ηράσθης τῆς ἀρρήτης φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκλήρων υπερειδούσα, ἀνέδοαμες πρὸς αὐτὸν θεωρίαν, ἐν πίστει κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συηρόημεν τῷ τόκῳ σου Θεοτόκε, ταῖς δειμαῖς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν κτίσταν γὰρ συνελάσας ἀπορρήτως, καὶ ἐσω-

μάτωσας, τὸν ἀκατάλιπον ὄθεν Θεοτόκον
σε πάντες σέβομεν.

Ὁ Εἰρώς. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ψαλμ. 8. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σικιτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χα-
λωσάσα, πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρείου
ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν
γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου Δεῖσασθαι,
ἰερώς αἰδοίμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὄθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύ-
μως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακαρίστε. Διὰ
τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πι-
στῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν αἰτούμενοι, τοῦ
δαρηθῆναι πλεσίως, ἡμῖν ταῖς προσέβαις σε.

Θεοτοκίον.

Εἰς Ἰλὺν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπόστασις ἐν ἐμοὶ· δεινὸς γὰρ κατεπόν-
τις, καταγίγς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἡ τε-
κοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόνηρον, ἐπ' ἐμὲ
ἐπίδελφον, Παρθένη καὶ ῥύσαι με, πάσης ἁ-
μαρτίας, καὶ παθῶν θυγοφθόρων, καὶ πάσης
κακώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γῆθόμενος Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμων καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρατὴν, ἡ
Ἄμωας Σαυρήσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδικίαι
κρεμάμενον, Σρηνοδοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἶμοι
φίλτατον τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ
φρικτὸν καὶ ξένον, ὁ βλέπω μυστήριον· κό-
πτομαι τὰ σπλάγγνα, καὶ φεναίξιν οὐ σθένω,
καὶ φέρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρούμε-
νον· ἀλλὰ Δέσποτα Κυρίε, οἴκτιρον Μητρός
φαναγμούς, ἢ χάραξ με ἐμπλήσων, ὡς ἔφησας,
ἐξαναστάς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύ-
ναμος.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρώς.

Υμῶ σε· αἰὸν γὰρ Κυρίε, εἰσακλήκοα
καὶ ἐξέστην ἕως ἐμοῦ ἦκαι γὰρ, ἐμὲ
ζητῶν τὸν πλανηθέντα διὸ τὴν πολλὴν σου
ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

Μετήχηθις, ἐκ πατρίδος ἐνδοξέ, τῇ προνοίᾳ
πλωίζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῶ ἔρωτι, Σιω-
νιτῶν Ὁσίᾳ Μητέρ, ἐν ἡ δια τῆς ἐξαγορεύσεως,
τῶν πεπραγμένων εὐρὴς τὴν διάλυσιν.

Αδῆλας, ἀδμημένη ἐνδοξέ, καὶ βελτίονος ἐ-
ποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν
ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νοῦν ἐπιστάτην κα-
ταψήσασα, τῆς ἀδελφίας ἔγνωσ τὰ ἀπόκουφα.

Πῶσθησα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν Δεῖαν
καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέ-
πτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἐνθεν ἐκοι-
νώνησας.

Ιδοῦσα, τὸ φωτειοδέστατον, τῆς Παρθένου
καὶ Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἰνδαλμα, προσ-
ἔδραμες μετὰ δακρύων, αὐτῇ τὰς συνθήκας
παμμακαρίστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώ-
σεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ νῶθη, ἀπορήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε
προφησίᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὄλον
με ἀγκλιαίξει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προσερχό-
μενος, ὁ οὐσιώσας ἅπαντα βουληματι.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρώς.

Ο φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθόζω, Βασιλεῦ τῆς
εἰρήνης, φωτίσόν με τῇ ἐπιλάμψει σου ἄλλον
γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολικῶς, ἐκδημοῦσα τοῦ βίου, καὶ πρὸς
τὴν Δεῖαν, κατεπειγομένα τῆς ἀπαθείας,
τρίδον Σέφρον, διάβέβηκας πόθῳ, Ἰορδάνου
τὰ περιβόητα, νάματα καὶ δόξης, ἀρήτου τε-
τύχηκας.

Αρῆνωπόν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη πρὸς
τοὺς ἀγῶνας, ὄρησας ἀθλοῦσα διαφε-
ρόντως, τῶν ἐναντιῶν, τὴν δυσκάθεκτον πλά-
νην, καρτεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρα-
τείας ἀγάλισμα.

Γυναικίαν, φύσιν καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρα-
τείας, λουσαμένη ὡς ἐν Δεῖῳ λειμῶνι, ἐν ἐρή-
μῳ περιπολεῦσα, ἔχαιρες ὄρωσα τὸ κάλλος
τοῦ Κτίστου σου.

Αλόγις ὁ ποιῶν, ὑποφείρας τὴν Εὐαν ἐν
Παραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τροφῆς ἐκεί-
νης, ἐξωφραίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν
πατεῖται καὶ καταβέβηται, τοῖς ἀνδρικότα-
τοις σε Μητέρ παλαίσμασι.

Θεοτοκίον.

Ανατολήν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτο-
φόρον, ὄχημα Παρθένης τοῦ Βασιλέως, ἐν
ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κίβωτόν τε τῆς
ἀγαθότητος, φέρουσα ἐν κόβῳ Χριστὸν ἐπι-
στάμεθα.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρώς.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεῖνχρίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθοράς ὁ Θεός
με ἀνάγαγε.

Ολοτρόπως ἐβέλχθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείας Χριστοῦ παμμακάριστε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἐφοδόν, ἀπεκρούσω, ρωσθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Φαίδουθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, καὶ ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πόνοις ἀσκήσεως.

Ρωμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη τὴν μόνην πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκάστοτε, προσεπεριδομένη πανεύφημη.

Θεοτακίον.

Ουρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, Ἐρόνος Παναμίμητε τοῦ Βασιλεύοντος, σωματικῶς χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ Θεορχίας τὸ πλήρωμα.

Ο Ἐρώς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ψαλμ γ. Ἡ Παρθένος.

Η πορνείας πρότερον, μεμειστημένη παντοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετανόῃ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθεύσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ κατατατούσα διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη Μαρία πάνσεμνη.

Ὁ Όσιος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμη, τὴν τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἀναφανέντων Σρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσεγεγθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, διὸ καὶ ὑπόβης ἐν Χριστῷ διὰ βίου καὶ πράξεως, βασιλείας οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη, Μαρία πάνσεμνη.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ Όσιος τῆς Ἁγίας, εἰ τυχὴ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἴμη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ· εἰδ' οὖν, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ταχέντος Πνευ.

Συναξάριον.

Μην Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.
Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς οσίας Μητροῦς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἄπρος πνεῦμα, σαρξ ἀπερόου παλαι·
Τὸν ὄστινον, γῆ, κρῆπτε νεκρὸν Μαρίας.

Πρώτῃ Ἀπριλίῳ Μαρτίν θάνεν εὐχος ἐρήμῃ.
ὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῇ ἀκλασῆα τὸ πρότερον ζήσασα, καὶ πολλὰν ἀνθρώπων

ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν ἠδοῆς πρὸς ὄλεθρον ἐκκαλυμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δεκαεπτὰ τῇ ἀσελγείᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθύς ἐκ παιδῶς πρὸς τὴν πονηρὰν ἐξολισθῆναι πράξειν, ὕστερον ἐπέδωκεν ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατεῖα καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑβώθη δι' ἀκαθείας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κύμας ἐπιβαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχολομένη, μετάρσιν αἰρεσθαι. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνήσεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἀκλόατος ἕως καὶ αὕτη συνεβραβήθη. Κατὰ τὸν τόπον δὲ γενομένη, καὶ ἀδράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσοδῶ καλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένου ἀγνήν ἐγγυητὴν ἔλετο, εἰ τὴν εἰσοδὸν συγχωρησείη, σωφροσύνην μὲν ἐλεῖσθαι, μηκέτι δὲ βίβη πονηρῶν καὶ ταῖς σαρκικαῖς δουλεύειν ἠδοκαῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μὲν τῆς εὐχῆς τυχοῦσα, καὶ περαιθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἔρημον, ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἡγωνίσασα, μηδένα μὲν ἀνθρώπου, μόνον δὲ τοῦ Θεοῦ ἔχουσα Θεοπῆν· δι' οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπάνεστη, τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγαγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτέλετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Μακαρίου, Ἡγουμένου τῆς Ἡελεκαπτίας.

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,
Μακαρίως νῦν γῆ ἔνοικε Μακάρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακάριος ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀποφρανθεὶς, ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ θεῖα. Παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν τῶν ἱερῶν γραμματίων παιδείαν, δεξιᾶς τε φύσεως ἄν, καὶ ἐπιμελείαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν τῆς Γραφῆς διεξῆν, ἐπέγνω τὴν τε τῶν ἐπικλήρων εὐτέλειαν καὶ ταχέαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων αἰδιότητα. Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξῆν, κατήντησεν εἰς Μοναστήριον Πελεκητῆν προσαγορευόμενον· καὶ καταμείζας ἐαυτὸν τοῖς ἐκείσε Μοναχοῖς, τὸ Χριστοφόρος ἀποβαλὼν, (οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο) Μακάριος παρὰ τῶν ἐκείσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δεῖν ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ τὰς ἀρετὰς κατορθώσας ἐπὶ πολλῇ ταπεινώσει, γέγονεν ἀρχηγός, ὁμοῦ τε καὶ Σωματωργός, ἐξαιτίας καὶ γὰρ ἀνίατε πάθη ἐθεράπευ-

σεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ μετὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς δι' εὐχῆς κατήγαγε· καὶ μεγάλον καὶ ἐξακούστου αὐτοῦ γεγονόςτος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέβησεν πρὸς αὐτόν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγλήματα δι' αὐτοῦ ἀποσμηχόμενοι, οἱ δὲ σωματικὰς Θεραπείας ἀπολαύοντες· ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς ῥωννύμενοι, ἰσχυρῶς ἐπορεύοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Ταρασίας, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, κατήκοος γενοῦν, μεταστείλατο αὐτὸν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, πάλαι μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀπρηγρευμένη νόσῳ κατσαχημένου, Θεραπευθέντος, τότε δὲ τῆς συμζίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευθείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναγνώσεισθαι· ὃν καὶ εὐλογίας, ἀνευροῦν Κυρίου πεποιήκεν· οὐ γὰρ παρακοῆν ἐνόησε, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀλλ' ὑπακοῆν ἐπετήδευσεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσαγαγῆναι. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μοῦνην αὐτοῦ, τὴν ταπεινώσιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανόλοργος διάβολος καθύρυσεν ἐν Βυζαντίῳ Βασιλέα τύραννον, ὃς τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῶ πυρὶ παρέδιδου. Λέων ὁ Ἀρμενίος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Νικηφόρον ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιμανδρίτας ἐξορίαί τε καὶ φυλακαί τε δειναῖς μάλιστα κατήκισε. Τότε καὶ ὁ Σουάσιος οὗτος ἀνὴρ, εἰς ἃν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἀγίων Πατέρων, πομπιλως βασιανίζεται καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν, μέχρι τέλους τοῦ αἰτιοῦ ἐκείνου Βασιλείως.

Βασιλευσάσ' δὲ μετ' ἐκείνου Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρῆς Θεσηκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δι' ἐκείνου καὶ δι' ἐτέρων χολακεύσας, καὶ ἀπειλήσας, ἦνε πλεόν οὐδέν· διὸ καὶ ἐν Ἀφρουσίᾳ τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίασας, ἐν ἀσφαλείᾳ ἐρύταττεν. Ὁ δὲ Ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, ἠὲ χαρίζεται τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ πλείστα ἀγωνισάμενος, καὶ σημείων αὐτοῦτοῦ ἐκέισε γενόμενος, ἀπέβη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλείδῃ Γεροντίῳ ἐκ ζήφους

Γερῶν μετέσχε παμβασιλείως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἀχάζ.

Στίχ. Ἀχάζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστῶς πλῆθον,
Ἀχάζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πεύρασαν.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥῆθ' ζ'. Ὁ Εἰρημῶς.

• **Εἰκόνας** χρυσοῦς, ἐν πεδίῳ Δεσφῶ λατρούμενης, οἱ τοῖς σε Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀβειωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πύρος ἐβελήθητες, δροσιζόμενοι ἐβάλλον.
• **Εὐλογητός** εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νικῆσαι ζήτων, ὁ ἀλάτωρ πάσαν γῆν, ἀντενικήθη, ὑπὸ γυναικὶ ὁ καυχώμενος, καὶ φρουαττόμενος ἀμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὄραται, ὁ νεκρῶσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ζωῆς ἀποβαλλόμενος.

Οτῆ ἑσπῆμ, οὗτος ζῆστρον σοὶ γεγένηται, ἀναφυγή καὶ παραίλησις, τρέφω ἀπορόφω δύναμις, καὶ ποτίζω κραυγάζουσαν· **Εὐλογητός** εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῶ κραταιῶς, πεφουμένη τῶν πάλαι τας τρικυμίας, ἀπειτινάσ' ὡς περ Σάλασσαν, Θεσηκίως διατέμνουσα, τῆς ἐπαγγελίας πρὸς γῆν δὲ, ἀπαλῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν κατοικεῖς τὴν ἀδιόρουστον.

Απείροις ὀρμαῖς, τὸ ἑδραῖον καὶ στεφρόν τῆς καρτερίας σου, καταπαλαίσει ὁ ἐπίβουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὄθεν τῆς αὐτοῦ ἀπαλείας, καταπαίρουσιν κραυγάζουσα· **Εὐλογητός** εἰ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάθενε σεσημῆ ὁ ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὄθεν τῶν φρικτῶν ὡς μεστίτη, ἀνυμνοῦντάς σε λέγομεν· **Εὐλογημένη** ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Ῥῆθ' η'. Ὁ Εἰρημῶς.

• **Τὸν** ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάσαντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερφυοῦτε, αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μαρμοραγῆς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοροταεῖσθός ἠλατρίμενος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φλόγος τῶν κητοροβωμάτων σου· ὄθεν σου τὴν μνήμην, πιστῶς δοσολογοῦμεν.

Ανεκκαλήτου τῆς χάρας, ὁ Θεός σου Ζησὶμας κατήβηθη, σὲ σαρκῶς ἐν ἐσπῆμα τετρηκῶς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα

τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχούσα τῶν γεῶν, καὶ τῆς θείας ἀμοιβῆς ἡξιωμένη, θεοφόρε ἐμνήστης τοῦ ζωσιμᾶ τῆς ὁμῆς, καὶ τουτῶ συμφάλλουσα ἔλεγες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἦνα τὸν ἄνθρωπον σωτήρ, ἐξομοίῃς ὁ Θεὸς τοῦ βροτοκτόνου, σοχοφόρος ὠράδης, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθοῦς, φυλάξας ἀγνὴν τὴν τελοῦσάν σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἑῖρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ 5. Ὁ Ἑῖρμός.

• **Ἦ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
• ἀνωτελέστα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδη-
• μύσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφρά-
• στας σωματώσασα, εὐλογημένη Πάνταργε,
• σὲ Θεοτάκε μεγαλύνουμεν.

Μακαριωτάτης καὶ θείας, ἡξιῶθης μεταστάσεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα, καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγοῦς, πλησθεῖσα παμμακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἡξιωμένη τοῦ Νυμφίου σου,

Ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἄβροχας, θεοφόρε ἐπιβέβηκας, τῆς ἐκδημίας ἡρῶσα τὸ ἀπόδρητόν, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, καταλαβοῦσα πάνσευγε, καὶ τὴν τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραϊσμένη τῇ λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν, τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυκειὰς ὠραιότητος, κατατροφῆς θεόληπτε, μετὰ δικαίων συγχορευούσα.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως, ἀπολαύου-
τες τὰ ἐπαθλᾶ, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν θεοφόρον, ζωσιμᾶ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν ἐξελείψασθε, τῶν τῶν πταισμάτων ἄφσειν, παρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὠφθης ἀνωτέρα ἀπάντων, ποιημάτων Κόρη Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσασα καὶ γαλακτι, μητροπρεπὲς θηλάσασα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνουμεν.

Ὁ Ἑῖρμός· Ἦ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως.

Ἡ Δ΄. Ὠρα, καὶ Ἀπολυτίς.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁσίου Σαυματουργοῦ Τίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 4. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριμῆδου γ΄, καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαιμάτος.
Τίτε θεοφρον Πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βασιλεύσας σταυρῶν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεύθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαξες, ἴσθαι πάθη τῶν προσερχομένων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διαίτην πνεύματος· ὅθεν τὴν σὴν, μήμηρν ἐορτάζουμεν, πανηγυρίζοντας.

Τίτε παμμακάρο Πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερός καθαίρομενος, καὶ τὸν νοῦν μελέεσι, θεϊκῶς φωτίζομενος, ἱερωσύνης χάρισμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ θείου Πνεύματος, ὅπως εἰσδέδεξαι, λειτουργήσας ἀρίστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, καθάπερ Ἀγγελος.

Ὁσίο· Τίτε θεόπνευστε, Ὁρθοδοξίας φωτὶ, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σιοστεινῆς αἰρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεισιώσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαινότατος, ἀσὴρ φωτίζεις κόσμον τὰ πέριτα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζουμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παίσις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίων ὄψιν τὴν σὴν, ὁ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγῆς, χεῖρας ἀς ἠχρῆωσα; Δέσποινα σώσον με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἦλιος ἰδὼν σε ἐφοίξεν, ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θηλήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτρα διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πάσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκνοῦσα σε, ἀπειράνωδως βλέπουσα, μετ' οἰμαγῆς, Οἰμοὶ ἀνεκραύγασ'· τί τὸ ὀρώμενον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως, καὶ Ἀπολυτίς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὁ τῶν μοναστῶν στυλος ὑμνεῖσθε Τίτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Ἦραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
- Δίγυπτιαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
- Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ
- ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὁλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός, θειῶς ἐμπαγένητα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς, Ξησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς προσέειπας με· Τίτε διάσωσον.

Τῇ Θεῖα τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, Θεῷ προσνήχης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν, καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ λάτρις ἐχημάτισας.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν, Σηλάσας ἀπόσω, τὴν πεκρίαν τὴν τῶν παθῶν· ὄθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παυλὸς σε φοιτητὴν, Τίτον εὐφημοῦμεν· τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτῆς, ἀγῶνων ἐδείχθης Θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους ἀπήλειπας.

Θεοτοκίον.

Ἄσπον τὸν ἀμίσητον ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τούτων, ἐπ' ἐσχάτων Θεανδρικῶς, ἐκνήσας μόνη Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
- σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσποτι-
- σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἀγιασματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὁσῖσι, ἀρωμάτων, ὄλωσ' συντεθείης, εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁπλον τὴν ἐγκρατείαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν Ὁσῖσι, ἔχων αἰεὶ, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, Ξηριαμβεύσας καθήσχυνας.

Νέον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιπθεῖς σοφῶς ἔσθασας, τὸν τῆς σαρκός, νόμον καὶ νομιμίας, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Ἀπασα τὴν ἔσπιν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὁσῖσι, πρὸς τὸν Χριστοῦ, πόθον προσερείσας, τῶν γηνίων ἠλόγησας.

Ἀρτέμ.

2

Θεοτοκίον.

Ἰλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσσώπῳ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρυῶν τοῖς βέμμασι, καθάπερ δένδρον σοφῆ, αἰεὶ παινόμενον, δικαιοσύνης καρπὸς, πλουσίας ἐξήνησας· ὄθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ἀρωγότης· ἀλλὰ ταῖς ἱεσίσαις ταῖς σαῖς, πάντας περίσως.

Ἔτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἄπαντα, ζήσας τὸν βίον σε σοφῆ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκον, θαυματοφόρε Πατῆρ ἡμῶν Ὁσῖσι.

Θεοτοκίον, εὐοδόν.

Εἰν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθα σου ἐκτενώσ'· Μὴ διαλίπης προσβευούσα, τῷ φιλανδρῶν σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, κατακουσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον, ὑμῶν σε τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
- μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
- ἐδόξασά σου τὴν Θεοτότητα.

Σηπεδὸνα μακάριε, τὴν τῆς ἀμαρτίας πάσαν διεπτυσσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως, τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυμάτισας.

Τῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθείς, Ζερμῶς ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ, καὶ εἰσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης παμμακάριστε.

Ὡς λειμῶν εὐοδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν παραδείσιος ἔμφυχος, τὴν ἐγκρατείαν ἐξήνησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμωτάς σε.

Νομοθέτη ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα προτύπητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυὶδ ἀληθῶς, κειτημένους πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χερουδίμ ὑπερέβαν σε, καὶ τῶν Σεραφίμ ὑμνοῦμεν Πανάμωμε· ἐν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγέλαις σου.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιόν; ἀλλ' ἐπί-
- στρεφόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
- σου, τὰς ὁδοὺς μου κατευθύνον δέομαι.

Σέβασα πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγώνων σου Ἰτέ μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, δαφιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχορημάσιας.

Τ

Υπομεινὰς γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στύλο, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμνὴν σε, βακτηρία Δεῖα, ἐπὶ νομαῖς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα σε πάντες, τείχος καὶ ὀχύρωμα καὶ στέπην Ἀγρατε, καὶ πρὸς Βασιλείαν, ἀκαταίσχυντον ἐξοδὸν ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος, μὴ ἐπισπεῖν ἐκδυσωπούμεν, μητρικαῖς σου προσεύχαις πανάμωμε.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
- μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
- νάγωγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
- ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λύσας παθῶν τὴν ἀχλὺν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ὁλας ἐξέστης Θεῶ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως, καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκρατορος, ἐδράξω θεολήπτε, τῆς ὑπερκοσμίου, Βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνελέξας ἐν φυγῇ, τὸν Δεῖον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, ἀγγελίαν, σεμνότητα, ἀγγυκλίαν σύντονον, δι' ἧν ἐγνωρίσθης, οἶκος ὄντας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Υλης τῆς κάτω σοφῆ, παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, ἀλλὰ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἀνω λήξεως, κληρονομίος ἄφνης, διὰ βίου τελειότατος.

Θεοτοκίον.

Συνειληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρα σε, καὶ τοῦτον ὑπερφωῶς, Πανάμωμε τέτοκας, δι' λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός: Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξαρίον.

Τῆ Β. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο, Ἰτέ; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λεῖπα μεταστάς, ὁδῶν οὕτω Κυρία.

Δευτεροῖν Τίτωιο ἀπὸ φυγῆν Νῆες ἦσαν.

Ὁυτός ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰτίος, ἐν νεαρῶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινύδιον, καὶ ἀπετάξατο· καὶ τοσοῦτον ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπεινώσιν καὶ εἰς ὑπακοήν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀδελφότητα ὑπερέβῃναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἀνθρώπων. Ποιμὴν δὲ γενόμενος τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τοσαύτην πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνοσίῳ. Καθαρός δὲ τῆς ψυχῆς καὶ τῶ σώματι ἐν νεαρῶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὡς Ἄγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ Σανυκοτοργός, ἐξάσιος γενόμενος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, ἤλθην ἐμφυχον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραπτον τοῦ ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνασκηταῖς αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀγαθῶν, Ἀρμενοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σὺ συμβουλιθεὶς Ἀρμενικῆ συγγόνῳ,
Ἰδοὺ Σαλάσσης ἀμυρηννυμαι, λέγε.

Ὁυτοῖς ὑπῆργον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανου τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί, τῆς Λυδίας ὀρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, παρεστέψαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀρμενικὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παρῆρησις, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτιζεται· καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὠρῶτο ὅλως διηδηκῆς ὑπὸ τῶν λακτιμάτων, καὶ τὰς πλευρὰς διεβρόγας, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας διαπυνηθεὶς. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστει

καὶ ὁμολογίᾳ, τῇ βυβλῇ τῆς Σαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειούται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον, τοῖς τοῦ χαλκοῦ μεταλλοῖς τλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἰεροκλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανούς ἐθεάσατο, ἑαυτοῦ ἀπειθήσας, αὐτοχειρῶς τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς βασάνους ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ Σαλάσῃ ῥιφεί, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐχομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σμῆνῃ, καλῇ τε ἡ Θεοδώρα οὐσα, Δῶρον προσήχη ἐυάρεστον Κυρίῳ.

Ἀὐτῇ ἡ Ἁγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, ἐπακινέσκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγνοσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστίνης. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεσθαι κατὰ τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολλῷ μαστιχομένη, τῇ Σαλάσῃ ἐκδίδοται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεῖθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὡς κλῆμα τιμηθεὶς Πολυκαρπος Κυρίου, Τὸν καρπὸν οὗτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανηήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάθησαν φάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
• Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίας, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάντα κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βοῶντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν ἀλύσι χορδαίς, ὀμιλῶν Θεομάκαρ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἀνω βασιλείας, ἀλήκτους ἀπολαύων, ἐποπτεύεις τοὺς φάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ὁμολογίᾳ, τῇ τῆς πίστεως Πάτερ ἔμεινας ἀτρεπτός· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔραζεις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιησοῦ τοῦ Δεσπότην, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, κάμει κατασιχθέντα,

τῷ βέλει τοῦ Βελλίαρ, ἰατρούσις κραυγάζοντα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκυφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν ευκαιρίᾳ, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· Ὁν ἐκτενῶς Ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὄν ἡμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερφουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἐμπνουν ὡς ἀληθῆς καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θτῶν ἁγίων δῆμος καὶ ἀδικῶν· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐχομίσω.

Ωραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀσπίδος ἀναιμάκτου, ἕμινον ἀναμέλπαν, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοῖδα τὴν ἱερὰν ἐφόλισα, καὶ τῶν θυσιῶν ἀναμάρκτου, ἕμινον προσπνέχθης, Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ νηδί σου τὸν πρό σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομήτορ ἄχαρante Παρθένη, τέτοκος ἀφρόστος, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῆσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀσπλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τατὴρ νοσοῦντων ἐν πάθει, Θεόθεν ἐδείχθης, ἐλατῆρ δὲ μακάρη, καὶ δίκτης πονηρῶν δαιμονῶν διὸ σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φλοῦς οικητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκευάσας τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλη, Σείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Ορον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σους πόνοους, ἀληθῆς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Σήμερον ἡμέρα εὐρτίος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος, Μοναζόντων τὰ ποιμνία, εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἐστίαν, καὶ βρωσὴν ἀπράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν σοὶ σικνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς γεννάρχας, κακοτρόπως περηνί-

σαντα, βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἰρμός: Τὴν ἀγνὴν ἐνόθῳξ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας εἰς τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικητᾶ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσταίμεν Στίχους γ'. καὶ τοὺς φελλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Προσομίου γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐν τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Λόγω, κυβερνούμενος ψυχῶν, Ζεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστῶν· σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ διερίζων τὸν ἄσταχυν, πολύχουν θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὦ νῦν, παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιήμας σου ταύτης, τῆς αἰετιμώσης σε θεόπνευστε.

Πρᾶος, πεφυκῶς καὶ προσηγῆς, τῆς Ὁρθοδοξίας τῷ ζήλῳ ὠφθῆς μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς ὄρου ἐγκρατεῖαν, Νικητὰ θεόφρον, ἀπασαν τὴν βλάβασμον, αἴρῃσιν ἠλεῖγας, Ζεῖαν, τοῦ Σωτήρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὅροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίας σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις ὁ σκοτεινοτάτος, τύραννος κατέκλεισε θνητῶν ἀμότητι, Παραδείσου τὴν οἰκῆσιν, ἐν νῶ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόγων ἐπάλλα δροπέμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένοι, ἐκ βαλέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐνοήσω μου Κόρη τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ το φθῆός με, κράζων τὸ, Ἡμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζιτῶν μεταγῶναι· πάλιν δὲ ἡλίθιος ὢν, περιπέριμαι· οἰμοί! τῇ κακῇ συνήθειᾳ. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροδοτικόν.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτὲ, ἥλιος ὄρων σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἐφρίξαν δὲ κά-

τωνεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανάεθσαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπουράνια, πάντα ἐξέστησαν· σοῦ δὲ, τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἔκλειεν ἡ ἀχραντος Κόρη, ἀνυμολογοῦσά σε φιλόανθρωπε.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Ἡ Στιχηλογία, ὡς συνήθως. Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῖ βίον, Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βουλῇ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φωρα-
ντίτιδα πανστρατιᾶν, ἡ ὑπέροπλος δύ-
ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμό-
γυθρον ἀμαρτίαν ἐξῆλειψεν, ὁ θεδοξασμένος
Κύριος· ἐνόθῳξ γὰρ θεδοξασταί.

Τῷ φωτὶ τῆς Ζείας ἀστραπῆς, Πάτερ αὐ-
γαζόμενος, σὺ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ κα-
σιέρησας, ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρελθίας τὴν
φωσφόρον λαμπρότητα, δι' ἧς ὠμοιώθη, τῇ
τῶν Ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ὁδηγῶ τῷ Ζεῖῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι
χρησάμενος, Θεοειδῆ τῶν μοναζόντων
σχήματι, καθαρῶς ὠμίλησας, καὶ διέμεινας
πολυφῶτῳ πυρσοῦμενος, αἴγλη θεοφόρος, βίον
καθαρώτατον κτησάμενος.

Νευραθίεις δυναμίει τοῦ Σταυροῦ, πάλη κα-
τελάμπρυνας, ὃ Νικητὰ πάνσορε, τῇ με-
λέτῃ τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, Ζείας
θεωρίας, πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μάκαρ λαμπρυνθείς, καὶ τῇ κα-
θαρότητι, πρὸς ἱεράν ἀνηγέθης ἀκρότη-
τα· τῆς ἱεροσύνης γὰρ, λαμπροτάτῳ κατεχο-
σμήθης ἐνδύματι, Ζεῖων μαθητῶν, Ὅσις με-
σίτης γνωριζόμενος. **Θεοτοκίον.**

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου
τε, καὶ ὀρατῆς ἀεικάρηνε κτίσεως, τὸν
γὰρ Κτίσαν τέτοικας, ὡς νηδόκησε, σαρκωθῆ-
ναι ἐν μήτρᾳ σε· Ὡ σὺν παρρησίᾳ, πρεσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
ἡ τῶν ἐθνῶν φειρεύεσσα, Ἐκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἑσπερέωθη ἡ καρδιά με.

Ούρανιον κτησάμενος, πολιτείαν ἔνδοξε, φωτεινῆς καὶ ἔκλαμπρος, εὐσεβείας φωστὴρ γεγέννησαι, διαπρέπων ἔνθεοις σε χαρίσμασι.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκὸς σου πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώσασας, Θεοφρόνας φυγῆς τὸ ἔνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφάρτου κατηξίωσαι.

Πηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πεποικιλμένους κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλουτῶν χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Εξέλαμφας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι, ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὦ Νικήτα Θεόφρον Ὅσιε· διό σε γαργηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ κεκτημένη σὺ, παρῆρσιαν Δέσπονα, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἰτήσαι, ἐπαμύνη λαῶν καὶ ποιμὴν σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραύσαι τὰ σφάλματα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Καθίστα, Ἦχος δ'. Ταγὺ προκατάλαβε.

Ηλιόσῃς ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας Σοφῆ· ἐτρέφης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς· ὑδάτις ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπες χαμαὶ αἰχλῶν, ἠδονῆς πολιτείαν· ἔρθασας οὐρανίῳ, τὴν μονὴν κατοικίας, ἐν ἧ καθικτεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τῶν νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβώμαι τὴν σὴν, βεβαίαν ἀντιλήψιν· Φώτισον Θεοτόκε, τῆς φυγῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μοι μετανοίας, τὸ λαμπρότατον φέγγος· καὶ ἔνδυσόν με ὅπλα τοῦ φωτός Παναμίωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ὑψόμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἁμώμωμος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμίλει τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὐσπλαγγνος.

Ὁδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ληλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβως, οὐκ
• **Α**γγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
• κωμένος, καὶ ἔσωσας ὄλον με τὸν ἄνθρω-
• πον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει
• σου Κύριε.

Ρίζιότος, τῶν παλῶν Θεοφόρε δεικνύμε-
νος, φυγῆς καθαρότητι, τῶν Θεομάχων

ἀνέσπασας, ἅπασαν ψυχόληθρον, Ἱερομύστα ἀπάτην πανσεβάσμιε.

Αράμενος τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον, σκηναῖς οὐρανοῖς νῦν, ἐπαναπαύη μακάριε, πάθῃ τιναξάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ ἐνδυσάμενος.

Ιερεῖον, ὡς περ ἁμωμον Πάτερ τὸν βίον σου, Χριστῷ προσενήνοχας, θείας ἀγάπης ἀνάπλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραϊζόμενον κάλλει παμμάκαριστε.

Ρητορίας, ψυχροθύρου παμμάκαρ αἰρέσεως, τρανώς ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν θείαν μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σέλιμένα, σωτηρίας καὶ τείχεος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσπονα, πάντες πιστοὶ ἐπιφάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς προσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁδὴ ε' Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
• **Χ**ριστέ, ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
• τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφρωτον Πατέρα σε, ἐκ νυ-
• κτὸς ἀγνωστῆς, προσαγωγὴν ἐσχίλαμεν.

Ως πρῶτος ἐν γῆ, τῶν πραέων ὠχημας, Νικήτα σοφῆ, μαχητῆς γενόμενος, ὑπὲρ ἀληθείας παναοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, γέφει λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἔνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φώτὸς γεγονώς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τεργνότητι, σὺν χορῶς τῶν Ἀγγέλων, χαρμονικῶς γηθόμενος.

Αφράστου τρυφῆς, Παραδείσου γέγονας συμμετόχος· λιμὴν γὰρ πανεύδιος, τοῖς χειμαζόμενοις ἀναδεδείξαι, καὶ λιμῶντισι μάκαρ, διατροφεὺς γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθῶσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὁδὴ ς'· Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἄδυσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος,
• τὴν ἀνεγκλίμαστον τῆς εὐσπλαγγχίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἄδυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
• Θεός με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐπιθῶν ἐπέτυχες, Πάτερ παμμάκαριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γενόμενος, κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρος λαμπάδας κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανοὺς ἐχώρησας, Σοφὸς Νικήτα παν-ἀρίστε.

Απολαύων ἀλήτου καὶ θείας τροφῆς, ἐν ἐπουρανοῖς νῦν Πάτερ σκηνώμασι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Απειράνδρος Παρθένη ἐνύψωσας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Ἐἰρμός· Ἐν ἀδύσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ· τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἦγμένου τοῦ Μουῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυθείς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης, Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτῃ ἐπὶ ὄρωα θεῶτο.

Ὁυτός ὁ αἰδύμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, πολήσας ἐκ βροφῶν τὴν ἐγμάρτιας καὶ παρθενίας, κηλίστη ἐν ὄρωα, καὶ ἀνετραφῆ ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, διῆς μέγας ἐγένετο καὶ ὀνομαστός. Λόγιος δὲ θεῶν κυβερνώμενος, θεῶν οἰκονόμος ἐδείχθη, καὶ πιστὸς ἱερεὺς. Ἐξωσθείς δὲ τῆς ποίμνης παρὰ τῶν εἰκονομάχων, ὡς τῶν θεῶν εἰκόλων προσκνητής, ἑξορίας πικραῖς υποβάλλεται· καὶ ἐν πάσῃ εὐχάριστος ἀναδειχθείς, καὶ δοκιμὸς ἀγωνιστής, ἅπαντα ψυχρόληρον ἀπάτην τῶν θεομάχων κατέπτυσε, καὶ πολὺς τῇ προτροπῇ καὶ ταῖς παραινήσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἀπεργάσατο. Ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεράνας ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο, πρὸς αὐτὸν ἀναστασάς· καὶ ἀναπαύσασθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

Στίχ· Τῶντος Θεοῦ σὺ θεῶν ὑμνητής, Πάτερ· Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητής νέος.

Ὁυτός τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπήρχε, γεννητόρων Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης, ἐπισκεπῆς καὶ εὐσεβῆς τὸν τρόπον, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν Γραφῶν αἰεὶ σχολάζων. Ἀλώσεως δὲ τῆς πατριδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πελοποννήσου ἀνήχθη· κηλίτην πρὸς τὴν Θεσσαλονικίαν, ἔνθα τὸν μοναστήν ὑπέσχετο βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίτη γὰρ ἦν αὐτῷ ἔδαφος κωδῖα καλυπτόμενον· χιτῶν ἀφελῆς· τροφῆ, ἄριστος βραχυῆς· πατόν, ὕδωρ· στάσις κωνύχως· γονάτων κατάλιαις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ τροματικῶν ἐργασίῳ, καλλιγραφία· ἢ ἐκ ταύτης σχολῆ, ἀνάγκωσις τῶν θεῶν Γραφῶν. Ἐκ τούτων, γεγονός πάθος, σειμὸς, μέτρος, ἀπλοῦς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται Ποιεσθῆρας.

Χρόνος οὐχὶ συγγῆς, καὶ μετὰ Γρηγορίου, αἰ τοῦ Δεκαπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἐλλογίου, τῇ Κωνσταντινου πόλει ἐπιδημιῇ· μετ' οὗ τῆ κατὰ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγγλιεῖται, σκληραγωγίαις, καὶ ἀσκητικῶς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπει δὲ χριστομάχος αἴρεσις ἀνεφύη τῶν εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλεε, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτοῦ ἀξιωματῶν, νῆας ἐπιτάσαι βαρβαρικάς, δεσμώτην εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἰρητῇ ἐναπέθετο. Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τῶν διακόλων χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἐνθα ἱεροπροπέτης τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιτάς, Ἐκ Μύρων τῆς Ἀσικίας ἐνταῦθα πάρεμι, εἶπ᾽· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδά. Ὁ δὲ λαβὼν, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔβαλλε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· διὲ δύνασαι βουλόμενος· καὶ τὸ ἀδόξωτον ἔργον πρώτως ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἰρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γενομένου, ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σεπτῶν εἰκονισμάτων ἀπέκλιπε τὴν εὐπρέπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσήφ, ἐλυθαρῶναι τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεσώζετο.

Ἐπει δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παρὰ τινος λαβῶν

(* Τὸ Ὑμνογράφου τούτου ἔργον Ἀποστολὴν τὰ χειρογράφα κατὰ τὴν ἐξῆς Δ· τοῦ παρόντος μηνός. Τὸ δὲ τῆς Χάλκης, καὶ ὁμοῦ Δεσποτικῆς, καὶ Κωνσταντινῆς, καὶ Ἐξουσιαστικῆς. Ὁ δὲ ἐκεί Κωνσταντῆ, ποιητὴς ὡς Ἰωάννου Ἐδῆτιου, τοῦ καὶ Ἰωάννου Μουχρῶ, τοῦ Μαυροπέδοτος ἑπονομαζομένου, οἶμαι ταυτῆν Ἀποστολὴν. Τὴν ὁμοίαν δὲξιστοῦ αἰ Μάκαρ δέχου, ἐκ πέντετος μοναχοῦ Ἰωάννου.

εἶχε, καὶ γὰρ ἐπ' ὀνόματι τούτου, συνάμα τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ, εἰδείματο, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθιετέηκε, καὶ μελωδήμασι τὰς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμήσας, σὺν δάκρυσι τε καὶ φεναγμοῖς ἤεις τοῦ ποθουμένου τυχεῖν, τοιγαροῦν καὶ ἐπέτυχεν. Ὁρᾷ γὰρ ἄνδρα τινα φοδερὸν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱεράς τραπέζης Εὐαγγελίου ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρονοις ἐπιβάντα, καὶ εὐλογίας αὐτὸν ἀξιώσαντα. Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ θεοῦ χαρίσματος· οὕτω γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας τὰς ἱεράς μελωδίας τοῖς αἰτουμένοις παρεῖχε, ὡς εἶναι νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γεννᾶν, ἀλλ' ἐκμαυλᾶναι ἀλλαγῶν πρότερον καὶ ἀποστοματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρεῖχε· τὸ δὲ μὴ τοιαυτὴν ἔχειν τὴν υπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ θεῶν χαρίσματος, καθὰ προέφηνεν, ταῦτα προσφέρει, πεπιστευταί.

Ἐντεῦθεν τοῖς ἀπάντων στόμασιν ἄδεται, καὶ πᾶσι πνεύμας καὶ ἐπέραστος, οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλευσὶ γίνεται. Καὶ ὑπερορία μὲν παρὰ τὸ δέου καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθὺς ἀνακληθεῖς, τῶν ἱερῶν σεκυῶν τῶν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν πιστεύεται, Ἰγνατίου Πατριαρχοῦντος τοῦ θεῶ· οὐ μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ Φωτῆς φέρεται καὶ ἐκθειάζεται· (οὗτος γὰρ μετὰ τούτου Πατριάρχης ἀναδείκνυται)· καὶ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τὴν τυράννην, ἀναρῶσθεῖς ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδορίας, τῆς φερεωσάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τὴν Ἁγίον αὐτῆς ὑμολογίσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ Λεῖψανον ἐν τῇ Μονῇ, ἐν ἣ κατὰκειται.

Ἄνθρωπος θέ τις, ἔχων δούλον χρήσιμον, ἐπίπερο ὁ δούλος ἐφύμην, ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φαναρωτὴν παρεκάλει αὐτὸν φανερώσαι τὸν δούλον αὐτοῦ. Προσμεῖνας οὖν ἐν τῷ Ναῷ ἐπὶ τρισὶν νυκθημέροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι. Ὁρθρου δὲ ὄντος, καὶ ψυχωφελὸς ἀναγινωσκομένου λόγου, μικρὸν ἀφύπνωσε, καὶ ὁρᾷ τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ· Ἰνα τί λελύπησαι; Ἰωσήφ ὁ ποιητὴς κοιμηθεὶς ταύτῃ τῇ νυκτὶ, ἐπεσεκέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, οὗς κανόνισι ἐτίμησεν ἡ ἀγία αὐτοῦ ψυ-

χή· καὶ νῦν παραγέγονα τοῦ λοιποῦ δηλώσαι σοι· Ἀπελθε κατὰ τὸν δεῖνα τόπον, καὶ εὐρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκέτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδοφόρου.

Στίχ. Εἶφρος ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδοφόρος, Θεὸν φέρει ἄφυστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διού.

Στίχ. Βαλὼν κεράμω δυσσεβῆς Δίου κέραν, Ὡς σευὸς αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθολίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος, Τὴν κλῆσιν εὗρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γάλυθου.

Στίχ. Ἀνηθείς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν Σηριῶν, Θηρὸς νοκτοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυρίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος, Ἰλλυριε, πρὸς πόλον, Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος, φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ἠμέρ. Ζ. Ὁ Εἰρμὸς.

- » Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου, μεταρσίον τὴν φλόγα ἀνερῶν ῥίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήλωσε Θεοσεβῆς
- » Παισι, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὡν εὐλογημένους καὶ ὑπερένδοξους.

Ἡ σὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χοῦν ἐταπείνωσε, τυράννε τὴν ἀμώτητα, συντόνους δεήσασί τούτου νεκρώσασα· οἶδε γὰρ τὸ Σέλημα ποιεῖν, τῶν φοδουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

Βροστὴ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἡ φωσφόρος, ἀστραπὴ τοῦ βίου σου, τὸν κοσμον κατεφαίδρυνε, πιστοὺς καταναγάζουσα Θεοφεγῆσι πυρσῶς, λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, Ἰερομύστα Θεομακάριστε.

Ἰσχὺ νευρούμενος τοῦ Παρακλήτου, δαμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ βροχούς τῶν αἰρέσεων, Θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς οὐρανίον, ὕψος ἀνεληλυθας, χοροῖς τῶν Ἀσμάτων νῦν αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Α γίαν Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνη κησῆσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρ-

Ζέμε ἀμολυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Ζεῖω τῶά σου.

Ὁδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Ζεῖω προσάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς ὀρασίζουσα, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ολὴν ὑπερβας, τὴν αἰσθησιν τρισμάκαρ, τῷ νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβάσμιε, θεοπτίας αξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κράζων· Ὑπερψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νέκρωσιν παλῶν, σαφῆς ἐνδεδυμένος, πρὸς ζωφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν πανόλβιε, εὐσεβεία πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπόμενος, κράζων· Ὑπερψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγῶνων σου, στεφάνῳ κοσμοῦμενος, τῶν χαριστῶν ἀναδεδεικται, καὶ τὸ βραβεῖον εἰληφας, ψάλλων· Ὑπερψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ανῶθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύεις Πάτερ, τῷ σῶ Δεσπότη καριστάμενος, Νικήτα φερώνυμῃ, παρρησία πολλῇ χρωμένος, καὶ ψυχικὴν αἰτούμενος, ἐνδόξῃ σωτηρίαν, ἱεροψάντορ τῇ ποιμνῇ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνελάβης, καὶ ἀφράστως ἀπέκνησας, θεογεννῆτορ ἄχραντε· ὄθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός· Κάμινος ποτέ.

Ὁδὴ Ζ' Ὁ Εἰρμός.

- **Α**νάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῶν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν παννύμφον, θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τῆς Ζείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἔξωσαι, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντός ἐκλεκτοῦ λαμπροῦστος· διὸ τὴν πανένδοξον, ἐορτήν σε νῦν γειραίσομεν.

Εμψρόνης μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσαι, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνό-

μενος· νῦν δὲ τῆς σιᾶς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίου, ἀζίως τετύχηκας, θεορόβημον ἰσρώτατε.

Ρέοντων ὄξυτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον· γαληνῶ δὲ Νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωμισθῆς λιμένι, πρὸς θυμᾶς, ὀδήγησον Πάτερ, τοὺς σε μακαρίζοντας, καὶ τὴν μήμηνον νον γειραίοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐπέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς, αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σε τὴν παννύμφον, θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Ὁ Εἰρμός· Ανάρχου γεννήτορος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λαμπρὴ Ἀγαλλοῦθια τοῦ Ὁρόβου, ὡς συνήθει, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαφῷ (ἢ Μαλαῷ).

ΒΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέηρα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῶδου γ'· καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Ολος, ἀνακείμενος θερμῶς, ὄλη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παντεπότῃ Θεῷ, Ζεῖας ἐγεώργησας καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραύτητα, ὁρόμον, πρὸς τὴν ἀνωπορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπίδεικνύμενος.

Χαρίς, ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράτῳ, κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἰδεσι, καὶ ποικίλοις χαρισμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὄθεν καὶ γεώργιον Χριστοῦ φερώνυμον, ὄφθης, γεώργησας ἐμψρότως, ἀνθακας τῆς σῆς διακονίας, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τοὺς πόνοους, ἔσθον ὑπίνεγκας, πρόθυμος ταῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτείνόμενος, τῶν ὁπίω δὲ πάνσοφε, ποιούμενος λήθη, ὥς τὸ μακάριον τέλος κατέλαβης, πλήρης, ἀρετῶν ἐργασίας, καὶ μακαριότητος Ζείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις, ὄντας ἔρῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαίρει ζωῆς κιβωτέ· χαίρει ἀγιάσματος πηγή ἀπένοτε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τρυφή Παραδείσου· χαίρει ἡ ἀπολαυσίς, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαίρει, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων· χαίρει ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστοεχόντων Θεοῦμυρτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορήσεις, κοπτομένη ἡ Ἄμνα, δάκρυσι περκοίς τε τὰς ὄψεις καταρράντιζισσα, ζῦλω ἐντήμιζε Σταυροῦ ἡ ἀμειπτος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Γίε μου, ἐδοῦα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἶμοι, πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ μου τὸ φῶς ηὐαυρώθη! ῥάγητε τὰ σπλάγγνα καὶ σπαράχθητε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, εἰς συνήθεις, καὶ Ἀπολύσεις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθεις Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τους σοὺς προθύμιας, ὦ Πάτερ, μέλω πόνως.

Ποίημα Θεοφανούς.

Ὤδη α' Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοὶ ἀσώμεν ἅμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὄθη γῆσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἴγυπτίαν· ὅτι δεδόξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Σεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Οδηγηθεῖς, Ζεῖα προνοία Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κεκτημένον, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Υπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὁσίας καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σε στηριγμὸν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον πάναγον, ὁμολογοῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πανάμωμε Παρθένε, διασωζόμεθα.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς τῆς εἰς ἀέρανον, αἰῶνα, παμμακάρι διαμενουσῆς, ἀκλινῶς χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατασκήνωσας.

Οβίος σου λαμπρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ Ζεῖῳ, καὶ χάριτι ἠοτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώργιε, γεωργίας ἐνθίου Ζεῖου φύτασμα.

Υἱὸς σὺ τοῦ Θεοῦ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι παμμακάρι ἡνωμένους, πατρικὸν ἐκκληρονομήσας, ἤσπασρον διὰ βίου καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Στερῶμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ στέπη, Παρθένε Θεογεννητῶρ, τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός· Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὸν ωραιότητα, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας· ὄθεν τὴν ἀγίαν σου, ἑορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσόμεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάξεις ἰάματα, Πάτερ τοῖς πόθῳ τιμῶσι σε.

Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἀκραντος φωνῆ, ἐπήλθε σοὶ Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐῤῥύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν σοὶ· Χαίρει ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγγη καὶ Μήτηρ σε, Χριστὲ ὀρώσῃ σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, Σηηνολογούσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Γίε μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν Ζεῖαν συγκατάβασιν.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσάκηχο Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς ἰσονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Πεποικιλμένος κάλλει, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἠΐσει φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτυς μάκαρ Γεώργιε.

Ρευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν, διέφυγες γαλήνης φιλοθεοῦ βίου ἀντιποιούμενος.

Ο ἰ ἀνομίαις χειμάρροι, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ ἴσχυσαν ταραξάει· ὁ τρωφῆς χειμάρρους σέ γὰρ κατήρδενσε.

Θ εἰα μελετῆ πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων τοὺς ἀστάτους, λογισμοὺς ἀπάσω Πάτερ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Υ μνολογοῦμεν Ἀχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ σῇ σωματωθέντα, καὶ σέ ευλογοῦμεν ὡς Θεομήτορα.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μ ακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυγες, Πάτερ σοφέ, τὰς θείας ἀνόδους, ἀνῶν παμμάκαρ, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει ρωννύμενος.

Ὠ ραϊζόμενος, τῇ ταπεινώσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχῃς, Θεορροὸν ἀρετῆν, γεώργιον θείας, γενόμενος, ἀλιανός.

Σ ώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἔδειξας, καὶ καθαράν, καρδίαν ἐκτίσω, δι' ἧς ἠξιώθης, θείασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν ἀθέατος.

Θεοτοκίον.

Ὠ ς ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ, Δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη, τοῦ τόκου σαφῶς τὸν ὄντως γάρ οὐτα, Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ε ν ἄβυσσῳ παισιμάτων κινούμενος, τῇ ἀεζιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσος· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Π ονηρίας πνευμάτων δωκίτης, θερμὸς, ὠφθης παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεργείᾳ σαφῶς δυναμούμενος.

Α παθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σωφροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐνδίδουσαι, τὸν παῖδιν κατευνάσας τὸν τάρραχον.

Τ ῖν ἐλαγίτην ρομφαίαν διέθεος σοφέ, καὶ τοῦ Παραδείσου τρωφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ Σταυροῦ Γεώργιε, περιβέμενος ὄπλον τὸ ἀρρήκτον.

Θεοτοκίον.

Ε πὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀειπάρενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σέ προστάτην τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀσειστον.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἄβυσσῳ παισάτω.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλακῷ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως
Ψυχῶν γεωργῶ, καὶ φυτουργῶ σαρκίων.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρος Γεώργιος εἰς πόλιν εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδοῦλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρώτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,
Ἔργους ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδοῦλα.

Τ οῦτων ὁ μὲν Θεοδούλος νεότερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιθεσηκῆς ἡλικίας ὑπῆρχον δὲ ἀμφοτέρω ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τῆν εἰς Χριστὸν πίστιν, παρεστῆσαν Φασατίω, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τελευτῆ· δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἔδοξαν γὰρ ἀμφοτέρω προσβεβηκέναι ἡθός, ἧς ἐκ τρικυμίας κλυδωνῶν διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόναι διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ὄρος οὐρανόμηνες ἀνήλθον· δηλοῦντος, αἵματι τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανοὺς πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἁγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου καθ' ὑπνοῦς δεδήλαται, αἰνεῖσι τινος ἀρραβῶνος δολέντος αὐτῷ, τῆς μελλούσης ἐνεκεν μαρτυρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φεβρουθῆς, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

Στ. Ἀπλῆν με πλάττεις, Χριστέ διπλὴ τὴν φύσιν,
Ἐχεις δὲ προισθείσάν με διπλῆν Φεβρουθίαν.

Δουλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
Δουλίην τε καὶ Δέσποιναν ἔπρισσε πριών.

Α ῦται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβαρίου βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ γλιαν ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρά Πέρσiais. Τῆς οὖν βασιλείσσης ἐν τινος νόσῳ μαλακίζομένης καὶ ἀρρωστατούσης, εἰς διαβολῆν φαρμάκων δηλητηριῶν κατασκευῆς αὐταὶ κατέσταναν· ἔθεν καὶ σὺλληφθεῖσαι, ἀγρονταὶ πρὸς τὸν Ἀρχιμάγου·

καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδύομαι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χριστιανούς μὴ εἶναι. Ζέμιν τοιαῦτα δημιουργεῖν. Διπλῆν δὲ ἦδη δεξιᾶμεναι τὴν κατηγορίαν, προσθέντος τῆ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανῆς εἶναι, τὴν Συνατηφόρον ἔλαβον φῆρον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρὶσι διηρέθησαν, καὶ ζυλοῖς ἀνεσκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διεληθούσα ὑπ' αὐτὰς ἡ βασιλισσα τὴν ἴασιν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ οἱ διαβάλλοντες εἶπον, μὴ ἀν' ἄλλως ταύτην ἰαθῆναι, εἰμὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωματῶν τῶν Ἁγίων ὑπέλοι γυναικῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παπilioύ.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθός σοι μέγας,
Πρὸς οὐς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου τῆς Μουθῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,
Χριστῷ πλάσαντι συγγραθεῖς πλάσιν ζέσιν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ὅσιοι τρεῖς, Θεωνᾶς, Συμεῶν, καὶ Φερβῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκλιθώμενας,
Ψυχῶν ἀκλιθῶτε τῶν ζέων τότε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμά, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμφας Ζωσιμάς τὴν Μαρίαν,
Θανούσαν εὖρον· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀρίαις προσβόλαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.
• **Ε**ικόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσφῶ λα-
• τρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κα-
• τεφρόνησαν, ἀβυστάτου προστάγματος μέ-
• σου δὲ πυρός ἐμβληθέντες, θροσιζόμενοι ἑ-
• φαλλον· Ἐλληγητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
• τέρων ἡμῶν.

Ρωθεῖς τὴν ψυχὴν, τῆ δυνάμει τοῦ Χρι-
στοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τοῦτου τῷ κράτει
κατεδιώχας, τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας,
ταύταις τῶν Σταυρῶν ἐπιστείσας, ὡ φουρσού-
μενος ἐφαλλες· Ἐλληγητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριός εἶ, καὶ κλιθῶσσι ἔσται νῦν μα-
καριώτατες, ἀπολαθῶντι τὴν τῶν πόνων

σου, καὶ τῶν ἀγῶνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Ἐυλο-
γητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εδέιγθης φαιδρόν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, δρό-
νος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος ἢ φρο-
νύσεως, ἀγιωσύνης ἀνάπλευς, πίστει τε καὶ
χαρίτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Ἐυ-
λογητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχία φωτός, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἀ-
γίασματος, τόπος ἐδείγθης Ἀπειρόγαμο-
τῶν γὰρ Ἁγίων τῶν Ἁγίων, Λόγον ὑπέδεδωκε ἀ-
φραστῶς, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Ἐυλογη-
μένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κησάσα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων
• τοῖς παισὶ συγκαταβάστα, ἢ τὴν φλι-
• γα εἰς δρόσον μεταβάλλοντα Θεοῦ, ὑμνεῖτε
• τὰ ἔργα αἰς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν
• εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζῶν, πρὸς ἀμάραντον
τρυφὴν Πάτερ μετέστης, πρὸς αἰδίων δό-
ξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς Θεοῦ γὰρ ἐδεί-
χθης γεώργιον· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ως ὑπέρστης τοῦ Θεοῦ, ὡς διάλογος Χρι-
στοῦ καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μνηστῆριον,
ὡς ἀπληθὴς ὁδηγός, ἐγένου Γεώργιε, Ὅσιε,
πάθη Σαραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωματῶν.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἄλωνα
Χριστοῦ Πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ἀρι-
μος βότρυς, τοῖς οὐρανόις ἰληοῖς, παμμάλαρ
ἔλιβεῖς, κατανύξεις, οἶνον ἀναβλύξεις, ἡμῖν
τοῖς σὲ τιμῶσιν.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς κοιλίας σου καρπός, τῆς ἀφάρτου
οἶμοι ζωῆς αἴτιος ὄψην, καὶ τρυφῆς αἰ-
δίου, Θεογεννητὸρ ἀγνή· οἷοι κραυγάζω γη-
ζόμενος τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνήν· Χαῖρε
Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Λόγον, τὸν ἀόρατον σα-
• ρφία, ἦνοντα καινογενῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστῆ ὁμοφρονῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Νευρωμένος τῆ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῆ
δυνάμει, παμμάλαρ περραγμένος ἀπ-
θῶς, βροχῶν δαιμόνων διέλευσας· καὶ τὰς

τούτων ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγῶν, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, παρέστις ἀγαλλόμενος.

Ολον τὸν πόθον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μεταφέρων, καὶ Θεῖας ἀπολαύων καλλονῆς, ἧς πάσα φύσις ἐφίεται, θεωρία καὶ πράξις, καὶ βίη λαμπροτάτη σεαυτοῦ, κατεκόσμησας Πάτερ· διὸ σε μακαρίζομεν.

Υπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μὴ μνημεν τελούντων, Χριστὸν καθικτετεύων ἐκτενωῶς, Πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς, πετρασμῶν τρικυμίας, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου. **Θεοτοκίον.**

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, καθὸ Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεοῦ, τέτοιας μόνῃ παρῴμηγες, ἐπὶ ἀνακαινίσει καὶ σωτηρίᾳ πάντων τῶν βροτῶν· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ἐν ἡμῖνοις μεγαλύνομεν.

Ο' Εἰρμός· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυγχόντος ἤχου.

**Εἰς τὸν Στίχ· τὸ Ἰδιώμαλ· καὶ τὸ Μαστυρικόν,
Εἶτα ἡ Α'· Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡνίμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Ουΐκατος, Ουΐκατρίνου, Παππίου, Νικηφόρου, καὶ Σεραπίωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριαδίου γ΄· καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλευράς ἐξόμενοι, καὶ κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὄσθα συντριβόμενοι, καὶ ξίφει τεμνόμενοι, μελῆδὸν καὶ κεφαλὴν, τοῦ δολίου συντριφάντες, οὐκ ἠρήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων, οὐ ξοῖοίσι, ἐπεθύσατε ἀλόγως, μεγαλομαρτυρῶν ἐνέδρα.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσομεν, Νικηφόρον τὸν ἐνδόξον, τὸν σεπτὸν Διοδώρον καὶ Ουΐκατωνα, Ουΐκατρίνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα, τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ πανάγιον ἄβροισμα, τὴν ὁλόκληρον, ἐκκλησίαν, τὸν δῆμον τὸν ἀπάσας, τὸν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας συγκόψαντα.

Οὶ τὸ πάθος τοῦ ἁγίου, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῇ Θεῖα χάριτι φυγαδεύοντες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν ὄλιον ἵπτείναντες, οἱ πανεύθιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὰ ἀνω, κατοικῶντες ἐπαξίως, μεγαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ γῶν· Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν ἐμφυγον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμινον τὴν πάγγυσσον, τὴν ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ ευρύχωρον, τοῦ Δεσπότη τοῦ χωρίου, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφρονῶς μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Τὸν Ἄμυνον καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ἔθλου ὡς ἐβόλευεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέσσαρα, ἐπωδύροτο, καὶ μητρικῶς σοι ἐβλέγγετο· γιὲ πολεινότητι, πῶς ἐν ἔθλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηροτήτης μακροθύμης; πῶς τὰς γειῶσάς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσήλωθης, ὑπ' ἀνόμων· καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχευες Δέσποτα;

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθη,
καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχηλογ· οἱ Κανόνες, τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριαδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὐ ἡ Ἀχροστειχίς·

Τὴν ἐπτάριθμον Μαρτύρων τιμῶ χάριν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α΄· Ἦχος δ΄· Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ Ἐρυθραῖον πελαγος, ἀβρόχοις ἴχθεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας
» Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
» Ἀμαλὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπάζατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερὸν τελέσαντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, στεφφοροῦντες θρόνον τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίσασθε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, κόμμον ἀκτίσι καταναμάζοντες.

Ἡ Θεῖα, τῶν ἀλλήτων ἐπτάριθμος, χορεία σήμερον μεγαλυνέσθω, Θεῖαις καλλογαῖς, ἱερῶν ἐξαστραπτούσας, καὶ ἀσμάτοις Τάξιν, ἐν οὐρανῶν γῶν συγχορευούσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίου στάδιον, διαδραμόντες σοφοί, καὶ αἰκισμῶν περτοῖων

προσβολάς, ἐνεγκόντες στερόβωτα, τὴν κληρουχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσαν εὐλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, ὃ ἐξω χρόνων Κύριος, ἐκ σοῦ σαρκουμένου, τὰ τὰν βροτῶν διέλυσε. Ἀγγή, πολυτρόνια πταίσματα. Ὅν ἐκτενώδς ἰκέτευε, τοῦ οἰκτειρησάι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
ΕΧριστέ κράζουσα: Σὺ μὲ ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Παντοῖος διὰ Χριστόν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἠστράφατε.

Τοῦ νότου σου συντριβήν, Οὐτίκωρτινε, ὀφθαλμῶν στέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἐνδοξέ, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας.

Αγάπη τῆ εἰς Χριστόν, προσδεδεμένοι Ἀθλαῖαι ἐνόδοξοι, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς διελύσατε.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰγμάλωσις νοπτης, τέτοκα, τὸν τοῦ παντός Κύριον, ἀχραγὰς Παρθένη πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός: Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθμημα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπώπῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρῶν ἡμῶν, ἐορτάζομεν μνήμην, πίστει ἰκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτεῖαις, ἀμαρτημάτων λύτρωσιν λαθεῖν, καὶ αἰωνίῳ καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν διωρεῶν σου τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντες, τοῦ σιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Παρθένη, πάντα ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς: σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεόδα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱόν καὶ Θεόν: οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόβρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἐνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας: ἀλλ' οὐν σὺ σθένει Ἐγκον μητριαῖς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορώσῃ σε.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Επαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
ΕΣταυρῷ τὸν ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ἐστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πόβουλον ἀπερρώπισας πονηρίαν, τοῦ δυσμενοῦς ἐν χάριτι, Οὐτίκωρ Ἐσέφρον, γλῶτταν ἀφαιρούμενος, πλευράς τε ἐξόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θυρεῶ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένους, τὴν συντριβήν τοῦ σώματος, Μάρτυς Νικηφόρε, σταθερῶς ὑπὴνεγκας, βουὸν τῷ Δεσπότη σου Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλῶν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν προθύμως, Κλαυδῖος ὁ πανάριστος, χειρὰς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλωμένος, τυράννου ἀμύτητι, λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Οὐκ ἐπτήξατε πανεύρημοι τρικυμίας, πολυειδῆς κλάσεων, οὐ θάνατον ὀδῆς, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγάζοντες: Δόξα, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοερώς σε ὁ Προσητής προσθεῶρει, ὅρος Σεμνῆ κατάσπιον: ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, ἀλκῆως ἐπέφανε, σαρκὸς ὁμοιώματι, σώζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας: φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πισταὶ ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλους αἰκισμοὺς ὀμιλήσας Διόδωρε, ὑπέφερες ὀβελίσκων, πυρακτώσεις προθύμως, ἀνθρώπων τε κατάφλεξιν.

Ασάλευτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας, κρημαίνεμος καὶ βασάνοις, ὀμιλῶν πολυτρόποις, καὶ ἕψει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὁ Παππία ἀπήμβυνας, ξέμενος καὶ τοῖς ἡλίοις, καθηλούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποτουόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτώσιν τῶν βροτῶν, ἐπηνήρωσας Δέσποινά, κησάσα Θεὸν Λόγον, τὸν τοῦς κατερρώγαμένους, ἐπανορθοῦν δυνάμενον.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνεόσας: Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροκαθααρμένη, τῷ δι οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρύσαντι αἵματι.

Υμνεῖσθε, Σεραπίων καὶ Ζεῖτος Διόδωρος, Οὐτίκωρτος Παππίας, Νικηφόρος Κλαυ-

διος και Ουίκτηρ, ως τὴν πλάνην, τοῦ δολίου τελείως νικήσαντες.

Ρομφαίαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι, και δισκόβατε πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας Ἀσλοφόροι, οὐρανοῦ, βασιλείας καλῶς ἀπολαύοντες.

Ωθαύμα! πῶς εἰς ἔθμον βληθέντες ἐ-
πλασθήτε, καθάπερ σίτος Ουίκτηρ, και Ουίκτηρῶν τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, τὰς παγίδας ἐχθροῦ συνετριψάτε;

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον Πανά-
μαμς, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, και τῇ ἀ-
μαρτία κεχυνωμένῳ ἵνα πίστει, και προ-
μαρμία μέλω το σε πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Ουίκτηρος,
Ουίκτηρῶν, Παππίου, Σεραπίωνος, και Νι-
κηφόρου.

Στίχοι.

Σπεύθεις, ὀκλάζων Κλαυδίε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμοῦν γόνυ,

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλῆν τάμε χεῖρ φο-
νόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίχῃ.

Στίχ. Θεσσαλονίχῃ, σχοῦσα καλά μυρία,
Και Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέροι.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας
τὸν Χριστὸν ποιήσασα, ἀπετάξατο τῷ
κόσμῳ· και εἰς Κοινὸν ἀπελθοῦσα, ἀπεκά-
ρην, και ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξασα, ὕψ ἐν κα-
τωρθώσατο. Τσαατην δὲ ὑπακοῆν και τιμὴν
ἐκτίσασα πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς, και πρὸς
τὴν Προσεστῶταν, ὅτι και μετὰ θάνατον ἐδεί-
ξεν ὅτι ἦν ζῶσα· και γὰρ τὸν βίον αὐτῆς κα-
σαρὸν και αὐθόδηλον φυλάξασα, ὡς στήλην
ἐμφυγον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κατέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως
αὐτῆς, τῆς Προσεστῶτας πρὸς Κύριον ἀπελθού-
σης, και αὐτῆς καθαρᾶς και πνευματικῆς οὐ-
σης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν κηδεῖαν αὐτῆς
οὐ μόνον εὐλογοῦν Μοναχῶν, και ἀνδρῶν ἐπι-
σήμεων, ἀλλὰ και λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους
οὖν συναθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρμόν ἡ Ἀ-

κολομβία· και τοῦ τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ
Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ χρόνον πολλόν,
πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προσεστῶταν πλησίον
αὐτῆς, γέγονε θαύμα ἐξάίσιον, τοῖς μὲν ὀρώσιν
ἐκπλήξην φέρου, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατανύξην.
Τοῦ τοῦτο γὰρ ἐπιτηδεῖον τυγχάνοντος πρὸς
θεωρίαν, και πάντων βλεπόντων, ἡ πρὸ πολ-
λοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνέσπργεν ἐαυ-
τὴν, και ὡς περ ζῶσα τῇ μητρὶ τοῦτον δοῦσα,
τὴν τιμὴν ἀπένευμε. Τοῦτο τὸ ἐξάίσιον θα-
σάμενοι πάντες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβῶν τὸ,
Κύριε ἐλέησον. Ἐκτοτε δὲ και μέχρι τοῦ
νῦν, πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς
Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιώνας γὰρ
διαφόρους ἴασατο, και τυρολοὺς ἀματώσε,
και ἀσθενεῖς ἀνασιδητούς ἐθεράπευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Θεοδώρας και Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνόβῃ, Δίδυμε, τριπλοῖς φλέγη,
Φέρον σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμαρτίαν.

Βασιλευστος Διοκλητιανοῦ ἢ Μαξιμιανοῦ,
Εὐστρατίου δὲ ἡγεμονούντος ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Και
κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεοδώρα, ἀκολόγησε
τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· και μετὰ τὸ τυ-
φθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· και παρελθου-
σῶν ἡμερῶν τινῶν, αὐτῆς ἀνακριθεῖσα, ἐγγλείε-
ται εἰς πορνείον. Και ἀποστειλάντος τοῦ Ἀρ-
χοχουτος νέους ἀκολάστους πρὸς αὐτὴν, οὗτοι
μὲν ὡς ἵπποι Σηλυμανεῖς ὤρων κατ' αὐτῆς·
ἡ δὲ Ἁγία ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ἠκο-
νόμησεν εὐσεβῆσαι ἐκεῖ ἀρχοντὰ τινα περιδο-
ξότατον, τὸνομα Δίδυμον· ἐς, στρατιωτικὸν
ἐνδυσάμενος σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν
παρθένον, ὡς εἰς τῶν ἀκολάστων· και ἀποδυσά-
μενος ἦν ἐνεδεδυτο φοτῆν, δέδωκε τῇ παρθένῳ
σὺν τοῖς ὄπλοι· ἃ και ἐνδυσαιμένη αὐτῇ, ὡς ὁ
Δίδυμος ὑπέβητο, μετὰ τῶν ὄπλων ἐξῆλθε τοῦ
πορνείου, και διεσώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ.
Ἀμέλει και τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ
εἰσελθὼν, ὡς πρὸς τὴν παρθένον, και εὐραὶν τὸν
Δίδυμον καθέζομενον ἀπ' αὐτῆς, ἐξέστη, και
διανοεῖτο καθ' εαυτὸν, λέγων· Ἄρα ὁ Χρι-
στός παρθένους εἰς ἄνδρας μετα-
βάλειν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξῆλ-
θεν· ἡ παρθένος δὲ ποῦ; Ἀκούων
πάλαι, πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ
ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἠγοῦ-
μην· νῦν δὲ εἰ μεῖζον ὀρώ· Ταῦτα τοῦ-

τα διακουμένον, ὁ Δίδυμος ὁρῶν ἀπορία τοῦτον συνεχόμενον, ὠμολόγησε τὸ γεγονός, ὡς αὐτῶν τοῦ δράματος αὐτὸς καθιστήκει, καὶ εἰ βούλοιο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἀρχonti, προσθεῖς, ὅτι καὶ ἐκείσε προσμένει ἐτι ὁ τὴν παρθένον ἀμειψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείας μὴ ἐκθῆς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθέως παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἀρχοντος τὸν Δίδυμον καὶ ὁ Ἀρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησί, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πρᾶγματεῦσθαι, ἐν μὲν ὑποθέσει στεφάνους δύο ἔμαυτοῦ προεξένησα· ἓνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀβέων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δέ, ὅτι καὶ γὰρ ἔμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡς Χριστιανὸς εἰμι. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμάν σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεῦειν εἰς Χριστὸν, καὶ τοῖς Θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μου, ὁ μὴ παριδῶν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκειμένον τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τινες ἐθεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίματα αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέβητον.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγ. Μάρτυρος Θέρμης.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμης φέρων, Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψύξιν κρίνει.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐρχῶν ἐπισθαί κυρία τὴν δουλίδα, Ἐκ γῆς ἰουση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόδατον Πομπήϊς Κυρίου Χέεις, ἀμεληθεῖς αὐχένα ξίφει, γάλα.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χειρῶν, καὶ εἰς πῦρ βλήθει, καὶ δόρατι ἐνδοῦ τῆς πυρᾶς τραβεί, τελειοῦται.

Στ. Ἅγιος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρου· Οἶμαι, δι' ἣν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἰσοῦ μετάρχον καὶ γέφυρα, ὡς καὶ τέλος, Τερεντίου Μαξίμου, οἷς τομῆ τέλος.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας, Μίαν ὄνο τρεῖς τέσσαρας πάντε, ξίφος.

Ἐκεί τῶν Ἀγίων σε πρεσβεῖαι, Χριστὸ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιταῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολοῦμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένους εἰ, ἐν τῷ ναβὶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ταῖς Οὐκίτωρ, τὰς πλευρὰς κατέξούθησεν ἀπενδόξαι· ὁμοῦ συνβλασθεῖς καὶ γλωτταν δὲ ἐκτμηθεῖς, ἀναμειλῶν τετελειώσαι· Εὐλογημένους εἰ, ἐν τῷ ναβὶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ισχυὶ Μάρτυς, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Κλαυδίαι, κότου καὶ κοιλίας μαστιγῶν ὑποστάς, σιγῶνας συντριβόμενος, χεῖρας καὶ πόδας τε, προσαφρήτης, ὑμῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνας, ὁ Νικηφόρος δακτυλῶν στέρησιν, ὄντας ὑπομεινας Μάρτυς νεανικῶς, συντριβῆν τε παντὸς σώματος, νίκης διάδημα, φερωνυμῖα σὺ ἀναδέσσαι.

Θεοτακίον.

Ὡς τοῦ Ὑψίστου, Θρόνον Παρθένε ὑψηλότατον, πάντες, καὶ χρυσῆν λυχνίαν καὶ κιβωτὸν, ἀγιάματος ὑμνουμένους, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, βοῶντας Πανάμωμε.

Ὁδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς Θεόν, Θεομακάριστοι, σώζειν δύναμενοι, πόνοισι στρεβλώσων φέροντες, πολυτρόπῳ ὑμεινεῖται, καὶ νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βωάντες ἠρόητε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανυμολογήσωμεν πιστοὶ, Παπκίαν σήμερον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διόδωρον Κλαυδίον, Νικηφόρον καὶ Οὐκίτωρα, Οὐκίτωρ τὸν τε ὁμοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας, μελοδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες, τὴν γῆν ἠγάσαν· τῆς ἀπιστίας δὲ ἔσθησαν, θεῖα χάριτι τὰ ρεύματα, καὶ τῶν βωόντων τὰς φυγὰς πλουσίως ἤρδυσαν· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιερολογίαις ἱεραῖς, Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνάρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μέλφωμεν, ὁμοδύναμον Θεότητι, ὁμοβασιλεῖον ζωῆν, καὶ ἀνακραζόμεν· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτόκιον.

Νοὸς ὁ φρικτός σου τοκετός, νικᾷ, καταληψίην, Θεοχαρίτω· Θεὸς γὰρ πέφυκεν ἀναρχος, χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο' Εἰρμός· Χείρας ἐκπέτασας.

Ὠδὴ 3'· Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, εἰς ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀερογανιαῖος ἐτήρηθι, Χριστὸς, συναψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γχεσι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολουθούντες Ἀθλοφόροι, πᾶσαν ὑπεκρίνατε πείραν, κολαστηρίων στερεῶν φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τευνήξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ὡς περ προσφορά καὶ θυσία, εὐωδισάτη προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ, τῶν πρωτοκόων καταφαιδρύνετε, τὴν Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐλάμποντες.

Σήμερον πιστοὶ συνελθόντες, Οὐϊκτωρῶν τὸν γενναῖον, Κλεάνδιον, Παππίαντε Σείον, Διόδωρον τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν Οὐϊκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Η πλησισθῆς ὑμῶν μνήμη, ἐξανατίελασ φωτίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σκεπτοὶ ὀπλιται, ἐν ἡ προσέευσατε, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιάγαστοι.

Θεοτόκιον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, σάρκα θυγῆν ἐκ σου λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε, τοὺς σὲ πιστῶς γεραίροντας, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Ο' Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φαταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Δ' ᾠδῶν, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτήριον.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς θείας, τρυφῆς Εὐτυχίον ἠνθίσας, ναύμασι, τῆς σῆς σοφίας, τοῦτον ἐνθέως καθήρδυσσας, καὶ διὰ τοῦτο καρπούς, ἐξήνησας τῆς γνώσεως, εὐσεβείᾳ κατευφραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγινώσκων τὰ κρύφια, σιέσος προΐδων ἐκλογῆς σου, τὸν Ἱεράρχην Εὐτυχίον, τῆς Ἐκκλησίας τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐσεβείας, ἐπὶ γλῶσση ταύτῃ ἴθυνε.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, κατακομιθῆσας τῇ χάριτι, καὶ Ἱεραρχίας ποδήρει, καταφαιδρύνας ὡς εὐσπλαγγχος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀργείᾳ, καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτόκιον.

Αχραντε, ἡ τὸν ἐν Ἁγίοις τεκοῦσα, ἀνακαυόμενον Κύριον, σὺ με μολυνθέντα ἀθλίως, ὑπὸ παθῶν ἀποκάθαρσον, καὶ τῆς ἀργείας ὁδοῦ, ὀδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γὰρ πάντων εἰ προστάτις, ἀκαταίσχυντος τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτόκιον.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐβελουσίας ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν, ἐκπληρῶν πάθος ὑφίστασαι· καὶ γὰρ τοῦ σῶσαι βροτοὺς, ἐλήλυθας ὡς εὐσπλαγγχος· ἡ πανάμωμος ἑβόα, Θεοτόκος, ἦν δοξάζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνεῦ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν Θαυματουργὸν Εὐτύχιον Θαυμάσω.

Θεοφάνους.

Ἠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὡς ἐν ἡπίερα πεζύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχθυον, τὸν διώκτην Φαραῶ,
- καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἔδοξα, ἄσωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ λαμπρυνθεῖς, φωτόσολοις λάμψεσι, χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, δυστυχίας ῥύσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφῆ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁρανοφύτευτον κλήμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθινοῦμενον καρποῖς, ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ Θαυμάτων ἀληθῶς, Πάτερ Εὐτύχιε.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν, τυραννίδος Ὅσιε, κατεκράτησας διό, ἀπαθείας πέτρῳ ἐν ἀρθείς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἤχηθης σκηνώματα.

Θεοτοκίων.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπύρου σου γαστροῦ, ὑπερνοῦν σαοκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδεῖχθης Δέσποινα.

Ἠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὕψιστος τὸ κέραν, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοῦς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ἁγίου γέγονας ναός, Πνεύματος Θεοφόρε, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλῦος τῶν παθῶν, δι' ἐμμελείας πολλῆς, Ἱεράρχα ἐνόησε Εὐτύχιε.

Υἱὸς ἡμέρας μετοχῆ, φρικτωρίας ἀύλου, ἀνεδεῖχθης καὶ φέγγει, ἰαμάτων ἀφενδῶν, τὴν ἀχλυαῖδην παθῶν, ἀπελαύνεις λάβην παναοῖδιμε.

Μαστούς θηλάσας ἐκ παιδός, ἐγγρατείας εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀεχνόαις, ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ, κατήνησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα ἐνόησε Εὐτύχιε.

Ανοῖξας στόμα τὸ σεπτόν, εἰλκυσας Πάτερ Πνεῦμα, καὶ ἐνεφράξας στόμα, ἀδικίαν

εἰς αὐτὸ, τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ, μελετήσαν πάνσοφε σαρκώσεως. Θεοτοκίων.

Τοῦ Δεῖου τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως τάξιν, υπερβαίνει τὸ θαῦμα Θεόν, γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεεις ἀειπαρθένος.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν δύναμιν ἐνδεδυμένος, ἀπεγνύμνωσας, ἰσχύν τοῦ πλάνου, Θαυματουργῶν Θεοφόρε ἐξάισια. ἀπελαθεῖς δὲ ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, παλινδρομῆεις εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίων.

Θεῖας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθραπήσας μεμένηκει, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένου σε, ὡς πρὸς τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῦς ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίων.

Θεῖας φύσεως, οὐ διηρέθης, κἄν ἐκούσιον ὑπέραγαθε, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑψηλὸν, ἡ Θεοτόκος ἐξόσα θαυροῦσα. ἢ ὑμνήσωμεν, ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτούμενοι λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακραίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἔορτάζουσα.

Τῇ αἰγλῇ πάνσοφε, τῆς Θείας χάριτος, ἐλλαμπόμενος πάσας αἰρετικῶν, δόξας ἀπημαύρωσας, καὶ κατεφαιδρυνας λαῶν, Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα.

Ὁ κατενάρχησας, ὑπὲρ τῆς Πίστεως, διωγμῶν ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμμαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον, Χριστὸν, Ἱεράρχα πανεσθάρμι.

Υφώσας ἔφησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐτοῦ ἀληθείας τῆς σῆς φυγῆς, Πάτερ διαβήματα, καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν, ἐπαιρόμενα φρονήματα.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναντίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχύν, Πάτερ ἀπειργάσατο· τοῦ Ὁρθοδόξου δὲ λαοῦ, τεύχος γέγονε καὶ στήριγμα.

Θεοτόκιον.

Ὡς ὄντως ἀφθειγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτοκε Δεοπροσεύχης, πέφυκε κηρύσσει, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀεικάρθβενε μυστήρια.

Ὠδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῶ Δεῖω φέγγει σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασσον
 • δεῖμαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
 • ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Πενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν, ποιμνῆς τῆς λαχούσης σοι σοφῆ, Πάτερ ἀδικίᾳ ἐκέβλησαι· αὐθὶς δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ, μεγάλῳ ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Ὁκ ἐν αἰνίγματι καθορᾶς, δόξαν ἦν ἐπόθησας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε, προσώπου δὲ μᾶλλον νυκτὶ πρὸς πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκός, Πατὴρ ἡμῶν.

Ναμάτων Δείαν σου ἡ ψυχὴ, μάκαρ πληρωθείσα, ποταμὸν τῆ Ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν, ὄντως διδασμάτων σοφῆ Εὐτύχιε, καὶ ταύτης καταρδεύεις Πάτερ τὰ ἀλλοκας.

Θεοτόκιον.

Τοὺς Θεοτόκου σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογούντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίᾳ τὴν Σάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν περικσμῶν τῆ κλυδωνί, τῶ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοᾶσαι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Εν σοὶ κατεσκηνώσεν, ἡ Τριάς ὡς καθαρῶ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμάτων ἐπλησεν ἀληθῶς, Θεόρου Εὐτύχιε, δι' ἧν ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις αἰεὶ.

Υφώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑψοποιὸν ταπεινώσει, καὶ τῶν δαιμόνων πάσας τὰς μηχανάς, ὑφ' ἐν ἐταπεινώσας, Ἱεράρχα Κυρίου παναοῖδιμε.

Τοῦ βίου τὴν Σάλασσαν, ἀκυμάντως διελευθῶν, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθασας, τῆς βασιλείας Πάτερ τῶν οὐρανοῦ, Θεῶ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυχῆς διασώσας ἀξιάγαστε. Θεοτόκιον.

Ἡ πάναντος Δέσποινα, ἡ τελοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κυρίου, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῆ καρδίᾳ με.

Ὁ Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν Σάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Σ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
 Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλου πόλε οἴγεται ἔκτῃ.

Ὁ ὅτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας, ὀρωόμενος, ἐκ χωρίῳ Θεσίας κώμης προσαγορευομένου. Τραπέζης δὲ παρὰ Πουλίῳ τῷ Προσδυτέρῳ, (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ διὰ Θεορίαν θάματα ἐκτελεῖν καταξιώσεντι) καὶ βαπτισθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀύγουστοπολεως, ἐν ἧ τῆν Σεῖαν Δειταρχίαν ὁ πάππος ἐπέτελει, τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐποίητο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐμελέλια λόγια, καὶ ἐπὶ βῆθι γνώσεως προήλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀμασειᾶς ἐπιεικῆτα Προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίγας κείρεται, ἐν τῷ Ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Οὐρεβίῳ. Εἶτα Διάκονος καὶ Προσδύτερος χειροτονεῖται, καὶ τὸ ἐν Ἀμασειᾳ συστάν Μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν μόνηρ βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης καθίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης Συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως συγκροτημένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀφροῖζομένων, ἐπεὶ διὰ τινα συμβῆσσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμασειᾶς Πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατοληθῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώσων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δοὺς, ἐν τε ταῖς ἀντιθέσεσι τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀποκρίσεσι, καὶ λαμπρὸς φανείς ἐφ' οἷς τούτους διηλεγῆς, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστωσάμενος, πάντας εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλεῖα διήγειρεν, ὡς καὶ Μηνῶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχου εἰπεῖν ἐκ Διάξ ἀποκαλύψας, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τούτου Διάδοχος· αὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐδημήσαντας, μεταπέμπεται ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασειᾶς τὸν Ὅσιον, καὶ φήσῃ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος,

ἀναδείκνυται Ἀρχιερέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορευς, τὴν εὐθάρθειαν καὶ κατάφασιν τῆς Ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σάρκως δόγματι ταύτην, ὡς περ μηχαναίς, παρασαλεύσαι ἐπειράτο· ἔθνη τοι καὶ τινὰς βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπέιθοντας, ὡς ἐν εὐσεβείας προσήχηματι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου προσληθῆῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σὰρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἀφάρτος ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῆ ἀσθεΐα τοῦ δόγματος ὑπαχθέντος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελευθεῖται ὁ μέγας Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξέλεγγον. Γενόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμάσειαν Μοναστηρίῳ, (ἐκείσε γὰρ ὑπερώριστο) ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδείξάμενος, αὐθις ἐπὶ τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἦδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ τελείας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ εἰς ἀνθρώπων γενομένου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Ἰβερίου ἐπὶ τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυγᾶν τῆς δεξιώσεως, καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην ἀναίροντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ ἐπὶ χρόνον εἴκοσι καὶ τέσσαρα μῆσι, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Ἰβερίῳ περὶ τῆς ἀρχῆς προεσπίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὑστερον πρὸς ἐπίσκηφιν αὐτοῦ γενομένη, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὁ καὶ συνέθε· μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσσαρας γὰρ μῆνας ἐπιθύσας, καὶ αὐτὸς ἀπ᾿ αὐτῆς τοῦ σώματος. Κατετέθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος ἐν τῷ Ξυσιαστηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐνθα Ἀνδρόου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκᾶ τὰ ἄγια κατάκεινται λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιοτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐαυτὸν εἰκοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στιγ. Ἀν ἐξαρήμες, σὺς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει, ἔθνης ἔχοντας τετρακίς τὸ τρις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πλατωνίδος.

Στιγ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα, ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὴν γῆς πλάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν ἐν Ἀσκάλονι ἄχρις ὄσφυος χωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στιγ. Ἀνθρώτως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε· Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὄσφυος, δύο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ἀροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον εἰργάσατο, Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους οὐ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κητσαίμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἀγγέλοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χροφύβις γηθόμενος βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰερεῖον ὡς περ ἄμικρον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὄσις, τῷ Δεσπότη σου, ἠδονῶν νεκροῦται ἀληθῶς· διὸ ἀγγελλόμενος βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅι χρόνοι σὺ τῶν δεκρῶν Πάτερ ἐσθεσαν, πυρκαϊῶν σαφῶς ἠδονῶν, καὶ γηγύνασιν, ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιστῶς, κραυγάζουσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπαρόθεν, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῃται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφνηας.

Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὶς τοῖς Ὅσιος ὄρδρον ἐπήγαγας, Ἐκ δικαιοῦ Ξυσίας ὕδατι ἐθλεξας ἄπαντα γὰρ ὄρας Χριστέ, μόνῃ τῷ βουλεύθῃαι. Σὲ ὑπερφύομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ Πάτερ ἠγρύπνησας, ἕως τοῦ Θεοῦ, Ἰακώβ ἀφθης σκλήνωμα· ὃν ὑπερφύομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θροεῖ εὐσεβείας περιεπεόμενος, καὶ ἡς δίσταμον ἐξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντας συνέκοψας, τῶν αἰρετικῶν τὰς φάλαγγας· Δεόθρον.

Ἀναιμάτους Ξυσίας Θεῷ προσήγαγες, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, δύνῃ διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρῶτον· ὃν ὑπερφύομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υφαίρεισε τοῦ χειρότος ἀνυψούμενος, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλους ἐξομοιούμενος, ἔτι τῆ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτω, πρὸν ὃν Χριστὸν ἐπόθεισε.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδίνας Ἀχραντε, καὶ τεκούσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἀπαντα γὰρ ὄρα Ἰησοῦς ὁ Θεοἰβρωπος· ὃν ὑπερουφούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τέγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σπασαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικείμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα καλῶς ἀντανουόμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὠραϊζόμενος.

Αγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρις ὤφθης Εὐτύχης, Γεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στυλὸς Ὀρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τείχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ Θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καλυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἀσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχης· ὅθεν σὺν ἀσκημάτοις, Σείαις Δυναμίσει, πάντων τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ως φῶς, ὡς ἥλιος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας, Θεοφρον Εὐτύχης· μεταστάς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεόν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσαν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς ευφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ρῶσθεις δυνάμει τῆ σῆ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέληκα ἀλλά ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένη ἀγνή, χάριν ἀντιδιδοῦσα, σοῦ τὴν πολυφρον, ἐκ τῶν ἀκρηάτων Θεσαυρῶν Θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωτοχυσιακὸν τοῦ Πνευ, τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ Α΄. Ὡρα, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπαυδίας.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιπίου. (C)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριμπίδου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦγος πλ. ὁ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀλλοφύρος ἐνόηξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσινα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπαιμείνας στερόματα, τὸν σοῦ ἀγῶνα χαίρων διήκυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἐορτάζουσι, τὴν Σείαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀλλήλα θαυμάμαστε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυροβίεις, τοῦ Σταυροῦν ὑπαιμειναντος, οὐρανόθεν ἤκουσα, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰ ἐκείθεν ἡμῶς ἀκούει· ἐν αἷς γεόμενος, τῶν βραδείων ἐτυχες, ὡς νικητῆς ὅθεν ευφημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θεὸν ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἁγίῳ σου σώματι, ὀροσιμῶ τοῦ Πνεύματος, ἀλλήλα ἐκαρτέρησας ἐντεῦθεν ὠφθης, λαμπρὰς πολυφωτός, πιμπρώσα πᾶσαν, πλάτην πολύθεον ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον, χρωστικῶς, πάντες ἐορτάζομεν σε μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκούσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκιασιθέντα με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιοτήτος, ἀπὸ γνώμης Δέσποινα, τῆ σῆ αἴγλη καταύγασον, καὶ τῷ φωτὶ με τῷ σῆ σημειώσον, ὅπως τοῖς λυκοῖς ἀνεπιβούλευτος, ὄλως γενήσομαι, ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνῆ ὁδηγούμενος, πρὸς τρίβον ἔνθεον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδῶν σε ἔφριξε, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένος θαλίματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειετο, καὶ αἱ πέτραι ἐρόγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φέσθ᾽ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκούσά σε, ἀπειράνδρως βλέ-

(*) Ὡρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀπολυτίκιον, καὶ τὴν Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυληνέως, ἐορταζόμενον καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρεῖσαν ἡμέραν.

πουσα, μετ' οίμωγής, Οίμοι· ἀνεκραύγαζε, τί
τό ὀράμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ σύνθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁς σύνθως. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ
Ἀριστογίς.

Καλὸς ἐπαίνω Καλλιωπίου (*) πόνοις.

Ψάσμα Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὑγρὰν διοδοῦσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
- Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὸν, ὁ
- Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Διτρωτῇ, καὶ Θεῷ
- ἡμῶν ἕσταιμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηκνῶς, Μάρτυς ἀθλο-
φόρος, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, τῆς
νίκης ἐσθῆς τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ
Θεῷ νῦν παρίσταται.

Ἀγίας ἐκρίθη ἀειθαλής, ἐδλάστησας κλά-
δος, ευλακῶς μαρτυρικῆ, πάντων τὰς
καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμῶντων, σοφῆ
Καλλιόπιε.

Ἀμπρόσιος καρδίας τὸ ὀπτικόν, γραφῶν
ἀναπτύξει, καὶ μελέτῃ διηκνεῖ, Μαρτύ-
ρων ὑπέλλεις τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικατῶν νοῦ
Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ὁνεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σω-
ματοῦται, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ Θεοῦ, ὁ τόν
ἀλλοφόνον στεφανώσας, μετ' οὐ πιστῶς σε αἰεὶ
μακαρίζομεν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὑρανίας ἀφίδος, ὀροφουρῶν Κύριε, καὶ
- ὁ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στε-
- ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
- ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήρηγμα, μόνε φι-
- λάνθρωπε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἦνεγκας,
Μάρτυς ἀνδρικός τῷ διώκτῃ, ἀντιτατ-
τόμενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς οὐρανίης γαλήνης,
εὐπλοῆσας ἔσδοξε, αὐραῖς τοῦ Ἁγνεύματος.

Στρατιώτης γενναίος, καὶ νικητῆς ἀριστος,
ἀφθης φιλῶν τὰς βασάνους, νοὸς στερε-
ρότητι· καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμε-
νος μάκαρ, τὸ τῆς πλάνης φράγμα, ὄλον κα-
τέβαλες.

Ἐπαίρομενον θράσος, τοῦ δυσμενοῦς ἄλλε-
σας, Μάρτυς ἀναρτοῦμενος ἕξω, καὶ θα-

πανώμενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σου, καὶ τῶν
στιγματῶν τῷ κάλλει, χαίρων Καλλιόπιε,
καλλιπιζόμενος. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τῶν Ἀθλητῶν καύχημα,
καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολό-
γημα, τοὺς ἐν αἰνέσει σε χαρμονικῶς ἀνυμνοῦ-
τας, ῥῦσαι τὰς προεδείαις σου, πάσης στε-
νώσεως.

Ὁ Εἰρμός· Οὐρανίας ἀφίδος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ἀνυψούμενος, ἀπεριτρίπτω νοῦ,
Χριστοῦ τὸ σωτήριον, πάθος σοφῆ Ἀθλη-
τῆ, καλῶς ἐξεκόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον,
καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελούμεν, ἱ-
λασμὸν τῶν πταισμάτων, αἰταῦμενοι διὰ σοῦ
λασῶν, καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ἐπαύουσον Δέσποινα, ἐκ καταδύου φυ-
γῆς, βαδῶντος τοῦ οὐλοῦ σου, καὶ τῶν
προτερῶν καλῶν, παρᾶσχοι τῆν ἀρεσιν· σὲ
γὰρ επικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαι
με Θεοτόκε, τοῦ πυρός τῆς γενένης, καὶ στή-
σον ἐκ δεξιῶν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ρομφαία διήλλε σου, τὴν παναγίαν
φυγῆν, ἠνία φανούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὄν περ ευλογημένη, δυ-
σαποῦσα μὴ παύσῃ, συγχάρησιν πταισιμά-
των, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰσακῆκο Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
- μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
- καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἀθλητῆς γενναίωτος, ἀφθης ἐν σταδίῳ
ἀγωνίζομενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὄχλ-
ρωμα, καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Ἰερεῖον ὀλοῦλησον, Μάρτυς τῷ τυθέντι Λόγῳ
προσῆνεξαι, εὐνοία συντηροῦμενος, τῶν σε-
πτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νερωθὲν τὸ σαρκίον σα, πόνοις ἀνευθότοις,
Μάρτυς πανόλητος, τὴν ζωὴν σοι προεξέ-
νησε, τὴν ἐν τοῖς υἰόσιστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἀμπελος, βότρου ἐγεωργη-
σας ἀποστάζοντα, γλευθὸς θεῖον Πανα-
μώμπτε, τοῖς πιστῶς αἰεὶ σε μακαρίζουσιν.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἦνα τί με ἀπάσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ω μεγάλου ἐν σταδίῳ χροῖον τοῦ μέτρου.

- ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιαν; Ἄλλ' ἐπίφρε-
- φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ὁδοὺς μου κατευθύνον δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τρο-
χῶ γενναϊότατε· καὶ πυρὸς λαμπάσι,
φλογίζομενος ὁρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω,
ἀγγελικαῖς ἐπιστασίαις, ἀθλοφόρε σοφῆ Καλ-
λιόπιε.

Αὐράτω δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπιε τοῦ
Λυτρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομοῦντες, πα-
ρεβλήθησαν σὲ κατακίζοντες, τῆς φλογὸς σε-
σθίσεως, καὶ σοῦ μηδῶλος ἀφαιμένως, ἐπιπεύ-
σει τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Λαιπρυνθεὶς ταῖς αἰνίαις, οἰά περ χροσὸς
ἐν καμίνῳ ἀπὸτραφῆς, καὶ ὡς Ζεῖος
φυλάξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων,
φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύ-
σας, πολυθέου μακρίας τὸ φρούαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς δια-
σοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Δοξαγγέλῳ,
Γαβριήλ σοι βοῶμεν πανάμωμη· Χαῖρε μόνη
πάντων, ἀναρταλῶν ἡ σωτηρία· Χαῖρε πάν-
των Μαρτύρων κραταίωμα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰσμός.

- Πλάσθητί μοι Σατήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
- μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
- νάγκη δέομαι πρὸς σέ, γὰρ ἐδέξα, καὶ
- ἐπέκλυσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ποῦσά σε καλλοναῖς, στιγμῶν καλλωπι-
ζόμενον, ἡ σὲ τεκοῦσα σιφῆ, χροῦς οὕσα
ἐμπλεως, Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη,
καὶ σεπτῶς καταριλοῦσά σε.

Οράθη σοι ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς
αὐτοῦ, καὶ οὐρανῶν φωνῆ, ἠνέγθη σοι
Ἄγιε, σὲ παρακαρρύνουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀ-
γῶνας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παραδείσεις νοητῶς, ὠράθη Μάρτυς πολυά-
θλε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστόν, ἐν μέσῳ
κησάμενος, τὸν σὲ μετοικήσαντα, πρὸς τὰς
αἰωνίους, καταπαύσεις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Πάτρυσόν με Ἄγνη, φυγῆς τὰ ἄμετρα πταί-
σμακα, καὶ φωτισόν μου τὸν νοῦν, αἰεὶ σπο-
τιζόμενον, πάσις παραβάσει, ὅπως ἐν αἰ-
νέσει, κατὰ χροῦς μακαρίζῃ σε.

Ὁ Εἰσμός. Πλάσθητί μοι Σατήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Καλλιπίου.

Στίχοι.

Καλλιπίος ἔμπαινον ἔπαργεῖς ζῶν,
Τὸν ὀρθίως παρῆντα δοξάζει Λόγον.

Ζων Καλλιπίος ἀγῆρω ἐβδόμη εὐραν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ
τοῦ Βασιλέως, υἱὸς γενναῖος Θεοκλείας,
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δευδαγμένης· ὠριμτο
δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τραφεὶς παρὰ
τῆ μητρὸς εὐσεβῆς, καὶ ταῖς Ζεαῖς ἐμμελετή-
σας Γραφαῖς. Ἐπαλειμένῳ δὲ τοῦ κατὰ τῶν
Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἐκὼν ἐπέβασας, καὶ
παρὰ τῆς μητρὸς παρουσίας πρὸς τὸ Σινεῖν
ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου δεξιόμενος,
αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡμίμονα Μαξιμῶ
εἰς Πομπηίου πόλιν· καὶ ἐνάπιον αὐτοῦ τὸ
τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας, εἰς τύπικτω τὰς
χεῖρας δεσμεῖται, καὶ μολυβδόσι τύπεται,
καὶ ἐπὶ προχοῦ κατατείνεται, καὶ κἀταθεν
πυρὶ κατακίεσται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστάσι, ὁ,
τε τροχῆς ἔστη, καὶ διεφυχορήγη τὸ πῦρ· φρι-
κτῶς δὲ τοῖς ὀράσι (θιασπυροβλήτων αὐτοῦ
τῶν μελῶν) ὁ Ἅγιος φανείς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυ-
λακῇ· ἐν ἣ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσεβλήσα, ἀπέματ-
τε τοὺς ἐκ τῶν τροχυμάτων αὐτοῦ καταρρέον-
τας ἰχῶρας. Δεικνύσα δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς
ἀπασαν πτωγίως, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τῆς
παιδίσκου, πενήτην καὶ σύμπαυρα ὄντας, ἀ-
παλλάξασα τῆς δελείας, συνην καὶ συνέβαλλε
τῷ Ἁγίῳ. Φωτῶς δὲ περὶ τὴν φυλακὴν ἐν τῷ
μέσῳ τῆς νυκτὸς γενομένη, καὶ φωνῆς ἀνῶθεν
ἐνεγχείσε, δι' ἧς ἡ τοῦ Μάρτυρος παρῆρσία
καὶ ὁμολογία ἐμακαρίζετο, ἐτι μᾶλλον ἐπε-
ράθη πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ τούτοις ἀνένδοτος μένων, φανρω-
θῆναι κατεδικάσθη. Ἐκονῶναι δὲ πάντως τῶν
δεσποτικῶν παθῶν, οὐ τῷ τοῦ Σανάτου τρό-
πῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ, καὶ ὃν ταῦτα
συνέβαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας Πέμπτης
ἐπισταμένης, πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἀναστάσεως. Σταυρωθεὶς τοῖνον κατὰ κεφα-
λήν, (τοῦτο τῆς μητρὸς αἰτησάμενης, καὶ
πέντε χροσίνους ἐπιθούσης ὑπὲρ τούτου τῆς
διώξεως) ἐπιγενομένης τε τῆς Πικρασευῆς,
πρὸ τρίτην ὥραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέλι-
το. Κατενεχθέντι δὲ αὐτῷ, κήτηρ περιχυθεῖ-

σα καὶ λειποφυγήσασα, ἀρῆκε καὶ αὐτὴ τὴν φυγὴν, καὶ συγκατετέθη τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἔχει Μιτυλίην σε καὶ τεθνηκότα, Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστατὴν μέγαν.

Οὗτος τὸν Χριστὸν ἐξ ἀπαλῶν οὐχῶν ποσίησας, τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκήσατο. Ἐλεῆμων δὲ πάνυ γενόμενος, εἰς τὸν θρόνον Μιτυλήνης ἀνάγεται· ἐν ᾧ καλῶς διαπρέφας, καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιότι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγνώσας τοὺς ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἀγγέλους ἀμιλλήθεις, τὸν βίον μελλίστατος, διὰ Θεοῦ ἀστέρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μνηστεισῆς, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ. Πηγὰς δὲ θαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαριζόμενος, πᾶσιν ἐστὶν ἀξίεραστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρουφίου Διακόνου.

Στ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ρουφίνος, Στάτει παλαῖον τοῦ διάβολου λύκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, τὰς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλιαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Οπισθόχειρα σχοινοῖς στρεβλωμένῃ, Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων τῶν ἐν Σινάπῃ, ἕξφι τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εὐκάσας δέκα ζῆφος, Οἷς ἀνδρακτὸς νεῦς, ἀνδρική καὶ καρδία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου προσεβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰθαίας, κατανήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
- Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνης, κατεπάτησαν φάλλοντες Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
- εὐλογητὸς εἶ.

Οὕδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας ἑξάνοις ἐνδοῶς, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑπὸ πνεύμας ἀνδρείως, ἐβόσων Καλλιόπις Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψηλὴ διανοία, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ξυλοῦ,

Θελήσει ἀντιτρόφως, τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν προσεύων.

Πολυτρόποις αἰκίαις, ὀμιλήσας γενναίως Μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατησίωθης, κραυγάζων ἐν ὑψίτοις, ἀγαθῶν Καλλιόπις. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐξώσασε, καρπῷ θανατωθέντας· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πταπλασίας κάμινον, τῶν Χαλδαίων
- ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
- ἐξέκασσε· δυναμίει δὲ κρείττονι, περισθεῖντας τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρατὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς
- ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερουφῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμῳ Θεοῦ σφαττόμενος, ἀθλήτᾳ Καλλιόπις, πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἐφυγες· καιρῷ τοῦ τιμίου δέ, πάθους Χριστοῦ δοξάζεις σε, Μάρτυς ἀντιτρόφως, φαιρωθέντα Θελήσει, πρὸς θείας καταπαυσεις, προσκαλούμενος ὄντας, τοῖς θείοις Ἀσμάτοις, συντάττει σε Θεοφρον.

Ολοκαμπῆς ὡς ἦλιος, ἀνατείλας πανεύφημε, τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καταφωτίζεις πάντοτε, ἀκτίσι τῶν ἄλλων σε, καὶ διεγείρεις ἄπαντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σε μνημῆν, βοῶντας· Τὸν Δεσπότην, Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερουφῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον, Μάρτυς ἀθλήτᾳ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄλλων σου, σαφῶς ἐνδείξαμενος, ταῖς τῶν Ἀγγέλων τάξεσι νῦν συνηρωμήθης, εὐκλεῶς ἀναμείλων. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερουφῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βασταζόντα, παντοδύναμον νεύματι ὄθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντας ἐν αἰνέσει· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερουφῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίας κάμινον.

Ῥδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,

• ἄρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γὰρ
• στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
• νων· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Γστία πτερωθεῖσα σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἁγίου
πανόλβιου Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαιος
διήλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἐφίλα-
σε, τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα
τοῦ πλάνου, δολίας παρατάξεις, Ζεῖα πλημ-
μύρα τῶν αἱμάτων σου.

Ωραῖος νεανίας ἀποφανθεῖς, καλλοναῖς τῶν
ἀγῶνων ἐξήστραφας, ἡλιακῶν, πλέον ἀ-
φλοφῶρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν πιστῶν ἐφώ-
τισας. Μάρτυς Καλλιόπιδες τὰς ψυχὰς, τῶν πό-
θῃ τὴν ἀγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτε-
λούντων σου πανήγυρι.

Στησιμωβα χορείαν πνευματικὴν, τὸν φερ-
ρὸν ἀλλήτῃν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν
ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατρυφῶν-
τες σήμερον, πόνοις, οἷς ὑπέστη διὰ Χριστόν,
γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθείας, κα-
ταστρεφάμενος τὸ ἄθεον.

Ηθίκη σου πηγάς μύρα ζωῆς, καὶ ἐκ-
βλύξει ὡς νάματα θαύματα· ἦν οἱ πι-
φοί, πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ
ἀσπαζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν,
ἀντλοῦσι, τὴν ἀγίαν, δοξάζοντές σου μνήμην,
Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιδες. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς σου τὰς ἀκτίσι τὰς μυστικαῖς, τοῦ
νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον. Μῆτερ
Θεοῦ, καὶ τῶν λογιμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυ-
δώνιον κατέννασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας
τοὺς γαληνοὺς, ὁδήγησάν με μόνη, ἡ πάντων
σωτηρία, ὅπως ἐν πίστει μακαριζῶ σε.

Ο Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὸ Φατάγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Τὸ Ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικῶν,
ὡς συνήθες. **Εἶτα ἡ Α΄.** Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μετυληνῆς.

**Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπότεν
βούληται ὁ προεστὰς.**

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλομεν Στιχηρὰ
προσόμια.**

Ἦχος Α΄ Πενήντημι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ
ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰ-

κόνα πάνσοφς, Θεομάχον θράσος, μηδαμῶς
πτοούμενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυνατούμενος·
ὄν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας,
θρασυνομένῳ ἀλόγιστα, οὐς καὶ τέλεσα-
σαι, ὑπερψυθέντας, δυσσεβεῖ φρυάγματι, καὶ
πάλιν συντριβέντας δευτέρου, διαφανέστατα,
τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων,
κινουμένης ἐνόησε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργός γενόμενος,
ὡς ἱερέυς καὶ γεώργιον, ἑκατοστευόντα,
καρπὸν τῷ Δεσπότη, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας,
τὰς τῶν διασώθεντων τῷ λόγῳ σου· καὶ
νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τῇ Ὀρθόδοξον,
Ἐκκλησίαν, ἀληθείας ὁχύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἀμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερ-
κείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περι-
κρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ φενοχω-
ρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυον,
πανσθενεστάτη σου, προστασία· καὶ γὰρ δύ-
νασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἀμμος Δέ-
σποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι· θρηναφού-
σα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἐδὺ γλυκύτατε·
ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτου-
σα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου καμφιλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὁδὴ ἡ Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Αἴμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐκ δουλείας, ᾧδῃν ἐπινύμιον ἄδοκτες
καὶ βωδόντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Ἀσπότη.
Αἴγλην εὐσπλαγγίσι μοι Χριστέ, τῷ πη-
ρωθέντι πταιίσμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεῖ-
νῶς, ἀνάτειλον οἰκτιρμον· καὶ γνόφον ἀπέλα-
σον, τῆς ἐμῆς ἀδελφίας, ταῖς πρεσβείαις τοῦ
σοῦ Ἱεράρχου.

Πᾶσαν ἐγεώργησας σοφῆ, τοῖς πόνοις καὶ
ἰδρωσίν σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ
σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σίτον τοῦ Πνεύματος,
ἐγγύον τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.
Ωμαίς σὸν σταυρὸν ἀναλαβῶν, καὶ τὰ τῆς
ἡγῆς τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τοῦ

σκότους ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θρασυραυροὺς ἐκτίσας, τῆς αὐτοῦ ἀλύξ βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Οπλον καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ ὄχυρωμα, καὶ Ζεῖαν ἀγκυραν, καὶ γέφυραν καὶ σκέπην τὴν σὴν Θεοσύμφυτε, ἔχοντες προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρούμεθα πάντων.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
• πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε φιλόδηραπε.

Τῷ ὕψει μακάριε, ἐπιβάς τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτεύσας, καὶ θεωρίας δοχεῖον γενόμενος Ὁσιε, αὐλίξῃ σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πταχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας σοφῆ, βασιλείαν τὴν ἄυλον, ἐν ἧ τῷ ποιμνίᾳ σου, θρασυραυροὺς αἰωνίους, πιστῶς προητάμισας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἀπλαστον Ὁσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς, ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σου, καὶ τοῖς κατορθώμασιν, Ἰακώβ καὶ εἰδείχθης, καθάρσει τοῦ Πνεύματος, Ἰσραηλῆτις νοῦς ὀρών τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Απάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πατέρα σου, καὶ ὡς βρέφος ἐβλήσας, τὸν τρέφοντα ἅπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πιστεῖ ὑμνοῦντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ὁ Εἰρμός: Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανῆς, γεγονῶς τὰς ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνισαι, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεῖμων δὲ Πάτερ, γενόμενος Ὁσιε, δαυδαίῃ χορηγίᾳ, πεινώσιν ἐπήρασας· ὅθεν τὴν ἀγνην, μετὰ τέλους κληροῦσαι, τρυφῇ ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώργιε, Ἱεράρχα μακάριε. Πρόσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πᾶθα, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἔχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· ἀλλ' ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχω σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σου σαρωθέντα, ἀσπάρκας, ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σε, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύου.

Aprile.

σα ἐν παρρησίᾳ αὐτῶ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀγνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἠ' Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀλόλυξε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραυγάζου· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὁμοίως σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεῆ υπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστὰς ἐκδοήσομεν· Σπλαγγχίσθητι Παρθένε ἀγνή, καὶ πταισμάτων δώροισι τὴν ἄφρσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὄρους καταπίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
• τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουσίαι, Θεοπτικῶς κατένοησε, καὶ ἐν φόβῳ,
• ἐδοξολόγησεν σου τὴν δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀκλάδα διασώσας, ἐκ τῆς τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα καθάρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πάτερ Ὁσιε.

Αγγελαιοῖδῃ τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τριαδικῆς, Ἀγγέλων ὑμνωδίας, ἐπηκροῶσθαι γενόμενος ἐν ἐκστάσει, ἐτι ἐν βίῳ ὡς πανεύφημε.

Σὺ τῇ νοσητῇ σφενδόνη ὀπλισμένος, καὶ ἄλλον Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σιτίου, ὠφρωμένον κατέβαλες Ἱεράρχα, Δαυιτικῇ καὶ Ζεῖα πιστεῖ σου.

Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προστασία, κόσμου Παναγία, δυσώπει τὸν ἐκ σου, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου· σὲ γὰρ φοιτῶν Ἰλαστήριον κεκτημένοι, τῆς ἀμαρτίας ἐλυτρούμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, Θεογνωσία φαιδρύνας τὰ κέρατα, φωτίσον με τῷ ὄρθρῳ, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνείας εὐλον, καὶ σωφροσύνης κλειδοῦχοι ἀοιδίμει, κεκτημένοι σε πάντες, τύχοιμεν ἐλέους προσβείαις σου.

Θεοπτικῇ προβλέψει, τὸ ἱερόν ἐνοῦσα ἀξίωμα, τῆς ἀμάμου Παρθένου, ὡς ἀμεμπτον εἰς τοῦτο καλώσης σε.

Τὸν τοῦ ἐλέους οἴκτου, ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοικον, γέγονας τοῖς πένθσι, σαφιλῶς τρυφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα Πανάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα, οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐν σοί, εὐρὸν κατασκήνωσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶνας πονηρῶν ταῖς προσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθης ποταμὸς, καὶ ρεῖθρον πραότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, τῷ πνεύματι ἐξῆσας· κἀμὲ τοῖς πάθεσι, συμπικνύσεντα, διανάστησον ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀγρόνως ἐκλάμψαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Πανάχαρτε.

• **Ὁ Εἰρμός** Χιτώνά μοι παράσχου.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνα, καὶ Παρθένον φυλάξας μετὰ τόκου, τὴν
• σέ τεκοῦσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντεθεὶν προέγωγας πρὸς τὰ κρείττω, μετὰστασὶν σου· καὶ νῦν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖσε μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἁνθ βασιλείας, ἐφολισμένους εἰσῆλθεις ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐχαίαν τῆς αὐτῆς τρυφῆς.

Αποδοῦναι σοὶ τῶν πόνων ἐτοιμάσας, Δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθοποδοῦναι· μετ' οὐ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰωνίους σκηνάς.

Θεοτοκίον.

Ὀυρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς Μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρέος, ποροφροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δεσποινά, ὡς προσφασίαν τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** Ἱερόρρημονες Παῖδες ἐν καμίνα, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ καταπατοῦντες ὑπέφαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κύριε τὸν Κύριον.

Θεοκλύβερνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν μου ζοφώδη, Πάτερ κατεύνασον κλυδοῦνα, καὶ λιμενὶ γαλήνης, τῆς σῆς με κατόρμισον.

Πεφυτευμένους ταῖς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὑδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρποὺς εὐσεβείας, καιρῶ ἐναπέδοκας.

Ὁς ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατῆρ ἀκαθάρτων πνευματῶν, μάκαρ Γεώργιε, κἀμοῦ τῆς αμαρτίας, τὴν νόσον Σεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν Θεῖον τοκετόν σου, Θεοκυήτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίγεται, γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σέ μακαρίζουσιν.

• **Ὁ Εἰρμός** Οἱ Σερόρρημονες Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προσηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βᾶτω, τόκου τὸν τῆς Ἀειπαρένου, εἰς ἡμῶν τῶν πσιτῶν σωτηρίαν, ἡμῶν ἀστυγίτοις μεγαλύνομεν.

Ταῖς τῶν σῶν θαυμάτων, πηγῆς τὸν τῆς ἀπαθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παράδεισον ἀμέμπτος, καὶ πολὺχρον τὴν εὐκαρτίαν προβάλλῃ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ Θεῖον ποιμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ ἀνύσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτέλεσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀβιθότου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον, καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοσητῶν ἀρωμάτων, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεανδρῖόν σου τόκου, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστας, σῶσαι τὰς φυγὰς τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

• **Ὁ Εἰρμός** Τὸν προσηλωθέντα.

Τῆ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Πρωδίου, Ἀγάθου, Ρούφου, Ἀσυχρήτου, Φλέγοντος, καὶ Ἐρμοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ε'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. ἔτοι ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, καὶ τὰ σεπτά διδάγματα, κατασπείροντες, καὶ τὰ ζιζανία τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χά-

ριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοπαὶ ἀποθῆκαι, εἰς αἰῶνας, γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηροῦμενον.

Ηρωδιᾶνα Ἀγαθου, καὶ Ἀσύγκριτον Ῥούφον τε, καὶ Ἐρμῆν ἢ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀυπέλης τυγχάνοντα, κατὰ καρπὰ κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψῶσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσχημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος Σελήματι, Σεόπται Ἀπόστολοι, ὁδηροὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας Σεμέλιαι, πύργοι ἀειστοί, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων, μυστηρίων ὑπέρταται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ως Θεοῦ Μητὴρ ἀφθόρος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανομοῦ καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγγχειρήσῃς, μὴ ἀπόσω με, μὴ εἰσῆς με ὅλως ἀπολωσθαί, ἀλλὰ ῥύσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σώσον με.

Ἡ Σαυραβειστοκίον.

Πικροτάτας δακρυῶσαν, καὶ Σοηνοῦσάν σε πανάγνε, ἐλεήσας ἡμῶν, ὃ ἐκ σπλάγγχνου σου, σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἔνοιαν, καὶ ὄροσον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς Υἱός· Παῦσαι Μητὴρ δακρυῶσα· εἰ γὰρ πέπονθα, ἐκουσίως Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγείρομαι δόξασται, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύνοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθως Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ Τριῶδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**τὰ ὕδατα παλαι, νεύματι Σεῖω εἰς μίαν, συναγωγὴν συναδρούσας, καὶ
- τεμῶν Σάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ

- Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένους ὑπάρχει· αὐτῷ
- μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφώνως, πανηγυρίσωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπεράγιον, καθικετεύσει Λόγον, ἰλασμὸν δωρήσασθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μαρίας, τὴν σπηδεῶνα· σοβούντες, τοῦ λόγου ἀλατι Σεῖω, τὰς ψυχὰς ἔνδοξοι, τὰς μωρανθείσας ποτέ, πάσας ὑγιώσατε, καὶ σεσασμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστήσατε· ὅθεν δόξάζεσθε.

Οκλεινὸς Ἡρωδιᾶν, Ῥούφος καὶ Ἀγαθὸς Φλέγων, καὶ Ἐρμῆς ἄσματος μακαρίζεσθαι, γνήσιον γενόμενοι, τοῦ Ἀυρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ Πιστῶν προπύργια, καὶ Σεῖο κήρυκας.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκος, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, τῶν Ἀλλοφῶρων ἢ δόξα, καὶ Πιστῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τὸν περιτρεπόμενον, ταῖς ἐπηρεῖαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου καὶ σκοτοῦμενον, ταῖς παραβάσειν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἐμὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγῶν,
- τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα
- Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερεώσον με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοὶ, πολλῶν διανοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτριξοῦσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Σεοιδεῖτε, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Οίκος Τριάδος· εἰδεχθῆς φωτισιθῆς, Ῥούφου πανασίδιμε, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, ναοὺς κατηδάψιας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκκλησίας.

Λόγῳ σου Σεῖω νεώσας Ῥούφου σοφῆ, καρδίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων ἐδρέψω σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Οκατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν Σεῖκην, ἀπρόσιτος Ἀγχαντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε, καὶ σαρκὸς προσλήματι, ὅλως ἠνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ ἐμὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σετῆρ.

Ακίτινες νοπτοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαειροῦνε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτίσι, καὶ σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμῃ, λαμπρῶ

νόμειοι, φωτειοειδείς Θεηγοῖν, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐγγίξει ὁ Κριτὴς, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος· γρηγόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασιάνων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς αναπαύσεως τάξον, πανάχαυραντε Δέσποινα. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ὡς εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμνάς σε τὸν Ἄρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, εἶδα θαυρόντων, καὶ πικρῶς ἀλλάζουσα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ζέον; Μητρὲ ἀνάνδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης, γνωσθήσεται.

Ὠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Ἐθε πρὸς ἡμᾶς, κραταῖαν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εὖ Σάνκτον δεδώκας· οἷό σοι κραυγᾶ·
 ἔομεν ευχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.
 Ἰάμα πιστοῖς, διὰ γλώσσης Θεῶν προσφέροντες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηράν, καταστροφή σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ἀκαδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδεδυται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, Ζεῖαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
 Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστὴν σε μέγαν ἐκπλῆκτισε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἀνω μετατόντα, ταύτην ἀληθέστατα· ὅθεν τιμᾶ σε, Ζεῖοις μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Λόγω ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς, Θεογενῆτορ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, Ζεῖοις σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ 6. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ἄφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συναναστράφης ὁ ἀκατάληπτος· πρὸς σέ οὖν ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ἔλθοντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, Ζεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσαθε.

Ἐνοπρεπῶς προσφησίας σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ ἐξεχρήθη πλαστῶς, Θεόφρον Ἀγαθε· προφανεῖς γὰρ ὅλησιν, τῶν μελλόντων εὐφανέστατα.

Ὡς ἄφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβόλην καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, Προφήτα Ἀγαθε, ὀπνήϊκα χεῖράς σου, τῇ ἐκείνου ζωῇ εἶδσας.

Θεοτοκίον.

Μόνῃ ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένου, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρὶ· διὰ τοῦτο μόνῃ σε, ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ 7. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύνλιωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνευμά μου· ἀλλ' ἐκτεῖναι Δέσποτα σὸν ὕψηλόν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνητὰ διάσωσον.

Ἐθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φατίζοντας, καὶ τὸ σκάτος λύοντας, Θεοειδῆς Ἀπόστολοι, καὶ δεκνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτηρίαν.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαλῆος, νεκρωμένους πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑγκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχιμα.

Ἐπὲρ σε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμάτων πλήρη Ὑγκανία τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς ἀρδείαις σε, καταρδευθεῖσα ἠνεγκεν, ὠρμιότατα, τῷ Δεσπότη βλαφήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμιμον σε ἐτύπου ἡ κίβωτός, τὴν δεξαμένην νόμου Ζεῖς τὸ πλήρωμα, καὶ σαρι κηύσασαν, καὶ μετὰ τοῦνο μείνυσαν, αἰπιάρθενον, ὡς πρὸ τοῦνο Ζεῖοι.

Ὁ Εἰρμός· Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Ἡρωδίουνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἐριμοῦ.

Στίχοι.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν ὁραμῶν ὁρόμιον,
 Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος (')

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ Προφηταποστόλου
 Ὁ Ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου ὑποσημαίνει, ὅτι περὶ τῶν ἡμερῶν ἐν ταύτῃ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίουνος καὶ Ἐριμοῦ, ὡς ἀλλοθῶ ἐρατίζομενον· διὸ ἐσθὶ Στίχους ἔχει εἰς αὐτοὺς ἐμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τίσαστας. Καὶ ὅτι μὴ ἐρατίζονται καὶ ἀλλοθῶ, οὐδὲς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ οὗτος ὁ Ἰωαννῆς ἐξέλιξ ἀνατίθει αὐτοὺς εἰς τὴν κακοδοσίαν Ἀλεουδίου, καὶ προέτι, ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τῶν Ἡρωδίουνων προτεν ἀναρῶσι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετελεσθήσαν ἐν ταύτῃ καὶ τὰ τοῦτων διατίχῃ μετὰ τῶν λοιπῶν.

Σέβασα πλάνης φλέγσαν ὁ Φλέγων φλόγα,
Οὐς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ, φλέγον, βλέπει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ', Ἀπόστολος μέγας,
Ἐκλεκτὸν ὄντας· ὦ ἐπαινῶ αἴξιου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα·
Τούτου γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἐριμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἐριμῶν ἔμπνου ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὀγδοῦτῃ μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελῆες τε.

Τούτων ὁ μὲν Ἡρωδῖαν, οὗ ὁ Ἀπόστολος ὁ
μέγας μέμνηται Παῦλος, τοῖς ἁγίοις Ἀ-
ποστόλοις διηκόνει ἄπιστοι. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ-
εἰσὶν χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, εἶτα Ἐπί-
σκοπος Νέων Πατρῶν. Πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλή-
νων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ
Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
ὑπέστη πολλά· ἐπιψάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδω-
λοατρῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς,
καὶ λίθοις τὸ σῆμα αὐτοῦ συνέτριψαν. Εἶτα
ξύλις κροσθεὶς ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς,
ὑστερον μαχαίρα κατασφάττεται.

Ὁ δὲ Ἄγαθος, ὁ τὴν ζῶνην τοῦ Ἁγίου
Παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ
πόδας δῆσας, τότε μὲν προσηύτησεν, εἰπὼν
Τὰδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν
ἄνδρα, οὗ ἔστιν ἡ ζῶνῃ αὐτῇ, οὕτω
δήσουσιν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ· οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ μασητεύσουσιν· ὁ καὶ
γέγονε· οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδέσμευσαν, ἀλ-
λά καὶ ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν. Ὑστερον δὲ ὁ
Ἄγαθος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχὼν αὐτῷ μέρος
τῆς οἰκουμένης ἐκρούεζεν.

Ὁ δὲ Ρούφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ
πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, Ἐπίσκοπος τῆς κα-
τὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θεσῶν ἐγένετο.
Ὁμοίως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ παντα-
χοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον,
καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν
μετάγοντες. Ἐν μὲν τοῖνυν ἡμέρᾳ διαφόρως
οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλή-
νων, ἐν Κυρίῳ ἐτελευτήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παιμάνναρ, Κελεστίνε,
Χορῶν ὄυστᾶ μὴ μεμακαρισμένον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ νέου, ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης,

διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς ἀνατραφεὶς, δι' ὧν
καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡξιώθη καθέδρας, Ζωσί-
μου Πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς τὸν μα-
κάριον Βονιφάτιον, ὁ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο
Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστίνος, ὑπὲρ τῶν ἀπο-
στολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων, πάντα
καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀπέ-
βη Νεστόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς Θεομισεῖς αὐ-
τοῦ βλασφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας,
καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συνεσγός εἰς τὴν
αὐτοῦ καθαιρέσειν γεγονός. Πολλὰ τε ἄλλα
κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια κατε-
ργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῇ δε ἀπανίσταται,
καὶ πρὸς τὴν ἀγῆρω καὶ μακαρίαν μετετέθη
ζῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβυταῖς, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Βιουός.
Ὁ πρὶν εἰκὼν τῇ χουσῇ, Περσικῶ σεβά-
σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
ρων ὁ Θεὸς ευλογητός εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς Πί-
στεως, τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους
παλαί τοὺς σεδομένους μάτην, κατεφώτισαν
σοφῶς οἱ Θεηγόροι.

Εφλέξας Φλέγων ἱερῆ, πυρὶ θεῖῳ ἅπασαν,
τῆς ἀπάτης τὴν ἀκανθὰν, καὶ καρδίαν
ἀθλίως ἐσθεσμενάς, Σέρμη Πνεύματος ἀνῆ-
ψας ἀριθίλας.

Οἱ Μαρθάβανος οἰκισταί, προστάτην σε μέ-
γιστον, καὶ διδάσκαλον ἀριστον, καὶ
φωστῆρα καὶ ποδηγῆτην σχόντες, Φλέγων ἐν-
δοξε, τιμᾶσί σε ἀπαντός.

Θεοτοκίον.
Ἐὸς Παράδεισος ἡμῖν, ζωῆς ἔθλον ἀγῶνι,
τὸς βρετῆς, κεκτημένως γεγέννησαι· οὐ ἡ βρώσις,
τοὺς πρώτοις τεληνῆκῶτας ἀνεξέλωσεν, ἀγῆ Θεο-
γεννητῶρ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Βιουός.
Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
φλεξεν, οὐδὲ τῆς θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
Παρθένον διεφθέρεις διὸ μετὰ τῶν Παίδων
πίστῃ βήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Μακαρίζεσθ' Ἄγαθος, Φλέγων καὶ Ἀσύγ-
κριτος, Ρούφος καὶ Ἐριμῆς ὁ εὐκλεῆς,
καὶ Ἡρωδῖαν σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότας
θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου,
καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Εριμῆς ὁ πανακίδιμος, Δαλιματίας γέγονε,
πάσης ὁδῆγός καὶ φωτισμός· ἐν ταύτῃ

γὰρ ὡς ἥλιος, πολὺφωτος ἐπέστη, τέλων ἐξ-
αΐσια, καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπούσας
πρότερον.

Λόγον ὡς λύχον φαίνοντα, Ἐρμῆ φέρων
ἐνόηξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν
καθημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τε-
λῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλικύσω πρὸς πίστιν, ἀπί-
στων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οὶ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσω-
μεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτήρσι,
μίαν Θεότητα ἠνωμένην τῇ φύσει, ἀπλὴν ἀ-
διαίρετον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἄχραντε οἱ δούλοι
σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν,
μεσίτιν ἀκαταίτητον· κινδύνον ἡμᾶς σῶζε,
καὶ πειρασμῶν σεμνῆ, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ,
αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ο' Εἰρμός. Βαβυλωνία κάμιнос.

Ὠδὴ 5'. Ο' Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἐν βάτω καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
• Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
• ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
• ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως
• Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ερώτατον χορὸν, συστησάμεθα πιστῶς, ἐν
ὁμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες Θεομῶς, Ἐρ-
μῆν καὶ Ἡρωδίαναν, Ρούφον Ἀγαθόν, Ἀσύγ-
κριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον,
τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ως ἐλαῖαι μυστικαί, δεδαιγμένοι ἀληθῶς,
οἱ θεηγόροι ἡμῶν, καθιάρουναν ψυχάς,
καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο ἀθέου
δυναστείας, καὶ σκότους ἀγνωσίας· ὅθεν ἐ-
παξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ καλαιῶν πτεριστοῦ, ἐλυτρώ-
σατε σοφοί, τοῦ Ἀντρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐ-
δείξατε τὰς τρίβους, τὰς φερούσας ἐνθῶς πε-
ποιθήσει, πρὸς τὴν Βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Η ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἁγίων Μαθητῶν,
ἰκέτευσέ ἐκτενώς, τὴν Τρισήλιον αὐγάν,
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πάμφωτον
τελούτων ὕμῶν μνήμην, καὶ ρύτασθαι ἐκ σκό-
τους, καὶ τῆς αἰώνιου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρος ὡς λαδὶς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ,
ἄνθρακα τὸν νοητὸν, καταφλέγοντα ἡ-

μῶν, τὰ πάθη, καὶ φωτίζοντα, τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν, καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας
ἄχραντε Παρθένε πολυμήντε.

Ο' Εἰρμός. Τὴν ἐν βάτῳ.

Τὸ φωταγωγίον, τὸ ἴδιον, καὶ τὰ λοιπὰ,
ὡς σύνθετες, καὶ Ἀπόλυται.

Τῆ Θ'. τοῦ ἁγίου Μηνος.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐθύχιου τοῦ ἐν
Καισαρείᾳ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμια.

Ύμνος πλ. 8'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οπανσφος Εὐθύχιος, κατεπαρόμενος ἀ-
λαζρονεῖα, τὸν ματαιόφροντα πληγείς τῷ
ἔξει, αἰσχύνεις ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηρηθ-
μήθη τοῖς στρατευμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀ-
γαλλόμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι
πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐθύχιος ὁ ἐνόηξος, στύλος γεγένηται τῆς
Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστός τῆς εὐ-
σεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς
νοσῶσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρή-
νης τὰ ἰάματα. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, εὐσπλαγ-
χῆ περὶ πάντων δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρίνον εὐωδίας, πᾶσαν διάνοιαν ταῖς
ἡδυνόοις, ὁσμᾶς τῶν ἄθλων σου, γεν-
ναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωτας σοφῆ, πλάνης
τὸ δυσῶδες, καὶ ἀνελαμφίας, ἥλιος καθάπερ ἐν
τοῖς πέρασσι, κρεβεῦσαν δωρηθῆναι, ἅπασιν σω-
τηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αγνή Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκοῦ-
σα Λόγον, ρῦσαι τοὺς δούλους σου πει-
ρατηρίων, τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ· φωτίσον
ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια· ἵθνησον ἡμῶν τὰ διασῆ-
ματα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πιστεῖ
Κόρη πάντες δοξάζωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθέασατο ἡ
σὲ τεκοῦσα, μόνη Μακροθύμει, ὀδυρομένη,
δάκρυα ἔρρει κρουνητῶν, καὶ τὸ υπερβάλλον
τῆς χρηστότητας, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς
τὸν ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει σου
τὸ μακροθύμουν πολυεὐσπλαγχνῆ.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθετες, καὶ Ἀπόλυται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανῶνες, ὡς σύνθηες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀριστοτελής.
 Τοὺς Εὐφύχιου εὐφύχως ἄδω ποιούς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ψαλμ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰσραὴλ διδοῦσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
 • Αἴγυπτιαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὃ
 • Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ Θεῷ
 • ἡμῶν ἰσωμεν.

Τοὺς ἀθλῆς εὐφύχως μάκαρ τοὺς σους, Εὐ-
 φύχιε Μάρτυς, ἀναμέλπων σέ δυσωπῶ.
 Ἐγὼν παρρησίαν, τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν
 παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Οὐκ οὐκ σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, ἀνέ-
 νευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ
 τερπνῶν, καὶ ὅλος ὡς ὅτις ἀπεφάνθη, κατὰ
 παθῶν βασιλεύσας Εὐφύχιε.

Υφάνας ἱμάτιον σεαυτῶ, ἐξ ἔργων ἀρί-
 στων, καὶ φρονίεας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι
 τούτῳ καὶ παρέστῃς, ὠραϊσμένους Κυρίῳ Εὐ-
 φύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ ὁ Δε-
 σπότης, ἐκαινωθήρησε τὴν ἡμῶν, πεπα-
 λαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐ-
 ρανίους ἐργάσατο.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
 • σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσχιτι-
 • σμένων· καὶ ἕμνεῖς τὸ πνευμά μου.

Εμφρονα ὑπάρχοντα, κατωμνήσασιν ἄ-
 φρονες, σέ δυσμενεῖ, Ἄρχοντι ἀφρόνας,
 δαιμονίους λατρεύοντι.

Υψεῖ μαρτυρίῳ σοι, προσομιλήσαντι Ἀγ-
 γελος, ἐπιφανεῖς, σέ παραβαρύνει, ἀ-
 ελοφῶς Εὐφύχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίῳ σου, πάσης χαρᾶς ὄν-
 τας πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὅθεν καὶ
 εὐφύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας.

Θεοτοκίον.

Υμνον χαριετήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἄ-
 δεῖ σοι, Κόρη σεμνῇ, σοὺ ταῖς ὁδηγίαις,
 νικηφόρος γενόμενος.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάλεσμα, Ψαλμ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφύχως τοῦ καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνί-
 κησας ἐχθρόν, τὸν πόλεμον Μάρτυς, βρα-
 βεῖον τὰ θάνατα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος·
 ὅθεν ἅπαντα, ἢ τῶν πιστῶν ἐκκλησία, μακα-

ρίζει σε, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, συμφώνως
 Εὐφύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχαρτε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου·
 αἰνεῖσατε αὐτὴν, οὐρανῶν αἰ Δυναμίεις·
 δοξάσατε τὴν ἀχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύ-
 οντες· δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆ-
 μοι, Χαίροις εἶπωμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως,
 πιστῶς εὐφρανόμενοι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ θάνατος καινοῦ! ὁ φρικτοῦ μυτηρία!
 ἔδοξα ἢ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
 ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλώθεντα τὸν Κύριον· Ὁ
 τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κα-
 τὰκρίτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ
 κατακρίνεται.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐισακήνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
 • ἐμυστήριον, κατενόησον τὰ ἔργα σου, καὶ
 • εὐδοξάσῃ σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρ-
 χοντα πενητεύουσι, μαρτυρίᾳ ὄλθον ἄ-
 στυλον, καὶ χαρὰν ἀγῆρω ἀντικτώμενος.

Ἰερᾶς φωτισόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐ-
 στηλίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε,
 υπαχθῆναι πλάνῃ δεσποδαίμονι.

Ὁ ὕμνος οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρουσίας
 τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σέ τοῦ
 κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα δυνάμεων, τῶν ἐπουρανίων σὺ
 χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπερ-
 τερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασι σε Κύ-
 • ριε, καὶ τῷ βαρκαχίῳ σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν
 • σπὴν εἰρήνην, παρασχῶν ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Εμφρες σαρκὸς, τὰς αἰκίσεις καρτερώτα-
 τα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐφύχιε, παρα-
 πησίαις, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Υμνεῖς τὸν Χριστὸν, τὰς πλευράς Μάρτυς
 ἐξόμενος, καὶ τὴν δορὰν, προσσφαιρού-
 μενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτεροτήτι.

Ψεύδους τὴν ἀγλήν, ἀληθείᾳ Μάρτυς ἐ-
 λυσας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου,
 δεῖξας ἀσφόδους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορευόντας.

Θεοτοκίον.

Υπερ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέ-
 σποινα, κεκτημένων ἀπάντως πρέσβευς,
 ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

Ῥῆθ' ε'. Ὁ Εἰρηός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῶ ἀπαγγελάω μὲ τὰς ἑλπίεις· ὅτι καὶ κῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῶ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χειμάζει μὲν τὸν βασιάναν ὁ ὄγκος· οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσαι σε μάκαρ· τὸν γὰρ Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρωγόν, ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνόν, τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψυχίη.

Ῥαῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς φυγῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὥσθης αὐτοῖς, φοβερός καταπλήττων, ὑπομονὴ τὴν ἐκείνων κελόνων, καὶ εἰληρᾶς παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγόνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν Σησαυρόν οἰόμενος, τῆς φυγῆς σου ὑπελθὼν σε ἐντέχνως, ἐν ὄρασις, καὶ βασάνων ἰδέαις, ἀπειρεῖα τὸ εὐτονον λύνει σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ φερόθες, ὑπομείνας νενίκηκας ἐνδοξες.

Ἐσποτικόν.

Ανὸρθωσον συμπυθίνετα με ὄλαν, ὡς τοῖς πάθεισιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ ἀγαθῇ μεσιτεῖα, πρὸς μετανοίας εἰσόδους εἰσάγαγε, καὶ σώσον με ἡ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρηός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἰγίου.

Συναξάριον.

Ἡ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθε Εὐψυχίον τὸ ξίφος,
Οὐ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγαγον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε
λαίμῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χωίρας (*). ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κελκήμενος, γυναῖκα ἡγάγετο νομίμως. Ζήλων δὲ θεῖω πυροναίει, καὶ Χριστιανῶν τοὺς πλείονας προσλαβόμενος, κατέλειπεν ἐκ βάρβρων τὸν ναὸν τῆς Τύχης ἐπιλεγόμενος, εἰς ὃν ἦν

προστετηκὼς ὁ παραβάτης Ἰουλιανός, τὰς σπονδὰς κατ' ἐκάστην προσφέρειν. Καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ γενόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς Χριστιανούς ἐκέλευσεν ἐξορίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις παραδοθῆναι· τὸν δὲ Μάρτυρα Εὐψυχίον, ὡς αἴτιον γενόμενον τοῦ τῶν αὐτῶν δράματος, ἔφειε καθυποδελθῆναι καὶ τικηεῖς τὴν κεφαλὴν, πέρας τοῦ βίου ἐδέξατο.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδῖμου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἐπτά μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ' Ἐπτάς μαθητῶν συντέμνεται Βαδῖμῳ,
Εἰς οὐρανούς δ' ἔρβασεν, οὐ Θεοῦ θρόνος.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ' Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
Ἡ γριφολατρῶν ἀνγενόμενος ἀλλάξ.

Ο Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκιστὸν τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἔλθων, εἶλε πόλιν Βιζάνδιον, οὕτω καλουμένην. Ἀνελθὼν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὄπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλειπον ὄγκλον σὺν γυναίξιν καὶ γέρονσι καὶ παισίν, τὸν Ἐπίσκοπον Ἠλιόδωρον, καὶ Δησᾶν καὶ Μακριαβ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ κλήρῳ περιεποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μελλῶν τελευτᾶν ὁ Ἐπίσκοπος Ἠλιόδωρος, Δησᾶν τὸν Πρεσβύτερον κελχειροτόνηκεν ἀντ' αὐτοῦ. Τῆς οὖν εἰαυθείας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδελφὸς τῷ Σαβωρίῳ ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἐαβέντες Χριστιανοί, Δησᾶν τινὰ προστάμενοι, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Τρησεκείας αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Προστάξαντος δὲ αὐτοῦ, ἤχησαν τριακόσιοι ἄνδρες καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοφυχήσαντες, ἐπ' ἀπαλλείας αὐτῶν, τὸ Βασιλεῖ προσήλλον, καταπειθεῖς αὐτῷ γενόμενοι. Εἰς δὲ τις, τὸ ὄνομα Ἀυδισσοῦς, μὴ καιρίαν δεξάμενος τὴν πληγὴν σὺ συνανηρέθη· ὃν ὕστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσεβῆς τις ἐπιβέβημενος, ἀνέειλε μαχαίρα, οὐκ ἀσπῆς δεξάμενος τὴν σφαγὴν καὶ γὰρ προεδυσφόρει καὶ ἔφενε, τὴν συμπαρτῶν ἀπολειφθεῖς.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀυδισσοῦς μαχαίρα τελειοῦται.

(* Ῥωστικὸν ἶσως· ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλιππου, εἰς τὴν ἡλὴν ἀναβῆς ὁ Χριστός, κατὰ τὴν Ἐδωργητικὴν ἱστορίαν (Ματθ. ιε'. 13), καὶ τὴν τοῦ δεσπότη Ἰάμβου περιήγησιν· ἄλλως δὲ ἀποκλιθεῖ ἰστορικῶς.

Στίχ. Ὡν αἰχμαλωτος Ἀυδησοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται, τὴν σαγήνην διδοὺς λύτρον.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• Παιδὲς Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
σαν τὴν φλόγα Σαρσαλέως, καὶ εἰς
• δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Ἐυλογη-
• τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δήμοις Μαρτύρων ηὐθιμῆτης, ταῖς χορείαις
τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογησᾶς πα-
θῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ ἀριεὐσᾶς
χάριτι, ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ὡτὴς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵ-
ματος ἠλλάξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν
σοφῆ, ἐν ἣ καὶ ἀναμέλπεις· Ἐυλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλαὶ ἠνολογησάν σοι πόλου, τετμημένω διὰ
ἔφιπας ἀνίοντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ, ὑπὴν-
των σοι τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Θεοδοκίον.

Ὁρος Προφήτης Δανιὴλ σε, θείω Πνεύματι
ἐκάλεσε Παρθένη· ἐξ οὗ λίθος Χριστός,
ἄνευ χειρὸς ἐτήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο,
τῶν ἑσθάνων τῆς ἀπάτης.

Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• Νικηταὶ τυράννων, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
• σε γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφό-
• δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἑβῶν· Ἐυλογεῖτε
• πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψού-
• τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευματῶν γέγονας
τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων,
τάς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὄθεν εὐ-
χαριστώσας, σὲ ὑμνοῦντες ἔνδοξες, πάντες εὐλο-
γοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁὶ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι,
νοσοῦντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους,
ἐξῆνται χάριτι θεοφρον Μάρτυς· ὄθεν σε τὴν
μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμολογοῦμεν,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπελθὼν ἀνδρείας, τὸ ἀγῶνιν στάδιον
Μάρτυς ἐξέστης, μέχρις ἁρμονίας, καὶ
αὐτῆς τῆς ἐνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὁ-
λος, ἀκλήνης ἀκράδαντος· ὄθεν τοὺς φεράνους,
ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοδοκίον.

Συμπαθὴς Παρθένη, ἡ τὸν συμπαθέστατον
τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δω-
Aprile.

ρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταίσμασιν
ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν βαθυ-
μία, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἰρμός. Νικηταὶ τυράννων.

Ὡδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

• Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διά
• σου σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀ-
• σωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἰχθῶ ἀνηρητήης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀ-
παθούς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν
εὐσεβῶν εὐσπλαγχνία, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Ὡράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῆ τελειώσει·
Ὡτὴ γὰρ αἱματος γάλα σὺν ὕδατι,
τῆς κεφαλῆς σου τμηθεῖσης, Μάρτυς συνέρ-
ρευσεν.

Συνήθης οὐρανίας, μάκαρ στρατηγίας,
καὶ συναγάλλη Μαρτύρων τοῖς τάγμασι,
στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόστητι.

Ἡμῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων,
τὴν ἱερὰν σου κανήγυρον μέμνησον, ταῖς
πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Θεοδοκίον.

Φατὴ τῆς μετανόιας, αὔγασον Παρθένη, τῆς
ἀμαρτίας νυκτὶ με σκοτούμενον, καὶ ῥα-
θυμίας ὀμίχλη συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομ-
πήσιου, Μαξιμίου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν **Στιχηρά**
προσόμοια.

Ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποικίλα βά-
σανα, ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα,
καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθῶ-
μενον, μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλε-
σθαι, ὡς τοῦ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας
ἐκνικῆσαν, τῆ ἐνστάσει τῆ γενναίας, καὶ τῆ
τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὁπεριδοξὸς Μαξιμίου, καὶ ὁ μέγας Τερεν-
τίου, ὁ κλεινὸς Πομπήσιου, καὶ Μακαρίου,
Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσμασι,
σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν Μαρτύρων κά-

τάλογος, οὐ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ἀντιστάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λῆμος οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζῶν οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἔνδοξοι τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρῖσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκλήρωσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήθουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην. Ἄλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότης, τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ως πηγὴν ἀγιάσματος, κιβωτὸν σε ὡς πάγ-
χρυσον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ἀπαστρέ-
πτωσαν, καθικετεύω καὶ δέομαι· τὴν πάθειν ἐκδοτοῦ, καὶ ἀθλίαν με ψυχὴν, φωταγένησον Δέσποινα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδὸν μοι σωτηρίας, παρεχομένη πρεσβείαις σε. **Ἡ Σταυροεορτακίον.**

Ως αἰμόν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἐκούσιον, καθρωῶσα Δέσποτα ἢ πανάκωμος, καὶ πολυμήμητος Μήτηρ σου, ἐβόα δακρῦουσα· τίς ὁ ὄρομος ὁ ταχύς, ποῦ ἀπέρχη παμφίλτατε; συνδραμοῦμαι σοι, συνθανοῦμαι σοι Λόγε· μὴ ἐάσεις, τὴν ἀσπόρος σε τεκούσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεχον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς ὁμήσεις, καὶ Ἀπολόγους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη, Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·
Πληθὺς με σώσεις καλλινοίκων Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ψῆσος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμῶς.

Υγράν διουθεύσας ὡσεὶ Ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πληθὺς ἀλλοφώρων πανευκλεῶν Χριστὸν ἐκδυσάπει, πλῆθος ἔχοντα οἰκτιρῶν, τὰ πλῆθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Ατρεπύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ ἀλλοφώροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας Θεοῖς, οὐδό-
λωις ἐνεματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ Ζυσία προσήχηπτε.

Ηκῶρωναν δόγμα Θεοστύγες, καὶ μέσον σταδίου, τεσσαράκοντα ἀλληλαί, ἐκή-

ρυζαν Λόγον σαρωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννου γενναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη τηρούμενοι τῇ Δεῖσι, καὶ πρὸς θυμὸν κινή-
θέντες τὸν δίκαιον. **Θεοτοκίον.**

Υμῶς Παρθένε, ὅτι Θεὸν, πανήμεπτε μόνη, ἐσαμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίων αἱμάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀπεκύνθασας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμῶς.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσχοτι-
σμένων· καὶ ἔμνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἱεραῖς αὐτῶν Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων, ἐνα-
θλοῦντες στερρότατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί θανεῖν εἶλοντο, διὰ Χριστὸν, καὶ πολυθείας, πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ελυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος δέσμιμοι, διὰ Χριστὸν, οἱ περὶ τὸν Ζεῖον, γενοῦτες Τερέντιον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κῆσασα, τὸν υπεράγαθον Κύριον, Μήτηρ ἀγνή, παύσον τῆς ψυχῆς με, πολυτάραχον κλύθωνα.

Ὁ Εἰρμῶς· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ψῆσος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ αἱμάτων οἰκείων οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς πορφυρίδα βάψαντες νῦν, ὠραῖοι τοῖς στίγμασι, τῷ Χριστῷ προσνήχθησαν, τρισπλίου δόξης, φωτὶ λαμπρόνι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν αὐτῶν μνήμην, τελου-
ντες, λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἄφεισιν τοῖς μέλπουσι, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Οτῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀ-
χράντης σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμο· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμόν παισιμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πιστεῖ βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισιμάτων ἄφεισιν δωρήσα-

σθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πάσα, καὶ πίστει πα-
νύμνητε.

Ἡ Σταυροῦ Θεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη σάββα χροῖς· οἱ γνω-
στοὶ δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν· μόνη
δὲ συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν
σφαγὴν σε Τέκνον, ὅσῳσα τὴν ἀδικον, ἡ Παρ-
θένος ἔλεγες, τὰς ὄψεις σπαραττόυσα. Δεῦρο
πάσα κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συναλ-
γησον, Σρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου,
καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκρασον· Δόξα σοι τῷ πάν-
των Ποιητῇ, ὅτι Ψέλων πάσχεις ὑπεράγαθε,
καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἀν-
δρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ε**ἰσακήκισα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
· μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
· ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οραϊώθητε Μάρτυρες, πόνων ἐπίδοσει φαι-
δρονόμενοι, ὑπὲρ ἀσπίφειρον χρυσίον τε,
καρτερίας ἀγῶσιν ελαμπρυνήτε.

Ζωήφρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριά-
δος δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν νέ-
κρωσιν, φυγῶν καὶ σωματῶν ἀπελευνέτε.

Οὐκ ἀνομιθεα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρόνως
οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ θεόφρονες ἐκραύγα-
ζον, ὀμιλοῦντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Ταμάτων χαρίσματα, χάριον ἀδαπάνητον,
ῥῶσιν ἀπανστον, ἀναβλύζοντες μακάριοι,
τῶν ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυ-
κλούμενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι·
Σπεῦσον σῶσόν με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἡ κυή-
σασα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ο**ρθηρίζοντες βωθῶν ἐν σοὶ Κύριε· Σῶσον
· ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός
· σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφό-
ροι, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας
πανεψημοί.

Αιμάτων ἐπιρροαῖς ξηράναντες, τῆς ἀπά-
της, τὸν βυθὸν μακάριοι, πᾶσαν φυγὴν
κατηρδεύσατε.

Ασπίων τῶν ἐνθέων πληροῦμενοι, Ἀθλοφό-
ροι, τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν
Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Αυτροῦμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τοὺς ἀν-
δρωπους, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἀνθρωπος
Κόρη γενόμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

· **Τ**ὴν δέσπαι, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
· ἀπαγγεῶ μου τὰς ἑλπίεις, ὅτι κα-
· κῶν, ἡ φυγὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
· τῷ ἄδῳ προσήγγισε· καὶ ἰδοίμαι ὡς Ἰωνᾶς·
· Εἰς φθορᾶν ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ισχύϊ σου, Ἰησοῦ νευρομένου, ἐξενεύρισαν
ἐχθροῦ δύνασειαν, καὶ δυνατοί, ἀνεδειχθη-
σαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλιόν-
τες, καὶ ρίψαντες τὸν ἰσχυρὸν, οἱ σεπτοὶ καὶ
καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν
τούτου τοῖς ποσὶ σου συντρίψας, ὡς ἀλη-
θῶς, κεφαλὴν νικηφόρον; τῇ κορυφῇ σου διά-
δημα εἰληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν
ἀγίων Ἀγγέλων συμμετοχῆ.

Τάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει,
καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν φυγῶν, ἀ-
ποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει
τὰς ψαλαγγὰς· ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς
καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, προσῶρα σε ὄρος, ὁ Προφήτης
Ἀββακούμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ
λόγον προήλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον
δίεσωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας
δεινῶς συνεχόμενον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν δέσπαι ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου,
Πομπητίου, καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἑξ· ἐτι δὲ
καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνι καὶ Ἀλέ-
ξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίῳ;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄφεις, οὐς, ἡ καρδιά.

Ἰδῶμεν οὐς τέμνουσιν ἀθλητὰς, ὅσον·
Δεκάς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μᾶλα.

Ἀσφάραγον δεκάτῃ γε Τερεντίος ἐξυψ-
κάσθη.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεσίου
βασιλέως, καὶ Φουρτουμιανῶ ἡγεμόνος·
ᾤρμητο δὲ ἑξ Ἀφρικῆς. Καὶ ποιητῆσαντος
δόγματος, ἐξόμνησθαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν,
τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχόμενους, καὶ μὴ πεθόμε-
νους τῷ Βασιλεῖ, παντοῶς κολάζεσθαι, ὄρων

τες οἱ τεσσαράκοντα πολλοὺς ὑποσκελιζομένους, ἢ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομολοῦντας, συναμωνόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστήναι, ἢ τῆ τῆς φυγῆς καὶ τοῦ σώματος γενναϊότητι ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρῖσασθαι· ἀναμνήσαντες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ρημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπέληψε, μὴ δεδοικέναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ φυγῆς ἐπιλαθέσθαι μὴ δυναμένω.

Ἐπει δὲ, προσαχθέντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουνιανῶ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως, ἢ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τιμωμένων ἑσθίων διεξέηλον, τούτους μὲν ὁ Ἡγεμὼν προσέταξε βλῆσθαι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Λίνων, καὶ Ἀλέξανδρον, ἢ Θεόδωρον, μεταστελλάμενος ἤδη, καὶ πρότερον εἰς ἐξέτασιν ἐλθόντας, ἀποστήναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρήγει, καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. Ἐνστάτων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἀτρεπετον ἐνδείξαμένων, ἐξ ἂν εἶπον καὶ ἑαλοῦ, ῥάδιος ἀκαλύψαι ἢ τραχεῖαις, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφλησαι, ἐλ διαδοχῆς τῶν τυπόντων, ἐπὶ τοσούτον, ὡς διαδεικνυσθαι τὴν ἔνδοξον τῶν σπλάγγων αὐτῶν οἰκονομίαν. Εἶτα δεξιόσκιον πυρῶν εἶσι κατὰ τῶν νότων ἐπάροισαν, καὶ καταχυνθέντες κράματι, ὅσκι συντελέναι καὶ ἄλατι, τριχίους ὑφάσμασιν ὑπετίθεισαν. Ἀπορνοῦσιν οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ Ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαιρήτης γενόμενος, οἷς διὰ προσευχῆς αἱ Ἄγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξόανα κατέβαλον, ἀποτιμήθησαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προστάζων.

Ἀχθέντες δὲ οἱ περὶ Τερέντιον, καὶ παρόρησιασάμενοι, αὐθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν, προσδεθέντες κλοιοῖς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πόαις ὑποβλήθεντες τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ἀλύσσει περιδεθέντες, ὑπὸ νεύματι, ὑποκειμένωσιν αὐτοῖς τριβῶλον σιδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι δεμίειναν· εἰσαγωγῆ γὰρ οἷων ἀπαγορεύθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος τοῖς δεσμοφυλάξιν. Ἄλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀντιλήψεως ἔτυχον παρὰ Θεοῦ, δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλων τῶν δεσμῶν ἀποπεσόντων· καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὐθις γεαροὶ τῷ Ἡγεμῶνι παρέστησαν, καὶ ἐξελθόντες, Σηρίους ὑπεβλήθησαν, ἂν οὐδὲν αὐτῶν ἤφατο. Ἀπειπῶν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ Ἡγεμὼν, ἔκειρε τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Οὐλδᾶς.

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀυλδὰ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον, Ἡ Πνεύματος γέμουσα Σείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γααβῶν Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω, Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος.

Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν, Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευιᾶσαν αἰσχύνει.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβαρίου Βασιλέως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰάκωβος ὄρητο ἀπὸ κώμης λεγομένης Φερναβῆ· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κώμης λεγομένης Βιζνησοῦ. Συλληφθέντες δὲ, καὶ παρασάτες τῷ ἀρχιμάτρω Ἀρχοσχεμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ παρῆσαν ὁμολογήσαντες, σίνπι μετὰ ἄλλους τὰς μυκτῆσαν ἐδέξαντο· εἶτα τυπόνται, ἢ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριον, τῷ νεκρονῶ φύχει καταπαρῆνυμένοι. Εἶτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες εἶσαι τῷ ἡλίῳ καὶ πυρὶ, προστάζει τοῦ Ἀρχοντος, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνήλλον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεῖαις, Χριστὸς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. **Ὡδή ζ. Ὁ Εἰρμός.**

Παῖδες Ἐβραίων ἐν καινῷ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄρθρον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωτα εὐλόγησιν πρὸς Σείαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσημάτων, κεκτημένοι σοφοί, ἐμελέπετε προθυμίας· εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμος ἐνθέης Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προστάγμασιν ἀνόμων, κελουόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· ὦ βοῶμεν· εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μελλί ποινὰς ἐβδεδωκότες, ἀπρηνήσαθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῆ, καὶ σάρκα εἰληφότος· ὦ μελωδεῖτε Μάρτυρες· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Ακα τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείνοντες γενναῖοι τὰς βασιάνους, στερόδοτῃ φυγῆ, ἠνέγατε βοῶντες εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Πεύσαντας πάλαι τοὺς γενναίους, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελεία, ἐν νηδίῃ

Χριστόν, ἀρρέυστας συλλαβούσα, πρὸς τὴν
ζῶην ἀνήγαγε, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ὡδή η΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
• ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
• ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισώθεν·
• τας τοῦτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυ-
• τρατὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς
• ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Τυραννικῶ πρὸ βήματος, ὁ Θεόφρων Τε-
ρέντιος, σὺν Ἀφρικανῶ τε, Μαξιμῶ Πομπη-
πίῳ, ὁ Ζεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδω-
ρος, ἀμὰ τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορεία,
Χριστὸν ὁμολοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων,
καὶ τούτου τῆ ἀγάπῃ, γενναίως ἐνάθλουσιν.

Υπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνεύ-
ροις τυπτόμενοι καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἄλλη-
ταὶ ξέομενοι, τριέλοισ κεντούμενοι, καὶ τοῖς
Θρησὶ ριπτούμενοι, καὶ πυρακτωβῆσιν, ὀ-
βελίσκοις καὶ στέρα, φλεγόμενοι ἐβῶν· Ἰε-
ρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμα ζωῆς προσφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρ-
τυρες, τεθνατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσα-
σαν, ἐγέρους ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ
τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆ, ἐξεκονίζον-
τες πάθῃ, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακά-
ριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστόν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ως περ κιθάρα εὐρυθμος, κρουομένη τῷ
Πνεύματι, καὶ τὰς διανοίας, τῶν πιστῶν
ἠδύνουσα, τετραρίθμος πέφυκε, τῶν Ἀθλοφώ-
ρων Ζεῖα δεκάς, Ζεῖον κρουφαῖον, κεκτημένη
βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν· Ἰερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένη ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνά-
τησον, τετραυματισμένην, τὴν ψυχὴν με-
ῖασαι τῇ λόγῃ Πανάμωμε, τῇ κεντησάσῃ
Ζεῖαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρός σου, σαρ-
κωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἰε-
ρεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδή ς. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φοῖξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκῶν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-

• γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος διὸ τὴν ἀρχαν
• τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουмен.

Γαμὰ βρούει ἡ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πη-
γῆς Ζεῖα Πνεύματος, ἐπαρδομένη ἀσὶ προ-
θύμως δεῦτε ἀπαρρυσώμεθα, σάμα καρδίαν
καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα
Χριστόν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες·
Ως ἀνήθ Ζεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὡς περ ῥόδα μυ-
στικά ἐξηθήσατε, καὶ εὐδοκίας σεπτῆς,
τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώ-
δη τοῦ ἐχθροῦ, μακράν ἀπελαύνοντες, τῇ Ζεῖα
χάρτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μαξιμῶν πιστοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον
ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πόμπιον,
Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοι-
ποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημίσωμεν, καὶ
μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτε-
ρήματα.

Ηγγικε, πρόσχευε ψυχῇ, ἡ τοῦ Κτίστου τε-
λευταία ἐπέλευσις· οἱ Ἔθνοι τίθενται·
καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· ὁ δὲ Κριτῆς
ὡς ἀγαθὸς, βῶσ· ἔτοιμάσθητε. Σπεῦσον σὺν
βόσπῳ· τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶ-
σόν με.

Θεοτοκίον.

Φάτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν ψυχὴν μου
ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν παραβά-
σεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ
τῆς ἡμέρας κοινῶν, τῆς Ζεῖας ἀνάδειξον, ὅ-
πως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκα-
ταίσχυντε.

Ὁ Εἰρμός· Ἐφοῖξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπολογία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐ-
πισκόπου Περσῶν.**

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.**

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χάρι, ἀπαντήσας δαφιλῶς, γνώσεως Χρι-
στοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀνεκνώτου πηγῆς, τοῦ
Ἐπισηθίτε καὶ Ζεῖου Κήρυκος, ταύτης πᾶσι
μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, ὁρόμιον ἰσα-
πόστολον ἀνύων Ὅσιε· ὄθεν, σὺν αὐτῷ παρ-

ρήσιαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σέ εὐφημοῦντων καθικέτευε.

Βαθροίσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξ-εδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ἔθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευων, τῶν πιστῶς τιμῶντων σου τὴν ἀθλήσιν.

Εχῶν, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τοῦ σώματος, ἢ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψαι σου ἰάσαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐλυτροῦμενος, πάντας, συμφορῶν καὶ κινδύνων τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶντας, μνήμη, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχεις, συμπάθειας οἰκτιρισμοὺς, ἔχεις εὐσπλαγχγίας ἀδύσους, Θεοχαρίτατε· τούτοις μου συγχάλυσον τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀπόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προσγιγνόμενον· ὅπως, ἀπὸ βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθῆις μεγαλύνω, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας Θεῶν ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἀκακος ἄμνος ὡς περ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευρῶν, ἥλιος ἐσχότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· ναοὺ δὲ ἐρράγη, Θεῖον καταπέτασμα, ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ἔθεν, ἡ τεκοῦσά σε Μήτηρ, Θεήνοις κοπτομένη εἶδα· Δόξα τῇ ἀράτῃ εὐσπλαγγγία σου.

Καὶ γὰρ ἡ ἀράτῃ σου, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς συνήθως, καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁ Κανὼν, σὺ ἡ ἀκούσθητι.
Τὸν φαυδρὸν ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.

Ψαλμὸς Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰσιμός.

➤ **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχως ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς περὶ σῶσαι Ἰσραήλ, φαυροτύποις Μωσέως χειρὶ, τοῦ Ἀμαλὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὸ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμπόμενος, τοὺς τὴν φαυδρῶν σου ταύτην ἑορτὴν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν

παθῶν λυτροῦμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώσεως.

Ο Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σε πάνσοφος, μάρτυρα γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἀνεδείξε παθῶν, τὴν δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἅπασαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σου ποιμνιον, ὄντως ἐποίμανας, καὶ ἐπὶ γλῶσῃ Πάτερ τῶν Χριστοῦ, διαγαμμάτων ἐξέβρεφας· νῦν δ' ἐποπτευοῖς ἀνάθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ συμφορῶν, συσχελεῖσαι καρδίαν μου, δικαιοσύνης Ἰλιον, πᾶσιν ἀρόφτης ἀναταλασα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰσιμός.

➤ **Ε**υφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Εκκλησία σου·
➤ **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μὲ ἰσχύς Κύριε, καὶ καταργη, καὶ στερέωμα.

Ανεδύσας ποταμοὺς, διδασκαλίαις τοὺς πιστοὺς ἄφροντας, καὶ Σολερά νάματα, τῆς πολυθείας ἐφραίνοντας.

Αρχὴ δυναμῶν, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄραντας, δαιμονικὴν ἔθραυσας, ἐνδοξὴ ἰσχὺν δι' ἀθλήσεως.

Αιμῶνων τοὺς λατρευτάς, σέβειν Θεὸν ἀληθινὸν ἐπέισας, σάρακα Σητηνὴ Ὅσιε, πλοῦτῃ εὐσπλαγγγίας φορέσαντα.

Θεοτοκίον.

Ρόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ Ἀχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας, ἔθεν εὐσεβῶς σέ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰσιμός. Ευφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθίσμα, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεῖος ἀνθράξ, θεῖας ἀγάπης, ἀναπτόμενος, μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βλυθείς χαλκοουργήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Παραμυθίων, τῶν ἑλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀμαρτανότων, σὺ ἀνεδήχθης Μητροπάρθενε Δέσποινα τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γενήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας· Ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐτείθη, νεκρωθέντος σε, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν

δεσμῶν ἀπελύθησάν ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ σα Δέσποτα, θαυροφροῦσα πικρῶς ἀπεσθῆ-
γετο Τέκνον φίλτατον, ὑμῶν σε τὸ μέγα ἔλεος
τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
- ἔφη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
- σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
παρανομούτων ἑστάσις, Μάρτυς ἀλλο-
φῆρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζῆλῳ τῆς πί-
στεως, ὤφθη τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγματῶ τῆς ἀθείας τοὺς κρατούμενους,
ἐπαγρυπνῶν πανεύφημε, ταῖς διδασκα-
λίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξή-
γειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ενεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμά-
των, ἐκ Θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιση-
θίω ὄθεν καὶ ἀνέβδυσας, τὰ Θεῖα διδάγματα,
πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης,
Παρθενομήτορ ἀφθορος τὸν Δημιουργόν
γάρ, πάντων ἀπεκύψας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρωπι-
νον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὺ Κύριέ μου πᾶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλλή-
• θας, πᾶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
- δους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Ανῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος μακαρίας, καὶ
γνώσεως ὑπεισῆλθες, τὸν ἀκρότατον γνό-
φον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀεθόττος,
ἐξώρησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀν-
θρώπους, καὶ χαριτεῖ οἰσώσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον,
κρυπτῶν Ἱερομάρτυς, κατεσμίκευνας ὕ-
ψος, εἰδώλων ἀεωτάτου.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ἐν μορφῇ τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος,
ἐσκήνωσεν ἐν γαστρὶ σου, τὴν μορφήν
μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνεύσεως Κύριε, ἡ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, εἰς δαιμόνων λύθρα
- κεκαθαυμένα, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου βεῦσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατεῖα τὰ μέλη μακαρίας,
τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἑ-

στεφας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας
Ἀντίπα στερόροττι.

Ιστάσο, πρὸ βημάτων κρυπτῶν τὴν σάρκα-
σιν, τοῦ δια σέ κενωθέντος, καὶ Πλάτου
βήματα παραστάτος, Ἀθλοφόρος, καὶ Σταυρῶ
τὸν ἐχθρόν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῶ νεκρωθέντος Θεσπέ-
σις, ποθῶν Ἀντίπα εἰσόδου, τῷ πεπυρω-
μένῳ βοῖ χαλκίῳ, καὶ θυσίᾳ, νεκρωθεῖς τῷ
Κυρίῳ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Αγίος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρα σου Κύριος, ὁ
ἐν Ἁγίοις Παρθένοις, ἐπαναπαυόμενος καὶ
δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη
δοξάζοντας.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰγίου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι.

Ταυρῶ παλαιεῖς, καλλιμάρτυς Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.

Χάλκειον ἐνδεκάτη βληθεῖς φλέγη, Ἀντίπα,
εἰς βούν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δομετιανοῦ
τοῦ Βασιλέως, σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀ-
ποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ Πέργαμον τῆς
Ἀσίας κειρετρούνηται Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ Θεο-
λόγος καὶ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης εἰς Πάτμον
υπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει
αὐτοῦ γράφει, Ἱερέα τοῦτον πιστὸν καὶ Μάρ-
τυρα ἀποκαλῶν.

Υπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλη-
σίας ὁ Ἅγιος Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάνν
πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τὸ Χριστοῦ ποίμνιον
ἐν πίσθι ἐποίμαγεν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ· διὸ καὶ
παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεσχέθη, αὐτῶν
τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανι-
σάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ
τάς προσαγομένους θυσίας προσεῖσθαι, ἀλλ'
ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθέντα οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπεχείρει
ὁ Ἡγεμὼν πείθειν αὐτόν, ὡς τὰ πρεσβύτερα
τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ τὰ ἄριτρανῆ καὶ νεώ-
τερα ἀτιμώτερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλλήνων, πα-
λαιᾶν θρησκείαν λέγων, καὶ χρόνοις συναυ-
ξηθεῖσαν πολλοῖς· τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν
πίστιν, ὀφέποτε ἀρεάμενην, ὑπὸ ὀλίγων πα-

ραδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ τὸν Καῖν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφυσῆσαν ἀσέβειαν, ὁ Ἄγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβέσιν οὖσαν ἀζήλωτον, εἰ καὶ τῷ ἀρχηγῶν πολὺ τῶν μετὰ ταῦτα προσῆχε.

Τούτους εἰς ὄργην ὁ Ἥγεμὼν ἀναβρίπισθεῖς, τὸν Μάρτυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βόως τεχνουργηθέντι ἐνέβαλε χαλκουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἰκετεύσας ὁ Ἄγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξυμνήσας, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἤξιωθ' ἰδοὺν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μεμνημένους αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορήτου τῶν ὀδόντων οὐδύνης ἀπαθεῖς φυλάττεσθαι ἐξαίτησας, καὶ ἐπενεχόμενος αὐταῖς ἀμαρτιῶν ἄφρων, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ἰλασμοῦν, τῆς αἰτήσεως τυχῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησας, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ κατὰ Πέογαμον Ἐκκλησίᾳ, μύρα καὶ ἰάσεις ἀενάως πηγαῶν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ πανευφύμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρῦφαινῆς τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στιχ. Χαρίζεται Τρῦφαινα σαρκὸς πλήνης, Ἡ πλὴν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἠγουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στιχ. Ἐβλήθη Φαρμουθίος ἐκ τῶν ἐνθάδε, Φαρμουθί μνη, ὄπλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδη ζ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
• Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
• φιλογίᾳ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
• μένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξείκονίζων Μάρτυς ἐν-
δόξῃ, μέσον, ὡς καμίνου ἔσσης τοῦ δολε-
ροῦς, πυρῶντος χαλκουργήματος· Εὐλογημέ-
νος εἰ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ δεῖκῃ ὁρώσῳ, περικυλούμενος πάντοθεν,
ὄλας οὐκ ἐφλέχθης μέσον αὐτῶν τοῦ πυρός,
οὐδὲ δαίμοσιν ἐπέλυσας· Εὐλογημένος εἰ, ὁ
Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ισχυρὴ δεῖκα, τῆς ἄλλαις τὸ ἀνίσχυρον, Πά-
τερ, ἐνισχύσας ἄλλων ὡς περ φερός, πρὸς
τὸ στάδιον ἐγώρπας· Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικιλμένος, Ἰεραρχίας θείᾳ χάριτι, αὐ-
θις πορφυρίδι αἱματός σου Σοφῆ, στολι-
σάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασίλεια, περι-
φανῶς τὰ ἀνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Αιμάτων Κόρη, παρθενίων τῶν ὧν ἐκ-
σάρκωται, Λόγος ὁ Πατρίσυναναρχος τὴν
ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος. Εὐλογημένη
σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὤδη η. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπέταςας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξῃ· πυρός δὲ
• δύναμιν ἐσθεσας, ἀρετὴν περιζωσάμενος, οἱ
• εὐσεβεῖσας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νὺν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰ-
νίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δὲ γὰ
πρόσωπον πρόσωπον, παρελλόντων τῶν ἐμφά-
σεων, ἀναδοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρό-
βατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποί-
μινον πάνσοφε, ὡς ἁμῶν οἱ ἀνομώτατοι, ὀλο-
καυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κραζόντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν πέτρᾳ τῶν θεῶν ἐντολῶν, τὰ τῆς καρ-
θίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολά-
σεων πνεύμασιν, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεσιν, οὐκ
ἐσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τε-
τύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλοῦν δὲ
στέφανον ἐλάδες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος,
καὶ νικηφόρος ἀθλητῆς, οἷς καὶ κοσμούμενος,
ἀνακραζέεις Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ τοῦ πάντων Ποιατοῦ, ὡς θεῖον
τεμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνή-
ροτος ἀγαχν, ἀγεώρητον βλαστήσασα, Παρ-
θένη σαῖς, τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

• **Ὁ Εἰρμός.** Χεῖρας ἐκπέταςας Δανιὴλ.

Ὤδη θ. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ἄβρως, ἐξ ἀλαξέντου
• σου Παθόνε, ἀχρογωνιαῖος ἐπιμήθη,
• Χριστὸς συναψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιεραρχικῶς Ἱεράρχα, τὸν ἱερὸν ἀνύσας ὁρό-
μου, τὴν ἱερατάτην ζωὴν σου, ἱερατάτως

σύ καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, Μάρτυς Ἀντίπα ἱερωτάτα.

Ως τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, περικαλλῆς γεννημένος, δόξῃ μαρτυρίου παμμακάρο, καθωραϊσθῆς καὶ μεταθέσθῃς, πρὸς τὸν ἄραϊον Κύριον, ζῆσει θεούμενος θεόληπτα.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θείᾳ πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· ἡ καὶ ἡμεῖς συγχαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις καταστέψωμεν.

Ητῶν ἱερῶν σὺ Λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ Σήκη, μύρον ἱαμάτων πηγάζει, δυσώδη πάθη ἀποδιώκουσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραίροντας, ἀμύμηνη σαφῶς εὐωδιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρα σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενώς ἐκέτευε, φωταγωγήσαι τοὺς ὕμνουντάς σε.

Ὁ Ἐιρμός. Λίθος ἀχειρότμος. Ἐκαλοῦντα, αἰς σὺνθετες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἐπισκόπου Παροῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φέλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ηλία φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανάτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρονιταίαις, Βασιλεῖς μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλήν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διαίκασα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτπώεις γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοιμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντές.

Βελεῖ τῷ τῶν λόγων σου, παρανομοῦντων συσῆματα, καμμομαρίστε ἐτρῶσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῶν σῶν ἀγῶνων τὴν καρτερότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι, πιστεῖ σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, αἰς φωστῆρα παγκόσμιον, προσεβευτήν αἰς θεομότατον.

Σοφῶς ἀντικείμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ βεόντων τὰ ἀόρευστα, φλαρτῆς

τε τὴν ἀφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν· καὶ ἀντ' ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγου Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις Βασιλεῖ, ὑπὲρ πάντων ἐκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἴθρα καὶ κησάσα, ὃν Ἡσαίας θελέεται, τῆ λαβίδι τὸ πρότερον, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σοῦ Θεοτόκα, σάρκα ἀφθόντα καὶ βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος, τὰς ἀμαρτίας καταφλέξαν, τὰς ἐμὰς Θεοσύνεργε, καὶ παντὸς βύπου πλύνον με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπεσα, Χριστὸν ἡ πάντατος Δέσποινα, καὶ νεκρούντα τὸν δόλιον, αἰς μήτηρ δεαρούουσα, ὕμνεῖ τὸν ἐκ σπλάγγων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακροθύμον αὐτοῦ, ἀποδουμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον με ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δοῦλης σου· μὴ βραδύνης φιλήθρως, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ σὺνθετες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, αἰς σὺνθετες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς.

Τὴν σὴν τελευταίην συντόμως μέλω, Πάτερ.

Ποίημα Θεοφανούς.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Ἐιρμός.

- Ὑγρὰν διοτέσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
- Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ
- Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Δυτρωτῇ καὶ Θεῷ
- ἡμῶν ἔσωμεν.

Τὸ ἀφραστον φῶς σοὶ καὶ τριλαμπές, ἐν τῇ ἀναλευτῷ, βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίω, ἡ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ηνδύγησαν πύλαι σοὶ τῆς Ἐδέμ, ἡ Ἀρχιερεῦσαι, προσετέθης Ἀρχιερέως, καὶ τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, συνηριβμήτης, Βασιλεῖε ἐνδοξέ.

Νοός σου τὸ ὄμμα προκαθαρίεις, ἀντὶ τῆς εἰς ἕρος, ἀρετῆς, ὡς ἄλλος Μωσῆς· διό καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας, προσευκλήθης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρι καὶ ὑπόστασιν ἐνωθείς, τῇ ἐκ σοῦ ληφείσῃ, ὁ τῶν ὄλων Δημιουργός, προήλθεν ἀφράστως Θεομήτορ, καὶ τοῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι κῦδοκῃσεν.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• εἰς Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσποτι-
• σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Η ἀξιοθαύμαστος, καὶ πανσιδῖμος μνήμη
σου, ἁρμονικῶς, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων,
κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος
Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος,
τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τὸ μάκρονον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν
Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλεγμένος,
ἐπαξίως ἀπειλήφας.

Θεοδοκίον.

Εἶχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνήσομαι
πάναν· Μητὴρ Θεοῦ· ἔχων σε προστά-
την, τῶν ἐχθρῶν μου ἐυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κέλισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Ως ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε
σοφέ, καὶ φωτίζει τὴν χτίσιν, Βασιλεῖ
Θεοῖς σου, καταναγίζουσα θάυμασιν· ἦν περ
σήμερον, ἐπιτελοῦντες βωῶμεν· Καθικέτευε,
ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Θεοδοκίον.

Ευφραίνεται πιδῶν, ἡ πληθὺς Θεοτάξε, τὸ
ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βωῶσα, καὶ
πόθῳ τὰς ὑψώσεις σε, μεγαλύνουσα πάντοτε·
σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθός· καὶ προστάτης,
ἀκαταίσχυτος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε,
τῶν πιστῶν τιμώντων σε.

Ἡ Σταυρωθεοτικόν.

Λαμπὰς ἡ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν
ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναδάντος σε Λόγε,
ἡ χτίσις πᾶσα ἐφρίξε, καὶ τῷ φῶσι ἐτρόμαξεν·
ἡ δὲ Μητὴρ σου, παρισταμένη εἶσα· Τέκνον
φίλτατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς
μου τὸ ἄδυτον;

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ισακήλεια Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
• καὶ εἰδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαυριμένην
φρένα κατέβαλες, τῆς κακίφρονος αἰρέ-
σεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὐφρανας.

Εν σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγνωστέης,
Πάτερ κατώλισσε, τὴν ἀνεύδοτον σου ἐν-
στασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεδάμενος.

Υπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων
ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέ-
μεινας, καὶ προκρινενεύων διετέλεσας.

Θεοδοκίον.

Τὸν Θεόν, ὃν ἐκύησας, ἄχροαντε Παρθένε,
τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σε δωρή-
σασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρβρίζοντες βωῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον
• ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός
• σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Η ἐνθεος σκηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε,
ποιμένα πιστότατον, τῆς Ἐκκλησίας σε
ἐδείξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, καὶ
τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι, κατη-
κολούθησας ἐνδόξε.

Σωρρόνας καὶ δικαίως τὸν βίον σε, διανύ-
σας, Θεόφρον ἀπειλήφας, τῶν ἀρετῶν
τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοδοκίον.

Υπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας,
τὴν πηγὴν ἐγεννησας, Παρθενομήτορ
πανάμωμε.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**λάσθητι μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἰ ἀνομίαι
• μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγκασ-
• θέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
• μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νιττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρ-
σεύματι, τὸν Σρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέ-
λιπες Ὅσιε, καὶ κληρον ἀκήρατον, ἐν γῆ τῶν
προάων, ὡς πρατότατος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφη-
μιῶν αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεδές,
ὀρθόδοξον φρόνημα, προθύμως εἰδίδαξας, τὴν
εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτήρος ἀξιάγαστα.

Ο πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπληρωταὶ πα-
ναοιδίμῃ· μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐν-
δώς γηθόμενος· καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν
Ἀγίων Πάτερ, ἐποπτεύεις καὶ φαῖδρότητας.

Θεοδοκίον.

Νεκρώσας καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀν-
σρώπινον· τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρων
γὰρ τέτοικας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργε-
σία, τῶν πιστῶν ἀνευρημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός. Πλάσθητι μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρείου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελευτά, Βασιλεῖε τρισμάκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἤξει, οὐ χαρὰς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτῃ, Βασιλεῖε, ταφῆτι δύσσα νεκρός.

Ούτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος, διὰ τὴν υπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἐνθουσιάζον βίον, Ἐπίσκοπος Παρείου καθίσταται, ἐπὶ τῶν ὀυσεβῶν Εἰκονομάχων ὅς, κατὰ Παῦλον τὸν Θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς Εἰκονομάχοις, καὶ υπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων καθάρσει, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἅπασαν ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις διήνυσσε, μεταβάσεις καὶ φυγὰς αἰεὶ ποιούμενος, τῶν πατρικῶν δογματῶν προσητάμενος, τῶν κακοδόξων τὰς συναξεῖς μισῶν, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀσπαζόμενος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν Θεραπεύσας, καὶ εὐάρεστος εἰς τέλος ἀναφανείς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἑτῆ ἐξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πενητησῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμιὰ Λωπὴ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζητίας, ἐπὶ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ρωμαίου τῶν Πορφυρογεννητῶν μετὰ δὲ ταῦτα, ὑστέρῳ μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκιδικαίων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, Συγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνίου.

Στίχ. Ρίζος δ'υσάδου· καρπὸς εὐάθης μάλα,
Ἀνθούσα σαμὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Ητις ὑπὸ τοῦ πατρὸς πολλάκις ἀναγκασθεῖσα συζευχθῆναι ἀνδρὶ, οὐκ ἐπέισθη διό, μετὰ τὸ ἀποθῆναι αὐτὰν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πένησι καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέσιν Οἴκοις διανεμαμένη, πολλῶν ὀφθαλμῶν μήτηρ ἐγεγόνει, καὶ χερῶν προασπιστῆς. Πολλάκις δὲ παρεκλήσθη πολλὰκις βιαζομένη ὑπὸ Εἰρήνης τῆς ὀρθοδόξου Αὐγούστης, συνειναι αὐτῇ καὶ συμβασιλεύειν, οὐδ' αὖτως ἠέσχετο. Ὅπως δὲ ἠέσχε διετρεῖον ἐν τῇ Παλατίᾳ, ἐβῆθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον ἠφαισμένον ἦν, εὐδόξην δὲ πείχων ῥάκος. Τὸ πόσόν αὐτῆς ἦν ὕψος, καὶ ἡ τροφή

ἀσκητικὴ· τὸ δάκρυον ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὅθεν καὶ τὸν μοναστῆρ ὑπέρχεται βίον, διὰ χερσὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐκκλησιαίου ἀποκειραμένην, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁμοιοίας. Ἐκτοτε δὲ οὐτ' αὐτῆ τῆς Μονῆς ἐξῆλθεν, οὐτ' ἄλλη τῶν Ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπελείφθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ καταλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέποτε τῶν δακρύων ἀνεστάλησαν· ἡ ταπεινότης αὐτῆς ἀμετρος ἦν· πάσαις ταῖς Ἀδελφαῖς δικόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμιε, ὕδωρ ἐκόμιζεν, ἐν τῇ τραπέζῃ παρίστατο, καὶ δικόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιούσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων μερίσταται πρὸς Θεόν, χρόνων οὐσα πενήτηντα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίανος.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφῆρέθη,
Μεθ' οὐ κάραν προὔτεινε Δήμης δημίω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομαρτύρου Ἀρτέμιου.

Στίχ. Εὐρὸ στεφανῶν ἀρίτιμπος Ἀρτέμιον,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετριμμένη κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυὶδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθητόνους,

Τοξέμασι κτεινοῦσι ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις, Χριστὸ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. **Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.**

• Παιδὲς Ἑβραίων ἐν κριμῇ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσῶν
• τὸ πῦρ, μετέβαλον βωάντες· Εὐλογητός εἶ
• Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωτῆς ἀφράστου εὐροσύνης, ἧς ἤξισται παμμακάρι ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ φωτὶ, σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς Θεῆς εὐπρεπείας, παμμακάριτε κοσμίας διαπρέπων, συγχορευεὶς βίων, ταῖς ὅσῃ Στασθηρίαις Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστήρ ὑπέσχεον τῆς Τριᾶδος, μυστηρίων λοιπευγό· ἐπουρανίων, τῶν Δεσπότην πῶν, ἡλέσων βωάντων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ὁσέοκτον.**

Εὐας τῆς πρώτης τῆν κατάραν, μεταδέβληκτος Ἀγνή εἰς εὐλογίαν, τοῦ Υἱοῦ τοῦ

Θεοῦ γεννήσασα, ὡ πάντες· Εὐλογητός εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ 4. Ὁ Εἰρμός.

- **Ν**ικηταὶ τυράννου, ἢ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
- σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερ-υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λελυτρωμένοι, τὴν χαρὰν παμμάρκα, ἢ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκμίσω μέλπων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, Σερωῶς προϊστάμενος τὰς ἡμισαυγίας, τῶν βλασφημῶν Πάτερ, εὐχερῶς διελύτας ἱεροσφάντορ, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας ἰεμιμύστα ὡς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐνδοιατήμα, ὁ περιέπεις, Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς προσβείαις, τῶν δεινῶν λυτρώμεθα, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός Νικηταὶ τυράννου.

Ὁδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**υρίαὶ Θεοτόκων, σὲ ἀυλογοῦμεν, οἱ
- διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν
- Ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Αγίας σου τοῦ βίου, Πάτερ διανύσας, καὶ τὸν Θεὸν Θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, ὧτως τετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐπέτελσας, πίστιν τῆς τηρήσας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασιλείε, δικαιοσύνης ἐδέξω, χαίρων τὸν στέφανον.

Επέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς Σείας, καὶ τῆς εὐκαιρίας τοῦ πόθις πληρώσεως νῦν σὺν προσθεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῆς παίμης σου.

Θεοτοκίον.

Ρευστὴν δι' εὐσπλαγγίαν, ὡς τὴν ἐκ γαστρός σου, ὁ πλάσυσθης προσλαβόμενος Ἀρχαντῆ, τῆς ἀσθησίας χιτῶνα, ταῦτῃ ἐκέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός Κυρίαὶ Θεοτόκων.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σὺνήβης, καὶ Ἀπόλυσις,

Τῆ Π'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέζωμαι, ὀρθοδόξω διδασκῶν, καθηγητῆν πανευκλεῖ κορυφαῖον ἱερὸν, δογματῶν Σεῖων ἀψευδῶς τοῦ ψευδοῦς, ἀληθεστάτον καθηγορὸν τοῦ λόγου, γενναϊότατον συνήγορον ἱεροουργῶν ἱερώτατον Σχυματοεργῶν τιμωτάτον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἐμπλεων ἀεὶ, καταδεύοντα φυγὰς, πρὸς εὐχαρίαν νοπήν λυγρίας, εὐσθεστάτος ἐκλάμπουσιν σταλάζον, ὅρις Σεῖων ἀγαλλίασιν· Σεῖων λογίων ἐκάντορα πάσης αἰρέσεως ἔλεγchon. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν; τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱεροουργῶν πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι Θεοπροπῶς κρατήρα, πόμα Σεῖων ἀναδύζοντα φωστήρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέτυχε, Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶ τῶν σῶν καλῶν Σαυμκστότερον; Σεραπεύεις πάντας Κόρη, καὶ λυτρώσαι τῶν παθῶν ἀπελαύνεις πολέμιων, τὰς ἀθέτους προσβίλους κινδύνων, ἀπαλλάττει τὸς τιμωτάς σε, καὶ Σίλφεις, καταπύεις Θεοθύμηντες. Χαράς Παρθένη τῆς κοίτιτος, πρόξενος γίνου τὰς δούλις σου, προσθεύουσα, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ φεβρόν τοῦτο Σεῖμα; ἡ Παρθένος ἀνεβία, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς αἱ ὀδίνες, ὡς σὺκ ἔργων, ἐν τῇ τίκτειν σε Υἱέ, ὀρμειῖαι, καθήκοντα τῇ καρδίᾳ μετ' οὐ φέρει, τῷ Σταυρῷ σε προσήλυτον, ὅταν, ὡς τῶν ὀμμάτων μου. Σπείτου λοιπὸν ἐξανάσθη, καὶ ὀξασον, τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήβης, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνθητες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀχρυστεγίς·

Πόνους ἐπαίνειν Μαρτίνου κλέος μέγα.

Ψάλημα Ἰωσήφ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Η** κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔεμε, καὶ εἶδεν
- ἤλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθέασατο· ἀλάστορα
- ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον
- διήλθεν Ἰσραὴλ· ὠδὴ δὲ ἀνεμῆλπετο· Τῷ
- Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνόδως γὰρ δεδόξασται.

Πόνους μυρίους, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας, πρὸς ἄπονον ζωὴν, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς, ὀδύνας ἐπικουφισον, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σου φωτιζόμενος.

Ούσιας δύο, καὶ δύο Σελήματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογματίσας, Χριστὸν τὸν ὑπερουσίον Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκρήξας, Μαρτίνε ἱερώτατε.

Νενοσηκότας, ἀλόγως τοὺς ἄφρονες, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ, ἐν φρονούντας Σελήματα, φρονήεις ἀληθεῖ, καὶ πιστεῖ σεμνυνομένους, διήλεγξας Μαρτίνε προσανῶ, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνόδως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Οκατὰ φύσιν, τὴν Σεῖαν ἀόρατος, ὠράθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, Σελήσεις ἐνεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ὡς πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώξασθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραιρόντας.

Ὤδῃ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ταῖς
- καρδίαις τῶν δοῦλων σου, καὶ γενοῦ
- ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σέ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπιλα-
- λουμένοις.

Υπάργων ἀνάπλεως πανόλβιε, Σεῖου ζῆλω, συνήλθρισας, ἱερὰν Μαρτίνε σύνοδον, καὶ οὐ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκρήξας, Πύρρον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδωρον καὶ Κύρρον τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις, ὁμοίως ληρωδοῦντας.

Εκ Ρώμης βιαιῶς ἐλαυνόμενος, περιήγοιτο ὡς ἤλιος, τὰς ἀπίστας πέμψων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτιζὼν πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατὸς τὸν ὀρότιμον καὶ σύνθρονον, ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ διὸ τὰς Σελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ο Εἰρμός· Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον. **Κάθισμα**, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς αὐξήσεις τε πνευματικῶς, ἤξωσαι διάδοχος, Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμάντας, Κυρίου τὸ ποιμνιον· αἰρετικῶν δὲ φαλαγγίας, ἐλαύνων πανευφημε· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίᾳ τῷ σέ φερεῖ, ἐσέφηθι αἰοίδη, ἀλλήλητος ὡς ἀήτητος, ὡς Μαρτίνε Σεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ, τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφασιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέσθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζει σοι, ἐκ καρδίας Πανάχαρτε· Ἐν ἐμοὶ Σαυμάστωσον, τὸ πλοῦσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγγχίας, τὸ ἀπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κράζω σοι Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφασιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου, Ἀχαρτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνῆς Σερωδοῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδικίᾳ ὑβούμενον, Τρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ φίλτατον τέκνον, Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑπόισα Λόγε, φρικτὸν βλέπειν Σεάμα; κόπτομαι τὰ σπλαγγχα, καρδίαν τιτρώσομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, σφαγὴν σου τὴν ἀδικιον. Ἄλλ' ὁ φύσει μακροθυμος, σπεῦσον ἐξανάσθηθι ταχύ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεσιν, ὅπως δοξάσης Υἱέ μου, καὶ μετὴν τεκοῦσάν σε.

Ὤδῃ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πέθης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους
- σου Κύριε, καὶ ἐσέξω γερσί σου ἡγίας
- αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου,
- τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει
- σου Κύριε.

Αδικίας τοῦ Τροῦνου, σπερ τῷ σοῦ ἐλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδικῶν ὁ δίκαιος, κακώθηται πρήρησσο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώβητον.

Ιστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἔννομος, ἀλλήτης Ἱεράρχα θεολήπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἠγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξέυματα, παροιρίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ καρτερώς ἐνήθλησας, περιδουόμενος καὶ δεσμούμενος μάλα, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγχελιόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν δύο οὐσίαις, Θεανδρικῶς γνωριζόμενος, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, Σελήσεις φέροντα, καταλλήλως ταῖς τούτου, φύσει Παρθένη πανάμωμε.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
• λτου ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενος, τῷ φωτὶ
• τῷ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν
• τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Ερωτάτω σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερον σαφῆς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν αἰρέσεων ἐτρεφας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακῶν καὶ θλίψεις ἔνδοξε.

Νυσταγμοὶ σοῖς βλεφάρων, Ὅσπε οὐκ ἔδω-
• κας, ἕως σήκνωμα γέγονας τοῦ Θεοῦ, καὶ
• πάσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἰρέσεως τὴν πλά-
• νην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς Σῆρες, ἔστυραν αἰλύσει
• σαφέ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ
• παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφη-
• μούντες, καὶ ἀναιδῶς σοὶ ἐπεμβάινοντες.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμωσ Παρθένη, ἡ τὸν ἀπερίγραπτον
• Θεὸν σαρκὶ κυήσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ
• πάθη Σανάτασων· ζώωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου,
• γενεκρωμένην πλημμελίμασιν.

Ὤδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βύσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
• ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
• βιαίως, συνώβει ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
• κραταιῶν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
• καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ρήγνυται ὁ πονηρός, Θεοφόρε πρὸ ποδῶν
• ἱερῶν σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ
• ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῶ,
• λόγῳ καὶ δέικνυται διαλάμπων, δόγμα τὸ Θεῖον
• ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνουσί σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδε-
• σμοῦσιν οἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα
• πάσαν, καὶ αἰρέσεων σύνδεσμον, διαρρήσσω-

τα δεσμοῖς, Θεῖων δογμάτων σου, Ἱεράρχα,
Πάτερ Μαρτίνε ἱερώτατε.

Ιστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρι-
• νων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν
• τοῦ Χριστοῦ Πάτερ Σέλησιν· καὶ Μαρτύρων
• προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τού-
• των τῆς δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, καταλύονται ἀρή-
• τως γὰρ τίτεις, τὸν πλαστοουργὸν τῶν
• ὄλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεοῦ τε καὶ βρο-
• τῶν, δύο Σελήσεις δέ, κεκτημένον, καὶ ἐνεργεί-
• ας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός. Ἀβύσσος ἀμαρτιῶν.

Ὁ Μαρτυρικόν.

Συναξάριον.

Τῇ Π' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
• Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, τοῦ Ὁ-
• μολογητοῦ.

Στίχοι.

• Ὁ σὴν γεννηθῶσ σάρκα, Σῶτερ, ἐσθίων,
• Ἀπεκδύσει γένητε σαρκὸς Μαρτίνος.

• Ἀμρὶ τρίτῃ δεκάτῃ Σάνε Μαρτίνος περι-
• πυστος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνε
• τοῦ ἐπιλεγομένου Πωγωνάτου, ὃς τις
• Κωνσταντίνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς
• Δάρφης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφα-
• λῆς διὰ κάλκ. Διὰ γοῦν τὴν Ὀρθόδοξον Πίσιν,
• ἀποσειλάντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης
• πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἤλθη βία ὁ μακάριος
• οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ
• τὴν ἐπάνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῆς
• δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἰρέ-
• σεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Μαρτίνος Σέργιον καὶ
• Πύρρον καὶ Θεόδωρον δημοσίοις ἀπεκέρηξε
• γράμμασι, καὶ ὅρον ἐξέθετο εὐσεβείας μετὰ
• τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν
• τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἰρέσεως, μεταφέλλεται
• αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὡς περ εἴρηται, ἀπὸ Ῥώμης·
• καὶ ὡς περ τιμὴ τῶν κακούργων ἐπίθεις αὐτῷ
• κλοιά, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τούτου καθειρέξεν·
• εἶτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ
• πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀλλη-
• κῶς διακύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδόμησε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
• ρων Μαξίμου, Κυντιλιανοῦ, καὶ Δάδα.**

Στίχ. Τίνας κεφαλῶν οἶδε κείμενοι δίγα;
Τυντιλλιανός, Μαξιμὸς τε καὶ Δάδας.

Εν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῶν καὶ Διοκλητιανῶν τῶν δυσσεβῶν, συαγεθέντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῇ Ὀζοβία, παρεδόθησαν τοῖς ὑπάτοις Ταυρίῳ καὶ Γαίῳ· καὶ ἀνακριθέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὑπνοσάντων οὖν αὐτῶν, ἦλθεν ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀναγάντες προσήξαντο, ἀλλήλους ἐπιοικοδομοῦντες· καὶ ἔλθων Ἄγγελος Κυρίου, ἐθαροποιήσεν αὐτούς. Πρωίᾳ δὲ γενομένης, ἀναγάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἠρήσαντο τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ Σαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντός ὁμολογήσαντες, ἐτύθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐδλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετιμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Ἡέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη·
Ἐλευθερός δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στ. Θεοὶς προσίσειν μηδαμῶς πεισθεῖς, δόσιν Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωίλου.

Στίχ. Τόξου βέλει, Ζωίλε, πληγῆς ἐν ξύλῳ.
Πλήττεις τὸν εἰσαῆξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰσθμίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλωνίᾳ ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
• Τριᾶδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν φάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
• Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Οὶ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πάτερ Χριστὸν στερήσαντες, ἐτήρησάν σε θρόνου, ἐκδόντες ἐξορίας, μακροτάταις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Υπελθὼν τὰς χρονοῖους, φυλακὰς οἶα φύλαξ ἀμάμου Πίστεως, αἰρέσεων τὸ σκότος, ἐμείψας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κατεσφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Λέων Πάτερ καθάπερ, πεποιθώς, πρὸς ἄνομους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κύρον, καὶ Σέργιον καὶ Πύρρον, καὶ τοὺς τούτων ὀμόφρονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ενιζομένη φύσει, διαιρεῖται προσώποις ἡ Παναγία Τριάς, Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Οὐ θελήσει δύο, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σοῦ πανάμωμε, τεχθεῖς ἀνερμηνεύτως, τοὺς οὕτω συμφρονούντας, διασώζει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὁδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὶ θεορόημονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπάτοντες ἐκραυγάζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
• Κυρίου τὸν Κύριον.

Στενοχωρούμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ γαλεπαῖς ἐξορίας, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, μαρτυροῦ στεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπέληψας.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης θεολέκτη, δεδιωγμένου Μαρτίνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας ἐκ μέσου, τὴν ἀδικον αἵρεσιν.

Επικοσμησας τὸν Πέτρου θεῖον θρόνον, καὶ τῆ αὐτοῦ θεῖα πέτρα, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτίνε, σὺν τούτῳ δεδόξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσση πυρίνη τῶν θεῶν Ἀσωμάτων, ἀναλαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τῇ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκδοήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν ἄνω στρατευμάτων, καὶ Χερσβίμ ὑπερτέρα, Μήτηρ Θεοῦ χρηματίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς με, ὑπέρτερον ποιήσον.

Οὐ Εἰρμός· Οἱ θεορόημονες Παῖδες.

Ὁδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρους παρήλθες τῆς φύσεως, τὸν δημιουργὸν συλλαβούσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῶ κόσμῳ γέγονας· διὸ σε
• Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ιερουργὸς ἰσρώτατος, ὁμολογητῆς τε καὶ μαρτυρῆς γενόμενος, Πατριάρχων χορείαις Μαρτίνε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλῃ· ἴδεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ως φωταυγής μάκαρ ἦλιος, ἀνατεταλώς πρὸς ἕραν ἐκ οὐσέως, ἀπασαν ἀκτίσι τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἥλασας τὸ σκότος, αἰρετικόντων τὸ βαλῦτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες ἀθλῆς καὶ παλαισμάτα, καὶ τὰς διμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ τούτου πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ηστράφη μάκαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροπαῖς ὡς ἀστήρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντά σε, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως, Πάτερ Μαρτίνε Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων παιδόμενοι, δύο ἐν οὐσίαις ἀγνή καὶ ἁελήσσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογοῦμεν, καὶ σὲ Παρθένω μεγαλύνομεν.

Ο' Εἰρήμῶς. Ὅριος παρῆλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταυγανόν,

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὑμνα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑξάμηνων, Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αδῶν Θεῖας γνώσεως λαοῦς, ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελοῦς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τούτους, Λόγῳ τῷ ἐκλάμπαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῷ προσεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀριστάρχον σοφόν, καὶ τὸν Ζεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκτας, ἀνευρημίσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, Ζέρμη Θεῖας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ αὐτὸν, φέγγος ἐσκήνωσαν, αἰμαῖδας πόθων δροσίζομενοι, καὶ μεθέξει, ἀρόρητῳ Θεοῦμενοι.

Παύλῳ ἐρεπόμενοι κλεινῷ, Διδασκάλῳ ἐνδοξοῖ, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστησε, εἰρητῆ κλειόμενοι, ὀμιλοῦντες πόνοις· ἕξει ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλὰς ἐνθλιθάσθε. Χριστῷ προσεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χωρίον ευρύχωρον Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψει πλάτυνον, καὶ ἐν στενοχωρίαις μεγάλυνον, προσημεροῦσά μοι, τὰ προσπίπτοντα Παναμίωμε, καὶ ἑκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσπота, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προσέφησεν. Ἄλλ' ἐξανίστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατα, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέουσα.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀναστάσις.

Θεοῖς Μαθηταῖς Ζεῖον ἐξέχω μέλος.

Ἦχημα Ἰωσήφ.

Ὁρὴ α' Ἦχος πλ. β'. Ο' Εἰρήμῶς.

- **Ω**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχρυσαι, τὸν διάκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδῆν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φωτισμὸν αἰτήσασι ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὕμῶν, μνήμην Ἀπόστολοι.

Επὶ τῆς γῆς ὁ δὲ οἶκτον ἐπιφανεῖς, Μαθηταῖς ἐκλέγεται, καὶ θεράποντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας σοφοί, τὸ Ζεῖον βούλημα.

Ερωτάτῃ χορείᾳ τῶν ἱερῶν, Χριστοῦ ἐβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἀπασαν τὴν γῆν, διδασχῶν Ζεῖω φωτῆ, καταλαμπρύνετε.

Οιερῶτατος Πούδης, καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός Ἀριστάρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀφ' ἑρῆς ἐλαμψαν ἐν γῆ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν, ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Γνα τοὺς κάτω τοῖς ἀνω υπερβολῇ, εὐσπλαγγχίας ἄχραντα, νῦν συνάψῃ ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ, καὶ διέμεινε, ὁ ἦν, καὶ μετὰ σάρκασιν.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψάσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἡλίου, περιηλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλους πόνοις τῆς σαρκός, τὴν ἐπίπονον ἦραν, ἀμαρτιᾶν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μασштаί, τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν υψίστοις λῆξιν μυστηυόμενοι.

Αρρήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα, οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες, τὰς ἀρχάς, τοῦ αἰῶνος τούτου ἐξέφαυλισαν. **Θεοτοκίον.**

Θηλάξεις γαλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀβρέυφως, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦ, καὶ συντριβέντας φθορᾶ, τοὺς ἀνθρώπους πάλιν ἀναπλάσσαντα.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Καθίσματα, Ἦχος δ΄. Ἐπὶ φωνῆς σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωφόρου, πεφυκότες βότρουας, ἐναποσταζόντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηέγατε, οὐρανομύσται, Κυρίου Ἀπόστολοι. **Θεοτοκίον.**

Ρυπαθεῖσθε πάθει, τῆς ἀμαρτίας, τὴν φυχήν με ἄχραντε, Θεογεννητὸν ἀγαθὴ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον σὺ γὰρ ὑπάρχεις, σωτήριος καθαρῆς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξυλοῦ βλέπουσα, προσπλωμένον, τὸν Ἀμνὸν ἡ ἁμωσύ, Ἀγνάς καὶ Μήτηρ καὶ ἀγνή, ἀναβῶσα ἐκραύηλας· Λόγε, ἡμῶν σου, τὰ Δεῖτα παθῆματα.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Η υπερουσίος, Τριαῖς, ὡς τρίφωτον, ἐπαγῆψε λαμπάδα τοὺς ἱεροὺς Πούδη τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, Δεῖτᾳ λόγῳ καταυγάζοντας.

Τοῦ Παυλοῦ ἀφῆτες, σοφοὶ συνένδημοι, διωγμούς σὺν ἐλείῳ πολυσιδεῖς, καὶ κινδύνους ἐπιδόξοι, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γεννηθῆναις ὑπομεινάντες.

Αιμάτων βρέμασι, καθηγιασάτε, πᾶσαν κτίσιν ἀλλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. **Θεοτοκίον.**

Ισχύς μου Ἄχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρητον τέχος, καὶ πρὸς Θεόν, πρέσβις χρηματίζεσα, αἰωνιζούσης με φλογός, καὶ γεννης ἐλευθέρωσον.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- Τῷ Δεῖτᾳ φέγγει σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀρθοκρίτων σοὶ ψυχάς, πόθῳ καταύγασσον
- Δεομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
- ἐκ ζόφου τῶν παισιμάτων ἀνακαλούμενον.

Στῆλας κατέαξαν καὶ ναοὺς, τοὺς εἰδωλικούς οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηπὴν πεσοῦσαν ταῖς παραβάσει, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Ξοκλήρυκες.

Θαλασσαν ἵπποι πανευκλεεῖς, ὄντως χρηματίζοντας Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταραζάντες τοὺς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ Δεῖτᾳ ἀνεζωώσατε.

Επισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, Δεῖταις ἐπισκέψουσι ὑμῶν, τοὺς ἐν δόνη τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτήρης ἡμῶν γενόμενοι. **Θεοτοκίον.**

Ερωτάτας ὁ ἱερός, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεῖς, Πνεύματι Δεῖτᾳ ἐδόξασεν Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγγχίαν, τὸν ἀπερίληπτον.

ᾨδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- Τοῦ βίβι τὴν Θαλασσαν, ὑψομένην καθορών, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶσοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζῶν μου Πολυέλεε.

Οπάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁμοῦ, καὶ Πούδης ὁ Σαυμάσιος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ ἱεροὶ, τοῦ Παυλοῦ συνέκδημοι, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν φυχήν ἠρθεύσατε διδασκαίς, ἐκ μέσῃ ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης Δεῖτᾳ χάριτι.

Ενομμένοι πνεύματι, μερισμόν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχέκατε ὁμοῦ γὰρ τὰς κεφαλὰς, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπειτηνήτε τούτῳ κλείζομενοι.

Θεοτοκίον.

Ενὴν σου ἡ σύλληψις, ἔστη Κόρη καὶ φρικτὴ, ἢ ὑπὲρ γούνοσε γέννησις, τοὺς ξενωθέντας

πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῶ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀποπέμουσα.

Ὁ Ἐἰρμός Τοῦ βίου τῆν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῶ τὸν Ἀριστάρχον ὡς ἀριστετά,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ἕξους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετιμῆθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τροφήν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποδῶν ἄκρας,
Τροφήν προσήκται τῷ τεθηγμένῳ ἕξει (*).

Τῆ δεκάτῃ δὲ μαρτυρεῖται ἀπῆραν καί γε τετάρτῃ.

Οὔτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συμμαχοποιοῦντες τῷ θύσαστάλῳ, ἐν πᾶσι τοῖς διαγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐξέλιον θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρατος, ἐτήρηθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλης Δαυροθέος, ἐν Ρώμῃ γέγονας, διὰ βρωματικῆς διαλέκτου ἐν ὑπαρτήμασι καταέλοιπεν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ἐστὶ δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἱστορήσεν ἐγένετο γὰρ ὁ Ἄγιος δι' εὐνοῖαν φιλομαθῆς ἄγων, καὶ πολυέστης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλιάνου τοῦ Μίμου.

Στίχ. Νῦν μίμος οὐτως Ἀρδαλιαν, ἢ παλαι μίμουμένος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ ἔγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶς τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμενος, καὶ τὰ ἐτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καὶ ποτε δόξαν αὐτῶ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἐναγασίαν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτήθει, ὡς δὴ ἔβην τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέστη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῶ πρὸς

(*) Καὶ τὰ περὶ τὴν ἐπιπέμωσιν Μηνία, καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν, τὸ ἀστίχον τοῦτο ἀνακρινίσκται οὕτως.

• Τροφίμος τροφὴν πλοῦν τῆν οὐρανίαν.

• Τροφή ἕξους γέγονε τοῦ τιμωμένου.

Ἄλλὰ πᾶς τις βίβηται, ἐπὶ ὃ μὴν πρώτος στίχος ἔχει ἀμάρτην τὴν β, γ, καὶ δ. πᾶσα ὁ δὲ δεύτερος, τὸν γ.

παρὰ τῶν θεατῶν ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγῶν μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανῶν ἀληθεία εὐχαιρὰ ἀνεκέρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἀρχοντος πολλὰ παραίνεσαντος αὐτῷ μεταβῆσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεῖς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαρθήσεις, ἐκλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς, ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαίδος.

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαίδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Η ἁγία αὕτη Θωμαῖς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀναταραξείσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζήτησεν ἀνδρὶ καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρός οἰκίᾳ εὐνοικῶς διακειμένη, καὶ τὰ καλ' ἐαυτῆν σωρρόνως καὶ κοσμίως διαύουσα. Ἐπει δὲ συνδίηγε σὺν τῷ ἁμαζῶνι καὶ ἐκατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὃ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρέθεντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν θλιβευτῆς διάβολος, αἰσχρῶς ἰουρισμῶς ἐπέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκκληρώσιν τοῦ οἰκίου σιωπῆς.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαῖς, πολλὰ νοουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἦνεν οὐδὲν, πυρῶν οὗτος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεῖς, τὴν σπάθην λαβῶν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πληξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτὴν καὶ ἡ μὲν παρέθετο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον, παρευθὴς τὰς ἐψεις ἀποβαλὼν, περιήει τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὗρον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἐνθὺν κἀκείθην τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυθάνοντο. Τί τὸ ὀρώμενον; Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακλιψάμενος, καὶ αὐτόγερα τοῦ φόνου ἐαυτὸν ἐλέγγυτος, καὶ προσβιμέμεν καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπορασίαν δεῖξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρέστησαν αὐτῷ τῷ Ἀρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθεῖσας, τῇ προστάξει τούτου ἀπετιμῆθη ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθῶν δὲ ταῦτα ὁ Ἀβδᾶς Δανιὴλ, ὁ τῆς Σκίτης πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκίτην τὴν Θωμαίδα, καὶ κατέθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀλλήλασαν. Καὶ τις τῶν ἐν τῇ Σκίτῃ, ἔρωτι πορνείας βληθεὶς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας, καὶ γρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγῶν, ἐλάβε καθ' ὑπνοῦς ευλογίαν ἀπὸ τῆς μόνης ἐπιφανείσης αὐτῆς· ἐξῆυον δὲ γεγονότος, ἀπῆλλαχεν τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκὸς, μεγάλην βοήθην τὴν μακαρίαν Θωμαίδα κέκτηνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀροσόδου μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
- Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Καλ-
• δαίς δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἐπέσειε βοᾶν· Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀσβεσίας κατεβόησατε τὴν κάμινον, ὁμοσεπίου σεπτῷ κήρυγματος, ὡς Ἀπόστολοι ὡς δὲ Στεῖοι ὄντες Ἀληθεῖαι, αἱμάτων ῥοαῖς ἐιδωλικὴν, ὕλην ἐφλέξατε σοφοί· ὄθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἅπασαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, Στεῖο κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ἐσπείρατε ψυχαῖς, ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοί, καὶ ὡς περ σίτου τῷ Χριστῷ, πάντας προσήκατε.

Ῥαϊώθητε ὄρασις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμος· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δοκίμιον χρυσῶν, σὺν Πουδῇ τῷ ὄντως Σαυμαστῷ, διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσσωποῦντες Χριστὸν. Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὄφθης Πνεύματος, Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, σωματώσασα, τὸν τοὺς Στεῖοις τούτους μαθητάς, τῷ κόσμῳ ὡς Σείας ἀστραπῆς, ἐξαποστειλάντα Σεμνη, φωταγωγῆσαι πιστούς.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήρασα,
- καὶ δικαίου Συσίαν ὕδατι ἐφλέξα· ἅ-
• παντα γὰρ δρόσος Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεισθαι.
- Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτεμόντες τὰς ρίζας τῆς ἀβσότητος, τῇ δρεπάνῃ τῆ Σείας κατεφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις Σεγήροσι.

Ἄλογε Σεία καρδίας κατενεώσατε καὶ τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἀσπαχυν σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλήθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλοι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς Σείας οἱ Στεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμὸν, τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πουδῆ, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Συντριβείσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίμισας ὀλην καινῇ λοχείᾳ σε, φύσεως Θεσμούς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ ζῶτος, Μήτηρ.

Ὁ Εἰρμός· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, οὐοὶ τολ-
• μᾶ Ἄγγελον ἀτενίαι τὰ τέγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ἀράθη βροτοῖς, Λόγος
• σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἰσχυὸς ἀφῆρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τούτου ἐπαίρομενον φρύαγμα· ἀσθενεία σαρκὸς γὰρ οἱ ἄγιοι, τούτω περιπλακέντες, ἔτρεψαν ἄλλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ πιστοὺς ἐφύσαντο.

Ὡς χροὺν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνετε, πανευκλεεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἄγγελον συμπόλιται ὄφθητε, μέλποντες σὺν ἐκείνοις Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰάμενοι ἀρροσθήματα, καὶ ψυχικὰ Ἀπόστολοι Κυρίου νοσημάτων, καὶ τελούντες ἐξαισία Σαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφειλύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν· ὄθεν δοξάζεσθε.

Ἡ Σεία μνήμη ὑμῶν ἐλάμψασα, τὴν τοῦ Χριστοῦ παιδρῶναι Ἐκκλησίαν Ἀπόστολοι· ἦν ταῖς Σείαις ὑμῶν παρακλήσεσι, ῥύσαθε πάσης βλάβος τῆς τῶν αἰρέσεων, σκέποντες ἀπήμονα λαὸν τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογὸς γενένης με εὐελθέρωσον, ὃ ὑπὲρ νοῦν τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὸ ἀστεκτον· καὶ φυγῆν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἀχραντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπίγνωσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖς, Σεχαρίτῳτε.

Ὁ Εἰρμός· Θεῶν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ φωταγωγῆσαι, ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν **Στεχηρὰ προσόμοια.****Ἦχος δ΄.** Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρός ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς πολὺλοκα
 ἤφρατρα, πρὸς δεῖνα παλαίσματα, Κρή-
 σκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκῶς
 μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν, διὰ
 πόθου τοῦ ἔθελον ὄθεν πᾶσά σε, ἡ Χριστοῦ
 Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐτελοῦσά σου τὴν μνή-
 μιν, Μεγαλομάρτυς πανένδοξος.

Ἐμοστάτως ξέοιμος, καὶ πλευραῖς οὐντό-
 μενος, καὶ μαστίγων πλήθει, δαπανώ-
 μενος, οὐκ ἐξηρησά το ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σε-
 βάσιμον, Ἀδολοφῶν καλλονή, Ἐκκλησίας εὐ-
 πρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν
 τῆς ἁγίας, ἑορτάζοντές σε μνήμην, καὶ προσ-
 κυνοῦντες τὰ Λείψανα.

Ἐρώς πυρπολούμενος, τῆ ἀγάπῃ τοῦ Κτῆ-
 σαντος, Κρήσκη παναοίδιμος, μέσον ἴστα-
 σο, πυρὸς μηδολας φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ
 πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ μακάριον
 πνεῦμά σου ὄθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους
 τῆς νίκης, ἐκετεύων, ἰλασμόν ἀμαρτημάτων,
 λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶνάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐς Θεοῦ Μήτηρ ἄσφορος, καὶ ἀγνή καὶ πα-
 ναίμωνος, καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκρι-
 τος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης
 αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, ἐυρέτην
 ἐγγειρήσεως, μὴ ἀπόσῃ με, μὴ ἐάσῃ με ὄλων
 ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ῥύσαι τῶν παθῶν με, καὶ
 ἐπιστέφοντα σώσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐς εἶρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
 σου, ἐν Σταυρῷ κοσμάμενον, ἐξεπλήττε-
 το, καὶ ἀνενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδω-
 καν, οἱ πολλῶν σου ὄρωσῶν, ἀπολαύσαντες
 Δέσποτα; Ἀλλὰ δεῖσθαι Μή με μόνην ἐάσης ἐν
 τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανι-
 στῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολυτίς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς συνήθως, καὶ
 τοῦ Ἀγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κρήσκεντα πηγὴν θαυμάτων ἐπαινεῖσω.

Ἦχομα Ἰωσήφ.**ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.**

- **Θ**αλάσσης, τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
 • χους ἔχεντι, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
 • ραήλ, σταυροτοῦν Μωσῆς χερσὶ, τοῦ
 • Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτρο-
 • πώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ
 σήμερον, τοῦ ἀθλήτου καὶ Μάρτυρος πι-
 στοῖ, ἱερῶς ἐναβλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκό-
 τος ἀρχόντα, τροπωσαμένου **Σεία χάριτι.**

Ρεῶντων παραδρομῶν τὸ ἀστατον, Μάρτυς
 πολυάθλις, πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μαστίγας
 σαυτὸν, ὀλοφύχως ἐκδέδωκας· καὶ νικητῆς
 γενόμενος, στερηφορῶν Θεῶ παρίστασαι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν τελείσωμεν, πανηγυρί-
 ζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοῖ,
 τοῦ Σεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτὰ
 παλαίσματα, τούτου τιμῶμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ
 ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁράται καθ' ἡμᾶς,
 ὁ τῆ φύσει ἀπρόσιτος· ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευσέ,
 ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγνή παναίμωνος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**υφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
- **Χ**ριστῆ κρᾶζουσα· Σὺ με ἰσχυρὸς Κύριε,
- καὶ καταφυγῆ, καὶ στερέωμά.

Κρημάμενος τοὺς ξεσμοὺς, ῥωμαλεότητι νόος
 ἠνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς ἐνδοξέ, πάχος
 προφανῶς ἐκδύομενος.

Ενεῖρου σε Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον στερρῶς
 ἐνδοξέ· καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνους
 ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χρι-
 στοῦ ἐνδοξέ, Κρήσκη στερρῶς ἤθλησας,
 πόνους ἀφειδήσας τοῦ σώματος. **Θεοτοκίον.**

Τὴν μόνην ἐν γυναίξιν, ἀνερμηνεύτας τὸν
 Θεὸν τέξασαν, τὴν τοῦ παντός Δέσποτι-
 ναν, ἱερολογίαις τιμῶμεν.

Ὁ Εἰρμός· Ευφραίνεται ἐπὶ σοί.**Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψαθεις.**

Τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονομὸς, ἀποδει-
 χθεὶς δι' εὐσεβεῶς μαρτυρίας, Μεγαλο-

μάρτυς ἐνδόξε παρίστασαι, δόξῃ λαμπρονόμος, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, εὐοράζομεν μνήμη, τὴν τῶν πταισμάτων ἄλλητά, Κρήσκη ζητούντες λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προστάσας πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσασατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων· τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους· Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σώσεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων θειῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυροῦ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεξία, ὅν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱόν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόφρονον οἶδα, ὅπως πάσῃ ἐλευθέρῃ, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὐν οὐ σθένω Τέκνον μητροϊκᾶς, φέρειν, ὀδύνας Σταυροῦ καθορῶσα σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναρτήμενος ἐν ἔσπλῃ γενναιοφρόνας, τοὺς αἰσιμανοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀλλοφρόπαθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δι' οὐ τὴν ἀπάθειαν εὐσηχᾶς.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδοξιάτω, Κρήσκη ὡμολόγησας, καὶ χαίρων ἐνήθησας· ὅθεν εὐσεβᾶς σε γεραίρομεν.

Ηκολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σατῆρος, καὶ τὰ αὐτοῦ σατήρια πάθη εἰκόνισας, μαστιγᾶς ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀλλοφρόε αἰοῖμμε.

Γενναιότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους, ὑπομονῆς τε σώματος, Κρήσκη Σεπηόρος, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐδέξῃ πανθλίβει, καὶ τὴν δι' αἰῶνος ἀνάπαυσιν. **Θεοτοκίον.**

Η τὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερυῶς κηύσασα, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ἡ πάνταγος Δέσποινα, ἀξιοπρεπέως μακαρίζεται.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἀγιον ἐπιστρέφου, ἐκ ζοφῶδους ἀγροῖας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γένημενος τῆς κακίας, ἀπεξήρνας Μάρτυς, τὰ ῥεύματα θεόπνευστε.

Θαυνοῦσθε ἀναδύσεις, δωρεὰς ἀθανάτου, τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Αιμάτων σου ῥοαίς, ἱερός φοινισσόμενος, καὶ στίγμασιν ἀλλοφρόν, καλλυνόμενος Μάρτυς, αἰς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν σοι Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνεύσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντι αἵματι.

Μέλειου, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδράζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ανθραξί, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρός ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀλλοφρόε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σοῦ παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρός γὰρ ὤφθη, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεόν ἀκατάφλεκτον. **Θεοτοκίον.**

Ως θρόνον, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων πυρίμορφον, ὑμολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλάτιον καὶ λυχναῖον, καὶ παστάδα, καὶ θεοδέκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ο' Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκου, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκοντα τοῦ πυρός μέσον, ἠγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Κάθλιπε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτῃ πυρὶ λαύρῃ.

Ούτως ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ηλικίᾳ προσεβηκῆς. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν κοῦδταν, καὶ τὴν τῶν εἰδῶλων θρησκείαν ἐπαισιόκων, καὶ πολλοὺς τῇ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ σέβας τοῖς ἀψύ-

αίς προσάγοντας, παρήκει τῆς ματαιότητος ἀποσῆναι, (προσελθὼν μέσον αὐτῶν) καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφει, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σεβασζόμενον, μόνου ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἀπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος, καλοδαίμονα τὸν Ἅγιον ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ ἀνδραίρετός ἐστι τὰ δεινὰ χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μενουῦν ἐυχλείας καὶ εὐδαιμονίας, ἀντέρπασεν ὁ Ἅγιος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ερωτώμενος δὲ τύχην, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀντιπάντων, Χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν σχηματι σεβασ τοῖς εἰδώλοις προσεγγεῖν, καθὼς ὁ Ἡγεμὼν συνεβούλευεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῇ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ ῥάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλοτι τὸ σώμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ, ὡς παρ' αὐτῆς ἀγγέλου καὶ κηρύττου. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτήθεισιν τύπτεται, εἶτα ξέεται· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρὸς ἐξασθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διασφείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Αναστασίας.

Στίχ. Ἄμμου Θεοῦ σφάττονσιν ἀναδάς δύο, Ἀναστασίᾳ καὶ Βασιλίτσαν ἅμα.

Ἄσται ὑπὸ ἄστρον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθήτριάς γεγονῶνται τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα νυκτὸς ἀνεβόλετο καὶ κηδεύεσθαι, διεγνώσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Κατακρινθεῖσαι δὲ τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμψθησαν ὕστερον δὲ ἐξαχθεῖσαι, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἐμμένειν εἰπούσαι, ἀναρτῶνται, καὶ τοὺς μασθοὺς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτέμνονται καὶ τέλος μαχαίρᾳ καρατομοῦνται.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρήν, Δύνατος αὐταῖς ἠλίου Λεωνίδου.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου, καὶ Πανσουλπίου.

Στίχ. Πανσουλπίῳ καὶ Θεοδώρῳ Σύτη. Δῶρον τι πανσουλπίου ὄντως τὸ ξίφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὸς ζ. Ὁ Εἰρμός.

Εὐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγασον· Εὐλόγη- μένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔνδοξος, μέσον τοῦ πυρὸς ἐδλήθης, διὰ Χριστόν, καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δεδεξάει, ὑμολογῶν Θεὸν παμμεκάρτιστε.

Εὐν μέσω ἔσσης, φλογὸς ἀστέκτου χυτὸς ὡς ὄβρουτος, πιστεῖ ἐξαστράπτων Μάρτυς ἀληθινῆ, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζον- τας· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς παμμεκάρ, δυνατωτέρων ἔχων ἔν- στατον, μέσον ἐδλήθης παννύσχη τῆς φλογί, ἀπερίτρωτος διεμένει, πλάνη, τοὺς ἀβραμιαῖας ἀποσβεννύων, Κρήσκη πολυάλλη.

Θεοτοκίον.

Ἀγιατέρα, τῶν Χερουζιμ ὠρήης Πανάμω- με, λόγῳ συλλαβούσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ὃν ὑμνοῦντες ἀνακαρίζομεν· Εὐλογη- μένη σύ, ἐν γυναιεὶ πανάμωμ· Ἐσποῖνα.

Ὁδὸς η. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λέοντων χά- σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσθεσεν, ἀρετὴν περιζωσάμενος, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδεῖν ἐρίεμενος Χριστόν, στολαῖς ἐφαιδρυνας, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσας σοι ἀνάθει· καὶ παρίστασαι γηθόμενος, τῷ ἀθα- νάτῳ Βασιλεῖ, βρωῶν πανόδοι· Εὐλογεῖτε, παν- τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέσσης Σάνα- τον, πυρὶ ὀπταίμενος, ὡς ἄρτος ἔνδοξος ἡδιστος, τοῦ τῶν ὄλων Βασιλευόντος· ᾧ παρι- στάμενος βοᾷς, ἀγαλλομένη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦντες παρὰ Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν ἐν- δοξοῦντες, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάντοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενούσάν μου, ἀμαρ- τιῶν ταῖς προσβολαῖς, ἴασαι, δέομαι, ἵνα κρά- ζω· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγματα πολλοῖς ὠραῖσθεις, ὑπῆλλες Ἄγιοι, τὸ πῦρ τὸ ἀστέκτον, καὶ ὡς ὄχηματι ἐν- δοξοῦντες, ἐπίβας τούτῳ, ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπό-

Θησας Θεόν, μέλων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ω· Σαῦμα! πῶς τέτοικας Θεόν, βροτὸν γε- νόμενον, Θεοχοροῦν; πῶς ἀκατάφρα- κτος ἔμεινας, πῦρ τὸ ἀστέτον γωρίσασα; γαριστηρίους σε φωναῖς, ὅθεν δοῦξάμεν καὶ βῶμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐΐρμός· Χείρας ἐκπετάσας.

Ὠδὴ 5· Ὁ Εἶρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀρρωγναιὸς ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Προλογίας σε Ζεῖαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, υπερβαλλόντως εὐαρεστήσαντα, καὶ καθελόντα ξίανα, τῆς ἀπώλειας ἀνδρικώτατα.

Ω· ὡς ὑπερφύεις σὺ οἱ πόνοι! ὡς εὐκλεεῖς σου οἱ ἰδρώτες! οὗς ὑπενεγκὼν διὰ Χριστόν, ἀρόητου δόξης Μάρτυς ἤϊωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανηγυρίζει, ἀδουσα τοὺς ἄλλους σου Μάρτυς, καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαιάματα, ἄπερ γενναίως ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνιάμενος.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῶν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκτενώς ἰκέτευε, φαταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐΐρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φαταγωγικὸν τοῦ **Ψα**, καὶ ἡ λοιπὴ **Ἀκο**-**λουθία**, ὡς συνήθως, ἡ **Δ·** Ἄρα, καὶ **Ἀπόλυσις**.

Τῆ 15· τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέηρα, φαλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α· Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, καὶ ἀρεταῖς ἐκτεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκράτατον, εὐσεβείας ἔρον, ἀνδρικῶς ἐφθίασας· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνδραίμετε, Χριστῷ

πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένε νεάνιδες σαφῶς, Εὐσας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδεῖας κομίζεσθε, πόθον Ζεῶσεως, ἀνεγνώστῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν Θεούμεναι, καὶ Ζεῖαις Ζεωρίας πληρούμεναι καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πενναίῳ φρονήματι Χριστόν, ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναῖοι φρονες, τὸν τὴν Εὐσὴν πάλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κοάτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε θειῶς, τὴν ψυχὴν μεπάθεισιν, πονηροτάτους θεράκευσον, ἢ τὸν ἀκίστοτα, καὶ σωτήρα πάντων, τὸν Χριστόν κηῖσασα, τὸν πάσαν μαλακίαν ἰάμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαδόλον τὴν κακόνειαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλέξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, οδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδικῶς θνήσκεις; πῶς τῷ ἔλῳ κρέμασαι, ὁ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργετὰ πολυέλες, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ προσίσω Μάρτυσιν Ζεῖον μέλος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α· Ἦχος δ· Ὁ Εἶρμός.

Α· ὠμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοὶ, τῷ ἐν Σαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ἀθὴν ἐπινίμιον, ὅτι δεδῶξασται.

Χαίρι μοι οὐρανίθε, Μάρτυρες Κυρίε νῦν αἰτήσασθε, τὴν ἡμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς σωτοφόρον πανήγυριν.

Ρῆξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμᾶ ἐν Ζεῖφ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένε, συνδεδῆθαι σθένει Ζεότητος.

Ισχυσεν ὁ Βελιάρ, ἀπατήσαι πρὶν τὴν Εὐσὴν σεπτὰ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη, τοῖς ποσὶν ἡμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμψαντα, Ξεραπέυασσαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον.

Τίς τεις ἀνερημνέντως, ὄν Πατῆρ ἀρρέψως ἀπεγέννησε· καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
• νων, καὶ ἤμει σε τὸ πνευμά μου.

Ομβροὶ Θεῖς Πνεύματος, καρτερούμεναι στάχχας, μαρτυρικούς, Δεῖα γεωργία, αἱ Παρθένοι ἐξήνησαν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι, τοὺς ὀρατοὺς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἔτροπώσαντο δαίμονας.

Πυρὸν ἐπέτοήθητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, Δεῖα πυρὶ· ὅθεν ἰαμάτων, Δεῖαν δρόσον πηγάζετε. *Θεοτοκίον.*

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μου, δεῖνον χειρόγραφον Δέσποινα, ἢ τὰ δεσμα, λύσσασα τοῦ Ἄδου, τῆ ἀσπύρω κηύσει σου.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦγος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. **Ν**υμφευθεῖσαι Κυρίῳ Θεορεπῶς, ὡς περ προῖκα τὸ αἶμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσπείκατε, ἀλληφόροι Νεάνιδες, καὶ νυμφῶνος Δεῖου, ἀξίως ἐτύχητε, φωτισμοῦ ἀρόητου, ἀπαύστως πληρούμεναι· ὅθεν τὴν ἁγίαν, καὶ σεπτὴν ἡμῶν μνήμην, τελουόντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δόξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν. Προσεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνεχόντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βασιάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν ὕσωπῶ σε, παναγία Παρθένη· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προσώπου τοῦ Κτίστον μου, δώρησαι μοι τότε τὴν σπν, φι· ὑθρώπως ταχιγὴν βοήθειαν· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Θεοτοκίον.

Π Σταυροθεοτοκίον. **Τ**ὸν Ἀρνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Αυρωτὴν, ἢ Ἀμνάς Ξεωρούσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλάλαξ

δακρῶσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγχνα μου φλέγονται, ὀρώσας σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγχνα ἐλέους, Θεῆ υπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ· πιστῶς ἐκδοήσωμεν Σπλαγγχίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων ὄρησαι τὴν ἄφεςιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακλόα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μνητήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ Δεῖῳ ὑποχωρησαντες, καταγωγή τοῦ Πνεύματος, τὰς Χριστοῦ Παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφορῶν Δεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίοις ἀντιτάξάμεναι, νίκην Δεῖαν ἀπνεύγησθε, καὶ στεφανῶν Δεῖων ἠξιώθητε.

Οχορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὀπτάμενος, εὐαδία προσενήκεται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατεῖλαντι.

Τεράς ὡς περ ἀκακοὶ, ἤγασθε ἀμνάδες θύσαι πάνσενοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κράζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θαντοῦμεναι.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως· ὄν ἰκέτευε ρυθθῆναι με, ἔχθρου Παναγία κυριεύοντος.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου
• Κύριε, καὶ τῷ βραχιόνι σου τῷ ὑ-
• ψηλῷ, τὴν σπν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φι-
• λάνθωπε.

Ωρῆσαν ὀμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ αὐτοῦ, αἱ Παρθένοι αἱ Δεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηγιάσθησαν.

Μετὰ ἀνορθικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσανα, βασιανίσασαι τὸν τύραννον, τῆ καρτερίᾳ, ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Ανθος ἱερῶν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐωδίαν Δεῖας γνώσεως, τῆ Ἐκκλησία, διαπνεύουσαι πανεύφροι.

Ρῆμασιν ἡμῶν, ὁ μέγανθος πεφίμωται· καρτερία δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανεία, περεπέμφθη πανααῖδιμνι. *Θεοτοκίον.*

Τεῖλος μοι χριστὸν, προσγενέσθαι Κόρη πῶσ-βευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτε-λευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ἰπέμειναν τὰς σαρκὸς τὰς οὐνάς, καὶ πύρρον τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλήφοροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη τε· καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἀρήτονον δοξάζαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὡς περ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένου τῆς πλάνης, οἰκοδομῆν, πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς καὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἄγιον, παρίστασθε περιχαρᾶς, τῷ δεσπίζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Ἰάματα ἡ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν, ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα· ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως δερματίνους χεῖρας, ὁ Ἀδάμ ἀποβαλὼν τῆ σαρκώσεως, τοῦ σου Υἱοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καταστολήν θείας δόξης ἐνδεδυται, δοξάζων σε περιχαρᾶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξαρίου.

Τῆ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χιών τὸ πῦρ ἦν τῆ Χιονία τάχα,
Οὐ συμμετασχέιν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰσόντος τόπον,
Ἀφ' αἰμάτων σῶν ἐκμυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκλιδεύατη κατέλευσαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε Χρυσόγονος ὁ Μάρτυρς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη πλησίον λίμπης, ἐν ἧ αἱ τρεῖς αὐταὶ κατέμενον ἀδελφαί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωίλου τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφαίνε ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωίλῳ καθ' ἕκαστον, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἅγια Ἀναστασία (ἡ Φαρμακολύτεια

δὴ) μέλλει συναγωνισασθαι ταῖς ἁγίαις τρισὶν Ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἅγια Ἀναστασία, ἠκολούθησε τῷ Ζωίλῳ, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὰς Ἀγίας, καὶ ἠσπάσατο αὐτάς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. Εἶτα, μάλῶν ὁ Διοκλητιανὸς, ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν παρεδόθησαν Σισινίῳ ἐτέρῳ Ἀρχοντι. Οὗτος οὖν τὴν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε· τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην εἰς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τέυνας, καὶ βέλος πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τέλει παρέδωκε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φηλίκου Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου, Φουρτουναίου, καὶ Σεπτεμίου.

Στίχοι. Τετράς ἀλλήτων συγκεκομμένων ξίφει Νῦν συγχρησθεῖ μωράσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὀνόματι εἴτε τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐβλήθη δόγμα κατὰ πᾶσαν χώραν, τοῦ καίσεθαι πᾶσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιονιᾶν Μαρτιανὸς τις, ἡ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Μαγμιανός, ἀνὴρ παμμύραρος· ὃς δὴ παρέστῃσε Φηλίκον τὸν Ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν Πρεσβύτερον, Φουρτουναίου, καὶ Σεπτεμίου· καὶ ὑπαναγούς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπήτει αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἀγιάτατος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτόν· Γέγραπται, ὦ Ἡγεμῶν· Μὴ ὄστε τὰ ἄγια τοῖς κυσί, μηδὲ ρίψητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· (Ματθ. ζ. 6.) Μάτην τοίνυν ἀγωνιᾶς, κἄν βασιλικά ἐπιφέρῃς προστάγματα. Ὁ Ἀρχων εἶπεν· Ἄφες τὰς μωρολογίας, καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δεσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἄγιος· Ὅποτος εἰμὶ, φησὶν, ἐν σοὶ τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὐρεθήσομαι.

Τότε τῆ φυλακῆ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἶσεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἰς οὗτος ἐξαγαγὼν, ἐπανέβρινε· καὶ δεσμιοναῖα αὐτόν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Κελεῖνος πάλιν ἐξέτάσας αὐτούς, τῆ φυλακῆ καθείρε. Καὶ μετ' ἡμέρας ἕξ ἐξαγαγὼν αὐτούς, δεσμίως ἀπέστειλε τῷ Ἐπαρχῷ

τῶν Πραιτωριῶν· οὗς ἐκεῖνος δεξάμενος, καὶ κάμπωλα ἐκφρόθισας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ δεινοτάτῃ τούτους ἀπέριψε.

Καὶ μετ' ἡμέρας δεκατέσσαρας, ἐξαγαγῶν, καὶ ἐπανακρίνας, εἰσήξεν αὐτοὺς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δαδόμενους ἐν τοῖς ποσὶ αὐτῶν. Κυλιόμενοι δὲ οἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀπόσιτοι τε ὄντες, καὶ τοῦ ὕδατος ἀγευστοὶ ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἠυχάριστον τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινός, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξεῖθεν καταλάβοντες πόλιν, Ἰαυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλευσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Λιούρων. Τότε ὁ δίστηνος ἐκεῖνος Ἐπαρχος, λύσας τοὺς Ἅγίους τῶν δεσμῶν, ρωτῆ πρᾶξι τὰς ἐρωτήσεις πρὸς αὐτοὺς ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεπόντων, μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδωλοῖς ἔσσαι, προσέταξεν αὐτοὺς μαχαίρα ἀποτηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσήξαντο· καὶ ἀποτηθῆντες τὰς κεφαλὰς, τοὺς στεφάνους ἐν χειρὸς Κυρίου ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Κόλπῳς θαλάσσης ἐκδοῖς Λεωνίδης,
Φθάσει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κολπῶν ἄχι.

Θαλάσσω ἢ Χαρίσση φρίττει οὐκ ἔχω,
Ἦτις θαλάσσω προξενεῖ μοι χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνῆ καὶ Νίκη βεβλημένοι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαληνῆν ἐκ σάλου.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχραστοῦ Κυρίου.

Εὐρούσα κέσδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχέ σου δεικνύεις Νουνεχία.

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίγην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήρθη ἐν Τροιζίνι, ἐξάρχων πνευματικῷ χοροῦ, ἐν ταῖς ἐσραταίαις ἡμέραις τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἦγθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χαρίσση καὶ ἡ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασιλίσση, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνῆ, καὶ Καλλίς, καὶ Θεοδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἦγθησαν καὶ αὐταὶ εἰς Κόρινθον, πρὸς Βενούσταν τὸν ἡγεμόνα. Ὁς, τὸν Ἅγιον

Λεωνίδην εὐρῶν, ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς Χοιστὸν πίστιν, κομμάσας, ἀρείθως προσέταξε ἔζεσθαι· εἶτα μετὰ τῶν συν' αὐτῷ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνδόθηται ἐκέλευσεν. Ἐνθα λέγεται ὡς μακαρία Ἡρίσση ἀδειν προσφωνοῦσαν, ἀν περ ποτὲ τὴν Μαριάμ ἐπὶ τῇ καταποντίζει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἑδραμον Κύριε, καὶ στρατεύμα μὲ ἐδίωξε Κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησάμην σε Κύριε· σῶσον μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιποὺς, συνεπακούοντας καὶ συμφάλλοντας, φθάσει μέχρι τῆς θαλάσσης· ἢ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ᾗδης παρατεινουμένης, ἀναγθῆναι ἐπὶ σταδίου τριάκοντα· εἶτα προσδεξέντας λίθους, ἐξωσθῆναι τοῖς ὕδασι. Γενέσθαι δὲ τὴν Μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸς μίαν τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στ. Εἰρηνικὸς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ζήφης θνήσκεις.

Η τις ἢ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χάριτι τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν συν' αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν ὀξολογούσα. Κατερηνύθη οὖν τῷ Ἄρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλώτταν ἐκκοπέσασα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου προσεβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- Παιδὲς Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
- σαν τὴν φλέγα Σαρσαλέως, καὶ εἰς
- ὄρθρον τὸ πῦρ, μετέβαλον βῶντες· Εὐλο-
- γητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλάζουσιν ἄρμην πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομάς, οὐ πόνους πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεάνιδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Εχούσαι ὅματα καρδίας, πρὸς τὸν σά-ζοντα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ Ἀγνάδες Χριστοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ θυμενοῦς παράταξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ιλευς ἔσο τοῖς σοῖς δούλοις, Ὑπεράγαθε προσεβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἁμαρτιῶν συγχάρη-σιν, δι' αὐτῶν ἡμῶν παρεχῶν.

Ολον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατεί-
νασαι Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφάς
τάς πικράς, ἤγησαντο βασάνους· Εὐλογητός
εἰ κράζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέρωσον Ἀχραντε τὴν ζωσαν, ἢ νεκροῦ-
σαν τὴν ψυχὴν μου ἀμαρτίαν καὶ ζωῆς
μετασχεῖν, ἀξιώσόν με Σείας, ἢ τὴν χαρὰν
κυνήσασα, καὶ νερώσασα τὸν ἔριν.

Ὡδή ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦν-
τες ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Μευκαμένοι τὰ Σεία παραδόξως, ἐν τῷ
καρπῷ τῶν ἀγώνων, γνώμην ἀνδρείαν
ἀνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ Ἀμνάδες, στερβῶς
ἐναλλήσασαι.

Εσκατισμένοι τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφ-
ρᾶς ἀμαρτίας, γέλων ὀφλήσας ἐφαίνετο·
αἱ Χριστοῦ δὲ Παρθένῃ, ὡς φῶς ἀπεδείκνυτο.

Λύρα φινούσα προφρόνας Σείον μέλος, ὁ-
μολογίας ἐνθύου, καὶ μαρτυρίας καὶ πί-
στεως, ἀνεδείχθητε ὄντως, παρθένῃ Νεάνιδες.

Οχυρωθεῖσαι τῷ πόθῳ τοῦ Δεσπότου, τὰ
ὀχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου κα-
θελετε, Ἀθληφόροι Κυρίου· καὶ νῦν μακαρι-
ζεσθε.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρουσα πάλαι τοῦ σοῦ τόκου, τοὺς
νεανίας οὐ φλέγει, Παρθενομήτορ ἢ κά-
μινος, ἢ οὐδὲ τὴν νηδύν σου, τὸ πῦρ τῆς Θεό-
τητας.

Ὁ Εἰρμός· Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ὡδή 5. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσασμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
σωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Πυθνήτε Παρθένῃ, Σείους πρὸς λιμένας, τῇ
κυβερνήσει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν
πειρασμῶν παρελθούσαι ἀγρία κύματα.

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνην
σὺν Χριστῷ Ἀγάπῃ φωτίζουσι, τῆς Ἐκ-
κλησίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήθητε χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων,
τοὺς ἄσωματους ἔχθρους μετὰ σώματος,
περιουκῶς Ἀθληφόροι καταπαλαίεσαι.

Ηλίου λαμπροτέρη, φαίνουσα ἢ μνήμη, κα-
ταφωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἦν
ἐτήσιως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ
ἀμαρτία ψυχὴν με ἀγάθηνον, ἢ τὸν πα-
νάρατον Λόγον ἀποκνήσασα.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

*Τὸ Φωταγαγικὸν τοῦ Ἦχου, καὶ ἡ λοιπὴ
Ἀκολουθία, ὡς σύνητες, ἢ Ἀ. Ὡρα,
καὶ Ἀπολυσις.*

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

*Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν τοῦ
ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.*

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.*

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσωιν.

Ηστράβην ὡς ἥλιος, ἢ Σεία μνήμη σου σῆ-
μερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν
κτίσιν φωτίζουσα, Σείαις φρυκταρίαις, Συμεῶν
καρμίσια, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλήν, καὶ
τῶν δαιμονίων σκότος διώκουσα· διὸ σε μακα-
ρίζομεν, καὶ ἐτησίως γυροβόλοισιν, ἢ φωστῆρα
καγγύσιμον, πρεσβυτην ὡς θεομύστατον.

Σωφᾶς ἀντικταῶμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐρά-
νια, καὶ ρεόντων τὰ ἀόρευστα, φθαρτῆς
δόξης ἀφθαρτον, ἀντημίσφω χαίρων, βασάνων
τε νέφους, καὶ αἰκισμῶν καρτερικῶς, τὰ ὑπὲρ
λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος,
σὺν τοῖς συνάλλοις σου ἐνδοξε, ὑπὲρ πάντων
ἰκέτευε, τῶν πιστῶν εὐσημούντων σέ.

Βελεῖ τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων
βυστήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἐτρούσας
φωτῆν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ
τῶν Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπὸν, τῶν
σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλ-
λούμενοι, πάντες πιστῶς ἐορτάζομεν, τὴν ἁγίαν
σου κοίμησιν, τῶν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὶ τὸ καθαρότατον, τὸν Βασιλέως παλιότιον,
δυσωπὸ πολυμύνητε· τὸν νοῦν με καθά-
ρισσον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις·
καὶ καταργῶν τερπνόν, τῆς υπερβῆς Ἰουδαῖος
ποίησον, ὡς τὴν μεσσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέ-
τηκτον ἄλως, μεγαλύνω σωθίζοντες, ὁ ἀρχεῖος
ἱκέτας σου.

Ἠ Σταυροεσπερινόν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
δρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάνακτος,

Χριστὸν τὸν φιλόνηρωπον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχων, αὐτῆς προσελθόντα· καὶ τὸ μακροθύμιον αὐτοῦ, ἀποθανυμάζουσα ἀνεκραυγάζει· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον,
Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, αἰς συνήθως, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Στέφω μάκαρ σε, Συμεῶν, μελωδίαις.

Ώθια καὶ Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

► **Π**ρὸν καὶ ἀναβάτην εἰς Θάλασσαν Ἐρυθρῶν, ὁ συντορίβων πόλεμους, ἐν ὑψηλῷ
 ► βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ Ἐρῶνι Κυρίου, παμμάκαρ παριστάμενος, τοὺς πίστει τιμῶνάς σου, τὴν φασφόρον ἁθλήσιν, ταῖς εὐχαῖς σου αἰεὶ περισώζει.

Τίμιον σεύδος ὄφθης τοῦ Ζείου Πνεύματος, Συμεῶν θεοφορῶν παρ' οὗ χρισθεῖς ἐποίησας, λαὸν περισώσας, βακτηρία Ζείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδωρ γνώσεως.

Ελαμφας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφῆ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίησας, ἐπὶ χλόῃν ὅσιν ζωηφόρον, ἥτις γεραίρει, Μάρτυς τὴν Ζείων μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένου τὸν πάντα φέροντα, καὶ ἑπλάσεις αἰς βροχῶν, τὸν χορηγὸν τοῦ γαλακτος· αὐτὸν οὐν ἐκέτευε, τὸν λαὸν σου ἀπαντα, οἰκτιρεῖσθαι πιστῶς ὑμνουῦντά σε.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ο**πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχετῶς βροχῶν σου, ἐπὶ τὴν ἀσάλειτον Χριστέ, πέτραν
 ► τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθῆ καὶ φιλόνηρωπε.

Οραίως τὰς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἀνω φέρουσαν, πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς, ἐξέκλινας καὶ ἠχθῆς, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλιν ἐνδοξῆς, πρὸς τὴν αἰώνιαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμὸν, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, ἀναιμάκτους Πάτερ Θεσία ἠνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς

τοὺς καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον Ζείαν ἀρκωσι, τέθυσαι ἀρνίον ὡς ἀκακῶν.

Ανῆχθης ὡς καθαροῖ, Θεσία καὶ ἄμωμος, τῇ Θεοῦ τραπέζῃ μάκαρ αἰδίμε· καὶ ὡς δλοκαύταμα δεκτὸν, τυθεῖς ἐθελουσίας, ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσοδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῖ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάρως προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίας πάντας τὸν στεφανώσαντα, Λόγον σωματώσασα Ἁγνή, αἰεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀλλοφῶρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθησθε· Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ολε σοφῆ, Συμεῶν Ἰεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τοὺς πιστοὺς καταναίξουσα· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀλλοφῶροι, τὸν μόνον φιλόνηρωπον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὰ σεπτὸν, τοῦ Δεσποτοῦ δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτανότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δουλῶν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορώσα σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἔδοα· γέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφρατος οἰκονομία σου αὐτῇ; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ὴν Ζείαν ἐνοήσας σου κένωσιν, προσβλεπτικῶς ὁ Ἀβδακὸμῃ, Χριστέ ἐν τρόμῳ
 ► ἔδοα σοι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σε, τοῦ σώσαι
 ► τοὺς χριστοῦ σου ἐλήλυθας.

Αγόμενος δεσμώτης διέλυσας, τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, Ἰερομύστα πανόλεις· καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπειλήσας.

Ρῆμάτων σε βολίσι κατέτρωσας, Ἰερομάρτυς Συμεῶν, παρανομούντων συστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολὺθεον ἀπάτην ἐνέπερσας.

Σταλάζουσιν οἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενούσι τὰς ψυχάς· τῶν Ἀποστόλων ὁμολογίας.

τροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θεῶν Ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νοῦν, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισε, Θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο' ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἰμάτιον, πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγγχος.

Στύλος καὶ ἐδραΐωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὄφθεις παμμάκαρ τῇ σῇ ἀλήθειαι, ἀκλήνῃ ἀκραύδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας συντήρῃς μεσιτείας σου.

Υμοὺς μακαρίζομεν, τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις, Συμεῶν πανόλις, δι' ὧν ἤξιώθης, τῆς μακαρίας λήξεως.

Μύροι θείας χρίσεως, ποιμὴν γεόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς ἐτύθης μάκαρ, ὡς κριοῦς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφρανᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐροίμῃ σε Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρᾳ οἴκῃς, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξάζων σε, καὶ κολαστηρίων, ρυθνεῖν τῶν μενόντων με.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχροφόρῃ Δέσποινα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φλορῆς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγγχος.

Ωφθης θείας ἐμπλεως, θυμηδίας μάκαρ Συμεῶν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θεῖος Μάρτυσι.

Νεὶ καὶ προσδύτεροι, μονασταὶ τε καὶ ἱεροουργοὶ, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίας ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀληθῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους, τελειωθέντες γῆθρομοι.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτίσι θείας ἐπιγνώσεως, τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός· Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάουτος Συμεῶν Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ Προεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεῶν, ἐγὼ μέγα,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητῶν ἔργων.

Ἄρκιτον τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἐδὺ στόμα,
Βδᾶλλης ἀπλήστου, τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ θεθνάει,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάφθη μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῇ κράτῃ.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπενηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνούσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει·
Ἰσῶν ἔφης ἂν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.

Ἐβδομάτῃ Συμεῶν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα
τμήθη.

Κτησιφῶν καὶ Σαλήκ ἡγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεσι, Σαβαορίθ τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντος, ἐπιστέλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμεῶν, καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι οὐδαμῶς καταδέχονται, ἀλλ' αἰροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλεῶς. Καλεπήναντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμεῶν, ὃσιν ἀλύσει δεσμευθεὶς· εἶτα τῇ εἰκοτῇ παραπεμθεὶς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπισιτον Χουσαζάτ, ἢ Γοθαζάτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ θε τὴν εἰς τὸν Βασιλέα τιμὴν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν, τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὃς καὶ συσχεθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων, (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀναθρεψάμενος)· τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι σὺ οἱ ἀκολασίαν ἡλώσσης ἀκατοῦς, οὐδέ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπαγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπέπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγέλιτο.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ἤχητο, οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειώθηαι. Ἐκβλήθέντων οὖν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλιῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἀπετηθήτη τὴν κεφαλὴν, ἐρέθισας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιποὺς. Λέγεται δὲ, ἓνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι τὸν δὲ Κεροπαλάτην Φουσίτ, οὕτω καλούμενον, συμβουλευσασθαι μηδὲως δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὄψεις, δέξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομῆν, ἀκίμωρον οὖσαν· ὅς καὶ διαβλήθης περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεῦειν παρήρσια ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρέθετο τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔργως τίς ἐστίν ὁ φλογὸς μέσον, Γνώσῃ λαλούντος· Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἰς ἦν τῶν ποτε κρατηθέντων, καὶ διαφορῶν φυλακῶν παραπεμφθέντων. Ἐκβλήθεις οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ οἱ πεπληθύνοντες Ἕλληνας τοῖς ψευδαισθήσεσιν αὐτῶν θεοὺς ἔθου, ἠναγκάζετο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λίβανωτὸν ἐπιθύσαι. Αὐτὸς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπέστηθ' ἐπιποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρείως ὡν καὶ γενναῖος, δραμῶν κατέστρεψε τὸν βωμὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένους θυσίας ἐξέχευε, καὶ τὸ πῦρ διεσκόρπισεν. Εἰς ὄργην οὖν κινήσας τὸν Ἀρχόντα, καὶ τὸν τῶν παρεστῶτων εἰδωλολατρῶν ἀνάφας θυμῶν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστιχθὴν ἀφειδῶς· ὁ μὲν γὰρ ῥάβδῳ αὐτὸν, ἐπληττειν, ὁ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ σῶμα συνέτριβεν, ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἐτυπτε. Καὶ τέλος, κείμενος μεγάλην ἀνάφαντες, ἐκεῖ αὐτὸν ἐνεβαλον· καὶ οὕτως ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπᾳ Ρώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις; Σῶτερ ἠγάπησά σε. Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπῆτε, καὶ πλέον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τρυφερός, καὶ ἀναγκάθεις πρὸς τὴν Ἰερουσλήμ ἀξιωμα. Ἀπάρης δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντεταγμένος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθὺς κατὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκίας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεοῦ παρ-

ρήσιας ἀπάδειξεν ἔδωκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθει κατεχόμενον ἄνθρωπον ἰδὼν, καὶ μήτε λέγειν ἔλας δυνάμενον, μήτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γενήσεως ἀλαλοῦντα, καὶ μόλις ἔρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἀρτίπουν ἰποίησε, καὶ τοῦ Δεσποτικῶν Σώματος ἁγίαν Μερίδα ἐν τῷ σῶματι αὐτοῦ ἐμβάλων, εὐλόγων ἀπέδειξεν.

Ἄλλα καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος Πύλῃ, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τιμῇ προσελθόντι, τὴν ὀπτικὴν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἄξιος οὖν τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς παρὰ τε τῶν ἐν τέλει, καὶ τῆς Συγκλήτε, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθεῖς, καὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ Ἀνθίμου τὸν Ἐπίσκοπον Τραπεζοῦντος, κακῶς ἐπιβάντα τῆς ἐν Κωνσταντινούπολι κατέδρασε, ἐξοστράκισας, ὡς τὰ Εὐτυχοῦ καὶ Σιέηρον φρονούντα, καὶ τῷ ἀναθέματι παραδόντα, καὶ τὸν εὐλαβεστάτον Προσδύτερον Μηνῆν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίᾳ καὶ λόγῳ διαπρέποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν ὀρίην, χειροτομήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδύσας, μετὰ χρόνον τινα, πρὸς Κύριον ἐξέδημησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγαλοῖς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβειαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ὑπερφυσίμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
• τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
• ἐθρόσισσε, συμφῶνως μελωδούντας· Ὁ Θεός
• ἀληγοῦς εἶ.

Α ὑχῶς φαῖνον γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὁ-
• σις, ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ
• ἔλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναλλήσας
• παραδόξως.

Ο φθῆς προηγούμενος, Ἀλλήτων συτήματος
• μετ' ὧν τελειούμενος, ξίφει ἀνεκράνυγας,
• Συμεὼν θεόφρον· Ὁ Θεός ευλογητός εἶ.

Δ ἦμον πολυἀρέθμων, Μαρτύρων τιμήσμενον,
• σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων πό-
• λεων, ἱερουργῶν ἐνθέων, μοναχῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον.

Τασαι Πανάμωμος, πάθη τῆς καρδίας μου·
• κάπασον τὸν ταραχόν, τὸν νοῦν μου χει-
• μάζοντα, καὶ σῶσον με βοῶντα· Ὁ Θεός ευ-
• λογητός εἶ.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**οὶ τῷ παντοῦργῳ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
• εὐλογώμενον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-

- πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
- ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰθραξ νοητός, Συμεὼν δεδεγμένος, πυρὶ οὐκ ἐλάτρευσας, μακαριώτατε· ὕλην πικρὰν δὲ, πολυθείας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγγος, αἰῶς μετετέθης.

Ιασαί ἡμῶν, τὰς ἀσθενείας Μάρτυς· τὸν ζῶφον ἀπέλαστον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ αἰωνίου ζωῆς, δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, Θεόφρον μεσιτήσις.

Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, φυλῆς ἀγαλλίαισιν, καὶ ἀπελευθέρουσι, πάθη ποικίλα, καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσερχομένων, πιστῶς ἐν τῇ σφοδρῇ σου.

Θεοτοκίον.

Ινα τὸν σεπτὸν, σοῦ προδηλώσῃ τόνου, βᾶτος ἀκατάφλεκτος, ὠράθῃ Παναγνε· πῦρ γὰρ ἐν σπλάγγινος, τὸ δεῖτον δεξαμένη, ὄλας οὐκ ἐφλέχθης· διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ὁ Ἐἰρμός· Σοὶ τῷ παντοουργῷ.

Ὁδὴ Σ΄. Ὁ Ἐἰρμός.

- **Η**σαία χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ,
- Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐ-
- τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένου μακα-
- ρίζομεν.

Ὁ δεκτὸν θυμίαμα, προσπνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ, ὡς σφάγιον ἱερὸν ὡς περικαλλές, σοφὴ καλλιέρομα, ὡς περ μύρον, ὡς περ προσφορά, ῥόδον ὡς εὐδωμον, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν πιστῶν, ἐτύθης ὡς περ κριός, καὶ πρὸς νοητὰ, μετέθης βασιλεία, καὶ Βασιλεῖ πάντων καὶ Θεῷ, χαίρων περιστάσαι, δεῖα δέξῃ ἀστραπτόμενος.

Ησπετὴ παρατάξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον ἁσβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πλήθη δυσμενῶν, δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς ταῖς ἀγγελικαῖς, οὕτως συνήψθησαν, δεῖα δόξῃ κλιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φανοτάταις λάμψεσι, παναγία Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σπύττει χαλεπῇ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν δεῖου φωτισμοῦ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέλλω ἀειπάρθενε.

Ὁ Ἐἰρμός· Ἠσαία χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας,
ἡ Ἀ΄. Ὁρα, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ Ἀγίου Μηνος.

Μήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁρμαῖς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, δεῖα φόβῳ Ὁσίου, κερωνώμενος· καὶ Θεὸν εὐφράνας, ἀρετῶν καλλέσις, ὠράσας τὴν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκηνώσας, ἔνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν· ἔνθα μνημονεῖν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μήμην σου, Ἰωάννη Ὁσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπίροφῳ καρδίᾳ, μελέταις περνούμενος, ἱεραῖς θεόπνευστα, καὶ ταῖς νεύσει, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλειφοντα, καὶ παρορμωντὰ σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξει, Γρηγόριον τὸν Θαύμασι, καὶ τερατουργίας ἐκλάμψαντα· οὐ ταῖς φρυκταρίαις, λαμπόμενος δὴπῆες ἀδαδάς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκρῳ τὸ κλυθάνον.

Ὁσῖος ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκῶς τὰς φροντίδας, τοῦ βίῃ ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίας Ὁσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὐλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἠσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχως στάσσει, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκειμένος, εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῶς ἐνδοκλύμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἀπονον ἀπειλήφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, δεῖαν ἀγαλλίασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπίτε ἀμάλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα, πᾶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ στένωμα, ὁ μεμολυσμένος, τὴν φυγὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πᾶς δὲ τὸ μέγεθος, σοῦ τῶν Θαυμασίων ἐξεῖποιμι, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φοίτηται νῦν προσπίπτα, καὶ κράζω σοὶ τὸ, Χαῖρε εὐλοβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιου, τῶν παρακαλούντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πάθος τὸ ἐκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθρωῶσα, ἢ ἀγνή καὶ ἀμωμος, μητρικῶς ἀδύρετο, ἢ ἐκραυγάζεν· Ὡ φρικτὸν θείαμα· πῶς ὁ κτίσας πάντα, ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης Κύριος, νῦν ἢ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδίκως κατακίεκριται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλάξατέ μοι δακρυὸν πικρὸν, καὶ μοναθεῖσαν θρηνησατέ, τὴν τὸν Κτίστην τέχασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρόρον.

Ἡ Στυγολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοτοκίως.

Ὤδὴ α. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐθύσισε, τερατοῦργουσα ποτὲ, Μωσαϊκῇ ράβδος, φαυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα Σάλασαν,
- Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, παζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
- ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμειλποντα.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμία πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάβω, νῦν περικυκλούμενον, τῆ σῆ πρεσβεία Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὄριον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ Ἰωάννη κυδέρησον.

Μετατρίβεις τῆ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐρανῶν ἀληθῆς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπιγῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεοῦ οικητήριον, ἁγῆς Ἰωάννη θροπέσει.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπεινώσιν, ὡς περ χρυσᾶς ταύτας, πέρυγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέταξας, κοσμηκῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζῆλῆς σε σώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ο συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐσις, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκα Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἰνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
- ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου γῆριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήρ σου, Ἄγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Νηραεότητι νοός, τῶν οὐρανόων τὰ κάλλη, φανταζόμενος οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπαρῆς ὑλικῆς· πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Τῆς ἡσυχίας ἐραστῆς, τοῦ φιλησυχίου ποιμένου, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, τὰς ἐν βίῳ ταραχάς, προθύμως καταλείποις, καὶ προσευχαίς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχησας.

Εν ἡσυχία λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζῆλιν, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθεις, κυδερνώμενος σοφῆ, τῆ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκῶς ὁσίως, ὡ Ἰωάννη θροπέυστε.

Θεοτοκίον.

Η πρὸς ἡμᾶς φωτιστικῆ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰῶνων ἀδιόθευτος πύλη, σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς· δι' ἧς αὐτὸς διώδυσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Καίσιμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ενθάφας πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσσει πολλάς, καὶ δεήσσει Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὁ δὲν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνημῆν, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ευφραίνεται Πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκαστὴν βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, ἢ βοηθὸς ἢ προστάτης, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Πάτερ, τῶν πιστεῖ τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπίσις Ἀμνάς, τὸν Ἀμὸν καθρωῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλωμένον ἐβόα· γίε μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἐσώσας, τὸν τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ὤδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις,
- σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ δύναμι σου δόξα φιλόνηρωπε.

Υπομονῆς, πέτρα εδείχθης μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐνάστοτε, προσηρησομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη

φρονήματος· διό σε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέρτιμον λίθον, Ψησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατήρ, τῶν οὐκίτηρων προσελάβετο, ὡς γνώσις, αὐτὸν ἀγαπήσασα, καὶ ταῖς αὐτοῦ, Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπιγρυπνηκότα, καὶ τοῖς υἱοῖς συναριθμῖον, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίου σε δόξης, Ἰωάννη Θεοφρον ἤξωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβάς ἐπὶ κλίμακος, εἰδὼς ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεοῦ, καὶ κατανασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὀλόφωτος ἐδείχθης, ὡς περ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου. **Θεοτοκίον.**

Σὺ ἀληθὴς, τῆς σωτηρίας ὑπέδειξεν, Θεομήτηρ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἰμάτων σάρκα δανείασα· δι ἧς αὐτὸν θανάτη, συνειρίθθησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δωράται.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ίνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον· Ἄλλ' ἐπίφρε-
• φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου
• τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ως περ ἄκακιον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν ἀνταῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ θεζίετις αὐτοῦ προβάτοις, συναριθμῖον Ὅσιε ἐδείξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βῆρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στέρρως ἐξάσταςας, ἀρετῶν τὸν θεῖον, ἀμπελώνα καλῶς ἐργασάμενος· ὅθεν τῇ ἐσπέρᾳ, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐχομίσω ἐπάξων.

Εντολῶν Σεμελίῳ, Πάτερ ἀικοδόμησας, πύργον ὑψίκομον, δι οὗ καὶ ἀνέπτυς, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, φυγχεραστήν ἰδὼν ὡς θέμις, ὀλοφύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρον παραβάσεως καὶ κατακειμένον, ἐξανίστησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέχασα, τὸν σωτήρα κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἀχράντε.

Ὤδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
• μίαι μου καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-

• γαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
• πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δακρῶν σου σταλαγμοῖς, παλῶν ἐξήσανα· πέλοντας, καὶ πάσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντας, ἀνίσχυρον δύναμα, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνούναμυδντός σε.

Ως ὄβρυζόν σε χρυσόν, δοκιμασθέντα ὀσί-
• διμς, ἀσκήσεως τῷ πυρὶ, Χριστὸς ἐναπέθετο, Βασιλεὺς ὁ ἀφάρτος, ἐν ἀφάρτοις Πάτερ, Ψησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ως κήπος πανευθαλής, ἐδείχθης ὄντως καὶ εὐκαρπος, δακρῶν τοῖς ὄχετοῖς, καλῶς ἀροσούμενος, καὶ μυρίπνευ Ὅσιε, τὸν καρπὸν τῷ Κτιστῇ, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ πένσπετον, ὑμνησάμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν τὴν ἀχράντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδέξαμένη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἀληπτον.

Ὁ Εἰρμός· Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη, σκίσησον ὡς Ἰωάνης,
Οὐ γαστρος ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἐνδον.

Ὁτωκαϊδεκάτη Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Ιωάννης ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων τὸν κόσμον μυσήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπήλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνιζόμενος ἐν πᾶσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθηνίος, καὶ ἐτοιμότητος θεραπευτῆς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπήλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἀγρωσον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένους ταχθέντα, κἀκεῖ ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταλαβὼν τοὺς ἁγίους τόπους, ἀπήλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ὑπέλιθε, Σάββα, φθαρτὸν ἑδάς υἰάω.
Ὡ· ἀν πίνης ἀφθαρτὸν ἠδούης υἰάω.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντιανου τοῦ μεγάλου, καὶ Οὐαλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν Γοθία, ἔθλα γενέσθαι. Ἐτι δὲ νηπιος ὢν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσέτιπτο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκάλωε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοὺς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάνας αὐτῶ οἱ τῶν εἰδωλῶν Θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύουσι. Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ, ἔρουναν τῶν Χριστιανῶν ποιοῦμενοι, προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββα, καὶ ἐαυτὸν προσαγγεῖλαντα, αὐτίς, μυκτηρίζαντες ἀπέπεμφαντο. Ὑφερὸν δὲ Ἀθανασίου παραγενομένου, συνελέθη. Φραγγελαθεῖς οὖν, καὶ τυρβεῖς, καὶ ἄξου ἐκταθεῖς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμπεσάρισθη· καὶ ἀπογεύεσθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεῖς, ἤγθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακσὸν ὄρθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά, Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σα, καὶ μετασάς σε, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμάς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καλῆρας ἐαυτοῦ ἐν ἀσκητικαῖς ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλατι τραφεῖς, καὶ γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ Ζεῖα ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιμὴν Θεοπρόδολτος κατατάξ. Ὅθεν ἐνφερνισάμενος τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθάρσειν πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν Ζεῖαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὄφρυν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμος, καὶ προσκυνεῖν ἐξέπαιδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀναδοξάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδὸς εἰχῶν εὐλαβεῖαν, μέχρι γήρας συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπὸ ἀμελείας κατασχεθεῖς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε, σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σοφῷ, μετ' οὐ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον καταπάυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰδιμὸς, ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπάνω-
μος, γενναῖα μὲν ἐν τει νήσῳ, Λίγιῃ
λεγόμενῃ, παρὰ γονέων εὐσεβῶν. Μαθούσα δὲ
τὸ Ψαλτήριον, καὶ πᾶσαν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀ-
κολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἐαυτῇ τῷ Θεῷ· οἱ δὲ
γονεῖς ἐξευξάν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ ἔδωσαν.
Μετ' ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικισίου ἐκκαίδεκα,
βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μα-
χαίρᾳ. Ἡ Ἁγία οὖν καὶ αὐθὺς εἰς τὸν πῶτον
ἀνακαταθέσθαι λογισμὸν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυ-
νηθεῖ δακρυόσασθαι τοὺς γεννήτορας. Καὶ
ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλει τὸν λογισμὸν, ἔβασε
πρόσταγμα βασιλικὸν, ἵνα τὰ ἐν ἀγαμία καὶ
χρηεῖα πᾶσας οὐσας γυναικας ἐκεῖ συζευξω-
σιν ἔθνικαῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θέλουσα ἤλθεν εἰς
δεύτερον συνοικεσιον· ὅμως καὶ τῆς ἰδίας σω-
τηρίας ἀεὶ φροντίδα ποιουμένη, ἐσχολάζεν εἰς
εὐχάς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς
θεομένοις σκωρρίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ,
πέθει τὸν συζύγον Μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ
βάρβαρος ἦν ὅς καὶ μετὰ χρόνον τινὰ, ὁσίας
διατρίψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε
πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ προσλαδομένη
καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἠγωνίζετο· τυροῦ
γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἁ-
γιον Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαήμερου
ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογευομένη. Τρο-
φὴ δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχῆς καὶ ὕδωρ, μετὰ
τὴν ἐννάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας ταῖς
δὲ ἡμέραις τρισὶ Τεσσαρακοταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
λεπτοῖς μόνις λαχάναις ἐτρέφετο, καὶ τού-
τοις δι' ἡμερῶν δύο. Μετὰ δὲ χρόνος τέσσαρας,
προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου καὶ ἐκ-
τοτε τὴν ἐσχاتیαν πᾶσῶν τῶν μοναζουσῶν
προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγιγνώσκε-
σθαι αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν
αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ' ἐπ' ἐνὶ προσκλι-
νομένη ἰθῶ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προσυμπροσθέντι,
μικρὸν τὸ ὑπὸν μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδόρμη ἐνιαυτῶν τεσσάρων,
ἔρωτι τραπέισα ἡσυχίας, μετ' ὧν εἰς τὸ ἀ-
σκητήριον ἀφίκετο ἐξελθούσα, Μαθθαίῳ τινὶ
ἱεροπρεπεῖ συνεχρῶ πρὸς τοῦτο χρησαμένη,
τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκείσε
οὖν ἐπ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρπούς ὄρε-

φαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρεῖαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχειροῦ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρεῖας κατεπειγουσῆς καὶ βίας τινός, ἄχρητο, συνεργὸν αὐτῆς ἔχουσα Ἰγνάτιον τινὰ εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίας κατὰλοισμον ἀρεταῖς ὡς τὸ προμνημονευθέντος Μοναχοῦ Ματθαίου, Θαυμασι καὶ σημείους διαλάψαντος ἐν τῇ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαςτος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἐμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, ἑλιδομένη αἰεὶ, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὄπτασις αὐτῇ περὶ τούτου γενομένη, ἀπάρασσα εὐθὺς ἐκείθειν, κατέλαβε τὸ αὐτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς Ἀδελφὰς σὺν τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδητο ταύταις, νοητοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτίσιν ἀρετῶν θείων, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέρας τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυσκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προνοῦσα, καὶ ταῖς Ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, νηὺ χαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ ἐπισυναΐξασα δὲ καὶ τὰς Ἀδελφὰς, προεχειρίσαστο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἀρχεῖν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ἡμορφίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν Ἀδελφῶν προαναχέουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἔαρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς Ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν καταβύθου, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς Ἀδελφαῖς, ὅτι, Ὁ ὀφείλω ἀπολαθεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοσῇ ἡμέρᾳ ἀπολύθημα. Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναχοῦσάν Ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἑξάνιστον, ἀνόρατος ἀστραπήδουλος δύν, ἐκατέρωθεν τῆς Ἀγίας ἰσταμένους, ἔβλεπεν τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ Θουσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐκδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθούσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἀγίας, καὶ τὴν ἐλθασιν τῆς ὄπτασις ἰδοῦσαι, τῷ Θεῷ νηὺχαρίστησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάστος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαςτος ἔτι ἀργῶς.

Στίχ. Βληθεὶς καμίνοι ἐν μέσῳ, Ἰωάνη, Χριστῷ προσήδης ὕμνον εὐχαριστίας.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὸς δ' Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰσθαίας, κατανητήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
- Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπά-
- τησαν φάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
- Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίῳ, ἐνοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβαλον, σφῆ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνας ἐκραυγάζεις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Απαλῶν ἐξ οὐχῶν, ἀγαθὴν ἔξελεξο, μερίδα πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ τε τὰ τούτα, ἐκτελεῖν δικαίωματα, Ὁ τῶν Πατέρων βῶων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαιρυνθεὶς τοῦ σαρκίου, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, φυγῆς ἐφροντίσας, Κυρίῳ ἐλευθέρᾳ τῇ γνώμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κησάσα, πολλὰς κυριευθεῖσας, ἀτόπις ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὁδὸς η' Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**παπλάσις καμίνοι, τῶν Καλδαίων
- ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐριμανθῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττου, περισωθέν-
- τας τούτους ἰδῶν, τὸν Δημοιογόν, καὶ Λυ-
- τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
- ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
- αἰῶνας.

Ὁς μηλωτῶν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτῳ διεόρρηξας, τῶν ἠδονῶν τὸ πέλαγος· καὶ διασωθεὶς, ἀκαταπόντιστος ὠφθης, Ἀγγέλω συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς ἀμφοῦμενος πτωχῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἠσκησῆς· καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον, ἐκτίθει σὺ ἀναμειψῶν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η καθαρά τοῦ Πνεύματος, τῆ ψυχῆ σου σκηνώσασα, χάρις καθάρων σοι, τὴν καρδίαν ἐκτίσει· καὶ πνεῦμα ἐκάνισεν, εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· ὄθεν ἢ βιώσας, καθαρὰ πολιτεία, ἐδόξας Ἰωάννη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερβουῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμ-
με, ὄντως ὑπεδέξα, ἐν γαστρὶ τὸν ἀναρ-
χον, Υἱὸν ἢ αἰδιον, ἐν σοὶ ἀγνή σαρκούμενον,
ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἐν πίσει βρώτων· Οἱ Παί-
δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
βουῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γένηεν, εὐσυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῶ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάν-
νη ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, τῶν ἀρετῶν,
ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηρόρα
σπέρματα· ὄθεν ἱαμάτων Θεοπροεπῶν, ἐξείρι-
σας τὸν στάχυν, πολὺ γεν Θεοφόρε, δι' οὗ ἐκ-
τρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὸν δόξον ἐκτελέσας ἀνηκτικῶς, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσας μακάριε, ὡς ἀληθῆς,
πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης γε-
φανον, εἰληρως Θεόφρον παρὰ Χριστοῦ· καὶ
νῦν ἐπαναπαύῃ, σκηναῖς φεινεοτάταις, μετὰ
δικαίῳν παναοιδίαις.

Επέδης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίπ-
πῳ παμμάκαρο αἰθέριος, εἰς οὐρανούς,
ἄλλος ὡς Ἠλίας Πάτερ σοφέ· καὶ σὺν Ὅσιοις
φιησας, σάμα τὸ πολὺ ἄλλου ἐπὶ γῆς, λιπῶν
τοῖς σέ ποθοῦσι, ταμεῖον ἱαμάτων, καὶ τῶν
δαιμόνων ἐλατήριον.

Θεοτοκίον.

Ριθίντας οὐρανίῳ διαγωγῆς, ἢ πεσόντας
ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ
γενομένη τοῦ Αὐτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω πάντα γενε,
καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινοδρομεῖν, ἤξιώσας
πατρῖδα· διὸ σε Θεομήτορ, ἀκαταπαύστως
μεγαλύνουμεν.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

**Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰοῦμαλον τῆς
ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ Α'. Ὠρα, ὡς σύν-
ῆσαι, καὶ Ἀπολύσις.**

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Εἰς τὸν ἐσιπερινον.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὄχυράματα, ἐν
τῇ ὑπομιμῇ σου, Ἄλλοφῶρε Κυρίου, καὶ
νίκην οὐρανῶθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύση
δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμῶντων τὴν ἰε-
ράν, καὶ σεβάσιμόν σου ἀβληπὸν.

Τοὺς ἱεροῦς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρο-
μεν, ἀβληπτικούς καμάτους, οὐς δένυσας
χαίρων, Παφνουτίε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ,
τοῦ Σταυρῶν ὑπομεινάντος· καὶ τὴν ἀγίαν σε
μνήμην περιχαρῶς, εὐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Ητῶν λειψίωνων σε Σῆκη, Ἱερομάρτυς Χρι-
στοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκδιλύει, τῶν ἰάσεων
βέθηρα, καὶ πάντων καταρθεύει τῶν εὐσεβῶν,
τὰς καρδίαις Παφνουτίε, τῶν προσφοιτῶντων
ἐκείστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνοῦντων τοὺς ἀγῶ-
νάς σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα,
τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα προ-
στασία, ἄχραντε Παρθένη, σώσον ἡμᾶς, τοὺς
εἰς σε καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐπί-
δας μετὰ Θεοῦ, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ Θεωροῦσα ἡ ἀπειρόγυμος,
καὶ ἄμωμος Παρθένη, τὸν Δεσπότην καὶ
Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, ἐξόα
πικρῶς, θρηνηδοῦσα καὶ στένουσα· τί τοῦτο
τέκνον γλυκύντατο, ὁ ὄρα; ἀνυμνῶ σου τὸ
μακροθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σμοῖ σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγα-
• γες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυ-
• φας δὲ ἄρματα, Φαραὶ καὶ τὴν δύναμιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελοῦντες, τοῦ Ἄλλο-
φῶρου εὐρτην, φαίδροῖς εὐφραμιῶντες, ἐν
ἄσμασι δοξάζομεν, τὸν τούτων γερανόστατον.

Ελαμφας ἐν κόσμῳ φωστῆρος δίκην, Σερα-
πειτά τοῦ Ἰησοῦ, Παφνούτιε μάκαρ· διό
σου τὴν πανίερον, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Ηύγασας ἐν δόγματι ἱεράρχη, τὸν πε-
ριούσιον λαόν, καὶ πόμα Κυρίου, διὰ τοῦ
ξίφους ἔπιες, ἀβλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Ορός ἀλατόμπτον σε Παρθένε, ἐξ οὗ λίθος
ὁ Χριστὸς, ἀλάξεντος ὤφθη, ἐν ἄσμασι
γεραιρόντες, ἀζίως μακαριόμεν.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἔσπερέωθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Υμνοὶς ἱεροῖς γεραιρόντες, τὴν πανευκλεῆ
τῆς ἱεράν μνήμην σήμερον, ἐκτελοῦμεν
τοῦ Ἀβλοφῶρου, Παφνούτιου ἀγαλλόμενοι.

Τεῖχος ἀράρας ἐκλύοντο, κατὰ τῶν δαι-
μόνων οἱ πιστοὶ προβαλλόμεθα, τὸ πηγά-
ζον ἐκ τῶν λειψάνων, ζεῖον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀ-
νομούντων ζεῖον νόμον ἐκήρυξας· καὶ
νομίμας Μάρτυς ἀβλήσας, νίκης εἰληφας τὸν
στέφανον.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν
Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ
τελοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄν-
θρωπον.

Ὁ Εἰρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φοιῖξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν,
Ζυσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσήξας σαυ-
τὸν, Παφνούτιε ἐνδοξέ· ἔβραυσας τῶν δαιμό-
νων, τὸ ἀνίσχυρον βράσας· εὐφρανάς τοὺς
Ἀγγέλους, τῆ στερεῶ σου ἐνστάσει· διὸ καθι-
κετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εζάκασον Δέσποινα, ἐκ καταδύνας ψυχῆς,
βραδύτος τοῦ θούλε, σου, καὶ τῶν πολλῶν
μου κακῶν, παράσχῃ τὴν ἀφεσιν· σὲ γὰρ ἐπι-
καλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῥῆσαι μὲ Θεο-
τόκε, τοῦ πυρός τῆς γέννησ, καὶ στήσον ἐκ
δεξιῶν με, τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθῃ σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἐξέλεψας ἐκσίσις,
τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη,

δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των ἡμῶν δωρήσασθαι.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
καὶ ἡ γῆ πληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
στε· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ ду-
νάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἑορτάζομεν, σὺν
Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορευόντες,
τὴν ευκλεῆ τελουντές σου, μνήμην, ἀβλοφῶρε
Παφνούτιε.

Υπό τῆς ὄντως ἐδοξάσθης Δεῖας χάριτος,
καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστά-
μενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀβλο-
φῶρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμοὺς καὶ πόνους μάκαρ καθυπέ-
μεινας, ἀποτήρα καὶ γενναίῳ τῷ φρονή-
ματι, καὶ τοὺς στεφάνους εἰληφας, ὄντως ἐκ
χείρως τοῦ παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Χερουδικῶν ταγματῶν Κόρη ὑπερέχουσα,
καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, με-
τὰ σαρκὸς βαστάσασα, γαίρε Θεοτόκε ἀνύμ-
φευτε.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἀναδείξας ἡμῖν, τοῦ γενναίου τὴν μνή-
μην, ἡλίου λαμπροτέραν, δόξα σοι δόξα
σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Ιερωπάταις φρεσὶ, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν
μνήμην ἀνυμνοῦμεν, σοῦ Μάρτυρος ἐνδοξέ, τὸν
Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εἰση καὶ Σῆρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον
Μάρτυς, οὐδόλως ἐπιτήθης, κορυφαίων
Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ κτί-
σις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἡ
τέξασα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

Ὤδη ς'. Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριτῆ-
μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει
δέσμενος· Ἴκν φθοράς με ῥῥῆσαι, Ἰησοῦ βα-
σιλεῦ τῶν δυνατέων.

Εκκέχρυται, εἰς τὸν κόσμον τὰ πέρατα ἀ-
παντα, ἀβλοφῶρε, ἡ δεξιῶ σου χεῖρις
πανένδοξε· διὸ πιστεῖ πάντες, τὸν δεσπῆρα Χρι-
στὸν μεγαλύνουμεν.

Ο μέγιστος, τῆς Τριάδος Σεράπων Παφνού-
τιος, ἀνεδείχθη, φοβερός ἐναντίας δυνε-

μειν, ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Εν Σαυμάσι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδόξασεν, ἀλλοφύροι, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνουτίε εἰδείξεν, ἱατρὸν παμμαχίαν· διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου. **Θεοτοκίον.**

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ῥυθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφρας.

Ο' Εἰρμός· Ἐβόησε προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰσρομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνουτίου γῆς τάφω κεκρυμμένον,
Ἄπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύφω τάφω.

Τῆ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνουτίου ἔθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνῶς ἄρθως, Θεόδωρε, τοῦ πάθους,
Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν υπερτέρω.

Επι τῆς βασιλείας Ἀντωνίου, ἡγεμονεύοντος Θεοδότου ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων πολλῶν εὐειδῶν καὶ ὠραίων, εἰς τάξιν Τυράνων. Τότε δὴ σὺν ἐτέροις ἱκανοῖς καὶ ὀμακάριοις οὗτος Θεόδωρος ἤχη τῷ Ἡγεμόνι. Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ φοβῆς καὶ σφραγίδος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διεβόηξε ταύτην, εἰπὼν· Ἐγὼ σφραγισμένος εἰμι ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, ὑπὸ τοῦ εἰσοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ ἐτέρω Βασιλεῖ οὐ στρατεύομαι. **Ο** δὲ Ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ ποῦ Βασιλεῖ ἐστρατεύῃς; **Ο** Ἅγιος εἶπε· Τῷ ποιῶντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. **Ο** Ἡγεμὼν εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς Θεοῖς ἡμῶν θύεις; **Ο** Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε ἔθυσα.

Τότε προσέταξε τύπτεσθαι αὐτὸν· καὶ τυφλοὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησιν ὁ Ἄρχων· Κἄν ἄρτι ἐσαφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; **Ο** Ἅγιος εἶπεν· Εἶθε καὶ αὐτὸς ἐπέγνωσ τὸν ποιῶσάντα σε, ὡς ἐγὼ, καὶ προσεκύνησας αὐτόν. Τότε ἐπ' ἐσχάρας ἀπλώσαντες αὐτὸν πεπυρακτωμένους, θεῶν καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέβραβον αὐτόν. Καὶ οὗτοι μὲν ἐποίησαν οὕτως. **Ο** δὲ Θεὸς μέγα τι καὶ θαυμασίον τοῖς ἐσκοτισμένοις ἐνεδείξατο· μέγα γὰρ ἤχου γεγονότος, καὶ

τῆς γῆς εἰς δύο διαιρεθείσης, ἐν ἣ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειτο, ὕδωρ ἀναβλύσαν, ὃ τοῦ θαύματος! τήντε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέσβεσε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστὰς ὑγῆς, λέγει τῷ Ἡγεμόνι· Τοῦτο, ὃ ἐείπασα, Ἄνδραπατε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ὃ ἐγὼ λατρεύω. Εἰ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύναμιν, ἀναθῶν ἑτέραν πυρκαϊάν, καὶ ἀπλωθῆτω εἰς τῶν στρατιωτῶν σου τῆ ἐσχάρα ἐπ' ὀνόματι τούτων, καὶ τότε γνώσει τὴν ἀνυπερέσθητον τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ φρατιώται ἐνθῶς ὑπολαβόντες, Μὴ οὕτω ποιήσης, ἔφησάν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῆ ἐσχάρα ἐπίθες· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαθῆσεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθήτω, φησὶν, ἱερεῦς. Καὶ στησάντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν· Τί σοῦ ὄνομα; **Ο** δὲ εἶπε· Διόσκορος· Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰπέ ἡμῖν, Διόσκορε, ποῖα μαγεία χρῶνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρός, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἔμεινεν ἀβλαβής; **Ο** Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐφανήθη, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλελυταί, καὶ οἱ δαίμονες φρίττωσι. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς παρὰ τὸν Δία; **Ο** Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι θεοὶ κωφὰ εἰσιν εἰδῶλα καὶ ἀναίσθητα. Παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκάσης με ἐπιθῆναι τῆ ἐσχάρα· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τοῦ Διὸς ἐπὶ γνῶναι ἰσχύ, ἐκέλευν ἐπιθῆαι τῆ ἐσχάρα τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν, Καὶ τίς, φησι, τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι; **Ο** Διόσκορος εἶπεν· Ἐγὼ, τῷ σὴ προστάξει, τοῦτο ποιήσω· καὶ εἰ ἀμύνηται με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι δύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν· Μέγιστος τῆς δεῦρο οὐκ ἔς ἱερεῦς; τί τοιαῦτα λέγεις; **Ο** Διόσκορος εἶπε· Δὶ ἔνδειξαν φρονῶν ἡμῖν ἱερεῦς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριεύομεν ὑπὸ σοῦ, ἐστηρίχθη· καὶ νῦν Σέλω συστρατιώτης αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμὼν, Ἐπειδὴ, φησιν, οὕτω λέγεις, ἐπίβηθι τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεκὼν τῷ Ἁγίῳ, εὐχαι, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅσους τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐχαίμενου, ἠπλάθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας καὶ μέγα βοήσας· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς Θεοδώρου, καὶ δέ-

ξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ Ἅγιος, ἀνεβλήθη τῇ φυλακῇ. Καὶ τῇ ἑξῆς, ἵπποι ἀγροῖος ἐκ τῶν ποδῶν προσέβησαν, τῷ ἄρματι ἐξεβήθη· καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀτάκτως φερόμενοι, κατὰ τοῦ χρημοῦ πεσόντες ἀπώλοντο· ὁ δὲ Ἅγιος ἀοράτως θεῖα δυνάμει τῶν δεσμῶν λυθεὶς, καὶ ἀελαθῆς διατηρηθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἐξ ὧν Σακράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν Ἅγιον τῷ ἄρματι τῶν ἵππων προσήσαντες, διεβδαιούον· τὸν ἐξάϊον τὴν καὶ φρικῶδες ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων, θέαμα καταπληττὸν καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Διηγούοντο γὰρ οἷον ἄρμα πυρὸς οὐρανὸν ἐκατιὸν ἰδεῖν, καὶ τὸν Ἅγιον ἀναλαβόν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσε· ἐν αὐτῷ δὲ τούτου ἄραν καὶ ὑψωθῆν, διεσώσατο ἀελαθῆ ἐν τῷ Πραιτωρίῳ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπὸ τινος βιαζομένους, κατεκρήμνισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐστῶτες καὶ πιστεύσαντες, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνεβόησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν, αὐτοὺς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθεῖρε· τῇ φυλακῇ, καὶ κάμινον ἐκλαῖον προσάττει. Οὐ γενομένης, καὶ τοῦ Ἅγιου μετὰ τῶν στρατιωτῶν εὐβλήθηντων, ἄνωθεν ὀρόσος κατιούσα, ὀροσίξασα τοὺς ἦν, καὶ πρὸς ὀμίλιαν ἐτράπησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου ἀνάμνησις· ἥδη γὰρ πρὸ τριῶν ἐνιαυτῶν αἰχμαλωτισθεὶς αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθεὶς, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν· καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ τῶν Σαυμασίων Θεός, ἀνεβόη, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὀμιλίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆς φλογὸς μαραινθείσης, πρὸς ὕπνον ἐτράπησαν, Ἄγγελος ἐπιστάς τῷ Ἅγιῳ, Μὴ λυποῦ, φησι, Θεοῦ σοι· πάρεσι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ διῦπνιαθεὶς, διηγείτο τὰ ὁραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μῆκος περιαιβέντος, ἐπέστη μέσον τῆς καμίμου τοῦ Ἅγιου ἡ μήτηρ Φιλίππα, οὕτω καλεμένη· καὶ ἰδοῦσα ὃν ἐπέθει υἱόν, ἠγαλιάσατο, καὶ κατσπάσατο αὐτόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ὅθεν ἦκει ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρα-

νοὺς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ.

Ἡρώϊας δὲ γενομένης, ἀνασταὸς ὁ Ἡγεμῶν, Ἐμοί, φησι, δοκεῖ μοι ὅσπου καταλειφθῆναι ἐν τῇ καμίῳ, ἡ δὲ, τὸ Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπερρίφισαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, τίς τῶν ἐκ τῆς καμίμου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡγεμῶνι διεξείπει· Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀβρώως καταλαβούσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ καμίῳ· καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλάμῳ, ὀμιλοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμῶν ἐξέστη· καὶ παραγενόμενος πρὸς τὴν καμίον, μετεκατέσαστο τὴν μητέρα τοῦ Ἅγιου, καὶ φησι πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Παρασκευάσον τὸν υἱόν σου· ὕσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κατεγνώσκῃς ὀληται, καὶ αὐτὴ ἀτεκνὸς γένη. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· Ὁ υἱός μου, φανρωθῆς ὑπὸ σοῦ, ὕσαι τῷ Θεῷ αὐτοῦ ὕσαι αἰθλιῶν, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Εἰ οὖν σὺ εὐροῖς τὸν θάνατόν τοῦ υἱοῦ σου, τοῦτο καὶ ἐπιπέσει· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Ἡγεμῶν, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λογχευθῆναι μέσον τῆς καμίμου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἅγιου εἶπει ἀποτιμηθῆναι· καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκμήσαντο. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθλωθεὶς, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπώρητο ζῶν, εἰς οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύρις καὶ ὀθονίους περιστειλαντες, ἐν ἐπισημῷ τόπῳ κατέθεοντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου, εἶπει τελειοῦται. **Στίχ.** Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀλλητοῦ μητέρα.

Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀλλοῦσαν ἐκ ἐξίφας. **Τῇ** αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σακράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τραθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξὲ λόγχῃ νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι.

Νῦττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρος ζῶντας οὖο. **Τῇ** αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσοῦσιαις, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγας, ἔχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπασαν.

Ὁ ὕτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Ἐκονομάχων, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατέ-

Ζειμένους· και διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας. Ἐπεὶ δὲ τῆ τοῦ διαβόλου πονηρᾷ συμβουλῇ ἢ τῶν ἑικονομάχων αἰρέσις ἐκινήθη, καὶ γράμματα πανταχοῦ ἐπέμπετο, διὰ τάχους τοὺς Ἐπισκόπους ἅπαντας τὴν Κωνσταντινουπόλιν καταλαβεῖν, παρεγένετο καὶ αὐτός· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφων τοῖς αἰρετικοῖς γενέσθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν Ἁγίων ἑικόνων τὴν προσκύνησιν, ἐξορία καὶ κακουχία κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ θανάτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἢ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἀγιατάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν πόθησας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων, Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδὴ ζ. Ὁ Ἐιρμός.

• **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοῖς Ἀβραμιαίοις σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δίκαιους ἐνήθρευσας, ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

Ράβδος δυνάμεως πιστοῖς, κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, πᾶσιν ἴασιν νέμουσα ἄσπλον, τοῖς βοῶσι Παφνούτιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

Επὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῖ σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀσλοφόρε Κυρίῳ κραυγάζου· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

Η Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὡς περ Σπαυρόν κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορόν, γηλομένη κραυγάζει Παφνούτιε· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυσῶς δεξαμένην, τὸν ἀαλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὀμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Ὤδὴ η. Ὁ Ἐιρμός.

• **Τ**ὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρός τοῖς ὑμολόγησις, Χριστὸν τοῦ Θεοῦ, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἰσραεὶς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερφουότε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἢ φαῖδρα ἑορτῆ τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ ὑπέρλαμπρος· ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερφουότε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικὰς παμμάκαρ ἠγωνίσου, ἐν σταδίῳ ἕως, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως, μελωδῶν τῷ Δεσπότη, καὶ τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀληθῶς ὠραίος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολλοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱεράν, τῷ αἵματί σου, στολισθεὶς φοινιχθεῖσας, καὶ στέφανος παρὰ Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκῶσαν ἡμῖν τοῖς θνητοῖσι, ἐχθρῶ πονηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον, Ἀυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Ἐιρμός· Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὤδὴ θ. Ὁ Ἐιρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν καταράν εἰσακίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κνυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄσπλον χάριν χορηγεῖς ἀήττητε Ἀσλοφόρε παναοιδίμη, πᾶσι τοῖς πιστοῖς προσιοῦσι, τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μελῖπσιν, ἐν ὕμνοισι τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καὶ ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ιλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσι τε Μάρτυς Ὀρθοδόξοις, τοῖς πιστοῖς πανταχόθεν προστρέχουσι, τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πανίεροις μεσεταιίαις σου.

Κατεύναυτον Μάρτυς σαῖς εὐχαῖς τὸν τάρραχον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ διαστρέφειν τὰς εὐθείας, πειρωμένον ὁδοῦς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐμπνεύσειν αἰρέσεων ἔνδοξε, καὶ τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἰρέσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζοντες· ζῶν γὰρ τοῖς ἐν Ἀδῇ ἐγέννησας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ὁ Ἐιρμός· Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς κατ' ἐκάστην, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχῶνα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Οσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεοῦ ἐλεγκτὸν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννουχον, καὶ ἀγάπην κησάμενος, μελέτην θείαν, ἀκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθαρότητα, ἀκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν, στύλον σε δεικνύουσαν, φωτοειδέστατον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόδωρε, καταστολήν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον ἐνόνυμα, εὐσεβεῖ φρονήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχῶνων ῥαλίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον, στέπειν οὐκ ἐλπίες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος, τὰς μηχανάς, ἀβένει δυναμούμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμόμου Μιτροῦ, δι' ἡμᾶς τε πωχεύσαντι, ὡς πτωχὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας, θυσίαν ζῶσαν, καὶ ἀλοκάρπωμα, σεπτὸν καμμάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον ὄθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπολαύσιν· πρὸς ὃν αἰεὶ, πρέσβευε δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίους ὀφθαλμοῖς θεάσασθαι, ἄγριον ὄθεν τὴν σὴν, ὃ μολύνει τοὺς πάθεισι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα, ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσασθαι, τὴν σὴν εἰκόνα, τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη, ἔχων ὁ ἄλλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἀς ἠχρεώσα; Δέσποινι καὶ σώσον με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδῶν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, ἢ δὲ γῆ εἰσείετο, καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φέβα ἠνοιόγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πάσαι ἐξίσταντο· ἢ δὲ τεκούσῃ σε, ἀπειράνδρως βλεπούσα, μετ' αἰμαγῆς, Οἴμοι, ἀνεκραυγάζε, τί τὸ ὀρούμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολύτως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ἦδι α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀερόχοις ἔχρυσιν, ὃ παλαιὸς περσεύσας Ἰσραήλ, φαροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο ἅ ἀνητ. τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη σήμερον, τοῦ Θεοφύρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς, εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν Σαυμάτων τὰ παραδόξα.

Ρομφαία τῆ νοπῆ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς, σὺ διακόψας ἡρας κατ' αὐτῶν, νικητήρια Ὅσιε ὄθεν Σαυμάτων χάρισι, καὶ ἰαμάτων ἐστεφάνωσαι.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἅπασαν, τὴν γεραίρην καὶ πρόσκαιρον σαφῶς, δόξασθαι Θεόδωρε, ὄθεν· οἷο καὶ ἔτυχες, ὀδέξας ἀσθέντον καὶ φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ασπύρωσ τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύνσας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμύητορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἦδι γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχυὲς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Ταῦς θήρας τοὺς σῆς σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας ἐνεργούσας ἔκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε, πάσας τὰς δυνάμεις ἐτρόνωσας.

Οἱ πόνοι σε ἐν κλαυθμῷ, κατασπιρόμενοι σοφῆ ἔδωκαν, ὄντας καρπὸν εὐσταχυν, τῷ Παμβασίλει προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμὸν, τοῖς σοῖς βλεφάροις ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκῆνωμα, μάκαρ σεαυτὸν ἀπέτελεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γεγονός· ὄθεν σοι τῷ Χαίρει προσάγομεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεις.

Ωκ καθαρός τῷ καθαρῷ προσπέλασας, διὰ συντόνον προσευχῆς καὶ ἀγρείας, καθηγάσθης Πνεύματι Θεόδωρε· ὄθεν σὺν Ἀγγέλοις νῦν, αὐλιζόμενος μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισάγιον, τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη· πρὸς ὃν δυ-

σώπει Ὅσπε ἀεὶ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνουμένους σε. **Θεοτοκίον.**

Τῆ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κραζόντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, εφ' ἧμιν σπλαγχνισθεῖσα, σπεύσον ἀπολύμεθα, ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάγκου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ὁρῶσα Χριστέ, Οἶμοι, ἀνεκραυγάζε, πολεινότατον Τέκνον· τί σοι ἀνταπέδοκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄθμος; Ἄλλὰ ἀνάσθη καὶ σώζε τούτῳ εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλιάνθρωπος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθένα σε ἰδούσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἐστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Συνηυχῆθησαν τῷ σώματι σου Θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὅθεν ὡς περ φοιτῆς, ἠλθῆσας Θεόδωρε, καρπὸς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποιμνῇ σου βρούοντας.

Απενέρχουσα τὸ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἦς Θεοσόος, Σείον οἰκητήριον, δι' οὐ πᾶσιν ἐξελυσας, τὰ τῶν ἱαμάτων χαρίσματα.

Εν πτωχείᾳ τῆ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, Πάτερ ἀεὶ διαίγων, ῥάκεισι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἀφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ αἰδιον.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμιας ἐκλήσας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τοῦτον ὡς ἦς παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσχηγίως φωναῖς, τὸ Καίρε σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσχηγὴν ἐκραταίωσας· σὺ δύναμις καὶ ἀνδρεία, περιέζωσας τούτων, κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε πολῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ ἄμωμον ὡς περ θυμία, ἑαυτὸν ἐγκρατείας, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Εν δίψει καὶ λιμῇ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον, Θεόδωρε τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ἀπολαύεις, Ὅσιον σὺν ταῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεοῦμπε κειτήμεθα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσαι σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέουσιν αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτοιφας Ὅσπε, τῆς ταπεινώσεως ὄπλοις, κατ' αὐτοῦ χρησάμενος, καὶ τῷ νίκην, συνεργείᾳ, τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὅσπε, τῆς ἐγκρατείας· τῷ εἶδει, ἐν τῇ καρτερίᾳ Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ Χριστοῦ κυβερνούμενος.

Αληστον, τὴν τοῦ θανάτου ὄραν ποιοῦμενος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυρίῳ δουλεύων ἐκάστοτε. **Θεοτοκίον.**

Θαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν πᾶσι συμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβούσα, οὐκ ἔστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός. Ὅσπε σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινῶ.

Στίχοι.

Θηήσεις ὁ πλῆξας τριχίνῃ στολῇ, Πάτερ, τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σὸς, Θεόδωρε, λίπ' ὁφέα θυμὸς ἀγνήνωρ.

Ούτος ὁ αἰδίδμος, πάση κακουχίᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρούει καὶ παγετῶ πηρῦνόμενος, τριχίνοις καὶ ἀδρανέσιν ἀμφίως τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν· ὅθεν καὶ τοῦ, Τριχινῶ μετέσχεν ὀνόματος. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπεγύμνου ἀπάτην· καὶ μύρον εὐωδῆς ὁ τάφος αὐτοῦ ἀνακηράζει πᾶσι τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ τῆν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν χαρίζεται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Λατίμου, Ζήνωνος, Ἀκινδύνος, Καί-

σαρίου, Σεβηριανού, Χριστοφόρου, Θεωνά, και Αντανίνου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάτης κινδύον ἐκπερευγότας.

Καμινιάς αἰθάλης πεπλησμένοι,
Χριστῷ προσήλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Οὔτοι πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ Μαστυρίου ἀγῶνα διήνυσαν, ὅτε καὶ ὁ πολυδάκρυς Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιος συλλήρωφεις ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενον τὰ παράδοξα ἐπετέλει ἐκείνα. Καὶ ὁ μὲν Βίκτωρ, Ἀκίνδυνος, Ζωτικὸς, Ζήνων καὶ Σεβηριανός, ἰδόντες τὸν ἄγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, καὶ μὴδὲν ἀδικηθέντα, μίᾳ φωνῇ Χριστιανούς ἐαυτοῦς ἀνεκήρυξαν, οἱ καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστοφόρος, Θεωνάς, Καϊάριος, καὶ Ἀντανίνος, δορυφόροι ὄντες τοῦ Βασιλέως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μεγαλομάστουρα ἐτάζοντι ἀπῶνος, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ ἑλληνας, διὰ τοῦ ἐπιλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἴδόντες ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσευχῆς γεγεννημένην, παραυτίκα βίβαντες τὰς ζώνας καὶ ὅπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ βεαύτου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διὰ τοῦ τοῦτο κρατήθητε, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, πασαπτάνας τῷ Τυράννῳ, ἐξερμίσθησαν ἢ ἐξέστησαν, ἢ τὰς πλευράς λαμπάσι καταπλέχθησαν, ἢ τέλος, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ Μαστυρίου στέφανον ἐκοιμίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Πηλαιοκλαυρίου.

Στίχ. Νεὸν τε κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην
Ἰωάννην, χριστοῦσιν εὐρόντες Νοῆς.

Οὗτος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων θείῳ πόθῳ τραυθεῖς, τῷ Θεῷ προσεικλήθη καὶ καταλιπὼν τροφήν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξινωθείς πατρίδος καὶ τῶν οἰκίων, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀάκωνος, ἦλθεν εἰς ξένην γῶραν καὶ ἀγῶνα, διὰ τὸν ζηντεῦσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλάθων τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος Μονῇ ἐπισημῆ καὶ καλῶς τελείας πάσαν ἰδέον ἀρετῆς, ματῆλε τῶν τῆδε πρὸς τὰς αἰωνίους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσις, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,

Χριστοῦ χάριν σπεύδοντος ἐκλιθεῖν ξίφει;
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζαχαρίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάδα, ἀλλ' ἀνάδα, σοὶ λέγει,
Ζαχαίε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεΐαις, Χριστὸς ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀδραμιαῖοι Παιῖδες τῇ
• Περσικῇ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον Ἐυλόγη-
• μένος εἶ, ἐν τῇ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η θεία χάρις, ἢ ἐν καμίνῳ πάλοι ὄρσον
Παισι, σοῦσα, αὐτῇ Πάτερ τῶν τῶν πα-
θῶν, κατεμάρανε σοὶ κάμινον, ὡς νεφέλη σοὶ,
ἀναψύξεως οὐβρον ἐχέασα.

Εν τοῖς ἰδρώσι, τὰ τῶν θαυρῶν Πάτερ βε-
θρα σοῦ, μίξας, κλυμδῆθρον χάριτι τοῦ
Χριστοῦ, ἀπειράσασα ταῦτα Ὅσιε, ἐν ἡ λουτᾶ-
μένον, τῶν παθῶν τὰς κηλίδας ἀπέσπασα.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν θαυρῶν πᾶν φλέ-
ξας σαρκῆ, ὄλος, καθαρὸς ὑπέραλλεπρος
ὡς χρυσός, ἀνεδείχθης θείαις χάρισι, Πάτερ
Θεοθάρε, ἀποστιλῶν εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένου θεῖον σῆνω-
μα, χάρις διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν Ἐυλόγημένη σύ,
ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**είρας ἐκπετάσας Δαυιδῆ, λέοντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἐροῶξες πυρός δὲ
• δύναμιν ἔβρασαν, ἀρετῆν περικλωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παιῖδες κραυγάζοντες·
• Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η θειο κοσμιόμενος σοῦ, τῶν ἀρετῶν νο-
πῆτας, τὴν εὐνοίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἐ-
πνευσας Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμάτων
σου, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ
κραυγάζουσιν Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Χείρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τοὺς θῆρας
Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς ποταρχαίς, κατὰ
σοῦ αἰφροντας στόματα, ἀερίφρατας καὶ ἑ-
φθαλλας, ἐν διακρίᾳ καθαρά, Πάτερ γηθόμενος
Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η θαρ, ἀντὶ στενωπέως, πρὸς πλάτος ἀ-

πειρον Ὅσιε, ἐν Ἀγίῳ τοῖς σκηνώμασιν ἀντί-
ρακίαν εὐτελῶν, βύσσω κοσμούμενος, καὶ
κραυγάζων Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαιτήμα πανάμωμε, μὴ φλο-
γισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου Φωτός· ὅθεν
πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Χείρας ἐκπετάσας.

Ὠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ίθος ἀχειρότμητος ὄρουε, ἐξ ἀλαξέυτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐμήτη,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις διό
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεότοκε μεγαλύνομεν.

Ανώ τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανῶς ἐπι-
ποήσας, κλιμακίαν καθάπερ ἐρχοῦσα, ταῖς
ἀρεταῖς σου Πάτερ Θεόδωρε, οἱ ἄν ἐκέισε
ἐφθασας, καὶ τῆς ἐρέσεως ἐπέτυχες.

Οἶκος ἐχρημάτισας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν
ὧ πλουσιῶς, πίστις καὶ ἐλπίς καὶ ἀγάπη,
καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν διό καὶ πλήρης
Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἀρίστα.

Ενθα τῶν Ὁσίων οἱ ἄθμοι, καὶ τῶν Δικαίων
αἱ χορεῖαι, ἔνθα τῶν Ἀγίων τὰ πλήθη,
καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τέγματα, περιφα-
νῶς ἐσκήνωσας· μεθ' ὧν αἰεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ
ἐγκανυμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κό-
σμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δουλῶν σου· σὺ
γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούτων Μη-
τροκαθβене.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λατὴ Ἀκαλουθία, ἡ Α΄. Ὁρα, καὶ
Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξας, φαλλομεν Στιχηρὰ
προσόμια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τερεῦς ἐνομιώτατος, ἀλλήτης ἱερώτατος, ὦ
Ἰανουάριε, ἐχρημάτισας, οὐκ ἀλλοτιῶν ἐν
αἱματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-

ρανόν, εἰσελθὼν, ἔνθα πρόδρομος, πάντων πέ-
φυκεν, Ἰησοῦς ἀενάως, τοῦτου Πάτερ, ὁπτανό-
μενος καὶ βλέπων, ἄπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπωσι.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσρι-
πτούμενος, καὶ Σηρῶν διδάμενος, ἀξιάγα-
στε, καὶ φυλακῆς συρταλιόμενος, ἡμέραις ἐν
πλείστοι, ἀταπεινώτος τὸν νοῦν, ῥώμη Σεία
διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα, νομίμως
ἐναλλήσας, ἱερέ Σαυματοφόρε, τῶν Ἀσωμάτων
ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον, Πρόκουλον, Σῶσσον, Φύστων,
Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον, τὸν αἰδιμον,
καὶ τὸν σοφόν Ἀκουτίωνα, συμρώνως τιμή-
σωμεν, ὡς σοφοῦ ἱεροουργοῦ, στερηφόρου ὡς
Μαρτυρας, ὡς τῆς Πόλεως, τῆς ἁγίας πόλιτας,
προσθευτάς τε, τῶν αὐτοῦ μακαριότητων,
ἀλλήλεστάτους ὑπάροχους.

Δόξα, καὶ ὕμνος Θεοτοκίῳ.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν
ἐμφυγὴν, τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον
τὴν ἀγγυροῦσαν, τὴν ἁγίαν κιβωτὴν, τὴν με-
τάσσειον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη
χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου,
περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ζύλου ὡς ἐ-
βλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέσσα, ἐπαυῶρετο,
καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο· Ὑιὲ ποιηνότατε,
πῶς ἐν ζύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρό-
θυμε; πῶς τὰς χεῖράς σε, καὶ τοὺς πόδας σε
λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἶμα,
τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς συνήθως, καὶ
τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σύστημα τερπνὸν Μοδῶρων ἐπαινέσων·

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄ Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχνθεῖς ἐκ Παρ-
• θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
• τριμερές, καταπύπτισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς
• ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐ-
• πινίκιον ἄσω μελῳδῆμα.

Συνῶν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὐτῶν Ἀγγελῶν,
καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, αἰδύτε τὴν ψυχὴν,

ιερώς φωτιζόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἐροτὴν εὐφημιούτων μακαρίε.

Υπὴρέας ἐκ παιδός, ἱερώτατος ὄλος, ἀρεταῖς συνυξήθεις, καὶ χρίσμα ἱερόν, εὐληφῶς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιμένας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ ἡλίου ἐλαμφας.

Στρατὸς φωτειοῦς, ἱερώτατος δῆμος, συνα-
 ζλεῖ σοι καρτερώς, σορὲ Ἱερουργεῖ, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄρεως μηχανουργίαν, ὑπομεινας πολὺπλοκα, ῥωμαλέω φρονήματι βάσανα.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ ἀεὶ μακαρίζων σε, ἀχραντε, καθὰς προείπας, ἱερώς προσκετεύσας, ὄπνηκα Χριστὸν ἔνδοξον ἔφερες.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
 • ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Αἴγλη, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηλισμένος, μέσον καμίνῳ ἐχόρευες, Νεανίας τοὺς πρὶν Ὅσιους, παμκακίστε μιμούμενος.

Τάξεις, ἱερῶν Δυναμίσεων, μέσον τῆς καμίνου, σὺν σοὶ Θεοφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὕμνευς τὸν Εὐσεβῆτην, οἰαμένῳν ἀκαταφλεκτος.

Εχῶν, τὸν Χριστὸν ὑπέρομαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἐστός ἀπτότους ἐμεινας· καὶ βασιάνους καθυπομεινας, Μάρτυς ὤρης ἐνδοξότατος.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον, τὰς σειρὰς Θεόνυμφε, τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἢ τὰ δεσμὰ διαρῆξασα, τὰ τοῦ Ἄδου τῷ τοικῶ σου, καὶ χαρὰς πάντα πληρῶσασα.

Ὁ Εἰρμός. Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψαθεις.

Γερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιγρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βυφαῖς λαμπροτέραν, περιφανῶς ἀπέδειξας Ξεράπον Χριστοῦ· θῆεν ἀνελλήλυθας, εἰς μονὰς αἰωνίους, βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἱαμάτων πελάγη, καὶ ἱκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δολήναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνόητοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσασατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων· τίς δὲ διεφυλάξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστᾶμεν Δέσποιν

να ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν εἰς ἀνάγχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκίη, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἰμοί, ἀνεκραυγάξες, ποθεινύτατον Ἴκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Δὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον, τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔβην· σὺ γὰρ εἰ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Πάντες Σάσωσιν τὸν λευίτην, καὶ ἀβλοφόνον, τὸν ἱερόν τε Φαύστον, Προσκυλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφωνῶς τιμήσωμεν.

Νυσαγμῶν, τῆς ἀπεθείας, Πρόκλυε Μάρτυς, σὺ μὴ νυφάξας ὄλος, ἐγγήγορῶσσι Σείαις, πᾶσαν κατεκοιμήσας, ἀθῶν κακόνιον.

Ὁλος Σείαις εὐτυχήσας, καθὰς ἰδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει, ἀπαστράφας ὠραίας, μέγιστε Εὐτύχιε, Θεῷ εὐφρέστησας.

Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην, εὐλογημένην, διῆς μεγάλως πάντας, ἐπευλόγησεν δυτας, ὁ πανυπεράγαθος, ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλλήλυθας· φῶς ἄγιον ἐπιτρέψον, ἐκ ζωφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αἵματι ἱερῶ, τὴν φολὴν σου πανόλβιε, ἐτέλεσας λαμπροτέραν, καὶ ναὸς πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλλήλυθας.

Ρεῦσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολὺτιμον αἷμά σε, γενγέναντι ἱαμάτων, ποταμῶς, παθημάτων, Ξηραίνων Πάτερ ρεύματα.

Τὸν ἄδικον κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεῦξαι σε, ἐφατίσας εὐσπλαγγίην, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄρων, μιμούμενος πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε διῆς, τοῖς ἐν σῴτεϊ φῶς ἄντονον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Ηλλοὺς εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· αἶψά ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ρήμασι σημεῖα θεωρήσας, δήμῳ σε παρανομῶν, ἐργαζόμενον Ἱερομύστα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ φυγῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Ωφθης καὶ πρὸ τέλους Ἱεράρχα, καὶ μετὰ θεῖον τέλος, ἐργαζόμενος πλῆθος θαυμάσιων, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νῦν ἱερωτάτη συμφωνία, Φαῦστον καὶ Σάσσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλφωμεν, καὶ Προκούλῳ τοὺς θεόφρονες. **Θεοτοκίον.**

Επὶ εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶν ἐξ ἀγῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενῶς, Θεομῆτορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἑῖρμος· Ἥλλον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Ἰανουαρίου Ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαύστου Διακόνων, Δισιδερίου Ἀναγνώστη, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχη.

Τὸν Ἰανουάριον ἀνδρᾶ γεννάσαν
Ἀπρίλιος μὴ εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκούλῳ Σάσσον, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,
Πρὸ κλισίου κύβαντας ἔκτεινε ξένους.

Δισιδέριος τὴν δέρην δοὺς τῷ ξίρει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχη, συντρήθητί μοι.

Ἰανουάριος κερὶν τάμνον εἰκάδι πρώτην.

Ο἗τοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Τιμοθέου ἀρχόντος Καμπανίας, οἱ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπεδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται καὶ ταύτης διασωθεῖς, τὰ νεύρα ἐκπίπτει, καὶ ξίρει καὶ αὐτὸς τὴν κάσιν ἐκνήθεις, τελειοῦται.

Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μαξίμια, γήρα οὖσα, καὶ μονογενῆ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπέλεσσε τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνησοῦσα διὰ τὴν τοῦτε στέρησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἔθλοσα, ἀναβλέψασα ἀνόθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπρηρησμένον βῆκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρον

ἐκτύπων· καὶ εἰς τοὺν λαβούσα, ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισάβηθ πεποιήκειν, ἀνάστησας τὸν υἱὸν τῆς Σορμανιτίδος, θεόθεν κινήσεισα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐρωῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τέθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκότος· καὶ κατὰ τὰς ἀνάσας καὶ τὸ στομα, ὁμοίως καὶ τὰ καλεῖξαι μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰμωγῆς καὶ θεομῶν δακρύων ἔλεγεν· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησον τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενῆς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθεῖς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀσράτως παρέδωκε τῇ γυναικί. Τοῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι πάντες οἱ συνεληλυθότες εἰς τὴν κλισίαν τοῦ ναοῦ, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς Βασιλίσσης.

Στίχ. Ἦδαι μενούσας πρόξενον λαμπρόθρονος
Τὴν ἐν ζῳῶν κλειρεῖν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Αλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν ἄγνη Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα σὺν τῷ Ἁγίῳ Γεώργιῳ τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρός πληγμένα, καὶ μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ, σιδήροισι ὀξείῃ ἀποκομισθένῃ, προσδένοντα, καὶ κατὰ πρηνούς ἀποκλύμεντα, καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ καταταμθέντα, πάλιν ὑγίη καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παράδοξῳ θεάματι πολλοὺς περυσινάσασα τῷ Χριστῷ πισθεύσαι, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλεισθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς· ταῦτα οὖν θεασάμενη, κατακλιπούσα τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γενομένης ἀπεράσεως ἀποτιμήθησαν Γεώργιον, καὶ Ἀλεξάνδραν, αὐτὴ μέλουσα τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσπέθετο τῷ Θεῷ, καὶ παρέδωκε τὴν φυγὴν.

Ἀπολλύς δὲ, καὶ Ἰσακίος, καὶ Κοδράτος, θεοφρονεῖς ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὰν καταφρονήσασα προσηκίρου βασιλείας καὶ φαρτῆς, καὶ βασιλείας Σηθητοῦ, καὶ πισθεύσασα τῷ Χριστῷ, καὶ θανούσασα δι' αὐτὸν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παρόρησασάμενοι, ἤλθον τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θε-

ριώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μετ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλείψαντα. Ὅρισθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, προσέταξε, βιβληθῆναι τοὺτας ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενομένου, ἐσκέπετο δι' ἄλλης τῆς νυκτὸς τὸν καὶ αὐτῶν θάνατον. Πρῶτα δὲ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδράτου ἐπέλευσεν ἀποτμηθῆναι, Ἀπολλοῖ δὲ καὶ Ἰσαακίου εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι· οἱ καὶ μετ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πεισθέντες, ἀπέδωκαν τὰς αὐτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῷ καὶ ἕξεισι τελειωθέντων.

Στίχ. Διμαγγοῦν οἴσαντες Ἀθληταὶ δύο, Φυλοκτόνων φεύγουσιν δαιμοναγγοῦν.

Ἰωμονος χυτράς σῆς, τοὺς ἰδρωτάς Κοδράτε,
Ἄλατι τῆρῆεις αιμάτων παρατούεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανῶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Ουτος ἐν τῆς παλαιᾶς Ρώμης ὄφρητο, υἱὸς ἡγεῶνος πλουσιῶν καὶ εὐγενῶν. Κατὰ δὲ τινὰ χρεῖαν, τὴν Ρώμην ἀφείκε, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει καὶ ἀρετῆει διαλάμπας, καὶ εὐφῆς καὶ πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ αὐοῖμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ, τοῦ τὸν ἀμώτατον Σισίνιον διαδέξαμένου, φήφα τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποιμνιον διαποιμῶνας ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀελασθῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Συναίτου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινῇ Μωσῆς νέος,
Καὶ πρὶν τελευτῆς, τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ τὸν φανερὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐντολὴν, ἀποπειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζῶνος δὲ ἀγνῶν τῆς ἀρετῆς γενοῦς ἐραστῆς, παρακρίνεται εἰς Ἰεροσόλυμα· καὶ τοὺς σεβασμίως Ἰόπου πιστῶς προσκυ-

νήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ἀνερχεται. Καλεῖται Μοναχοῦς εἰρῶν, ἄσρας τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν. Ταπεινῶρον δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξίτο χάρισματα γνώσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίαις Πατέρων Ἀγίων συγγραφάμενος, καὶ φυγαφελεῖς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα, πρὸς Κύριον ἐξέδημησε.

Τὰς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλήσων ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Νεὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλῆναρον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας Θεῖους ἐμπίσω, ἀνὰ μέσον τῆς φλογὸς, ὁ Ἰανουάριε, ἐν συγκαταβύσει, Ἀγγέλων περιχορευθῶν, καὶ ἁδῶσι μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν.

Ανόσον τὸν λογισμὸν σου, χάριτι Θεῖα τηρῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, νόσους ἐθεράπευσας πάσας, ποιμῆν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωρίζομενος.

Ἰστασο πρὸς τῶν βηματιῶν, Μάρτυς, τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς οὐσεβεῖς καταισχύων, καὶ πλανηθεῖσιν ἀπάσιν, ὑποδεικνύς τὴν ἀλήθειαν. **Θεοτοκίον.**

Νέρωσόν μου τὰς κινήσεις, Ἀχραντε τὰς τῆς σαρκὸς· ζῶν ἢ κνήσασα, ζῶισον ἀγνῆ τὴν ψυχὴν με, νενεκρωμένη πάθει, καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασιν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Αυτρωπῆ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τῶν ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδιδάξας μελεπὶν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφημείθε ὁ μέγας νῦν Πρόκοιλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτοχίῳ Ἀλούτις, ὁ Θεὸς Δισιδέριος, Φαυστός τε καὶ Σώσος ὁ γενναίφρων, τοῦ Σωτῆρος αἰ εὐδοξοῖ Μάρτυρες.

Σε χάρις Ἀλλοφῶρον ὁ ἐνδοξός, κορυφαῖον κλητήσας ἐπάτησας, Ἰερομύστα ἐνδοξοῦ, κορυφᾶς τῶν θαμιῶν, καὶ ἀνείας, κερουφῶν ἐν Ἰοσῶσι κτήσιν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ Σπῶν τὰς ὀφθαλμοὺς ἐγαλύσας, ὡς Δαμιῆλ πανάριστος· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κῆρον ἐναπετμήσας, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον.

Ο σκηνώσας ἀφράγως ἐν μήτρᾳ σου, ἐαυτοῦ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πατέρα χραντε· ὡ βωῶμεν ἀπύστωας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Ἀυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὡδὴ 9. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
- Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ιανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαισματα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρις αἵματος ἀνδρείαν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνομεν.

Ὡραῖος ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς αἰτίδιμ, μαρτυρίας, ὡς περ αὐτοῦς ἥλιος, Σείους ὡς ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος· καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἄθλων μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Ημέραν τελῶσωμεν πιστοὶ ἐόρτιον, εὐφημοῦντες Ἀλουτίαν, Πρόκουλον Σάσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Διαιδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν προσβεβύοντες.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλάτωσαν, τὴν φυγὴν μου φωταγῶγησον, καὶ χειραγῶγησον με Κόρη, ἰδοὺς σωτηριῶδες πορευεσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὡς ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰερόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεῆτου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσβόμια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ιερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἄρεταῖς ἐκλάμφας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγίλῃ, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἰαμάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σε ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσι σε.

Ταῖς οὐρανίαις αἰτίσι περιλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πιστέι σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σε, Θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργε, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε· διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἀνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδαιλείπτως προσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμῶντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ γῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν αμαρτανόντων, κραταῖα προστασία, τῶν καταπονουμένων ἡ κραταῖα, καὶ βεβαία ἀντίληψις, Θεοκλήτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγιον πανήμυντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὄρασα, Χριστέ κρημάμενον, ἡ ἀμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπόρος τεκοῦσα, ἐδόξα Σπηνηροῦσα· Υἱὲ καὶ Θεέ, τίς ἡ Σεία καὶ ἄρατος, οἰκονομία σου Λόγε, δι ἧς βροτοῦς, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας;

καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόπον.

Ὁ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Θεῖόν σε δῶρον καμμάκαρ μέλω, Πάτερ.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος 8. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ,
- καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδῶξασται.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ὁ νοπὸς ἥλιος, τῷ στερεώματι σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε, βολὰς θαυμάτων ἐπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλήν, ἐξαφανίζοντα.

Εκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ ποιητῆς Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρῖν, καθαγιασῶς εἰργασατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὐχρηστον, πνεύματα ἀποσοβούδα πονηρὰ, Πάτερ Θεόδωρε.

Ιδρῶσι τῆς ἐγγρατείας, φλόγα παθῶν ἐσβεσας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ρῆθρα θαυμάτων ἐδυσας, καύσωνα ἀφροστημάτων σβεννόντα, Πάτερ Θεόδωρε. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἀγαθῶργος βότρως, σοῦ ἐκ γαστροῦ ἤνθησε, Παρθενομήτορ γλυκασμόν, ανα-

βρυστάτων ἀρέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανά-
χραντε, ἅπασι τοῖς ἐκ τῆς μέτης, τῶν δεινῶν
παρὰφρονήσασιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρούς.

• **Ο** στερεῶν, βροντῆν καὶ κτίζων πνεῦμα,
• στερεῶσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰ-
• λικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
• ἐστὶν ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Ω βερά τὰ θαύματα· ὡς ὑψηλὴ σε ἡ πρὸς
Θεόν, οἰκειώσεις καὶ νεύσεις, καὶ αἰκλινῆς ἀνά-
βασις! Πανένδοξε Θεόδωρε.

Ρ ῥιμη παθῶν, ἀνέστειλας παμμάκαρ, τῶν
πόνων ἐπίδοσσαι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς
δαλέραις, ἐξηράνισας ἐνέδρας, τοῦ Παναγίου
Πνεύματος, ἰσχυρὶ Θεόδωρε.

Ο τῆ σептῆ, προσρέχοντες σοφῶ σου, ἐκ
ταύτης ἀνομιεθα, τῶν ἱαμάτων τοὺς
θραυρούς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ
δαρεῶν τὴν ἀφθονον, ὑμνοῦντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ν ὅμοι ἐν σοί, τῆς φύσεως Παρθένης, καινο-
τομοῦνται· τίξεις γὰρ, ὑπερφυῶς τὸν
Δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρούς. Ὁ στερεῶν βροντῆν.

Κάλισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Α γνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα κατὰ πνευ-
μάτων ποηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου
ἐλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰά-
σθαι ποικίλα, πάντων ἀρρώσθημα, τῶν πι-
στῶς προσπρεχόντων, τῆ σῆ τιμῆ πάντοτε
σοφῶ, ἣν προσκυνοῦντες, αἰεὶ εὐφρομῶν σε.

Θεοτοκίον.

Τ ῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς νιφάδας,
τίς ἐξεῖπειν δυνησεται Παρθένε ἀγνή; τὰς ἐ-
παναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου,
τίς ἐκδηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν;
Ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία ἀγαθῆ, τούτων μοι πάν-
των, τὴν λύτρωσιν δάρησαι.

Ἡ Σταυροεισοικίον.

Τ ὦν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τέτοκυια, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἰμοί, ἀνε-
κραύγασε, πεινῶτατον Τέκνον· τί σοι ἀντα-
πέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάσῃ-
σι καὶ σῶσον ὡς Θεός, τὸν κόσμον πάντα,
χειρὰς τοῦ ἀλάστορος.

• **Ε** σακήκω ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ
• ἐφοβήθη, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης
• ἡ γῆ.

Π σταμῶς ὑπάργεις σαφῶς, πεπληρωμένους
ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τοῦ
Πνεύματος, καταρθεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλη-
σίαν Πάτερ Θεόδωρε.

Α πηγγόνισας τὸν ἐχθρὸν, νευραῖς τῶν πό-
νων τῶν σῶν παμμάκαρ, καὶ τὰ τούτου
ἐξωλόθρευσας, ποηρῶ φρατευμάτα, τῶν προσ-
ευχῶν σου ξίφει Θεόδωρε.

Μ ελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδῳ τῆς
ἐγκρατείας, θείον ἔυλον ἀνεβλαστήσας,
εὐκαρπίαν πράξων, τῶν ἐναρέτων φέρων Θεό-
δωρε.

Θεοτοκίον.

Μ ακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης Χρι-
στόν τεκοῦσα, μακαρίους ἐργαζόμενον,
τούς αὐτῶ δουλεύοντας, Παρθενομητορ ἀ-
χραντε Δεσποίνα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρούς.

• **Α** νάτειλον μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσ-
• ταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ
• τὸ πνεῦμά με, ὀρβρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ
• εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς
• εἰρήνης Βασιλεῦ.

Α κίητον λαμπάδα σε, καὶ λύγρον μὴ
σβέννυμένο, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνεδείξας,
τοῖς ζῶνι κρατοῦμένοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε,
καὶ τῆ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν.

Κ αλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα
Γεώργιον, ἐξ ἀπαλῶν ὄνυχων ἐσῆκας,
καὶ τούτου ἐμιμῶσα, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον,
καὶ τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε φερέην.

Α νόθευτον ἐγκρατεῖαν, ὑπομονὴν ἀσύγκρι-
τον, πίστιν ἐλπίδα καὶ ταπεινώσιν, ἐσῆγες
ὑπὲρ ἀνθρώπων· ὅθεν ὑπερεβάλλουσαν, χάριν
εὐρες ἐν Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ρ ἄνισι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδυσον Πα-
νάχραντε, τὴν ἐκτακείσάν μου διάνοιαν,
φλογμῶ τῆς ἁμαρτίας· καὶ τὸν ἐσβεσμένο με,
τῆς καρδίας ἄναφον, λύγρον πύλη τοῦ φωτός.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρούς.

• **Ζ** ἄλημε λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
• θὸν καθέλιξε με, ἀμέτρων ἁμαρτημά-
• των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθῆ, προσέλασας
• ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσον με.

Μέριμναν τῶν γήινων ἐναπεκρούσω, ὅλων δὲ ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐνθόδομος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀναβλυχοῦσαι, Πάτερ ἐκέθρις ἐλλάμψουσιν.

Ελυσας παρετὸν τῆς ἀμαρτίας, κρούει πιεζόμενος, κλωσθὸ ἱστάμενος μέσον, καὶ ὡς ἄσκαρος Πάτερ, προσβολὰς ὑπὲνεγκας ἀέρων, Σεία θαλπόμενος χάρῳτι.

Λάνακι ἱερῶ σου προσιόντες, ὁμηῆς Σείας ἄγνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, δυσωδίας λυτρούμενοι πάλιν, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες, Σαυματουργέ, Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρινωμία συνταράσσει, βυθὸς ἀπογνώσεως, χεῖμαξί μου τὴν καρδίαν κυβεροντήν κηύσασα Χριστόν, Παρθένε καὶ Σατήρα, ῥύσαι καὶ σώσον με θεομαί.

Ὁ Ἑρμῆς. Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁς πυρίνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς Σειοφῶρε, ἐπίβας ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίῃς ἐκίχσεις, Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἀνθρώπος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχορευόν· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, Σαυμάτων Σείον, ὁσχεῖον Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρα, καὶ νεκρῶ Θεοδώρου,
Τὸ Σαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Βικαδί δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἐκρυφεν.

Ὁὗτος ὄρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίῃ λεγομένου Συκεοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς Ἰουστιανοῦ τοῦ πάλαι, δοκῶν οὐκ ἔχειν τὸν τῆς γεννήσεως τρόπον ἐπαινούμενον, ἀνέγγυον ὄντα καὶ σκότιον. Φασὶ γάρ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, Μαρίαν ὄνομα, ὦρα καὶ χάρισι διαλάμπουσαν, ἐφελκύσασθαι τινὰ τῶν βασιλικῶν ταχυδρόμων, τὸν ὄνομα Κοσμάν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον· ἀποκρύψαι δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν, εἴ τι πρὸ αὐτῆς ἀδόξον ἦν καὶ ἐπίφογον. Εὐθύς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα, ἢ συνήλθεν ἢ τοῦτον τεκούσα τῷ ἀνδρὶ, ἐδέξεν ὄναρ, καταφοιτήσαντα ἀφέρα, ὑπὸ τῆν αὐτῆς

γενέσθαι γαστέρα· ὅπερ ἐδήλου τὴν ἐσύστερον λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἄλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τούτο μᾶλλον, ἢ πιστεύειν τοὺς τότε πεποιήκε, παρασχῶν ἑαυτὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας Θεῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Γεωργίῳ προσφιλεῖ, ὡς δοκεῖν συνεῖναι αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ τοῖς κρείττοις προάγειν ἐπίθυμαις, καὶ ὅλως ἐρᾶν αὐτοῦ Σείόν τινα καὶ Σαυμαστὸν ἔρωτα. Οὕτως οὖν πνιούντι, καὶ ταῖς κατὰ μέρος ἀναβάτσει προαγομένῳ, ὁ Ἅγιος διὰ παντός ἐπεσπίνετο. Ἄλλ' αὖ πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν Μοναχῶν καταλέγεται τάγματι· εἶτα, διεληθὼν τοὺς εἰς ἀκρότατον ἀρετῆς φέροντας βαθμούς, καὶ ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἀρετῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν οικειώσεως δοῦς, τὴν τῶν Σαυμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς ἀσχεροσύνης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀναστασιουπόλεως ἐγχειρίζεται. Ἐνθα πολλοὺς τὴν Θεογνωσίαν παιδεύσας, καὶ ἅ προσήκει πᾶσιν ὑψηλῶν ἀρετῶν, καὶ πανταχοῦ διὰ τῶν Σαυμάτων τὸ οὐόφυλον Σεραιεύτας, καὶ μεγάλας παραδόξοποιαῖς, ἅς οὐ ῥάδιον γραφῆ παραδοῦναι, πάντας ἐκπλήξας, καὶ Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχιερεῦσι Σαυμαστὸς φανείς καὶ ποθοῦμενος, προεσπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μειδιάματα σεμνῶ τοὺς παραληφόμενους αὐτὸν Ἄγγελους δεξιωσάμενος.

Λέγεται δὲ αὐτῷ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς ὄναρ ἐπιστήναι τὸν ἐνδόξον Μεγαλομάρτυρα Γεωργίον, ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὐθις ἐπογοῦμενον ἵππῳ, καὶ ἐπισυρόμενον ἕτερον, εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκείθεν πορείαν διὰ τῶν Σαυμάτων προφαίνοντα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειούται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σέ, Σῶτερ, ἐμπύρου Σεία πόθῳ, Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ Ζηλωτῆς· ἧτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γωαρῖσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρηθὸν γινούς Ναθαναήλ μέγα, Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἀχρησθὸν λέγειν.

Ὁὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλεως τῆς Γαλιλαίας, ἐνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν εἰς γὰ-

μον κληθείς, μετὰ τῆς παναγράνου αὐτοῦ. Μητρός, τὸ πρῶτον θάυμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν. Προσεδέχετο δὲ καὶ αὐτός τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς νομομαθῆς· ὃν εὐρών ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδά, καὶ γενώσκων ὅτι προσδέχεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὁ γ' ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρετ (Ἰωάν. α. 46.). Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ναθαναὴλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐτελειώθη (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους
- τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα,
- ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
- Θεὸς τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀφουδῆς Ἰσραράχης, θυσιᾶν ἀναίμακτον, προσήγαγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι, θύμα εὐώδες παμμακάρι, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἠδῶν ἐγχερατίαις, ἰδῶσι κατέσβεσας, αὐγμὸν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσεις θάυματουργέ, ὡς Ἥλιος οὐρανοὺς κεκλεισμένους, εὐχαίς σου ὑπανόητων.

Αγασθεὶς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναϊότητι, στειρευούσας ἐποίησας, γαστέρας πολυπαίδας, τυφλοὺς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χυλοὺς εὐδρομίαν, Θεόδωρος τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεακήνωσε, καὶ σὲ διτήρησες, καὶ μετὰ τόκου Παρθένου, ὡς περ ἡς πρό τοῦ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Τῇ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θάλασσα
- καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
- ρανῶν, φῶς καὶ σκότος, φύγος καὶ κίχων,
- υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
- ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σε τὰς βράσεις τῆς ψυχῆς, οὐ παρατρέψης προσβολαῖς ἐναντίαίς, οὐκ ἐσαλευθής, ἐγβῶν ἐπηρείαις, ἀλλὰ ὕψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει, τιμῶντων σε πρεσβεύων.

Ρεῖθον πρόξενον ἐκ σορῶν, ἰσάουω τῆς σῆς θάυματουργῆ, καὶ ἀποπλύνει μολυσμῶν παθημάτων, καὶ σπεδόννας δεινῶν ἐκκαθαίρει, καὶ πιστῶν καταρθεύει Θεόδωρος, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πόθῳ σε τιμῶντων.

Ο τῶν δῶρων τῶν θεῶν, ἐπώνυμος καὶ μύστις τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ καλλονὴ, Ἰερῶν ὁρασιότης, θάυματων ἡ βρῦσις, ἡ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, οὐν ἀνευφημισθῶ, Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον.

Γεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φαναι συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σικηνὴν, καὶ ἀγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐς ἧς τοῖς ἐν σκότει, καὶ σιῶν κληθῆναι ἀνέτειλεν, Ἥλιος, Παρθένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἰρμός· Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
- ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
- αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, τοῖς φοβουμέ-
- νοις αὐτόν.

Ως ὄμβρος ὡς ἡμέρα, διανύγῃς ἡ σὴ ἐορτῇ, ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν ἀνευφημιούντων τοὺς σεπτοὺς, πόνουσ σου πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀδελφῶν, Ὅσιων καὶ Δικαίων γεγονώς, Πάτερ καὶ Ἰσραράχων, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ πρεσβεύεις αἰεὶ.

Η δῆκη τῶν ἁγίων, σοῦ λειψάνων Πάτερ σοφέ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρίσθη τοῖς πιστοῖς· ἢ προσόντες τὰς ψυχὰς, ἀμαζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φρικτῆ σὺ ἡ λογεῖα, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ· διὸ σε μακαρίζομεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν πιστῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Ὁ Εἰρμός· Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθεσις, ἡ Α'. Ὠρα, καὶ Ἀπόλυσις.

(*). Περὶ τοῦ Ναθαναὴλ τούτου, ἔστι ἐἰς τὸ τῆς Τυπερογραφίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκδοθέν Μέγα Ὠρολόγιον, Μαΐου 10. καὶ Ἰουνίου 11.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΤΡΟΝΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Α'. *Ἐάν τύχη τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.*

Εἰς τὴν προέσταν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ εἰς τὴν Β' τῆς Δεκακαισήμερου, καὶ φέλλεται κατὰ τὴν ἐφεξῆς διατάξιν.

Β'. *Ἐάν τύχη ἐν τῇ τῆς Δεκακαισήμερου ἑβδομαδί.*

Ἐπίρας. Μετὰ τὸν Ἐυλογητὸν, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίεραξα, φέλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμιμα ε'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Ἄξιός τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεῦσα. Καὶ ὦν, Θεοτόκεν τὸ α' τοῦ Ἦμου. Εἰσοδός. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνακρίσματα τοῦ Ἁγίου—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἦμου. Εἶτα, Ἀναστήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερόν, κτλ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νεορὸν ἀδάμαντα. Καὶ ὦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιος ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Ὡς τῶν αἰχμαλῶτων, καὶ αὐτὸς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁσῶρον. Μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, Συναπὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίρῳον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ἦμου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς σπίνεξ ἀνήσει. Πᾶσα πνὴ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ αὐτὸς, Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀβραάμου. Καὶ ὦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Γλαῦμον, ἐλέησον με ὁ Θεός· καὶ τὸ, Ἰδοὺ μιλῶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Σήμιον ἡ σκευυμένη πᾶσα, κτλ. Ἐσοῦ ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κόρα Ἰησοῦν υἱόν. Ἔλεος καὶ οὐκισμοίς. Εἶτα ὁ Κωνῆς, τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασία τοῦ Πάσχα ἐν ἐκστάτῃ Ὠδῇ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ αὐτὸς τὸν δ' Ὠδόν. Ἀρ' ἔτας, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ Ἀναστήτω ὁ Ἰησοῦς, ἐν γ'. Ἠ ζ'. Ὠδῇ, κτλ. Ἐξαποστειλάμενος, Σαρκε ὑπνώσας· εἴτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὐτὸς, Σαρκε ὑπνώσας. Εἰς τὸς Αἰούς, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τὸ Πάσχα ἱερόν, μετὰ τὸν Στίχον αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ ὦν, Ἀναστάσιος ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐν γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίρῳα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδόν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα, Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάρῃ—(Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴ Δίπτυχα, φέλλεται καὶ τὸ Μεγαλομάρτυρον αὐτοῦ. Κοντακίον. Σῶμα Χριστοῦ. Εἰ δὲ βρολί, Εἰς μνημόσυνον αἰῶν ὁ Ναός ἡ τοῦ Ἁγίου.

Γ'. *Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ τοῦ Δεκακαισήμερου.*

Τῇ Ε'. Ἐπίρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίεραξα, φέλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῖου γ' τῆς Θεοτόκου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου πηγή. Εἰσοδός. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀνακρίσματα τοῦ Ἁγίου.—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὸ γ' τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγή. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νεορὸν ἀδάμαντα. Καὶ ὦν, Ἀναστάσιος ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐτὸν, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁσῶρον. Μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, Συναπὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίρῳον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ἦμου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς σπίνεξ ἀνήσει. Πᾶσα πνὴ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· καὶ αὐτὸς, Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀβραάμου. Καὶ ὦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδοὺ μιλῶ τοῦ Ἁγίου. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, κτλ. Οἱ Κωνῆς, τοῦ Πάσχα, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασία τοῦ Πάσχα ἐν ἐκστάτῃ Ὠδῇ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν ε'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸ, Ἀναστήτω ὁ Ἰησοῦς, ἐν γ'. κτλ. Ἐξαποστειλάμενον τὸ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Θεοτόκου, Πηρὴ ὑπάρχεις ἀληθώς. Εἰς τὸς Αἰούς, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῖου β' τῆς Θεοτόκου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὸ Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ ὦν, Ἀναστάσιος ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐν γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίρῳα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδόν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα. Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκνώτου σου πηγῆς Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα—Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴ Δίπτυχα, φέλλεται τὸ Μεγαλομάρτυρον τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντακίον, Εἰς μνημόσυνον αἰῶν.

Δ'. *Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμά.*

Ἐπίρας. Μετὰ τὸν Προκείμενόν, τὸ α' Κλίσιμα τοῦ Φαλλήριου δίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίεραξα, Ἰσάμιον Στιχὸς ι' καὶ φέλλομεν Στιχηρὰ Ἰδοὺ μιλῶ τῆς Ἐορτῆς ε' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμιμα δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Ἄξιός τοῦ ὀνόματος. Καὶ ὦν τῆς Ἐορτῆς, Τῶν θυρῶν κηλεισμένων. Εἰσοδός. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβαπτίσωσιν· καὶ τὰ Ἀνακρίσματα τοῦ Ἁγίου.—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νεορὸν ἀδάμαντα. Καὶ ὦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτικὸν τῆς Ἐορτῆς, Ἐσφαρισμένον τοῦ μονάχου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νεορὸν ἀδάμαντα. Καὶ ὦν, πᾶν τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁσῶρον. Μετὰ τὸν Τριδικὸν Κωνῆς, ἡ Λιτὴ, τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ ὦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστίν, κτλ. Εἰς τὸ, Θεός Κύριος,

τῷ Ἀπολυτίκιῳ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερίῳ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυδίκην, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἁγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ ἄ. Ἀντίρῳ των Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελίου, Ἐωθινῶν ἄ. Τό. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ ὕμν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στιγῆς, Ἐλεήμων, ἐλεῖσόν με, ὁ Θεός. Ἀναστάσις ὁ Ἰησοῦς, κτλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Ὑπακοή, Ὡς ἐν μίση τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ε'. ᾠδὴν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβάσις, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῆται. Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου. Εἶτα πάλιν τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς, Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. ἄ. Ἀνέτειλε τὸ Ἰσρ. Καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Μὴ ἡμίρας ὀκτὴ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίρῳ των Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τέρῳ Τρισάκιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐσμεῖντες, Σὶ τὴν ραυτὴν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.

Ε'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παρλιῦτου.

Ἐσπρας. Μετὰ τὸν Προομιακόν, στιχολογῶμεν τὴν τῷ Ψαλτηρίῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξέ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσις τῆς Ὀκτωήρου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδός, τὸ, Φῶς Ἰλαρόν. Προοίμιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναρῳματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήρου, καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριδικὸν Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ ὕμν, τῆς Κυριακῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἔστιν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Ἐδολογητάρια. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προοίμιον τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κανὼν, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ ὕμν, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀρ' ἔκτες ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβάσις τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἡ. ᾠδὴν, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινῶν, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλιται ἡ ε'. ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου. Ἄγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Ἀναστάσις τῆς Ὀκτωήρου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίρῳ των Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ἀνείτε τὸν Κύριον.

ς'. Ἐάν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδοσίᾳ αὐτῆς.

Ἐσπρας. Μετὰ τὸν Προομιακόν, στιχολογῶμεν τὴν ἄ. Στάθην τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξέ, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδός, Τὸ, Φῶς Ἰλαρόν. Προοίμιον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναρῳματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμοια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερίῳ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυδίκην, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, Ἀνέτειλε ἱσθὺ. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Πῶς ζεῖοιτε. Καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς. Ὁ πάντων ἐπιστάμιμος. Εἶτα πάλιν τοῦ Ἁγίου, Γεωργήσας ἐμμιλῶς. Δόξα, καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων. Τὸ ἄ. Ἀντίρῳ των Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Προοίμιον, Δίκαιος ὡς ροιζεῖ ἀθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ὁλοφόρων. Καὶ ὕμν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ ἰδιόμοιον τοῦ Ἁγίου, Ἰσμήριον ἡ οἰκουμένη πάσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἄ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Καθίσματα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀρ' ἔκτες, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβάσις, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῆται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίρῳ των Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... Ἔσθον ἡμάς... ὁ ἀναστάσις ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐσμεῖντες, Ἀλλόλογοι των μητέρων ἢ παρθενία. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρειτίδος.

Εἰς τὴν σύμπτυξιν ταύτην τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τῆς παλαιῆς Κυριακῆς, καταλαμβάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσις Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήρου, τῆς Σαμαρειτίδος, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἀποκαλλέκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προοίμιοναῖς Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παρλιῦτου.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μὴδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Δικαιανώσιμου.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, καὶ τὴν ἄ. Στάθην τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου καλῶς, καθὼς ἔστιν ἐπιθεῖς τιποταμῆν, λίγους μόνον εἰς ἕκαστον Δεξαστικόν τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὕμν, τῆς ταχυ-

ος Ἐορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανόνες δὲ ψάλλομεν τοῦ Πάγκυ μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Καταβασίως ὡσαύτως τοῦ Πάγκυ. Εἰς τὴν β'. Ὡδήν, σιγελογούμεν τὴν Τιμιωτέραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμῶς· ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὴν γ'. καὶ π'. Ὡδὴν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Σημειώσω ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν Πέμπτην τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρϊτιδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἑσγυατα ὄρια τῶν Πασχαλίων, διὰ τοῦτο συμβαίνουν σπανιώτατα.

Τῆ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προσεύχων πεῖσαι Ἀγγυλίαν,

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙῶ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφῆσθηκε,
καὶ νεουργεῖ τὴν χτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει,
Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου,
τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἑστρατεύσω
σοφέ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν
τῶν ἀνόμων, Γεώργιε τρισμακάρο, φερόδος ἀθλητῆς,
ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοὶ
δολεῖσθ' Ἰαματουργε· διὸ πρόσευθε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ρεῖθρα ἰάσεων νεμεσι, τοῖς σοὶ προσρέγῃσι,
Γεώργιε τρισμακάρο· καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων,
ἀρωγὸς σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πιστεῖ Σερμῆ,
προσιούσι τῇ σιπῆτι σου, ἀξιοθαύμαστε
Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρον ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α'.

Τῷ μεγάλῳ Βασιλεῶς, φρατιώτα Γεώργιε,
χαῖρε καὶ ευφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας·
πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον
εὖρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σώμα σου πάσαν
νόσιν ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσκει· Χριστὸς γὰρ
ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐραβᾶ.

Εὐγε τῆς ὑπέρνοῦν, χαρᾶς ἧς ἠζήσῃς, Γεώργιε
τρισμακάρο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου,
ὡς Μάρτυς ἀπαράγραπτος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆς ἀνήσσει.

Χαίροις τῶν Ἀλληπτῶν, ὁ μέγας ταξίαρχος,
καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, προσφύγιον
καὶ τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἀύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλούντων,
τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἄριστος
προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλαλά-
ζομεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν
εὐλοῖα ὑψώθεις, καὶ ἐν τάφῳ καταλῶν, τὸν Ἄ-
δην ἐσκύλευσε, ἢ νεκροῦς συνήγειρε, βοῶντας
αὐτῷ Ἀλληλοῦα, Ἀλληλοῦα, Ἀλληλοῦα
Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Τὸ. Νῦν ἀπολύεις, Ἀπολυτικῶν, Ἦχος δ'.

Ὁ τῶν αἰγμάτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν
πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰα-
τρὸς, βασιλεῦν ὑπερόμοιος, Τροπαιοφόρε
Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρόσευθε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙῶ.

Μετὰ τὸν Προσημιακόν, καὶ τὴν α'. Στάσιον
τοῦ. Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἱστάμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε,
συνελθόντας σήμερον, εὐσημαμένον σε
ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρη-
κας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου
στέφανον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνου
λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐπελεούοντας, τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ρωμαλέον φρονήματι, πεποικῶς νύτομολη-
σας, ὡς περ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλη-
σιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρε-
σθαι μέλλοντος, τῆς ἀσθάρτου δὲ ψυχῆς, σο-
φῶς ἐπιμελούμενος· ἢ καλᾶσων, πολυτρόποις
ἰδέαις ἐπυρῶθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαυμένος,
ἐπαπαλασῶς Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκούσιως ἐνόηξες μιμησάμενός, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφυράν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄλλων σου, ἐγκοσμοῦναι, καὶ στεράνῃ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφορᾶζόμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλοτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς τῶν δαιμόνων τὰς ψαλλάγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις τοὺς πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διαπαύεις καλούμενος.

Ὡς ἀστὲρα πολὺφωτον, ὡς περ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ φερωώματι, σὲ γινώσκοντα. Ὡς μαργαρίτην πολὺτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέραστρον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνους εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλόσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσῃσον, παμμάκαρ Γεώργιε· καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τοῦ θελήμα, ὅπως εὐροίμῃ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίᾳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύουσα φρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χειρσβεῖσθαι γῆν, ἐκαλλιέοργησας· καὶ τὴν ἀκανθώδη Σοπσκίαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως κλῆμα κατεσύττεισας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένη πιστοῖς, καὶ Τριαδὸς γεωμογός, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρόσθευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἰσόδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προσφάτια Ἡσαΐου τοῦ Ἀναγνώσματος.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθή-

τωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελέξαμην ἵνα γνῶτῃ, καὶ πιστεύσῃτε, καὶ συνῆτῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι παράξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ἀνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαπορέμενος. Ποίησω, καὶ τίς ἀποτρέψει αὐτό; Οὗτα λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀναγνώσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βασάνος. Ἐδόξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρότων θελθάναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκείνης ἡ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἧμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἶπεν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδεύοντες, μεγάλη εὐεργετήθησονται ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὐρον αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσοῦν ἐν χειρὶ κτηνῶν ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν κλίμῃ διαβραμοῦνται. Κοινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτῶν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῶν· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοτῆ ἐν τοῖς ἐλεγκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀναγνώσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ἡ Κτ. 15. ἡμισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήθονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμύνην ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην καὶ περιβήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅθεν εἰς ἀπόστομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεπικολομησεί αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφροντας πορεύσονται εὐστοχεῖ βολίδες ἀστράπων, καὶ ὡς ἀπὸ σικυλλοῦ τῶν νεφῶν ἐπὶ σποτὸν ἀλοῦνται,

καὶ ἐκ πετροδόλου Συμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται
γαλάζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ Θα-
λάσσης· ποταμοὶ δὲ συγγλύσουσιν ἀποτομῶς·
Ἄντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς
λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πά-
σαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κατοπραγία περι-
τρέψει Στόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βα-
σιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων
γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους ἑθνῶν· ὅτι ἐδόθη πα-
ρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Υἱοῦτου.

Εἰς τὴν Αἴτην, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐν-
δόξῃ ἀλλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω Δυνάμεις
ευφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν,
ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ
συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἠεροισμένοις,
ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. Διόπερ αὐ-
τὸν ἀξίως τιμῶμεν, ἀπαύστως πρεσβεύον-
τα τῷ τῶν ὄλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αριστείαις ἄλλων γεωργῶν τὰ κραίττονα,
τοὺς πόρους τῶν καρπῶν σε, τῷ Χριστῷ
προσήμενας, παιμνακάρητε Μάρτυς Γεώργιε·
πίστει πόθον ἐνηψάμενος, ἐλπίδι φόβον παυ-
σάμενος, ἀγάπῃ ἐκτίσας τὰ οὐράνια πανε-
φμε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις
δεήσεσιν, αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰ-
ρήνην, ἰλασμὸν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως φρατιῶτα Γεώργιε,
χαίρει καὶ ευφραίνει· Θεῷ γὰρ εὐπρεστῆ-
σας· πάντων καταφρονήσας, ζωῆν τὴν αἰώνιον
εὐρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πάσαν
νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ
ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἁσματικὴν ὑμνωδίαν,
τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσά-
ξωμεν. Σήμερον γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνέτειλεν ἡμῖν,
περκαῶν ἀνθή τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνή-
μη, Γεωργίου τοῦ σφοδρῆ Μεγαλομάρτυρος· οὐ-
τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα
ἰαμάτων πηγῶς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἰκετεύσωμεν,
τοῦ πρεσβεῦσαι ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ,

εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλά-
ξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν
ξύλῳ ἔφωθεις, καὶ ἐν τάρφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄ-
δῃν ἐσκόλευσε, καὶ νεκρὸς συνήγειρε, βοῶν-
τας αὐτῷ Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα
Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεθήσω,
Στεφανηφόρος Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον
ἐχθρὸν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκθαῶ, ὁρῶν ἐκαυτέρη-
σας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ. Ἀλ-
ληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ
ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ασμα ἁμαρτιῶν χορευόντες ἅμα, προσεβέ-
κωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν
τύραννον ἐχθρὸν, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, περνεύ-
σας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστως
φωναίς· Δόξα Σῶτον τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει,
ὁ ἦς ἔσασας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νεῦτέω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομῶν, τοῖς
βροτοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεία, προη-
γόρευσεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτίσθεις, ὧ
πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότη τοῖς διδα-
χαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρ-
τέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας
ὡς βιβόηλα· καὶ σῶμα τὸ σόν, ὑπὲρ ἀγάπης
τοῦ πλάσαντος, ὅλον μελῆδόν κατετέμμετο·
καὶ ὁ Βελίωρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεὶς ἐπιτρώ-
σκετο, στεφνηφόρον σε ὁρῶν ἀιμαϊότατον. Ὁ-
ξεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου, σὺν ταῖς
ἄνω Δυνάμεις, πρεσβεῦσε ἀβλοφῶρ Χριστῷ,
σάθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ υἱοῦτου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ φαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ
τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐ-
πρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποι-
κλιμένη δόξῃ καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ σιωπῶσι
νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρ-
τυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρ-
τυρος τὰ ἐπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα,
σε Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσ
σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει.

Εὐδοκίμως Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέ-
θης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ
Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μικτηρίζων, Σεῶν
ματαιαίαν πλάνην ψυχάλεθρον· τότε καὶ, Στρα-
τεύομαι, τῷ Βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανό-
μοις ἐκραυγάζεις· οὐδὲ γὰρ Σῆρες, οὐδὲ τροχοί,
οὐ πύρ, οὐδὲ μάχιρα, ἐμὲ χωρίζαι κατασχύ-
σουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν
ικέτετε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμῶρφων, ποι-
κίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτε φρι-
χτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας,
μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεικας· ὄθεν τὴν
ὑπερλαμπρον, μνήμην σου ἀνθῆσιν, ἀσματικοῖς
περιστεφερομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σου, περιπτυσ-
σομεθα πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ Σρόνῳ πα-
ριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καθικέτετε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελ-
φοί, πνευματικῶς εὐφημῶμεν, Γεώρ-
γιον τὸν αἰδίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ
πυρούμενον, ἐμάλευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστό-
μωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνή-
λωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ
ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν
ἐραστήν, διαδῆλαι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χρι-
στον τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.**
Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Ζῆτει εἰς τὸν μηρὸν Ἐσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων τὸ, Θεοτόκε
Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέ-
λαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πάσι, καὶ
ταύτη συναελάμπε νῦν, Γεωργία τοῦ Μάρτυ-
ρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε
ἅπαντες, λαμπροφороῦντες ἐνθῆς, παιδράς
ἐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθω ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπολού-
μενος, ἀνδροφρόνας, τὰ τῆς πλάνης τα-
μεῖα καταβύλας, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστοῦ ἀμο-
λόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε·
Μάρτυς ἐνόθεε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτετε, δα-
ρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν Σεῶν ἐν-
τολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα
τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνόθεε
Χριστοῦ τὴν δόξαν· ἔθεν πεποθῆς, πρὸς ἀγά-
πας χωρεῖς, καὶ πόνους τοῦς μακροῦς, Μάρτυς
Γεώργιε· καὶ κοινοῦς γενόμενος τοῦ πάθους,
τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας,
αὐτοῦ ἀπατέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

**Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ Α'. Ἀγρίωνον τοῦ τετάρτου
Ἦχου. Προκείμενον, Ἦχος δ'.**

Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει.

Στίχος. Πεπυτευμένους ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε ἑαυτοὺς.

Τέλος. Ὁ δὲ ὑπομεινας εἰς τέλος, οὗτος σω-
θήσεται.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι.

Ο' Ν. Δόξα. Τῆς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. **Τῆς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα.**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα, τοῖς τοῦ Ἀθλο-
φόρου ἀγαζέται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραιζομένη,
Γεώργιε βοᾷ σοι Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προσ-
τάτα θερμότητε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, ὑ-
πὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

**Εἰδ' οὕτω, Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου·
τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶς.
Καὶ εὐθύς οἱ Κανόνες, τοῦ Μάσχα, καὶ τοῦ
Ἀγίου οἱ δύο.**

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀναστασις.

**Υ' μῦθ' σε Γεώργιε Δαυιδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δὴ.
Ἰδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.**

**Υ' πὲρ ἧλιον ἐξῆστραφεν ἡ μνήμη σου, νῦν
Μάρτυς Χριστοῦ σπλίτα ὡς γὰρ ἀκτίνας**

παμφανείς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγὰς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίδουσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀληθιᾶ, δός μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς τῷ πόνῳ Χριστοῦ, σοφῆ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἕξης γηθόμενος.

Νεὸς ᾤφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἠττάς καθελῶν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανῶντα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνεκφραστός ὠραῖος, φρικαλέος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κορῆ· ὡς ὑπομάζιον καὶ γὰρ, τὸν παντέλειον Θεόν, ἤπλαξες σαοκί· παραδόξον αἰκουσμία, βρεφοτρόφε Μητράναυδρε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, εὐὴ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θερός πέφυκας, Μάρτυς, ὄντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτῃ πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκαλουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφανόφωρε Γεώργιε, παρεστάς ὀλόφωτος, σεπτῶ βήματι, τοῦ τῶν ὀλων δεσπόζοντος, σοῦ τῶν ἱεραίων, καὶ ταῖς προστασίαις διαφυλάζον.

Εὐγενὲς γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε, μαρτυρικῆς γεωργοῦμενον πράξεσι· καὶ ὡς πλοῦτον ἐνδοξόν, οὐρανόις σε, ἤσασυροῖς ἐναπέβητο, ὁ ἀγνωσέτης, ὡς διαπερόντως ἀριστεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὄρησας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε· καὶ καταστρεβόμενος, τὴν ἀτίτασσον τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδοξῆ ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ χρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαι, μέχρις αἵματος· τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σε, αἰτῆσαι σωθῆναι, πάσης ἀλλοφροῦ περιστάσεως. **Θεοτοκίον.**

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λόγον τὸν οὐράνιον, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομήτορ χωρήσασα, δι' οὗ πάντα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὅθεν παρόρησά, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ΄. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῶν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ Θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοὶ, φαιδρῶς ἐορτάσαμεν.

Εὐφράνητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὅσα καὶ πάντες βουνοὶ σιριτήσατε· ῥεῖθρά θαυμάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῶν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυρ Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει, φρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστρατηγὸς γὰρ, Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράναια. **Θεοτοκίον.**

Εὐφράνητι, τέρπον Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ρομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς, διήλθεν, ἀλλ' οὐν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἔτερος. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Στρεφάω τῆς ἀβλήσεως, διαλαμπῶν ἐνδοξῆ, τοὺς εὐσεβῶς καλοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ λυτρωσαί.

Πλουσίαις φωτίζόμενος, λαμπρόσι πάνσοφῃ, τὴν ζαφειρὰν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀγλήν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημοῦντων σε.

Ελπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πιστεῖ τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταδέδωκας. **Θεοτοκίον.**

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαυρον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διὸ σε πιστεῖ σέβομεν.

Καταβασία· Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρονήματα· τῷ γὰρ Σείῳ Ζήλῳ, τὸν νῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρόνημα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβῆν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀλλοφροῦ Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισιμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. **Δόξα.**

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανεμὸν τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφῆ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκλήρωσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ

Σταυρὸν τὸν ἄκρατον, ἐν σοὶ τεθραύκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἤσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα· ὄθεν τῇ πρὸςθεῖα, τοῖς αὐτοῖσι σε νεμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαυτῶν χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ῥῆς ὑπερήλασε τὴν πρῖν, Νότου βασιλίσσαν σοφέ, νῦν ἡ βασιλίς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐχθαμβηθεῖσα ἔδραμεν ὄθεν σοὶ συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς βασίλισσα.

Ρημάτων σου οὐκ ἐνεγῶν, τοὺς ἐλεγμούς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεῖται τὸ στόμα, σφεῦ, τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καίτοι κρουόμενον, κλύβαλον ὡς ἀτήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδῆς, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμπωτε λαμπτήρ οἰκουμένης, ἀστήρ φαινοτάτης, λυγρία τιμαλφέστατη, ἀγρυπνε τῶν τιμῶντων σε φυλάξ, φυλάττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ παρθενεύεις ἐν ταυτῷ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως φοβερὸν ξηνήκουστον· Θεὸν γὰρ τὸν παντάντακα, φέρουσα σαῖς ἀγαλαῖς Ἑλλάξαις, τὸν τροποδοτῆν Χριστὸν Κορὴν νήπιον.

Ἔτερος. Ἐλλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Υμνοῦμέν σου, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβεβλήκας, τὰ τῶν εἰδώλων, σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναϊδίμει.

Κατενύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ἠμούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης ἀξιάγαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος Γεώργιε, φυγῆς γενναϊότητι, καὶ φηρημῷ τῷ τῆς πίστεως, πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ἠμούνοντας σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιωδῆ Παρθένη γεγέννηκας, πλουσία χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φλαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ῥδὴ ε. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθίος.

Εῶρτιον κρατεῖ σκιροῦσα, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετέβησιν, τοῦ Ἀθλοφόρου φάλλουσα· δύοτά καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σε τέρας τὸ ξένον, θαυματοβούτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βουὸν οὐ περ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν, τὴν σὴν ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτωσάσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοὶ φάλη τὸ πνεῦμα μου.

Θεοτοκίον.

Υπέραγες, πᾶς ὑπὲρ λόγον, γαλακτοτρόφος, καὶ Παρθένος πέφυκας· ἀκορῶ σου τὸ φρικτὸν μυστήριον. Τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἔτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαστουρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἰτήσαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ἠνωῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀκαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, παμμάκαρ Γεώργιε.

Αγγελικαῖς, συγχορευῶν ὡς Μάρτυς χοροφασαῖας, καὶ τῆς ἀθανάτης καὶ μακαρίας, φεφανήφορε, ἐμφορούμενος δόξης, τοὺς τῆ σκέπη τῇ σῇ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασσον.

Ρῖσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυτοίχιον κλόνον, Γεωργίου τοῦ σοῦ θεράποντος, τὰς ἱκετηρίας, Χριστέ προσδεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὐσας σὺ Θεομήτορ, ἀπέτιτας σάρκα ἠμφισεμένον, ἐκ σοῦ τεκουσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὄθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένη πανάμωμε.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθίος.

Ῥδὴ ς. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Γδοῦ σοὶ καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, Θεοσυλλεκτηεῖα, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῦ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος καὶ συγχαρτε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεῖνῶν ἐνεγκῶν, ὡς τροφῆς ταύτας ἤγου, ὑπομένων Κυρία καὶ φάλλων ἔνδοξο· ἡ φωνὴ δὲ σου, τῆς βροτῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχέτο.

Εὐφραίνου καὶ σίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ Δαυϊτικῶς ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίτεις, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρὶν φοβερός ὁ τοκετός, μητρανύμφευτε Κόρη καὶ ἀνεκλάλητος τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔνοιαν τίτεις.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔνοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σε ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμητα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς οὐρανόιο συνόμιλος, μάκαρ γεγονός, καὶ τὴν θεῖαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐρικτὸν θεούμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πιστεῖ διασώσων.

Ολοτρόπως θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπὰς τῶν θεμάτων δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοῖς χερήσουσι, διανέμεις παμμακάρι Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω πανάρχοντε· Σὺ δὲ σὺν με προσβείβαις σου, καὶ διαφυλάξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα Μητὴρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβάσις. Κατήλθεις ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψηλὸς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργός τιμωτάτος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπειράς γὰρ ἐν δάκρυσι, εὐπροσῆχη θεοῖς· ἀλλήλας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς προσβείβαις Ἁγίε ταῖς σοῖς, πᾶσι παρέχεις παισιμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμον τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θάνατον ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἔσχηκός, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θειοῦ προστάτην ἡμῶν, ὡς ἐνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμουμένον σαφῶς τὸ ἴδιον Λεσπότην, καὶ αἰτούμενα αὐτόν, παρέχειν παισιμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδοξοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ζήφους.

Ὁς Γεωργίου τρίτη εἰκάδι ἀχένα χαλκός, ἐνδοξὸς καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκίαν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέφας ἐν ᾧ δὲ ἀθλῆν ἐμελλε, Κόρης ἦν τὴν ἀσίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀδιούτου πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεργόντος, τοὺς μὲν ἐσομνημένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρὰ ὁ Ἁγιος, Χριστιανῶν ἑαυτὸν ἀνεκήρυσε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν, καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις, οὔτε ὑποσχέσει τοῦ τυράννου, ὡς καὶ πολλὰς ἐποίεῖτο, ὑπέβηεν, οὔτε ἀπειλάς, ἀλλὰ ὄηλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρώτον μὲν, κοντῷ κατὰ τῆς γαστροῦ ἐλαυνεταί. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀψαμένε, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέυσσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινε ὁ Ἁγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ, ἀκμῆς σιδηραῖς ἠρομισμένῳ, δεθείς, κατὰ πρᾶνους ἀρίεται τοῦ πεδίου καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεὶς αὐθις γῆρας καθίσταται, θεῖα Ἀγγελία ἐπιφασία.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σώῳ φανῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπᾶσται πίστιν οἱ τῇ τοῦ Βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τὸν τυράνον ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεοῦ ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἁγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσέβειας, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἦλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπίεται, καὶ τρέχειν καταναγκάζεται καὶ προσέτι, ζῆροῖς νεύροις βοῶν τύπεται ἀφειδῶς.

Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημείου, εἰ ἀναστῆ τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένῃ σαρῶ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένη τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκίνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως, Τίς τε εἶη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶπαι, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ αἰεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μὲν φωνῆ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκερίος, οὗ τὸν βουὴν τελευτήσαντα, ὃ Ἅγιος ἦν ἡμερᾶ τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθεὶς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο, ζήσσειν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατυθηεῖς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τοῦτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἐτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελλόντα ἐν τῇ ναῶ τῶν εἰδῶλων, ἐν τῶν χρόνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν· τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκριθῆναι, ὡς μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ παραχθέντα τὰ εἰδῶλα πάντα καταπεσεῖν, καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεργεῖν τοὺς λατρευτάς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον ἐνεργεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θάπτον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσανθαι. Τοῦ δὲ Βασιλέως κελεύσαντος αὐτόν τε καὶ τὴν Βασιλίδαν Ἀλεξάνδραν διὰ ζήφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθη· ἐκείνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέβητο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Ἰσθίον κεφαλὴν ἦρεν Οὐαλερίου,
Κακῆ κεφαλῆ δῆμιος, διὰ ζήφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, Στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομή χάρας,
Ἐβῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
Χριστῷ πεποιθώς, ὡς περ ἀλκαίᾳ λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν χάρας
Ψυχῆς νοσοῦσῆς εὖρος φάρμακον ἕξεν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαίμων σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν ἐν τῇ
σπῆθιν,
Γεωργὲ Γλυκερίε, προσφόρος κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονατος καὶ Θερινὸς
ζήσει τελευτοῦνται.

Στίχ. Ζήσει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτω,
Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ὀυσάμενος.

Πρὸ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαύματά, καὶ πά-
λιν συστέλλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθ-
μῆσαι βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμιον εὐρίσκονται πλη-
θυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητᾶ,
τὸ βραχὺ τούτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πό-
λις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν
θαυμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς
σύ· ὑπεροβλύζουσι τὸ σὸν γὰρ θαυμαστόν, ἐν
πάσῃ τῇ γῆ ἀδειται ὄνομα.

Θαμείεταί σου στρατάρχα τὴν ἄθλησιν,
Ἀγγέλων τὸ στρατεύμα· σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγ-
γέλων Βασιλεὺς καταπλαγείς, ἐπεθύμησε Μάρ-
τυς τοῦ κάλλους σου· διό περ καὶ σὺν αὐτῷ,
βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσε.

Θεοτοκίον.

Ολόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυγρία κατὰ-
χρωσε, στάμνε κισσῶτέ, Θεοκατόικητε
ναε, ξενοβλαστῆτε ράβδος Μητράνανδρε, τοὺς
σοὺς ἰκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφύ-
λαττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσποτῆν,
ἐκὼν νητομολῆσαι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
ἐνδοξέ, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, φυλάξ ἑρχοματίας, αὐτὴν, αἰεὶ φυ-
λάτταν ταῖς προστασίαις σου.

Ως Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀβλοφόρος, ὡς ἀ-
καταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος,
νῦν πύργος ἀκράδαντος, τοῖς εὐφημοῦσι σε,
πάνσοφς Γεώργιε γενοῦ, περτετειγῶν ταῖς ἰ-
κεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπέρρον, καὶ
τουτῶν ἐπλήθυννας, αἱμάτων σου τοῖς ρεύ-
μασιν, ἀρδεύων μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων

σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν τυράννων τὸ Θράσος ἐσβεσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πάντας διατρέφοντα δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχίαν πολλήν, ἀνθρώπων γενόμενος Ἀγνή· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία· Ὁ παῖδας ἐκ καμίνε ρυσάμενος.

Ὠδὴ η'. Ἀὐτὴ ἡ κλητή.

Υμνοὺς ὡς εὐώδη συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ Σεοπνεύστη Ψαλτῆρος, δεῦτε στέφος λαμπρὸν, ἀσματοπόλοισιν τῶ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστους γὰρ, καθελὼν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο Μελεβροῦ προσητόρωτε φράτον· Ὁ δίκαιος κείνους, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοινῖξ, τίς καὶ ποῖος ἐστίν· Ὁ μεγάλαχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντας, φυτὸν καρδιοτρόφον.

Ερχου ἐπιφάνηθι, ἀχχυνον, φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσησίαν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπέτρης, περιθάλπων αἶε, καθυπόδεξι, οἰεῖς τὰς πτέρυγας σου· σκιὰν ὑπὸ σὴν γὰρ, καλὸν ἀναπευθαῖαι.

Θεοτοκίον.

Ποῦ ἦν πρόφρησ Προφήτᾳ Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλεῖς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάροθρος μείνασα. Μυστήριον ξένο, ὁ τοκετός σου Κόρη.

Ἔτερος. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραγῶδους περιστάσεις, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμονίων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρημάτα, παύσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ολω τῷ φωτὶ, παιμακάρε τῆς Τριάδος, εὐλοκίονος καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρομαχος, ὡς νικητῆς Θεόσπετος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφυρῶν περιθέμενος, σὴ φοινηθῆσαν αἵματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀναλαμβάνοντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὀρατὰ τε καὶ ἀόρατα, Παρθε-

νομήτορ τέτοκος· ὄθεν σε Θεοτόκου, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία· Ἀὐτὴ ἡ κλητή.

Ὠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Πλυκύτατον δρόσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξάιρετον σκίοντα, τὸ ὄρος τὸ Ἄγιον· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὐρες καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον οροφυλάκα.

Αἰνοῦσαν αἱ σύμψασαι, νῦν πατρίαι τῶν ἔθνων, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμπάνως κράζουσι· Χαῖρε Σωτήρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά· χαίροις καὶ σὺ, εὐχος Ἀλλοφῶρον, Γεώργιε ὑπερβαύμαστε.

Ράδισηματα ξέσεις, καὶ τῶν βενεῦρων τοὺς ἀσεβέστον σέδομαι, τὰλλὰ τε ὅτα ὑπέστης ἄθλων, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάστου, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τόνος τὸν χόρον φρουροῦντας αἶε, καὶ πειρασμῶν, ὄλας μυριάδας, μετακινουντες ἀμφοτέρωσι.

Θεοτοκίον.

Ηὄξα τὸ κάλλος, ἡ φραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τροφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάνταγενε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, στέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἔτερος. Ἀνάροχου Γεννήτορος.

Απαύστας τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνοῦντων σε μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικητότα τυράννωνος, ὡς ποιητῶν, πνευματῶν διώκτην, ὡς ἄγρυπνον φυλάκα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυτον.

Τῶν ἄθλων τὰ ἐπαθλα, πλεσσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ὁ παριστάμενος, μετὰ παρόρησίας τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλημένους σε, περιέπων διαφυλάττε.

Ηγῆ σε κατέρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοι πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀλλοφῶρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεῶν, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφροῦρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηπὴ προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάνταγενε, ἐν ἡ πλάκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσὴ κιβωτός· ὡς περ γὰρ ἐκείνη ἐκείνα, οὐ-

τω και συ τον αναρχον Λόγον, εν γαστρι ἐ-
χώρησας, Θεοτόκε σωματουµενον.

Καταβασία· Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλαριον, Ἦχος β΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωµεν.

Εαρ ἡµῖν ἐξέλαµβεν, ἡ λαµπρά τοῦ Δε-
σπότηου, καὶ Ζεῖα ἐξανάστασις, πρὸς οὐ-
ράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡµᾶς παραπέµπον·
ταύτη δὲ συνεκλάµπει, τοῦ πανενδόξου Μάρ-
τυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἦν
φαιδρῶς τελέσωµεν, ἵνα Ζεῖας, ἀξιωθῶµεν
χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόµοια,

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέροτον φαιδρᾶν, ἐνδόξον Ἀ-
νάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν
ἐορτάσωµεν, φαιδρᾶν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ
Μάρτυρος, καὶ στέψωµεν τοῦτον, ἐαρινοῖς ἀν-
θροῖσιν, ὅσα ἀήττητον· ὅπως, ταῖς αὐτοῦ ἰκε-
σίαις, λάθωµεν τῶν θλίψεων ἅµα, καὶ πλημ-
μεληµάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον, προσενήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδω-
κότῃ παµάκαρ, ζωὴν ὀλόκληρον, ὡς περ
δοκάρπωσιν, ζωσῶν καὶ ἐμφυχῶν, καὶ Συ-
σίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαροτάτην· ὅθεν
ἐχρηµάτισας, πρέσβυς θερµότατος, ζῶλης, ἐξ-
αιρούµενος πάντας, πιστεῖ τοὺς ὑµνοῦντάς σε
Μάρτυς, καὶ προσκαλουµένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐµµελῶς, τὸν καταβλη-
θέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου φυγῇ,
τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σο-
φῶς ἀποθέµενος, ἐν ἐπουραναίαις, θήκαις τὴν
ἀκήρατον, εὖρες ἀπόλαυσιν· ἧς νῦν, ἐµφοροῦ-
µενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν σου προσ-
βείαις, τοὺς πιστῶς ὑµνοῦντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀλλοφῶρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν δια-
φορίαις ἀνάγκαις, σώζεις προσβείαις σου,
πάσης προσιτάσεως, ἀπολυτροῦµενος, καὶ διω-
κῶν φυγῶλεθρον, δεῖνῃ ἀθυμίᾳ, χάριν δὲ καὶ
ἔλεος, ἡµῖν αἰτούµενος· ὅπως, ταῖς λιταῖς σου
σθενῆτες, χαίροντες γεραίρωµεν πάντας, τοὺς
σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐαχρηθῶµεν· ἐξέ-
λαµβεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐ-
φρανθῶµεν· ἡ τοῦ Ἀλλοφῶρου μνήμη, τοὺς πι-
στοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι,
δεῦτε µυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωµεν. Οὗτος

γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ
τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυεν, μιμη-
τῆς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ·
οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος, τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ,
ἀλλὰ γυµνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ
προσαµοιζόμενος. Λύτῃ βοήσωµεν· Ἀλλοφῶρος
ἰκέτευσ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡµῶν.

Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κωνδήλας
τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
τυπικᾶ, καὶ οἱ Μακαρισμοί, κατὰ τὴν προ-
λαβοῦσαν Διατύπωσιν.

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρτῆς ἡµῶν Ἐλισάβετ,
τῆς θαυματούργου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώµεν Στίχως γ΄.
καὶ ἄλλοµεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. ἢ τῆς Ἁγίας γ΄.

Ἦχος πλ. δ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα,
ἑδέξω χάριν, φυγῶν νοσηµάτων καὶ τῶν
σωµάτων, Μῆτερ σεµνὴ ἀποσοβεῖν, πνεύµατα
διώκειν Ζεῖφ Πνεύµατι, πάντων τῶν ἐν θλί-
ψει προσιτάσθαι. Διὸ ταῖς σοῖς προσβείαις,
αἴτησαι πᾶσι ρῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ηκόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοὺς ἀνά-
βλεψιν, ἀναπηγάξει, ἢ πᾶσιν ἰασιν τοῖς
ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάξωσι πιστῶς, καὶ ἐξ-
αιτουµένοις σε βοήθειαν, Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀ-
ξιάγαστε. Διὸ ταῖς σοῖς προσβείαις, αἴτησαι
πᾶσι ρῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συµπάθειαν ἐξήσκησας, Πίστιν Ὀρθόδοξον,
καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ
τὸν πλησίον, Σεµνακάριστε σεµνή· ὅθεν Ζεῖα
χάρις σοὶ τοῦ Πνεύµατος, Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀ-
νεπαύσατο. Διὸ ταῖς σοῖς προσβείαις δίδου
ἡµῖν, εἰρήνην, ρῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας,
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτῃν.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίας πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλα, τὴν φυγὴν δονούμενον, ἐπὶ λιμένα εὐδίου, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σε κυβέρνησον, ὡς Ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαίσμεν χάρισι, Θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ Λόγῳ, ενυμφεύθης ἔνδοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτοῦ ζωφόρος, ἐπικουλήσας ἴχνησι, νέκρωσιν παθῶν περιέρουσα.

Απόρραγείσα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κοληθεῖσα σεμνῇ, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἑτέρας· ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδαιρέστον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρω ἔρωτι, ποθοῦσα ἢ αἰοῖμῃ, Ἐλισάβετ δοχεῖον, Ἁγίου Πνεύματος γέγονε, Ζείας ἀρεταῖς διαλαμπουσα.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀφίδος.

Οὐρανίως Σαλάμου, φωσειδίῃς ἄκησας, νύμφη ἐλεκτικῆ γενόμενη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκδιύξεις, παθημάτων ρεύματα ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιον ζηλοῦσα, καὶ Μωϋσῆν πάνσεμνε, μιχεῖ ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστείαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, Θεοριῶν σωρατάτων, δεχομένη χάριτι τοῦ Θείου Πνεύματος.

Αποκαλύψις Ζεῖα, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται, Ἄπρὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοὶ, τῷ Ζεῖῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἢ πανευκλεῖς Ἐλισάβετ πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὁπίσω σου αἰολοθήσασα.

Ὁ Ἐριμῶς.

Οὐρανίας ἀφίδος, ὀροσυργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ

• ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πόνους ἠνεγκας, τῆς ἐγκρατείας, χάριν ἐλήσας, τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἐλισάβετ Θεόπνευστε, τοῦ Θεραπεύειν παντοῦ νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιάσαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Ῥδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οφιν δεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, τοῦ προσευχῆς, πρότερον συντρίψασα, τοῦ πονηροῦ, πάσας μηχανάς, Ζεῖα δυναστεία, καὶ τοῦτον εἰς βροδίαν δέδωκας, Σηριῶν Ἐλισάβετ, καὶ παντοίων ἐνένων, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θεῖαν ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας, Ζεῖῳ σβένει, τεσσαρακονήμερον, Μῆτερ σεμνῇ, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκήσασα, σαρκὸς ἐπαναστάσεις, Σανατοῦσα πανσώμα, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Μὴν Θεοῦ, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπεπότησεν ἐκ φυγῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἢ Ἐλισάβετ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ Σαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα παρθαύμαστε.

Ῥδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπίσω.

Απέξηραναι ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων χύσει· καὶ αἱμάτων ρύσιν, πολυχρόνιον ἔσθησας χάριτι, εὐλαδῶν γυναιῶν, προσελθουσῶν σοὶ διαφορῶς, Ἐλισάβετ Ὅσια πανεύφημε.

Επὶ πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μεταλήψιν ἠρήσασα ἔνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν φυγὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα, καὶ τὴν ἀσαρρίαν, τῶν ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλισάβετ Ὅσιων τὸ καύχημα.

Ολοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοῦς νοός μὲν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐντηνίζεις· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἔβλεσας, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, κέφικας Δυναμέων, Λόγον κηύσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναίδιον· οὐ ταῖς φρικτωταῖς, ἢ Θεοφόρος ἀγιοθεῖσα, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην διέλυσον.

Ῥοή 4. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθούσα σεμνῇ, ἐλαίου μετὰ ληφιν, ἐκ βρέφους ἐξέλινας, ἰλαρυνομένη, ταῖς τῶν πόνων ἐπίδοσσειν.

Ο βίος σου φωταυγής, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλλώπισται· ἡ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς θαύμασι ἥστραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χειμᾶνα, θεῖα χάριτι σκεδάζουσα.

Τῷ κρυεῖ καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμναίσει πικτεύουσα, ἡλίῳ καυσίῳ στερρόας, ὑπέφερες στέργουσα, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἀνω θαλψίν, τὰς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀσώματος, καὶ γαλακτὶ ἔθρεψας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

- Πάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐλισάβετ, λεπτοῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγος, Καλῇ καλὸν βλέπει σε νύμφη Νυμφίον.

Εἰκόδι καίγεις τετάρτη ἀπῆρε πολόνδε Ἐλισαβέτεια.

Η τις ἐν ἀπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικῶς πόνους ὑπέλθουσα, χάριν ἱαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαστο· ὄδον παντοῦ νοσήματα ἰάσατο. Ταύτης ἡ γέννησις διὰ θεῖας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη, καὶ σκευὸς ἐκλογῆς ἐσσεσθαι προηγγέλθη. Μονοχίτων δὲ οὖσα, τῷ κρυεῖ καὶ τῷ παγετῷ διεπύχυντο· ὕδατι τὸ σῶμα διὰ βίου παντός οὐκ ἀπέπλυνε· τριασάροντα ἡμέρας νηστὶς διετέλεσεν ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἔσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν, τοῖς δὲ σωματικῶς ὀφθαλμοῖς οὐδελως εἶδεν οὐρανοῦ κάλλος, ἡ μέγιστος ὄφιν μέγιστον θεῖον εὐχῆς ἐβανάτωσεν· ἐπὶ πλείστους χρόνους οὐ μετέλαβεν ἐλαίου ὑποδημάτων τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτίσαστο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θεωρεστέως διαλάμπουσα, ἀνεπαύ-

σατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμάτων, μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστει αὐτῇ προσερχομένοις τὴν χάριν παρέχουσα· χυρὸς γὰρ ἐκ τῆς σοροῦ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξεν δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββα, Ποταμόπικτος Μάρτυς ὀρθεῖς Κυρίου.

Ο ὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Αὐρηλιανῷ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου διεύων ἀρχὴν ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. Ἐχων δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς Ἁγίων ἐπεμελεῖτο. Διὰ δὲ βίην καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἀσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδευε πνεύματα. Διαδελθεις δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχη πρὸς τὸν Βασιλεῖα· καὶ δίψας τὴν ζῶνῃν, ὠμολόγησε τὸν Χριστόν. Κρεμασθεῖς οὖν, καιεταὶ ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λέθει πίσσης μεσῶ, πυρωθέντι, ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως σωθεῖς, ἀνδρᾶς ἐδομῆκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετεκαλέσατο, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθέντες, ἐστεφανώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος εἰσαχθεῖς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, πρότερον ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ θασοποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπερίφρη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαστο. Ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρυθρῆμα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πῶγωνι οἰοεῖ χρυσιζούσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαὶ, βλοσυροὶ καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρῆον ἐκ στρατιωτῆν ἄκρωσ ὑπέφαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιγευσάντων ἐδομῆκοντα στρατιωτῶν, ἕξφι τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρως ἀριθμῶν, ἕξφι τετιμημένος, Εἰρὸς πεσόντας ἀνδρᾶς ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντιανῶς.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἥρατο τμηθεῖς κράτος, Βαλεντιανὸς ἐκβάλων φόβον ἕφρους.

Ο ὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Δροστέλου (ὃ καὶ Δουρόστορον καλεῖται) τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγῶνι τινὶ στρατεύομενοι, Αὐλῆζάνου ἐπαρχούντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην

τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντας ἐπεπληγότας, καὶ υποκυρτωμένους τοῖς τῶν κρατούντων θεσπίσμασι, παρρησίᾳ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· οὐς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι, ἄρουσι πρὸς τὸν Ἥγεμόνα. Παρ' οὗ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκαζόμενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, υποδείχθεις αὐτῶ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τούτου κατέπτυσσε, προσεπῶν, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν. Πρόσδεθέντες οὖν ἀλύσει, τίθενται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης, ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, ἡ οἷον ὀρίσκον χυσοῦν περιφέρων τὴν ἀλυσιν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' αὐτὴν σωθῆσθαι ᾤετο.

Ἀδελφὸς δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἥγεμόνι, προσήλθε τῷ ἁγίῳ Πασικράτει Παππιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κλαίων ἅμα καὶ συμβουλευῶν ἐπιβαλεῖν λιθανῶν τῷ βωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ῥυθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν υποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυγεν αὐτὸς, ὑπερφία τῶν κριτιῶν, καὶ πόβῃ τῶν παρόντων, δέει τῶν ἀγγειῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάς. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπῶσατο αὐτὸν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπὼν, καὶ μηδὲ ἱκανὸν κρίναι πρὸς συμβουλήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάντα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἅμα πρὸς τὸν Ἀρχοντὰ ἔλεγεν, ὡς ἡ μὲν σὰς, ἡ δημιουργηθεῖσα Σητῆ, εἶκει τῷ πυρὶ, καὶ, ὡς ὄρας, καταπονεῖται καὶ καταρρεῖ. Ἡ δὲ ψυχὴ, ὡς αὔλος καὶ ἀθάνατος τις οὖσα, καὶ μὴ πεφυκυῖα τοῖς ὀρωμένοις κάμπτεσθαι πάθει, ἀκλιτῆς καὶ ἀνένδοτος ἔστηκε, εἰς ζωὴν αἰώνιον συντηρημένη. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ ἁγίου Βαλεντιῶνος, καὶ σαφρονεῖν τῷ ἁγίῳ Πασικράτει εἰπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δεχόμεναι ἀμφοτέρους. Ἐῖθα συμπεπέμεσθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν Ἅγιον Πασικράτην, καταβαρύνουσαν, καὶ ὑποσχεῖν τὸν αὐχένα τῷ ξίφει κελεύουσαν. Ὑπῆρχον δὲ, ὅτε τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ὁ μὲν Ἅγιος Πασικράτης, ἐτῶν δύο καὶ εἴκοσιν· ὁ δὲ Ἅγιος Βαλεντιῶν, τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐσεβίου, Ξεῶνος, Λεοντίου, Λογγίνου, καὶ ἑτέρων τεσσαρῶν.

Ἰθιῶν ἰσάμιλλον ὀκτῶ Μαρτύρων, Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἰσον ἰσάκις.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, προσεταξεν ὁ Διοκλητιανός, τοὺς πανταχοῦ εὐρισκόμενους Χριστιανούς, καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἅγιον Γεωργίου ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ θύοντας τοῖς θεοῖς, ἀπολύεσθαι, καὶ διατρίβειν ἐν ζωσίν, ἢ, μὴ τοῦτο ποιούντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι, καὶ τελευταίον τῆ τοῦ θανάτου παραπέμπεσθαι φήσῃ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγκάζοντο ἀνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ ἐπέστησαν, ποῶν μὲν γυμνῶντες, ἐτύφθησαν ἐκ τεσσάρων· ἐπεὶ αὐτοὺς κομισθέντες, ἐξέσθησαν, ἕως αἰ σάσκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔνδον ἐφάνησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων προσδεῖαις, Χριστὸς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς,

Ὡς Παιδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλοῦσιν ἐπίσω μετ' Ἀγγελῶν γὰρ ἀγνὴ ἐδοιουέσω, ἀγρυπνοῦσα θερωῖς, ἢ φάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις τὴν ὑγίαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῶ, καὶ πίστιν προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβετ θεοφόρε.

Θεῖα μερίσα τελοῦσα, καὶ θεράπεινα ὀδειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβετ σεμνή, πρὸς τοῦτον νῦν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις φάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ἰδε τὴν Ἐπιφάνιου Παρθένη, ἦν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, ἢ γενένης πυρός, ἐξάρπασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγος, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡς ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὅτι τῇ σορᾷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξιμένου, τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας· πρὸς ὃν βλάσ ἀπαστῶς· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πιστεῖ τῷ τῆν σπῆν, καταλαβόντι Χριστὸν πλουτήσαντα, τῆν τῶν ἱαμάτων, θαυμάλιον χορηγίαν· πρὸς δὲ Ὅσια κράζει· Ἰερρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανής ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας, θείαις ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε, βολίδας δὲ πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν οἱ μετασχόντες, Ἐλισάβετ βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σαματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀρχαλαῖς ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμην νεύματι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἰερρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

▶ **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων
 ▶ ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσι, ἐμμανῶς
 ▶ ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισθεῖν
 ▶ τας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Ἀν-
 ▶ τρωτῆν ἀνεβία, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερρεῖς
 ▶ ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψουτε, εἰς πάντας τοὺς
 ▶ αἰῶνας.

Ὁδὴ 9. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Ιδέσθαι κάλλος νοητόν, τοῦ Νυμφίου καθαρώς ἐπέπληθυσας, καὶ, ποῦ κοιτάξεις; αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις; Θεομῶς ἐκράνυγας· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοῦ ταῖς τεραπνότησι, κατατεροβήσομαι, μεγαλύνουσα τῆν σπῆν ἀγαθότητα.

Ω θαῦμα· πῶς μετὰ ταφῆν, καὶ χρονίαν ἐν μνημεῖω κατάθεσιν, ἀδικαίωτον, τὸ σὸν ὄραται λείψανον κείμενον, χαριτωθῆν καὶ λαμπρυνθῆν, σημείους καὶ τέρασι, καὶ ἱαμάτων κρουνοῦς, καὶ ἐκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον;

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν, καὶ Σέλιον πρῶτητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, Ἐλισάβετ λαμπρομένη φαιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχνεὺς, καὶ φυλάξας τὴν τελοῦσάν σε ἀφθόρον, μετὰ τῆν κνή-

σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορών, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς υπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

▶ **Ε**φριξε πάσα ἀκοή, τῆν ἀπόρροτον Θεοῦ
 ▶ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐκῶν,
 ▶ κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
 ▶ πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τῆν
 ▶ ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Τὸ Ἐξαποστειλῆριον τῆς Ἑορτῆς.

*Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
 ἢ Ἀ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

*Εἰς τὸ, Κύριε, ἐλέησόν με, ἰστώμεν Στίχους 9.
 καὶ φάλλομεν τὰ ὄπλα Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει· εἰδὲ οὖν, εἰπὲ τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.*

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Σηηρόων λογίων, τὸν συγγραφέα πῆ-φοι, καὶ τῆς Λιγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφῆ, διδαχαῖς καὶ πρεσβείαις σε, πρὸς τὴν ἀκύνουα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὀδηγήσων.

Συνδοσιόπορος ἐγένου, τοῦ Σκευεῦς τῆς ἐλλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὄλην Μακεδονίαν· ἐν Ρώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἐρμηνεύς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀβλήσας Θεοπρεπῶς, ἐν Λιγύπτῳ Μάρκε πάνσοφ.

Τὰς κεκαμημένας καὶ χέρσας, ψυχὰς ἐξώσας, ταῖς φαιναῖς νηφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διὸ σου θεῖε Μάρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνουσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα Προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Παφελήμοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμαζόμενον ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδεμ δὲ ἐξωρμησας, περιφανέστατος, ποταμῶς εἰρηνῆς, περιελθῶν νάμασι, τοῦ Εὐαγγελικοῦ σε κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ στήριγματά, καταρθεύσας, Θεοπνεύστοις δόγμασι.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίης πρῶν μὲν, ἐν τῇ Σαλάσῃ ἐβύβισεν· ἀλλὰ σὺ πάνοφρος, ἐκ Σαλάσσης τούτου, τῆς πλάνης ἀνεβήκυσας, δυναίει τοῦ αὐτῆ μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθέλωντος, ὑψηλῶ βραχίονι.

Ω Μάρκε πανίερε φωτὶ, ἐμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικός βλος γέγονας· καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνευδότοις νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, Σέσει Θεοῦμενος, μυστηρίου τοῦ κεράλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὐρές τοῦ πολυεύκτον.

Δόξα, *Ἦχος πλ. β.*

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιφεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς.*

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω Μάρκε Θεόσοφῆ σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀυνογράφου γεγέννησαι, Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, Θεοπνεύτως γράφων, καὶ τραναῶς φηνησάντων, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ῥήματα· ἐν ἡ δυσώπῃσιν, ἐγγραφεῖται τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντάς, τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμεις, καθάπερ ἥλιος, ἀρανίζων πᾶσιν, ταῖς αὔραις τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτώμαιναν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσθεσίας ἡ ἀνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίαν σκότος, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκλήρῃ πανόλβιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, *Ἦχος πλ. δ.*

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, φάλμοις καὶ ὑμνωδίαις, Μάρκον πάντες ἐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόις ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους

δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ.*
Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα, καὶ νῦν, *τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ε. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου ().*

Ὠδὴ α. Ἦχος α. Σοῦ ἡ τροπαιούχος δεξιᾶ.

Μάρκον τὸν Θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἀγροίαν, καὶ τὸν Σείον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρησάτην.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτήρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξάπείστειλας, Δόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἷτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας νιότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυταγωγὸς ἐδειχθης μυτηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ τοῖς Αἰγυπτίοις ὑστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοῦ τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ὠδὴ γ. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκλήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δεσπότην, καὶ ζωῆν παρέχουσαν, καὶ βροτοῦς φωτικίζουσαν, ὁ Σερᾶπων σου Μάρκος φιλόνηρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεζάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰεῖρόντων, ὡς ποταμὸς ροιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, Θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλόνηρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφῆ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, Θεολογία τὸ φῶς δρεφάμενος, παρ αὐτοῦ Ἀ-

(*) Ὁ παρὼν Κανὼν, καίτοι ἀνεπίγραφος οὐ μόνον ἐν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖσιν ἐπι γιογραφείοις, φησινταὶ ὁμῶς ἐκ τοῦ ὕψους, ὅτι ἐστὶ Θεοφάνους ποιήμα.

πόστολε, και Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μνηύσας τρανότατα.

Θεοδοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγαλαῖς ἐποχοῦμενος, δαιμονικούς βαιμούς σὺ κατέσεισας· ἢ, ταύτῃ παλιν τὸν Μάρκον ἐπεμφας, συνειτίειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ Ζεῖον Χριστέ μου μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κλίσημα, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν Ζεῖτε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα μυστήρια, Ζεῖτος κήρυξ γενόμενος ὄθεν πίστει σε, ἐκδύσωπομεν παμμάκαρ, πάσης Ἐλίφθας, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρᾳ μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἐνδοξεί, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σοι Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὤδη δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου τὴν γῆν ἐξεήλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφεί, τῆς οἰκουμένης σε τρανώς, ρημάτων ἢ δύναμις, δαυτικῶς, διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εφανε, Σωτήρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένῃ ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, ἠελοαμπεῖ, φαιτοχυσία πυρῶν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην Ζεόληπτε, διὰ σαρκός, ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοδοκίον.

Νεφέλι ὁ Λόγος παρθενικῆ ἐποχοῦμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλάς, καὶ Θεομάχους λογισμούς, μαρμάνας διέλυσε, ταῖς διδασκαίς, τοῦ Ζεῖου Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὤδη ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμφει.

Ειστάλαξας γλυκασιμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, Ζεῖον ὄρος παταχόθεν ἀκτίσει λαμ-

πόμενον, ἐκρανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ Ζεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεήλυθας, καὶ ποιτίζει τὰς χροσώδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι, θαυλίως τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχομητίσας, καὶ ταῖς τούτου διδασκαίς, φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ Θεωμῶν προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Θεοδοκίον.

Ως ἄνθρωπος, ἐκ Παρθένου τεχθεῖς Αἰγυπτίως Χριστέ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρός, προσελάμφας πρὸ κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον ἐχρησας, σοφῶς αὐτοῦς μυσταγωγούτα, Θεωγνώσις μυστήρια.

Ὤδη ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες, ὄφρην ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεινώσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δεῖξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σε· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον, τὸν τῆς ἐλπίδος ἐνδοξεί, δι' οὗ νῦν στεφανοῦμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκρηύξας σοφεί, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε, ὁ κορυφαῖος ἐνδοξεί, σαφῶς ἐμυσταγόγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράφαι το σεπτόν, δεῖξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν Θεογνωσίς, τὸ φῶς ἐξηπλώσας.

Θεοδοκίον.

Τὴν Αἰγύπτου, τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προσελθὼν, ταῦτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδασκαίς τοῦ Θεοῦ, Μάρκου φιλήνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαθὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε αἰδίμει, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ Ζεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ὄμος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλᾶν σαλευομένους.

ἐν τῇ καμῆ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεΐθουνον τὰ διαδήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοῶξάω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφῆ, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μισαιφόνιοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἡγνούου.

Εἰκάδι πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλον.

Ο πανεψήφως Ἀπόστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυσσε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον, Πέτρος τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατεργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε· καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμιῶν, χειροτονίαις Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Υστερον δὲ αὐθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθὼν, καὶ τίνας τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θαλάσσαν ἐν τῷ Βουκόλῳ ἐυρών, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἐνθα, ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδῶλων προσκυνηταί, μὴ φέροντες ὄραν τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν εὐοδοιμήνην, σχοιρίαις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξείνοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφάινισσε. Τελύεντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προὑποφαίνων τὴν μέλλουσαν αὐτὸν διαδέχασθαι δόξαν. Μετ' ἡμέραν δὲ, αὐθις δῆσαντες αὐτὸν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι καὶ περιφρότησθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέτετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὔτε πρὸς ὄγκον, καὶ μέγεθος ἀμετρον τὸ σῶμα ἐτετύπασε, οὐδ' αὖ ταπεινὸς ἢ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκωσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας, ἐπανθούσας ἔχων πολιάν τὴν ῥίνα ἡγμένην μακρότερον, ἢ οὐ, διὰ σμύρτηα, ἡκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολοβὴν

τὴν ὄψιν προαἰνούσαν. Ὀφρὺς συννεύουσαι· ὁ πάγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότης, καὶ χροιάς χροάσις ἀρίστη. Προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελείται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κοροφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκεκμημένου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινῆ-πόλεως.

Στίχ. Ἐκείας, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ἰγνείεις τὸ θεῖον σὺν Σεραφίμ ἢ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ. Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίχῃ,
Νίκης βραβεῖς δίδωσι, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτῶ Ὀσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὄκτῳ συνεκκόπησαν ἀνθρώπων αὐχένας,
Υπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λέγε.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Θεὸς ζ. Σε νόπην, Θεοτόκε.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀνατακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυσας, σσεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, πανουργῆ δύναμεισι, τὸν θεηγόρον Μαθητῆν, καθολίμως θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· τόσας γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἴασατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἑξάρχον, κατ' ἐπισημόνα ἐσχληώς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τοῦτε ἀναδέδειξαι ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλῆρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν κηρύττων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἕστησας, Εὐαγγέλιον σε γραφῆν, τῷ τεχνίτῃ ἀνευ σποράς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσασαι ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαίου πανεψήφως, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὁδὴ 4. Ἐν καίμῳ Παῖδας.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας ἑνδοξῶς, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δίδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοῦ πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας ἑνδοξῶς, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφῆ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βουδοῖ· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τὸν Ἐμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἐκλαμπρὸς ἀστὴρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ 5. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίου Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατροφῆς καὶ τρανότερον, τῆς Θεάσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγελίους συγχορεύων, ἀκαταπαύστως Ἰερώτατε.

Πέτρου κοινανὸς γεγόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ Θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις σκηπώματα, σὺν αὐτῷ Θεορόημον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπροσεβύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάσας τὸ τοισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ἕνωσας τρισσόμενον, ἀνεκρύβεις, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διὰ σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἱκετεύει.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις Ἰεράρχης δεδωρότα· οἷς ὡς νῆπιος, σωματαβείς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνωμονύτης μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλίσσον. Φῶς ἀναλλοίπτου Λόγου.

Σὺ τὴν δόξα τῆς Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, δια-

τυποῖς πρώτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτιζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱσταμένῳ Στίχῳ δ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α' Πανευφημοὶ Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστὴρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγέλιον τε, συγγράφει· ὁ Θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμοισι, καὶ Σείοις παρ' ἡμῶν μελωδημασι· Χριστῷ προσεβύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα εἶδος.

Δογματῶν τῶν Σείων συγγραφεύς, τοῦ Χριστοῦ γεγόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκασιν, καὶ τὰ Θεῖα πάσῃ, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλάυσας Ἀπόστολε.

Τὸ Πέτρου τοῦ Θείου ὁπαδός, εὐπειθῆς γεγόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφες, διδασκαλίας πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοισιν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατεκδήμιπας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη (ἴτε εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Δειτηρίαν, λέγομεν Ἀπόστολον,

Καθολικῆς Α'· Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταίαν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτοῦ.

Τῆ ΚΣ'· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἰαμασίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὴν Ἑορτῆς γ'· καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'· Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων μακαρίων, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ Θεῖῳ μέγιστε, κρατυνόμε-

νος· καὶ λογισμόν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος, καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπάσιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ ποιμνὴς προηγήσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ος χρίον ἐκ ποιμνίου σε, Βασιλεῦ παμμακαρίσε, Βασιλεῦς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλεῖα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς αἰγὸν, καὶ βοστούς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκους προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσιν εὐκλειαν.

Εφ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδέξως πεποιήσαι, Βασιλεῦ αἰδιμίε· μετὰ τέλος γὰρ, ἀπορρίψεις, ὡς προέφησα, συντόνας ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασειά ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυτον πρῶσβιν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρθήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτικίον τῆς αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Κηλίσματα τῆς Ἑορτῆς· οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου.

Ώδιον Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Πίλος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Τῇ βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, στεφρορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ Θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ πιδῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλεῖα ἄθεον, ἐγκλενόμενον, τὸν οὐράνιον μάκαρ, ἀρεῖσθαι Βασιλεῖα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλλακα θεῶν προσταξέων, βασιλικῶ σε χρίσματι, θεῶν ἐπέχρισε, Βασιλεῦς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, μάκαρ ἐκόσμησε.

Θεοτοκίον.

Ητῶν πιστῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταῖα βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον.

Ὁδὴ γ'. Ἐν πέτρῳ με τῆς πίστεως.

Αγέλαις ἠριβμηθῆς τῶν πρωτοτόκων, θεούμενος μελέεσι θειοτάταις, καὶ βλέπων

καθαρώτερον τοῦ Δεσπότου, τὴν αἰριότητα, Μάρτυς ἀήτητε, Βασιλεῦ θεοφόρε, καὶ μακάριε.

Αίρεσων διέλυσας τὸν χειμῶνα, τῇ θέρμῳ τῶν παυσόφων σου διδάγματων· εἰδῶλων διεσεκέδασας τὴν ὀμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σου· διό με φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμώσα σε.

Ψυχολέβρον Γλαφυρά φυγοῦσα βόθρον, λιμένα σωτηρίας σε Πάτερ εὖρε· διό καὶ νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ, χαίρει κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Εκήσας τὸν ἀναρχον Βασιλέα, ἐκ σου Παρθενομήτορ ἀργῆν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς φιλόνηρον ἐκδυσάττει, σώσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἐκ Τλιθῆως, καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως, παναμώμητε.

Ὁ Ἐπίμολ.

Εν πέτρῳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠεροάνη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψαλλεῖν· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Καθίσμα Ἰησοῦ γ'. Πίλιας πίστεως.

Ζἄλην ἄθεον, εἰδῶλων πλάνης, ἐκφρευάμενος, ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσση ποντούμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον κατήνησας· καὶ αἰωνίως ἐν τούτῳ γηθόμενος, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ιέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρίον πανάμωμον, θεῖς παμμακάρισσε, καὶ ταῖς ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, θαλάσσαν ἐξήρανας, τῆς πονηρᾶς ἀθείας θεῖα χάριτι.

Βασιλεῖον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα τοῖς αἱμασι, καὶ νίκης διάδημα, τῇ κεφαλῇ περιθέμενος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασιλεῖα Πάτερ τὰ οὐράνια.

Οσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάντας τὸ ποιμνιον, εἰς μάνδραν εἰσέλασας, τὴν ἐπουράνιον Ὅσιε· ἔνθα τῆς ἀθλήσεως, περιουσιμῶς στέφει προσεχώρησας.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοιμὴ βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν κα-

ταπράννον, σώζουσα τους δούλους σου, τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίας σου.

Ὁδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλης λελαμπρυσμένος, σίγιος ἀπεμείωσης ἀ-
θεΐας, Ἱερομύστα, καὶ πολλοὺς συσχθέντας, τῇ ὁμίχλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς τὰς οὐ-
ρανόους, μονὰς καλωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν
φύλακί τῆ, ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀ-
θεΐαν, φράς τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος,
δι' Ἀγγέλου ἐκιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων,
κοπήσι καὶ ἐδραϊώμα.

Θαύμα φρικτὸν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει πᾶσιν
ἀράθη ξίφει γὰρ ἡ κάρτα σου ἐκμη-
θεῖσα, Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσση βληθεῖσα,
συνηρμήσθη τῷ θεῷ σκῆνι σου, δῶρον τοῖς
ποθοῦσι, δοθεῖσα θεοδότου.

Θεοτοκίον.

Πίλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα,
ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν,
ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεο-
τόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πι-
στῶν ἀκαταίσχυντε.

Ὁδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εφ' ὑδάτων πορείας πεποιήσαι, ὑδάτα τῆς
πλάνης ἐπράνας τοῖς ῥεύσαι, τῶν ἱερῶν
αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὄρμον κατήνησας ἀ-
κλυτον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐρημάτισας, Πάτερ τὴν
ὑγρὰν Βασιλεῦ ἀεργόμενος, ἢ μαθηταῖς
διδόμενος, διὰ θεῖων σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἀγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἱμασι
σεπτεῖς ὡς περ βύσσον βασιλεῖον, ἦν
Βασιλεῦ ἐνδεδύσαι, στεφηφόρος Χριστῷ περι-
στάμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ἢ μετὰ Θεοῦ
προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς
ἀλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἰρημός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
Θεός με ἀνάγαγε.

Τὸ Κοστάκιον τῆς Ἑσπέρης.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Γερομάρτυρος Βασιλείου, Ἐπισκόπου Ἀμα-
σείας.

Στίχοι.

Τρυφθεῖς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,
Ἐξ αἱμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐκτῆ Βασιλεὺς ξίφει ἀνχένα
κάρθη.

Ο ἑνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεὺς
Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἀμασειᾷ Μητρο-
πόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, ὃς δὴ τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῇ
ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὦν, ἐξέπεμψε παρ'
αὐτοῦ κατὰ Μαξιμίου ἐπαναστάντος, καὶ τι-
να μέρη τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος,
καὶ τυραννήσαντος. Κατὰ τὴν Νικομηθεῖαν
οὖν γενομένος ὁ Λικίνιος, ἐπεὶ τὰ τῆς ἐπονα-
στάσεως ἔλελυτο, τοῦ τυράννου ἀπογνόντος τὴν
διὰ μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα
κινδύνον ἐκφυγόντος, αὐτὸς ἐν Νικομηθεῖα
τοῖς εἰδωλοῖς προσῆγε θυσίας, καὶ τὸν Ἅγιον
Βασιλέα ἐξ Ἀμασείας, μετὰ κόρης τινός, Γλα-
φύρας προσαγορευομένης, ἀγῆθαι προσέτα-
ξεν. Ἡ δὲ Γλαφύρα αὕτη, Ἰερράταινα οὖσα
Κωνσταντίνους τῆς γαμετῆς Λικινίου, ἐπεὶ τὸν
Λικίνιον ἐπιμανέντα αὐτῇ καὶ ἐπιλυτήσαντα
ἤσθητο, τοῦτο ἀναθεμένη τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, με-
τὰ χρομάτων παρ' αὐτῆς εἰς Ἀνατολὴν πέμ-
πεται· ἢ τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν
Ἀμασειαν καταπᾶ.

Τοῦτο οὖν πυθόμενος ὁ Λικίνιος, καὶ ὅτι τὸ
ἐπιπερόμενον παρ' αὐτῆς χρυσίον, εἰς οἰκοδομὴν
Ἐκκλησίας τῷ Ἐπισκόπῳ δέδοκε, ἀμφοτέρους
συλληφθῆναι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγῆθαι ἐκέλευ-
σεν. Ἄλλ' ἢ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἔβη λι-
ποῦσα· ὁ δὲ μακάριος Ἐπίσκοπος Βασιλεὺς, ἐν
Νικομηθεῖα πρὸς τὸν Βασιλέα ἤχηθ, καὶ τὴν
διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἀντειπὼν αὐτῷ
ἐκτανῶς, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν νομιζομένων
θεῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ματαιότητος καταπύ-
σας. Τέρνεται οὖν τὸν ἀνχένα· καὶ ἐν πλοῖῳ
βληθεῖς, τῇ θαλάσῃ ἐκιδόταί, τῆς μὲν κεφα-
λῆς ῥιφείσης ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἐνός μέρους τοῦ
πλοίου, τοῦ δὲ σώματος ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἃ καὶ
συνῆλθον αἰθῆς, κατὰ τὴν φυσικὴν ἀρμονίαν·
καὶ εὐρέθη σῶος ὁ Ἅγιος ἐν τῷ κατὰ Σινώ-
πην κόλπῳ, ἀλιεύοντων τινῶν, καὶ σαγήνην

καθιέντων, καὶ πρὸς τὴν χεῖρον ἐλκυσάντων αὐτὸν, καθὼς ἐπιστάς Ἄγγελος Ἐλπιδοφόρος, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν Ἅγιον ἐν Νικομηδείᾳ, εἶπεν· ὅς κ' παραγενόμενος ἅμα Θεοτίμῳ κ' Παρθενίῳ τοῖς Διακόνοις, οἱ ἐξ Ἄμασειας σὺν τῷ Ἁγίῳ παρεγένοντο, ἐλκυσθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σαγήνης ἔλαβον· καὶ μύροις καὶ ᾠδαῖς τιμῆσαντες, εἰς τὴν Ἀμασειαν παρέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸν Γλαφύρα φυλακῶν δι' ὁμμάτων, οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ἰουστα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ἰουσταν, λάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρούπτει νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Νέστωρ, τοὺς γουεῖς καταλιπὼν κ' μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπίρῳ, Δι' οὓς φύσιν τύραννον ἠγόησω Ζεῦσι.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ. Εἰκόνας χρυσοῦς.

Αιμάτων βαφαῖς, ἐπιχρῶσας σεαυτῷ κορυφῶσαν Μάρτυς, καὶ ταύτην χεῖρα σκηπεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σατήριον, ὄπλον τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοίδιμο, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις ἀεὶ.

Τῇ ποιμνῇ τῇ σῇ, ἀπεδόθη σὺν κελῶν ἀπλήσαν σῶμα, ἐκ θαλαττίων κελπῶν πέλαγος, ἅμα πηγᾶζον ἰάσεων, καὶ τῶν παθμάτων ξηραίνον, διεχυσεῖς τῇ χάριτι, Ἱερομάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὄλην ἀρεταῖς ἠγλαῖσμένην, κ' παρθενία διαλάμπουσαν, Γλαφύρην Πάτερ προσήγαγες, ταύτην διχαῖς ᾠραῖσας, καὶ νυμφῶνος ἤξιώσας· ἡ καὶ συγχαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανόις σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐλπίς, κ' βοήθεια πιστῶν Θεογεννητορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἰκέταις σου, βυθιζόμενοι ταῖς Ἐλίψεσι, καὶ ἠπορημένοι Παρθένε, καὶ ἐν ὀδῷν ὑπάρχουσι, καὶ καταφεύγουσιν εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει φυγῆς.

Ὁδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῇ βακτηρίᾳ τῶν σοφῶν, διδαγμάτων πρὸς νομάς σωτηριῶδες, σοῦ τὰ θερέμματα

νέμων, τοὺς ποητροὺς καὶ βαρεῖς, ἐκ μέσου Πάτερ λυκοῦς ἤλασας, καὶ ἐσθραγιασθης, ὡς περ ἀρίον θέλων.

Εκ θαλαττίων σε βυλῶν, μαγογαρίτην ὡς τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκυμίζουσι πίστει, οἱ ἱεροὶ μαθηταῖ, θαυματῶν αἰγλην ἀποπέμποντα, Ἱερομάρτυρων κανῶν, καὶ μέγα κλέος.

Ολος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυτὸν χρισμάτι θεῷ, ἱεροῦς ἠγιασθης, καὶ ἱερεύσας σαυτὸν, προσήχθης ἱερέυς καὶ σφάγιον, ἐν τῇ ἀθανάτῳ, καὶ μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς συνεχόμενων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς, κινδύνους κλονουμένους παντοθεν, κ' πολλὰς ἐφόδους, τῶν ποιητῶν βαρβάρων.

Ὁ Εἰκόνας.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκατάβατα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑ-
• μνεῖτε τὰ ἔργα αὐοῦ Κυρίου, καὶ ὑπερψοῦτε,
• εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερουσύνης καμμάκαρ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, ταῖς θεῖαις ἀπαστράπτων καλλοναῖς, νῦν κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ περιστάσαι χειρῶν, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ Βασιλεῦ, μετὰ πάντων Μαρτύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ως φωταγωγῆς σου ἡ μνήμη, ἀπαστράπτουσα αἰγλην, ἐνθλια χαρισμάτων τοῖς πιστοῖς· ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἐνθλια κείμενος βρούεις, ἰάματα καὶ σώξεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ καταθροῦται, ἰάσεων ἐκδύζουσα κρουνοῦς, καὶ θεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πάτερ, ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν Βασιλεῦ· διὰ τοῦτο πιστῶς σου, τελούμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυήτορ Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, Ἀγγέλων Ἀποστόλων Προφητῶν, Ἱεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε, καὶ Ὁσιῶν ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσώπει ρυσθῆναι, κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰκόνας.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀόρητον
• σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
• δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινώς, εἰς

- ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι
- ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
- λύνουμεν.

Τὸ Ἐξαποστολαϊκόν τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἡ λοσιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Δ'. Ὡρα,
καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν,
συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, φάλλουμεν Στιχηρὰ
προσωπια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυριν.

Ιερὲς ἱερώτατος, ἀλλήτης ἐνομώτατος, συ-
γενὴς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυμα-
τουργός, ὑπερβαύμαφος, φωστὴρ διανυγέστατος,
πλανωμένων ὁδηγός, Συμεῶν ἀναδέδειξαι, γύ-
λος ἀείστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἁγίας, Βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων
ἰσότιμος.

Μετά πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους
θαυμάσιε, μετὰ πάσαν βάσανον, πο-
λυαῖδονον, μετὰ μυρία παλαισμάτα, Σταυρῶ
προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστόν, σταυ-
ρωθέντα Δελήματι· ὄθεν σήμερον, Συμεῶν σου
τὴν μνήμην τὴν φασφόρον, ἐπιτελοῦντες τὰς
αἰσθήσεις, τὰς φυγικὰς φωτίζομεθα.

Εἰς ναὸν ἐπαράνιον, ἱερώς προσεχωρήσας,
ἱερῶ σταζόμενος, μάλαρ αἵματι, καὶ τῇ
Τριάδι παύσασαι, πνεύματι λαμπόμενος, ταῖς
ἐκίθην ἀστραπαῖς, πηραζούσαις πανόλθιε·
ὄθεν χαίροντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐπιτε-
λοῦμεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν
πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ
Μάρτυρα φερρόν, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν
πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν Πίστην τηρήσαντα·
ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορ-
τάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε
λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σίμων, ὁ καὶ Συμεῶν, ὕμνεῖσθω πόθω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσμοι σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου.
Σίμων ἱερώτατε τῷ Δεσπότη, στεφφορῶν
παρεστηκῶς, τοῖς πόθω τὴν μνήμην σου,
τελοῦσι τὴν πανίερον, πταισμάτων λύσιν αἰ-
τησαι.

Ιγὼ πτερούμενος Θεομάκαρ, τῷ τοῦ Σταυ-
ροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αἰραῖς,
τὸν κλύδωνα παρέδραμες, τῆς πλάνης παμ-
μακάριστε.

Μύρω Σείω ἐχρίσεν Ἰσραὴλ, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ
ἐκ φυλῆς, Ἰουδα βλαστήσας Χριστός,
Συμεῶν ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Ως οὕσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν
Κτίστην καὶ Θεόν, ἐν μήτρᾳ συνέσχεες,
Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύ-
τρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Τόξον, δυνατῶν ἠθάβησε.

Νεῦσαι, πρὸς Θεὸν θεοῦμενος, ὄλος Ἱεράρχα,
Θεοειδὴς ἐχηρημάτιας, μαρτυρίου πε-
ριαστράπτων, λαμπηδόσιν ἱερωτάτε.

Ορθροῖς, τοῖς ἐν σκοτίᾳ ἐλαμψας, τῆς δι-
καιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν Ἥλιον, ἐκ
νεφέλης Παρθένου Κόρης, τοῖς ἀνθρώποις ἀ-
νατείλαντα.

Κόσμου, ἠδονὰς ἐμίσησας, καὶ Ἀρχιερέων,
κόσμος τερπνὸς ἐχηρημάτιας, καὶ ἀ-
θλήσας, ὑπερκοσμίου δόξης Πάτερ κατη-
ξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Απας, ἐγκαμίμων πάναγνος, νόμος νῦν ἠτῆ-
ται, σὲ ἀνυμνεῖν Θεοῦ μπευτε· τὸν γὰρ
Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα, τοὺς Ἀγγέλους ὑπερβέ-
βησας.

Ὁ Εἰρικός.

Τόξον, δυνατῶν ἠθάβησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
τες, περιεξάσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὕψιστος.

Ιεραρχίας ταῖς σοταῖς ἐποσμήτης, καὶ μαρ-
τυρίου καλλογαῖς φραϊώθης, καὶ τῷ Θεῷ
σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις ἀνυγάζομενος,
τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος· ὄθεν δυσωποῦμεν σε,

Συμεών Ἰεράρχα· Ὡς παρόρησιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν πίπτει τιμῶντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑσθῆς.

Ῥδι δ'. Δι' ἀγάπην οἰκτιροῦν.

Ἰερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ δια σέ τυθέντι, τυθείς ὡς ἀρνίον, τούτω προσενήνεξαι, θεόφρον πανόλβιε.

Συντριβῆ τῆ τοῦ προσώπου σου Ἰεράρχα, τῆς ἀσεθείας ὄρη, καὶ βουνοὶ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάκῃσαν, Χριστοῦ δυναμούντός σε.

Υψηλότατον τὸν βίον ἔχων παμμάρμαρ, ἐβελοντί ὑφάθης ἐπὶ ξύλου, τὸ θεῖον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμου ὑφάσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ Ἀββακοῦμ προγράφει, κατὰσκιον ὄρος, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

Ῥδι ε'. Τὸν φατισμόν σου Κύριε.

Ἐθελοντὶ μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, παθεῖν προθύμως, μιμούμενος Χριστόν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μετώσαντα.

Ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐπέδωκας σαυτὸν, ὀλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεῶν, ἐυδία μυστικῆ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θεοῦ Πνεύματος, γενόμενος σοφῆ, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῶ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸς τὸν ἐν τῶν σῶν, ἀγῶν αἱμάτων, ἀγῆν Θεοτόκε, σάρκα υλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτούς ἀναπλάσαντα.

Ῥδι ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμύησαι, παραδόξων ἐκ θεῶν ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θεῖαν, ὀδηγούντα ζωὴν σὲ πανόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, Ἰεράρχα ἀνάπλευς γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πλησθέντα τοῦ Πνεύματος, ὡς περ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ ἑδῆμ πορευόμενον, Συμεῶν ἡ θεῖα, Ἐκκλησία ἀγῆλλεται ἔχουσα.

Ἐκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διαδόχος, Ἰακώβου, καὶ γενόμενος τρόπων συμμεταρχος, τὴν ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύνας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρυσον, τὰ ἀνιάτα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἱατρὸν καὶ Σατῆρα κηύσασα,

τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύου-
τα παθεσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξῶν.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιών, τὸν θρόνον ἐμμεχεῖσθαι· καὶ καλῶς τὸ ποιμνιον, ὀδηγήσας πρὸς μάνδρα οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεῶν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειράς τῆς τοῦ Δαυὶδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγγενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημησάμεν σήμερον Συμεῶν τὸν τοισθλίβιον, ὡς μεγάλως μὲν τῆ ἀγχιστεία Χριστοῦ κλειζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγῆλαιζόμενον, εὐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου κηλλυόμενον· καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ σταυρῷ προσεπαγή, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Συμεῶν Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἄδελφά πάσχεις, Συμεῶν, τῷ Κυρίῳ,
Ξύλῳ κρεμασθεὶς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἐδοματή Συμεῶν πάγῃ εἰκάδι μακρῷ.

Ὁς ἦν υἱὸς τοῦ Μνήτορος Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Τούτου αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομαζέσθαι καταδεξάμενος, Ἰερέα ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἐνδοξὴν παρουσίαν. Ὅθεν μυρίους πόνοις καὶ ἰδρώσι παλαίσας, ὡς ποιμῆν, καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κατεκόσμη. Καὶ ναὸν ἑαυτὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τοὺς πεπλαγημένους πρὸς φῶς ὀδηγήσας, καὶ πολυδάδυνα κολαστήρια ὑπομείνας διὰ τὴν εὐσέβειαν, σταυρῷ προσεπαγή, ἤδη γεγυνώς ἑτῶν ἑκατὸν εἰκοσι· κηκέϊθεν πρὸς τὸν πο-

Ζούμενον αὐτῷ Χριστὸν Σατῆρα ἐπανῆλθεν. Οὗτος ὁ μακάριος διπλὴν τὴν κλῆσιν ἐπλόυτησε· Σίμων γὰρ καὶ Συμεὼν ἐκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισε.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθῶν καθαρῆεις, ὦ Ἰωάννη μάκαρ, Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ο μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως, Χριστιανῶν καὶ Θεοφιλῶν γένεον υἱός, Θεοδοῦρος καὶ Γρηγορίας. Ἐννεαετῆς δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινός καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· καὶ ἀπειθῶν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τῷ δευτέρου συγκροτηθείσῃ Ἐβδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνεται ὁ τότε μὲν καθ' ἡμέρας Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν· οὗτος δὲ Μεγαλόσχημος καὶ Ἱερέυς. Ἐκείθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καθαρῶν Ἡγουμένος. Θεαρέτως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποιμνὴν κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δέκα, καὶ μικρόν τι πλέον, ἠγαπήθη παρὰ παντὸς ἀνθρώπου.

Ἱερασιμῶν δὲ παγιοσιμῶν μελετωμένων παρὰ τοῦ μουσικαλοῦ διαβήλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νεθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινέσας τὰ εἰκότα, λέγει πρὸς αὐτούς· Γρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνήσησθε μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας Εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἴδητε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινὲς ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἠγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποιμνὴν διεσκόρπισαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν Ποιμένα σιδηροδέσιμον λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἴλυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν Μονὴν ἔασαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄσεν αὐτὸν καὶ ἀληθῆριον ἀποκαλέσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνευθριάστως εἰπὼν, καὶ χατάβουοντήσας, εἰς Συμὸν αὐτὸν εἰλήνισε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σποδῶς ἔτυπεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαίρειν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλα-

κισθεὶς ἐν τῷ μετωχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς, ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδακτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλύσει σιδηραῖς περὶσσοῦτες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπέβητο, ἐπὶ μισθὸν ὀκτὼ πρὸς δέκα ἐξέισε τούτου ἔασαντες.

Μετὰ δὲ τούτου, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς Στραμβὸν· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίῳ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας πατριαρχοῦντι Ἰωάννῃ· ὅς, καὶ πάνθεν ἀκακῶ ἐνδείξασθενος εἰς αὐτὸν, λιμαρῶν ἐπὶ χρόνον πολλὸν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κρίοταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς Ζοφερὸν ὄπην ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα ευχαρίστως ὑπομείνων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως στραγγέτος, κρατήσας Μιχαὴλ ἀγ' αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλλέσατο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέγχι τῆς Χαλκιδόνης, μὴ συγχαρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχοῦντος μετ' ἐτέρων Πατέρων· εἶτα ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκεῖτος χρόνους δύο καὶ ἡμίσιον, εἶδεν ὄπτασίαν τινὰ· καὶ ἀναγγείλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μετέβησεν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίανος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεὶς Ποπλίαν, αἷμα σὸν Χριστῷ χέεις,

Ὅς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλαι.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ευλογίου τοῦ Ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Ευλόγιον, τὸν ξενοστῆν τῶν ξένων, Θεοῦ ξενοστής Ἀβραάμ ξενοῖετο.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιάνου τοῦ Νέου, ὅς κατὰ γῆς συρόμενος τελειούται.

Στίχ. Κόνειται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλιάν, Κόνει φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτῆς δοῦς κόνιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χαίρετ' ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾨδὴ ζ. Ἀβρααμίαι ποτέ.

Σῶμα βασανιὰ προδύει, ὑπὲρ Χριστοῦ προσήμας, οὐ παρετράπησιν ἐν ἐνδοξίᾳ, κραυγῶν Ζεσπέαις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ευλογητὸς εἶ.

Θείω παμμάκαρ φίλτρα, ἀναπλεχθείς τὰς φρένας, πυρός ἐνύλικ δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ως ὁ Ἀσπότης Χριστός, ἐπὶ σταυροῦ ὑφάτης, τῷ ἴσῳ πάθει σεμνυνόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Παρθενομιῆτορ ἀγνή, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωμα, Ἄγγελων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινὴν μὲ ψυχὴν, ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥύσαι.

ᾨδὴ ἡ. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ολὴν τὴν αἰγὴν, σοφὴ τοῦ Παρακλήτου, τῇ καθάρᾳ σου Συμεῶν, δεξιόμενος καρδία, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεργές, ἐξπράντισας, πιστοὺς σωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, σοφῆ κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν Δείων διδασκῶν σου, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίστεως καρποφοροῦσαν.

Ωφθης ἱερεύς, σεπτὸς ἐν τῷ ἴδιῳ, αἵματι Μάρτυς εἰσελθὼν, κἀδὸν εἰς Δείον, ἐνθα, πάντοτε ὄρας τὸν διὰ σέ, ὡς περ ἄμωμον ἀμὸν τυθέντα.

Θεοτοκίον.

Γνα σε φωναῖς, Ἄγνη χαριστήριος, τὴν γαριτάσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέπε περιφρονῆσαι τε ἡμᾶς, Θεοδύμψευτε ἐκ πάσης βλάβος.

Ἔξιμος.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερουφύετε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ Σ. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ως φύλος πυρός μάκαρ ὑφάτης, λαοῦ προηγούμενος τοῦ νέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν Δείαν Μάρτυς, τοῦτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως ἐσιγήσειν.

Σίμων Συμεῶν διπλὴν τὴν κλῆσιν, λαβὼν, τὸν διπλοῦν τῇ φύσει Δόγον, ἐναντίον Ἀδελφῶν τὸν αὐτὸν Θεὸν βροτὸν τε ἀνακηρύττεις· ὄθεν σε πάντες, συναλθόντες μακαρίζομεν.

Ηγῆ ἡγάσθη τῇ ἀθλίσει, σοῦ Μάρτυς Γαυρῶ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων Συμεῶν, ἀγαλλιάονται τῇ σῇ ἀνάδῳ· ὄθεν καὶ πάντες, οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φατί με καταύγασον τῷ Δείῳ, φωτὸς οἰκητήριον Παρθένε, τῶν παλῶν μου τὸ σκότος τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βασιτάτην, σαῖς μεσιτεῖαις, Θεοκυήτορ ἀπελαύνουσα.

Ἔξιμος.

Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος· ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνουσα.

Ἐξακοστωδελάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Ἀ. Ἦρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνὰ Μαρτύρων τῶν ἐν Κιζικίᾳ. (').

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλεμεν Στιχηρὰ προσόμενα τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Ἡ γὰρ πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποίε, τῆς Ἑλλήνων σκαιοτήτος, καὶ ἀλώσεως ἅπαντας, πρὸς ἀλέμητα βάραθρα, ὁδὸν εὐθείαν, οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεία, οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηλίθισατε, γνώμης ἀνδοσιότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ζῆφι θανατούμενοι, κατεκληρώσασθε.

Θεῶν Ρούρον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἄρτεμῶν, Μάγρον πάντες Θεόδοτον, τὸν κλεινὸν Θυμασίον, καὶ τὸν Δείον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀθλίσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγῆσαντες, πίστει τιμῶμεν, ὕμνοις μακαρίζομεν, τὴν ἱεράν, τούτων ἐροτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Αγῆ Μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολῆ ἱερά, Θεοσυλλεκτον ἀθροισμα, ἐκκλησία ἄριστος, συνοδία Θεολεκτος, χορὸς Ἁγίων, δῆμος μακάριος, ὑπὲρ Τριάδος, αγωνισάμενοι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἑτέριον Ἀκικαυθίαν τοῦ Ὁσίου Μίμμωνος τοῦ Θυμακουσίου, οὗ ὁ Κωνσταντῖνος τὸ Ὑμνογράφου ποιήμα, φέρει Ἀκικαυθίαν· Τὸν φαιδρῶν σου, Μίμμων, θεοῦ ἄξια βίον.

Σημειώσιον δὲ, ὅτι αἱ δύο αὐτῶν Ἀκικαυθίαι ἐν τῷ χειρογράφῳ κινεῖται κατὰ τὴν κτ'. τοῦ παρόντος· ἢ δὲ τῶν Ἀποστόλων Ἰάκωβος καὶ Σωσιπᾶτρον κατὰ τὴν σήμερον.

ταύτην αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφραση, ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην ἅπασι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά, τῆς αὐτῆς.
Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, εὐχὴ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνθρόμιοι ὄντως, καὶ χεϊμάζον τῆς τρυφῆς, τρυφῶντες ἀφιλάς, καὶ μέγιστα θεούμενοι, Μάρτυρες στεφανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων λυτῶσασθε.

Ηλίς φωταυρούς, ἀνατείλαντες δικήν, ταῖς ἀκτίσι τῶν στερόρων, ἀγῶνων Ἀθληταί, καὶ θανάτων ταῖς λάμψεσιν, ἅπαντας φωταγωγεῖτε, καὶ παλῶν νύκτα λυεῖτε, καὶ δαιμόνων τὸν ζόρον σχεδάζετε.

Νεφέλαι μυστικά, τῶν αἱμάτων τοῖς ὀμβροῖς, ὑπέλιχθησαν πιστοῦς, ἐδείχθητε σοφοί, Ἀθληταί ἀξιάγαστοι, καὶ ζηραινύσασθε τὴν πλάνην ἀβείας ἐν χάριτι διὰ τοῦτο ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Χριστὸν, ἐξ ἁγῶν σου αἱμάτων, σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφή τῆ καλῆς ἡμᾶς, Θεομήτορα πανάμωμο· ὅθεν πᾶσαι γενεαὶ σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ῥοδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκροῖς ζῶντοῖς, ἐπιθῦσαι μηδὲν Δελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, ἑσὶα ζῶσα προσήλθητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμούμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἀνομούτων τὰς βουλὰς, καὶ τὰς ἐνέδρας κατεῖλετε· νομίμως δ' ἀλλήσαντες, δόξης ἐτύχητε.

Αποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν, Μάρτυρες, τὴν φαρτῆν καὶ γεγρανῶν, τιμὴν ἐμφορῶν ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὄντως ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τελευτήσης τὸν Χριστὸν, τρα-

θέντα λογχῇ πανάμωμο· ὑπὲρ οὗ οἱ Μάρτυρες, τραβῆντες ἤβησαν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυναμίει καὶ πλούτῳ· καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πληρὸν σου φιλόφρονος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνώσει τῆ Σεϊκῆ, ὀπλιθέντες τοῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανόντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν ἀγῆρα, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναδύοντες πᾶσι, ἰάσθη νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐννάριθμοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφραση δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Πρεβιά Ἀθλοφόροι, καὶ νεότητα σφάγια, θεῖα προσφρονεῖτε, ἑσὶα δεκτὰ προσνήθητε, τῷ ἐκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντες, παρεμύνας ἰάσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσμετερίας ἐρύσσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου τῇ σοφῇ ὑμῶν, περιέδοτον ἄνδρα, ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίῳ στέφος, ἀμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρούμενοι, δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρῷοις, ἀχωρίστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, κάθεται Παθρὸς ὡς νήπιος· οὗ τὸ μακάριον πάθος εἰκονίζοντες, οἱ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήβησαν.

Ῥοδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται,

Νοητοὶ ὡς ἄνθρωποι, ἀνάφαντες σοφοί, κατεφῆκατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἅπασαν πλάνην μακάριοι, καὶ πυρὸν ἐσέβασατε, τῶν εἰδώλων ὁρῶν τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, ἀμερίστου ὑπεραλλεῖν, Ἀθληταί· τοιαῦτος κατεπεργόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβόλου πᾶσαν φάλαγγα.

Ανυμνεύσω σήμερον, Θεόντις Ἀρτεμίας Ῥούφου Μάρτυρος τε ὁ κλεινός, ευχλεῆς Φιλήμων τε ἡ ὁ Θεοδότος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρος, Θεοστίχους.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φανήλι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ πᾶν καὶ Σλίψεως καὶ περιφάσεως, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀειπαρέθενε.

Ἦδὴ ε΄. Ἦλθον εἰς τὰ βᾶθ.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ἐναντίον· οὓς περ σφαῖς, ἰατρῆιον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Υφώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτη γνώμη, πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνδρειοφρόνως, τοῦ ποιοτοῦ τὰς ἐπάρασεις Μάρτυρες, Θεοφόροι κατεσφράξατε.

Ρείθροι τῶν σептῶν ὑμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηρανατε θάλασσαν ὕψως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρθεύσατε θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ως περ Σημονία ἡ κοιλία, σοῦ τῆς Ἀγνῆς ἠρόθῃ, σίτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας φαῖρῶντα.

Ὁ ἦμος.

• **Ἦ**λθον εἰς τὰ βᾶθ τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταρῖς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνηπος.

Κοντακίον τῆς Ἐορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόντιδος, Ρούφου, Ἀντίπατρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμίας, Μάρτυρος, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμωνος.

Στίχοι.

Εἰκὼν αὐτῶν Ταγματῶν τῶν ἐνέα,
Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐνέα.

Εἰκάδι ὀρθοῦν βίβη λυγροῦ ἐνέε ἀπήραν.
Οὔτοι οἱ θεϊότατοι Μάρτυρες, ἐκ διαφορῶν τόπων ἀβροσιθέντες, καὶ τῇ Κυζίκῳ καταχθέντες, γνώμης γενναϊότητι τὸν Ἀρχοντα κατήσχυναν, καὶ τὴν τῶν εἰδῶλων πλάνην

κατέπτυσαν· καὶ ποικιλίαι αἰκίαις ὑποβλήζοντες οὐκ ἐπίσθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν θυσίαν ἑαυτοῦς τῷ ζῶντι Θεῷ ἀνέθεντο, διὰ ξίφους ἀνακρεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μείμονος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοὶ τε μικρὸν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην, τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ Μείμονον μένον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίῳ Πατρὶ ἡμῶν Μείμων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος διὰ τὸν Θεόν, καὶ δικαίως καὶ εὐαρέστως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε Μοναχῶν Ἀρχηγός. Πραότητα δὲ καὶ ταπεινώσιν καὶ ἀγάπην ἐξακήσασε, γέγονε καὶ Θαυματουργός· ἀκριδῶν γὰρ ποτε ἐπέβλουσάν ἐν ταῖς τῆς Μοῦσῆς ἀσφραῖς, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος, καὶ δι' εὐχὰς πάσας, ὡς ὑπὸ πυρὸς διήξατο, καὶ τῷ ποταμῷ ἀπέπνιξε. Καὶ ἐν τόπῳ ἀνδρῶν διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐποίησεν, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀθανάτως βροεῖ, εἰς ὄψαν Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλωτῆρα ποτε, ἀβροῦς ζάλης ἐμπεσοῦσης, τοῦτον αἰτησαμένους εἰς βλοῆθαι, ἐβῆν σὺν αὐτοῖς πηδαλιωχῶν τὸ πλοῖον, καὶ προσυμοσιῶν, καὶ συντόμας εἰς λιμένα διασῶσαν. Οὕτω διατριψας ἐν πλείοσι χρόνοις Θαυματουργῶν, σωτηρίαν τοῖς ἐπικαλουμένοις ἐχάρησεν· καὶ εὐαρεστήσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐφοδίων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστῆλι, λόγος, ὡς μοιχείας βλέπων. τὴν ἐδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνε.

Εν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, καὶ Νικήτα Πατριῆου, ἐν Ἀφρικῇ θαῦμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξεῖται τις ἦν ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ· θανατικῶ δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῆε ἐν τῷ ἰδίῳ προσατεῖα μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὡς δὴθεν φεύγων τὸν θάνατον. Ἀλλ' ὁ διάβολος, ρίψας αὐτὸν εἰς ἀμαρτίαν, παρεσκευάσε μοιχεύσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἶτα, κρουσθεὶς ἐπὶ τοῦ βουβώνος, ἐτελεύτησε· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἤρξατο κράζειν ἐκ τοῦ τάφου· Ἐλεήσατέ με· καὶ ἀνοίξαντες, εὖρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι. Θαλάσσιος δὲ, ὁ Πάπας Ἀφρικῆς, παρεμυθίσαστο αὐτόν· καὶ μετὰ τῆσσας ἡμέρας, διηγήσατο ὅτι, ἐν τῷ μέλλειν ἐξελθεῖν τὴν ψυχὴν μου, εἴρων Αἰθίοπας τινὰς,

φοβεράς παριστάμενους μοι· και μετα ταυτα, ειδον νεανίσκους δύο ώραίους ελθόντας, εφ' ος έχάρη μου ή ψυχή· και λαβόντες με οι νεανίσκοι, ανέβαινον εν τῷ ουρανῷ. Τα γουν τελώνια των Αλιθίπων, εξήταζον πᾶσαν ἀμαρτίαν μου· άλλο του ψεύδους, άλλο του φθόνου, άλλο τῆς πλεονεξίας. Αντετίθουν δέ οι Άγγελοι τὰς ἀγάθας μου πράξεις.

Ότε δέ ανέβημεν εις την πύλην του ουρανού, συνήντησεν ήμιν τὸ τῆς πορονείας τάγμα, και προεβάλλοντο την πρό βραχείος μοι πραχθεῖσαν μοιχείαν και νικήσαντες, κατέσπασάν με εις τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ενθα αι των ἀμαρτωλων ψυχαι κολάζονται, περι ὧν αἰδυναται γλωσσα διηγήσασθαι. Θραυνοῦτι ἐξ μοι, ἐφάνησαν οι δύο νεανίσκοι, ος κλαίου ελεγον· Ελεήσαστέ με, ἵνα μετανοήσω. Τότε λέγει ὁ εις τῷ ἐτέρῳ· Αντιφωνεῖς αὐτῷ, ἵνα μετανοήσῃ· Ὁ δέ λέγει· Αντιφωνῶ. Τότε ἀναγαρόντες με, εισήγαγον εν τῷ τάφῳ, και εὔρον τὸ σῶμά μου ὡς πηλόν και βρόβρον, και οὐκ ἦθελον εισέλθειν. Οι δέ ειπόν μοι· Ἀδύνατόν ἐστιν ἄλλως μετανοήσαι, εἰμη διὰ του σώματος, μεθ' οὗ ἡμαρτες. Τότε οὖν εισήλθον, κῆ ψυχωθέντος του σώματος, ἠρξάμην βοᾶν. Ταῦτα ειπὼν, και τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιβιούς ἄσιτος, κλαίων και ὀδυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη.

Τῆ ἀπάτῃ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ημᾶς.

Ῥδὴ ζ. Νέοι τρεῖς εν Βαθυλῶνι.

Νέοι ἐξ τρισί προς ἄλλοις, μιαν γνώμην εν πολλοῖς, κησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσβεσαν πλάνης, δρόσω Δείου Πνεύματος, εὐσεβὸς δροσιζόμενοι.

Στάζοντων ὑμῶν ὁ πόνος, Μάρτυρες Δείους κρηνοῦς, ἰάσεων πάντοτε, νόσων ποταμούς εκμειοῦντες, και ρύπον πάντα πλύνοντες, των παθῶν ἀξιάγαστοι.

Εἶχαιρον οι Ἀθλοφόροι, εν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, χάρον ἀνεκλάλητον· ἐφαλλον τεμνόμενοι ἕξαι· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός των Πατέρων ημῶν.

Βάση τὰ των νοσημάτων, πάθη τὰ των καρδιῶν, ὀδύνας του σώματος, πᾶσάν τε συμβαίνουσιν θλίψιν, ημῶν κοφίσαι ἐνδοξοι, Ἀθηλαί δυσωπήητες.

Θεοτοκίον.

Ῥδὴ η. Ὁφης πάντων των Μαρτύρων, ἄχραντε Μητέρα Θεοῦ, κραταιάμου μέγιστον ὄφθης

των ἀνθρώπων προστάτις, των σε ὑμνούντων πάντοτε, ἱεροῖς μελωδήμασιν.

Ῥδὴ θ. Ἐντρατὰ του παντός.

Χαριστήριον αἴνον προσάξωμεν, τῷ μεγίστους ημῖν ἀντιλήπτορας, τους ἀθλοφόρους Μάρτυρας, παρασχόντι, βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τον Κύριον.

Ἀνυμνεῖσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, Θαυμαξέσθω ὁ Δείος Θαυμασίος, Ρουφός τε και Θεοδότος, Μάγνος Θεόγνης ἀμα τῷ Θεοδότῳ, Ἀρτεμᾷ και τῷ Δείῳ Φιλήμῳι.

Ριζωθέντες εν πέτρῃ τῆς πίστεως, εὐγενῆ ὡς στελέγη οι Μάρτυρες, καρπούς ημῖν ἀλλήσεως, νῦν προβάλλονται πιστεῖ τοῖς μελωδοῦσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τον Κύριον.

Ἰατῆρος παθῶν μεγαλῶνυμοι, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ἰάσασθε, και τῆς γενένης ῥύσασθε, και του σκότους ἐκείνου του ἐξωτερου, δυσωποῦντες Χριστόν τον Θεόν ημῶν.

Θεοτοκίον

Νομοδότην Χριστόν ἀπεκύνθας, τον νομίμας ἀλλήσαντας στέφαντα, τους ἀθλοφόρους Μάρτυρας· ὄν δυσῶπει, τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τροπῶθέντα με Κόρη ἰάσασθαι.

Ῥδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐντρατὰ του παντός Παντοδύναμε, τους
- Ἐν μέσῳ φλογός εὐσεβήσαντας, συγκαταξάς ἐδρόσισας, και ἐδίδαξας μελεπιν·
- Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τον
- Κύριον.

Ῥδὴ ς. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦ, ἠνεαίχθησαν ὑμῖν οὐράνιοι, πωλεῶνες ἐναθλήσασιν, ἐφη Χριστός τοῖς Ἀθλοφόροις εισέλθετε, κομίσασθε χάιροντες, τὰ ἐπάθλα των πόνων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ῥδὴ ζ. Ἄνθη τεργὰ του νοητοῦ πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὐοσμα και ῥόδα, ημᾶς ἐγκατασφραῖνοντες χάριτι, και πλάνης δυσωδίας ἐξάιροντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στάμην εν τῷ οἴκῳ του Θεοῦ, γεραίροντες, Ἐντιπᾶτρον Θεοστίχου τε, Ρουφου Φιλήμονος τους ἄθλους, του Δείου Θαυμασίου, τὰ θαύματα, του Μάγνου Ἀρτεμᾷ κῆ Θεόγνιδος, και Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ἡμέρα σωτήριος ημῖν ἀνέτειλε, των Ἀγίων ἠ πανήγυρις· ἦν ἐκτελοῦντες ἐτησίως, βοήσωμεν αὐτοῖς μετα πίστεως· Μαρτύρων

φωτανῆ ἀκροβίνια, πάντων καρδίας κατα-
γάζετε. **Θεοτοκίον.**

Φορέσας ἐκ σοῦ ὁ Βασιλεὺς, τοῦ σώματος
τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ἔλος ἀραιὸς
ἐκ γαστρὸς σου, καὶ πάντας τοὺς ἐχθρούς ἐ-
τροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐδράβευ-
σεν, ἀχραντε μόνῃ Ἀειπάροισι.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλῆριον τῆς Ἑορτῆς.
**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπολυσις.**

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάκωβος,
καὶ Σωσίπατρον.**

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀποστό-
λων γ'.**

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάστορες.

Πάντα κατέλιπες τερπνά, Χριστὸν ἀγα-
πήσαντες, οὐ τὰς φυγὰς ἐκολλήητε,
ὀπίσω ἐνδοξοὶ ἴχνησι τε τούτου, πίστει προση-
νέγητε, Ἰάκωβ καὶ Σωσίπατρον πάνσοφοι ὦ
καὶ προσβουετέ, δαρνηθῆναι ταῖς φυγαῖς ἡμῶν
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάκωβ Σωσίπατρον ψυχῆν, τὴν ἐμὴν φωτίσα-
τε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν πε-
ρίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμπαν-
τες, καὶ σιότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ
προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπειον,
αἰσώμενον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί, Ἰάκωβ Σωσί-
πατρος, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν,
ἀνακλιέσασθαι καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντας
καταδήγησεν, ὑμῶν τοῖς Θεοφόροις διδάγμα-
σιν· ὧ νῦν προσβουεσατε, δωρηθῆναι ταῖς φυ-
γαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

**Εἰς τὸν Ἀγίον, Στιχηρὰ, τῆς Ἑορτῆς,
Ἐπιτομικῶν Ἀποστόλοι ἅγιοι.**

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὤδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενοι,
μνεῖαν ἡμῶν, Ἀπόστολοι, ποιήσατε πάντα,
τῶν ὑμᾶς εὐφημούντων· ἐλάβετε γὰρ χά-
ριν, προσβουεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς σεπτῆ, τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε,
Χριστὸν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δοθῆ-
ναι μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μέλφαι τοὺς
ἀγῶνας, ὑμῶν πανθλίωι.

Μύσται Χριστοῦ, Ἰάκωβ ὦ παμμακάριστε,
καὶ πάνσοπε Σωσίπατρος, τοὺς τὴν σε-
πτὴν ὑμῶν, ἐορτάζοντας μνήμη, παντοίων ἐκ
κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνῆ, τῶν δωρημάτων ἡ ἄδυσσο·
χαῖρε λιμὴ ἀγγεῖμασι· χαῖρε οὐχύρωμα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένη Θεοτόκε, μὴν
πανύμνητε.

Ὤδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταί, σοφοὶ γενόμενοι, κατ'
ἴχνη ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμητε
τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλ-
λοντες.

Ως θεοὶ ποταμοί, σοφίας ἐνδοξοὶ, ναμάτων
πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ
συστήματα, ἐκ πηγῶν σωτηρίου ρεῖθρα βλύ-
ζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων, τοῦ
βίου πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίας, Θεοφόροι
κυβερνήσατε, τοὺς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώ-
ζοντες.

Θεοτοκίον.

Ο κλίνας οὐρανοῦς τῆ ὑπὲρ ἐννοίαν, κε-
νώσει τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει, προσ-
λαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλουτί-
ζει τῆ Θεότητι.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἕξω γε-
κράσας τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Ἰάκωβ πιστοί, καὶ Σωσίπατρον ὕμνοις, ὡς
μύστας ἱερῶς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ
κῆρυκις τῆς Πίστεως, ἐπαξίως τιμῶμεν, ὅ-
πως λάβωμεν, ταῖς παρακλήσεσι τούτων,

πάντες ἔλεος, καὶ χάριν εὐρωμεν θεῖαν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακλῆσα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, θαυματουργοί, τελούντες τὰς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πίστιν λαοὺς εἰκλύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν μακάριοι, καὶ ὁδηγεῖν, ὑμᾶς καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστευόμεν τοῦτο ποιμνιον.

Συγγενόμενοι ἔνδοξοι, πνευματικῶς, προσβείας συμπολίταις τὰς χρηστάς, φιλικὰ νομῶ παράσχοιτε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς προσβείαις δεόμεθα, τῆς σέ σαρκί, τελευτῆς Θεοῦ Λόγου, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ ἔλεπ σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Τερουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐκλεῖς ἄφθιτε, καὶ κοινοῖοι, σοφοὶ τῶν ἐκείνου, ἀγίων τε παθῶν· διὸ ἐπάξιας, αἰεὶ μακαρίζεσθε.

Ὡς οὐρανοὶ λογικοί, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἄγιοι, δόξαν τρανῶς, φθεγγόμενοι, ζῆρον, ἐξήρατε δεῖνόν, καὶ θεογνωσίας, τὸν κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἰκεσίαις τῶν σῶν, ἱερωτάτων μαθητῶν Κύριε, σώσον ἡμᾶς ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φθῶ σε πάντες, ἡμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐγενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἀγνή πέφυκας, ὡς τὴν ἀράν, τῷ θεῷ σου τόκῳ, κεκρώσασα τὸ πρῶν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ κόσμῳ πηγάσασα.

Ὡδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ὁπλον σε οἱ θεηγοροὶ, Ἀπόστολοι κεκτημένοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσεβειῶν, παρτάξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιωταὶ σοῦ Λόγου.

Εκράτουν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἔνθεοι ῥήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Εκκλύσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ ἑλίψεῖς δι' ἀμαρτιῶν· ἀλλὰ παρακλήσεσι οὐρανοῦ, τῶν Ἀποστόλων σε, ἔλεψον, ὁ Θεὸς τοὺς σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σέ γινώσκων, λαὸς ἀγνή Θεοτόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φωτὶ, παρ' ἡμῶν πορεύεται, σώζομενος, εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ Εἰρμός.

Αβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκκλύσε με ἐσχάτῃ· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε, Κύριε Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταναγασθέντες, γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρισμακάριοι· καταναγάζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον θαυμασίων, ἰάσεων, ἢ πηγῶ τῶν ἱαμάτων, Σωσίπατρος, Χριστοῦ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεοφόροι, προσάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθιετεύσατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Απόστολοι θεηγοροὶ, καὶ κήρυκες εὐσεβείας, διδάσκαλοι καὶ προσάται εὐσεβούντων αἰσιέεσταιοι, παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς θείου πληρούμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμενοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραῖρεν τὴν ὑμῶν πανεορτον πανήγυριν ἐν εὐφρομοῖς ὑμναδίαις εὐσεβῶς· πάντες γὰρ ἐσμὲν ποιμνιον ὑμῶν, λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς ὄντες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν Κτίστην, προσβέβειν παρρησία, τοῦ σωθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ Σωσίπατρον.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὗρεν ἀλλην μὴ πέρας κερτημένην.

Θανόντι δόξαν σου προσώπων δεκτικῆς
Σῶ Σωσίπατρά, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Ἰάσων ἀπέβησται γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Ταρσοῦς ἦν, ὃς καὶ πρῶτος ἐκείθεν ζωοῦται πρὸς τὴν εὐσεβείαν. Σωσίπατρος δὲ, ἐκ Ἀχαΐας ὀρκώμενος, μετὰ τοῦτον τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐδέετο. Ἀμφότεροι δὲ, μαθητὰί χριστιανιστῶν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκαλος καθίσταται· ὁ δὲ Σωσίπατρος τῆς Ἰκονιεύων Ἐκκλησίας τοὺς οἰκίας δέχεται.

Οὗτοι τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμαίναντες, τὰ Ἑσπερία καταλαμβάνουσι· καὶ τῇ Κερκυραίων ἐπιδημήσαντες νήσῳ, καὶ περικαλλῆ ἀνεγείρεισι Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρι

ἔλα τῷ Θεῷ λοιπεργούντες, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπασάντο πίστιν. Διαδελθίντες δὲ Κερκυλλίῳ τῷ Βασιλεῖ, φερρὰ ἐγκλείονται, ἐν ἧ ἑπτὰ λήσταιχοι ὑπῆρχον ἐγκλεισμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι εἰσὶν αὐταὶ· Σατορόνος, Ἰακίσχος, Φαυστιανός, Ἰανθάρως, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαυμίριος· οὓς, δι' ὧν εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν πίστιν, πρόβαρα ἀντὶ λύκων ἐργασάμενοι· οἱ τινες μετὰ ταῦτα, ἐν λέβησι πεπληρωμένοι πίστεως καὶ Θεοῦ καὶ κηροῦ βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνους παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. Καὶ ὁ δεσμοφυλάξ ὡσαύτως, πιστεύσας εἰς Χριστὸν, τὴν εὐάνθυμον γῆρα, καὶ τοὺς δύο πόδας ἐκίοπε, τέμνεται καὶ τὸν αὐχένα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενος ὄνομα.

Τοὺς δὲ Ἄγιους, Ἰάσωνα καὶ Σωσίπατρον, τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν ὁ Βασιλεὺς, Καρπιανῶ τῷ ἐπάρχῳ τιμωρεῖσθαι ἐκίδωσιν· ὅς τούτους ἐρωτήσας, αὐτῆς τῆς εἰρκῆς δεσμεύσας ἀπέροίψεν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς οὕτω δεδεμένους Κερκύρα ἡ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαλοῦσα, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν πάσχουσι, Χριστιανῆν αὐτὴν ἀνηγόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὃν περ ἐφόρει, πένησι δέδωκε. Τοῦτο μάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐπεὶ οὐκ ἠδύνηται τὸ σκοπεῖν μεταστρέψαι αὐτὴν, εἰρκῆ καταλείπει, καὶ Αἰθίοπι τῷ ἀσπῶ εἰς διαφθορὰν ἐκίδωσιν· ἀλλ' ὅτε τῇ θυρᾷ τῆς φυλακῆς προσήγαγεν, ὑπὸ Σηρίου δεισπαράχθη. Ἡ δὲ τοῦτο μαλοῦσα, ἰάσατο αὐτὸν, καὶ τοῦ Σηροῦ λυτροῦται· καὶ δι' ὧν πρὸς αὐτὸν διεξήκει, Χριστιανῆν αὐτὸν ἀπειργάσατο, καὶ Μέγας ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς, ὁ Αἰθίοψ ἀνεβόησεν· ὅς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς βασανισθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται. Ἡεὶ δὲ τὴν φρουρὰν ζῦλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑψηλὰν, τὴν Μάρτυρα κατακαύσαι πειρώμενοι. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ ἀφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετεκαλέσατο πίστιν. Διὰ τοῦτο ζῦλα ἀναρτάται, καὶ καπνῶ πνιγρῶ ὑπεβάλλεται ἐπὶ τοσούτου, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ παρέβητο. Μετὰ ταῦτα, διαγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῶν Ἁγίων ἐν παρακειμένῳ νησιδίῳ διαφυγόντων, αὐτὸς τιμωροσόμενος τούτους ἀπέπλει. Καὶ δὴ μέσον τοῦ πελάγους γενόμενος, ὡς ὁ πάλαι Φαραῶ, τῇ Θαλάσῃ κατεποντί-

σθη. Καὶ ὁ μὲν τοῦ Κυρίου λαός, εὐχαριστήριους ὕμνους τῷ Θεῷ προσήγαγεν· Ἰάσων δὲ καὶ Σωσίπατρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, εἰδόμενοι ἀκαλώτως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπεὶ δὲ ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἁγίων ἔμαθε, κελεύει ἀχθῆναι βούλοισι τὸν ἀνδρᾶ, καὶ βληθῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥητίνῃ καὶ κηρῶν, καὶ ἐκπιρωθῆναι σφοδρῶς, καὶ τοὺς Ἄγιους ἐν αὐτῷ βληθῆναι. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων ἀφλεκτῶν διαφυλαχθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων κατεπλήθησαν· οἱ δὲ τῷ Χριστῷ προσέδοσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθῳ ἐξαρτήσας τὰ ἴδια τραχήλω, ἐβλήθη, ὁ Θεὸς, λέγων, Ἰάσωνος καὶ Σωσίπατρον, ἐλέησον με. Ὁ δὲ μακάριος Ἰάσων, παρόντος τοῦ Βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νουθετήσας, καὶ διδάξας, καὶ κατηχήσας, ἐβάπτισεν ἅπαντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπωνομάσας τὸν Βασιλεῖ, Σεβαστιανόν. Οὐ μετὰ πολλὰ δὲ ἡμέρας, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, νόσῳ περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος, ἤγειρεν αὐτόν. Πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατεργάσατο θαύματα, καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ ὁσίως τελήσας, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐπανθήσας, ἐν γῆρᾳ καλῶ, πρὸς τὸν ποθούμενον διαβαίνει Χριστὸν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων ληστών, οἱ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσωνος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πίστεως καυλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στ. Ληθαί, μαλόντες τὴν Ἑδέμ, ληστοῦ λάχος, Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας θυγατρὸς Κερκυλλίου τοῦ Βασιλέως, ἧτις βέλσει κατατρυβείσα τελειοῦται.

Στιχ. Βελῶν Βασιλεὺς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη, Ἐκ τρυμάτων ἐλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Στιχ. Μὴ δειλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα· Ἠγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυρ Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Στιχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὅποιον ἐκαμῆσει ῥύπον, Ὄβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον;

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ. Εικόνας χρυσῆς.

Τοῦ πρώτου φωτός, τὰς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς Παῦλος δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἱερώτατος, καὶ Θεοφόρε Σωσίπατρε, δευτεροφανῶς καταναγάζει, διδαχαῖς ἀναμελποῦντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηλίου σοφοί, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐδράματε· Ἀνατλήν γὰρ καταλάμπαντες, πρὸς Δύσιν φθάσαντες ἐδύτε· σώματι φαιδρῶ πρὸς Θεὸς δέ, ἀνυψώσαντες πνεύματα, ὑμολογεῖτε νῦν αὐτὸν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν Σερμηῆν, τὴν τεκοῦσάν σε Χριστὲ Παρθένου ἐδάκας, τοῖς ἐν ἀνάγκαις περιπίπτουσι, ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων· ῥύσαι νῦν ἡμᾶς ἐν χάριτι ταύτης, τῶν κινδύνων τοὺς φάλλοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ωραιοβέντες καλλοναῖς, τοῦ τῆς χάριτος σοφοὶ Εὐαγγελίου, παντὶ ὤφητε κόσμῳ, τὴν ὑπερέχσαν οὖν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι· ἴδεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων τὰς πλοκάς, διελύσατε σοφῶς θεολογούντες, τρισυπόστατον φύσιν, μύσται τοῦ Λόγου σεπτοί, καὶ κόσμον ὅλον ἐφωτίσατε, μέλπειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομάζοντες Ἀγνή ὁμολογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον ἀφράστως διπλοῦν, τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· καὶ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύναντα Λόγον Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις, κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῆ οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνουμεν.

Τελειωθέντες θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε, ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροὺς, ἐν-
δα χαρὰ ἀνεκλάλητος, καὶ αἰδιος δόξα, καὶ

φῶς τὸ καταλάμπων ὡς Θεός, τοῦ φωτός τοῦ ἀζήτου, ὑπὲρ ἡμῶν προσευχόμενος.

Νῦν εὐφημοῦντες θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν ὑμῖνοις, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱερῶν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος, ἱκετεύσατε κόσμῳ, καὶ ευσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτηρίας, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκνήτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήτοις προσβείαις, κατάβαλε τὰ ἔραση τῶν ἐθνῶν, τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων αἰεὶ, Βασιλεῖ φιλοχρίστῳ, βραβεύουσα τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν· ἵνα σε κατὰ χάριος, ἐν ὑμῖνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Λόγον, τὸν ἀρήτην σο-
• φία, ἥκοντα καινογενῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπρωκῶτα δεινῶς, ἐξ ἀγίας,
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρονῶς, ἐν ὑμῖνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλῆριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ηπαριστῆς καὶ δεῖα, τῶν Ἀποστόλων ἑορτῆ, τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐαγγέλιον συγκαλεῖ· δευτεὶ κορέσθητε πάντες, πνευματικῶς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

**Καὶ ἡ λαμπρὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆς Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξας, φάλλομεν Σιγχερά προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θεόπται Ἰακώβε, σὺ τὴν τοῦ Λόγου φωνήν, παραντικῶς δεξάμενος, πατριτικῆς ἠλόγησας, Θεραπειᾶς καὶ σχέσεως· καταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν ταραχὸν, εἰς νοστήν δέ, μεταβάς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξεν, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερκοσμίοις σου, Θεομακάριστε.

Λόγον παμμάκαρ Ἰακώβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, Θεραπεύων πράξειςιν, Ἰσραὴλ τὸν παμδεβλήεν, πρωτοτοκίω, ὄντως ἐστέρησας, ὡς τὴν κοιλίαν, Θεοῦ ἠγοῦμενον· ὃν καὶ ἐξηλεγάς, καὶ γυμνὸν

ἀπέδειξας, τῆς πατρικῆς, σκέπτης εὐλογίας τε, καὶ κλήρου ἀμοιρου.

Αρχῶν κατεστάθης ἔνδοξε, νῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὡς περ γέγραπται, μαθητῆς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος· καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν θερμάτορον, ὑπὸ ἀνόμων, μαχαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα, Συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμηγύρεως, προαναιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος πανεύφημε τῆς Θεολέκτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ, ὡς ὑπέσχου ἔπις· ὅθεν τῆς βασιλείας ἐσ συγκληρονομον προσήκατο ὁ φιλόκθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Απόστολε καὶ Μάρτυρ Ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ ποιμέου τὸ Θεολέκτον πρόβατον, τῷ σωμαίονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἰτησαι τοῖς εορτάζουσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον, ἅφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἄλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ΄. Ἀπόστολε Ἄγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς συνήθει, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Βροντῆς Ἰάκωβον εὐφρονα παῖδα γενεαίρω (*).

Μοῆμα Θεοφάνου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματιηλάτῃ Φαραῶ.

Τῷ σῶ δικτύῳ ἀλιεὺς ὡς ἔμπειρος, τῶν τοῦ πταισμάτων βυθοῦ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, ταῖς φωτοδόλοισι λάμψεσι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὃ Θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἁγίαν εὐδόωσον.

Οπρὸ αἰῶνων, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωβείς ὤφθη, ἐπὶ

γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι μάκαρ, καὶ ὑπρέτην σε πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νεονοκῶς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σέ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ φερόν μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἔνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπρέταις, προεκπεριμένως ἐνέταξεν, ἐδνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς Μεγάλης, τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ἐπιφανεῖς κόσμῳ, σάρακα προσελάβετο ὃς ἀρεταῖς κοσμοῦμενον, μαθητῆν τε δεικνύει, καὶ Σεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λαλάσκονται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμεινάσα, Θεοτοκε Μαρία· διό σε πάντες γενεαίρομεν, τὴν μετὰ Θεοῦ προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Η ἐκ τοῦ ὕψους ἐκπυράσασα πνοῇ, βραχίονα τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυράσασα σαρφὸν Σεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δεικνύει, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὐ καὶ αὐτόπτης γενένηται.

Σὲ ὡς περ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἠκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγγυει, διαρρήσσοντα ψυχάς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομιούντά σε, τούτων τὰ σκύλα Ἰάκωβε.

Γερωμένους σου σοφῆ, ὁ τόκος καὶ φωτοφίρος, τοῦ Θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμακάαρ, φαιδρυνόμενος τρανώς, ἐν συναφείᾳ δεικνύται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὤφθη, τῷ Λόγῳ συνδαιτιόμενος.

Ακλιδωτόν σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότη, ὁραβὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξίοληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὃ Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γενένηται.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερσεβίμ ἢ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντα· διὸ πιστεῖ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-

(*). Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπειται Τροπάρια τεσσάρων γραμματίων ΠΟΝΤ. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων φθῶν τὰ Θεοτοκία ἀποκλιεῖνται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπειρακλαμάνονται καὶ αὐτὰν, περιετίθεται ἐπι πρὸ τούτων καὶ ἀπὸ ἐν Τροπάριον, μῆτις εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μῆτις ἐν τοῖς χειρογράφοις ὄντα.

- λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
- Ἅγιος μόνε φιλόφρωνε.

Κάλεσμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῶ μαθητευθεὶς, καὶ πῶν τὸ ἐκείνου, ποτήριον, σοφῆ, ὡς περ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβος, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ἔθεν ἅπαντα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν τῇ εὐφρομῷμέν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχυρὸς, Κύριε.

Κηρὺς Χριστοῦ, γέγονας Θεὸς Ἰάκωβος· σὺ κληθεὶς γὰρ, ἑτάπητον ἠκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχεῖν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσας μάκαρ αἰοῖμυ.

Ὁ τοῦ Θεοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν· σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐπεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεὶς, καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δευτέρου, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνθεὶς ἢ τῇ δόξῃ, πανθεσάμην μάκαρ Ἰάκωβος.

Βίον σεπτόν, ἐσχίχας καὶ ὑπεροθαύμαστον· τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφώς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμφάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλόφρωνε.

Ὁ λον σαυτόν, νεύμασιν ἐμπαρσχόμενος, τοῦ Δεσπότη, Μύστα Θεοδιδάχτες, τῶν ἀρετῶν, ἤρθης ἐμρανῶς, πρὸς ψήφλοτάτην, ἢ Δείαν ὄντως ἀκρόβρειαν· κάκῃθεν ἰαμάτων, ποταμούς ἀναδύξεις, τοῖς τὴν μνήμην σε μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, ἢ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκου ἀγγίξιν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ι΄. Ἰνα τί με ἀπίσω.

Νέος ὡς περ Ἠλίας, ζῆλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματι σου, καταφλέξει ἠβέλκτας ἐνδοξῆ· ἀλλ' ἐκόλλυσέ σε, ὁ Σελιτῆς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Επίβας ἀκρατάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγμῆσεως, τῶν ἐγκρίτων ἑρῶν, τοῦ

Δεσπότη ἐπίθησας ἐνδοξῆ, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίως, ἀλλὰ βλέπειν ἀμείψας ὃν ἔστρεξας.

Υπερέθη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δύναμιν σου, ὡς ἰμάτιον περιζώσάμενος, ἰαμάτων βρῦει, τοὺς ποταμούς καὶ τῶν θανάτων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλη, λόγον ἀπαστράπτουσα, δόξη Θεώμενον, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσίασε μάκαρ Ἰάκωβος· καὶ φωνῆς ἀκούσας, τῆς πατρικῆς κατηξίωθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μπρικὴν παρήταον, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κηκτῆμένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῆ προσάλλομεθα.

Ὠδὴ ε΄. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεῦματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων αἰωννάς παρέγνων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἐνδοξῆ, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, πόθῳ Ἰάκωβος, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Θργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε παμμακάρι, τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας, καὶ σεπτιῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἑνοίας, μυστηρίων, Ἱεροουργῆ τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γῆναι, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω ἢ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβος, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγῶν, μάκαρ σε εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκτιρῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, θύραν μοι ἄνοιξον· σοὶ γὰρ Κύρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Ἑρμῆς.

Αβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν

- βιαίως συναβεί απογνώσεως ἀλλὰ σὺ τὴν
- κραταιὰν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
- ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παριδείξας καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰακώβῳ, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἐνόηες· μετ' οὐ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θεῖαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθυῶν, τῷ δικτύῳ τρισμάκρῳ τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἠδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμειπτον, ἐν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θεῖαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀγιὸς Ἰακώβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου Ἰακώβου ἐν τριακωστῇ.

Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ἰεζεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρόου καὶ Πέτρου κλήσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτήρος εἰς μαθηταῖαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκληθῆν· οἱ καὶ εὐθείας, τὸν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἀπλῶς πάντα ἀρέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στήθος ἀνάκλησιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἔπινε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδείξαντο, ὡς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελήσει κατενεγμῆν, καὶ ἀνάλωσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἐν τούτῳ ἔθροισαν, εὐκλή ἢ αὐτοῦ ἐγαλώθης τούτους διεκάλυψε. Διὰ ταῦτα οὖν, αὐτοὺς τε καὶ τὸν Κορυθαῖον Πέτρον, αἰετοίτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οικονομίαις παρελάμβανεν, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶν δογμάτων μυσταγωγῶν. Τούτων τὸν μακάριον Ἰακώβου μετὰ

τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ φέρων ὁ Ἡραΐδης παρόρησιν ἄζομενον, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνείλε μάχαιρα, δευτέρου μετὰ Στέφανον μάρτυρα, τῷ Δεσπότῃ παραπέμφας Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ρωμαίου.

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεὶς ὠδαῖς κάτω· Ἀπῆλθε τέρψων, ὡς περ οἶμαι, κ. Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Μαξίμος εὐρῶν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσσην, τὸ γαστρός ἡμῶν μνηύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχ. Χαῖ μὴδὲ νεκρὸν λαμβάνειν Βασιλέα, Βασιλέως θνήσκοντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάταν δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις, Ὁ περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν ταῖς χρόνις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Ἐπίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγομένῃ Εὐροίᾳ, κατὰ τὴν παλαιὰν Ἑπείρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίον ἦν, ὄνομα αὐτῷ Σαυρέα (τὸ νῦν λεγόμενον Σούλι, κατὰ τινάς), ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσοι ἀν' ἐξ αὐτῆς ἔπινον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ ἀγίατατος Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν, μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν, βροντῆ γέγονε· καὶ εὐθείας ἐξεβλῶν ζῶον θανατηφόρον, ὅπερ ἐνεφώλευε τῇ πηγῇ, συνήτησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειράτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐπωγῆτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὸ θῆριον, ἔλαβε τὸ σχορίνιον, ᾧ ἔτυπτε τὸ ὑπόζυγιον, καὶ τύψας κατὰ ὠϊον τοῦ θηρίου, καιοῖαν μαστίγα δι' αὐτοῦ τυτφῶ ἐπήνευγεν· ἐν ᾧ καὶ παρευθὺς πεσὼν ἀπέψυξε. Τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θαύματος, κατέκαυσαν τὸ θῆριον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἀψάσθαι. Ὁ δὲ Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ πρῶτος πῖων, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδελφῶς πίνειν· ἔξ οὗ πίνοντες καὶ εὐφρανεῖντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἔξῃ εἰς τὰ ἴδια ἐπαρεῖοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος, μετακάλεσατο πάντας τοὺς ἐκεῖσε Ἐπισκόπους, καὶ, Ποῖός ἐστι Δονάτος, ἐπυνθάνετο, ὁ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελίου ἀποκτείναι, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγῶν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν καταβιβάσας; Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτόν, λέγοντες· Οὐτός ἐστι, Βασιλεῦ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς κατασπασάμενος αὐτόν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν Βασιλισσαν· καὶ πεσόντες ἀμφοτέροι, ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτόν, καὶ λέγοντες· Δούλε τοῦ Θεοῦ, παρακληθήτη, καὶ ποίησον μετ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ Συγατρίον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλοῦμενον δαίμονος, μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν Σεραπεύσης αὐτὴν, λάβε τὸ ἡμισυ τῆς οὐσίας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ δαίμονος, καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἰάθη ἡ παῖς. Τοῦ δὲ Βασιλέως δίδοντας τὸ ὑποσχθεὲν, οὐ κατεδέξατο τοῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρόθεσιν, ἠήσατο τόπον τινὰ δοθῆναι, πλησίον τῆς γῶρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτίθειον ὄντα εἰς ναὸν. Ὁ μυστήριον οὕτω καλούμενον, ὃν ἐδαρῆσατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δι' ἐγγράφου προσταγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι καλούμενον, ἕως οὗ τὸ ὀφειλόμενον τῷ θαναστῇ ἀποδοῦναι μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν θαναστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαβουρῆσθαι τὸ χειρογράφον, κειμηθῆναι τούτων πάλιν προστάξεν, ἄγχις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐτῶν ἡ γῆ ἐπίεζοτο, δι' ἐντεῦθεν τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ἤβηξο· καὶ τοσοῦτος κατῆλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑέτος, ὡς μελυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλισμοῦ διαφέρειν. Ἐφροντίζε δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑπέτος σφοδρὸς πάνυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασίλεια, καὶ μηδὲν βουζέμενος, μηδὲ μακρὸν νοτίδα ἔχοντος, Σάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐτέροπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δοὺς αὐτῷ χρυσίου ἱκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἑτεροῦ τινα ἐπιτή-

δεια πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμόν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀπελθὼν δὲ, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον εὐτρεπίσας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἔπιε, καθὼς ὑπέσχεο, τὸ τοῦ Δεσπότητος Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐσαπίστω Θεομακάριστε, ἂν νῦν προσθύμῳ κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀκτίσι λαμπόμενος, τῆς Θεοπτίας ἁφθης Ἰάκωβος· διὰ τούτου σὲ στέφει, τῆς βασιλείας Χριστοῦ ὁ Κύριος, καταγαίξει Ἀγγέλους συμπάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδοὺ σοι πεπλήρωκε, ταῖς ὑποσχέσεσι ὁ μεγαλόδαρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ· ἢ παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβώρ ἐν ὄρει σὺ Θεασάμενος, ἐπὶ γῆς κατατίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο, ὅρᾳ τοῖς ὀμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας· Εὐλογητός ὁ Θεὸς, προσανεβόας τρανώς.

Θεοτοκίον.

Δνάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κῆρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνούμεν ἡμεῖς τὸ ὁμοιωμα, οἱ δὲ σοῦ τῷ Θεῷ καταλαγμένους ἀγγή.

Ὠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμειον.

Ἀβραμιμαίαν πρόβησιν, σὺ Θεοπία κησαμένως, τῷ προσκαλουμένῳ, σὲ Χριστῷ ἐπόμεινος, ἐγένου Θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρέξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Γεγονοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόδος, τῆς τῶν νομιῶν, τυπωτικῆς ἠγῆσας· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένῃ πάση Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμειπών· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοῦ αἰῶνα.

Εὐαγγελιστῆς ἐνδοξός, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι, καὶ ἀρχῶν Ἀπόστολος, κατασταθείς, ἀπάσης τῆς γῆς, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνθρώπων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε, πλήξας ἄς βροντῆ, τὴν τῶν ἀπίστων ἐνοικίαν· φωτίσας δὲ ἅπαντας, Σείω φωτὶ τῆς πίστεως, ἄς περ ἀστραπῆ, τοὺς εὐπειθῆς ἐκδοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλώσσαις σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογενήτορ, Μαριὰμ Θεόνημφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεοῦ, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὦ βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κἀμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσι, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμις δὲ κρείττονι, περισθένε· τας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνθρώπων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 5. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίας σου τὸν δρόμον διηγηκώς, ἐν Ἀγίων συγκοινωνῶν ἐνδοξός, νῦν γενήσας, αἴγλην κατοπευεῖς τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ἕμνητάς, τοὺς σὰς καὶ χαρμοσύνης, ἀναδείξον παμμακάρο, τῆς ἰσχυρίας σου Ἰάκωβε.

Ιδεῖν σε οἱ κωιδῶργοι καὶ φωνεῦται, ὡς τὸν σὺν πρῶτῳ Δεσποτῆν μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκπαυλίζων σῆς ἀγαθῆς, τῆ παραδέχεται ἠλεησῆς· κτείνουσι μαχαίρα τὸν ἕμνητῆν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὃ θεοσφῆμεν παμμακάριστε.

Ρωμαῖα οὐρανόφ τιμωρήθεις, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπόλετο, ὅτι τὰς σὰς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητάς, ὡς Ἀποστόλους ἐφῆσας, κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ θεῖος· διὰ σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν εὐεργέτα, καταπλαγῆντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μῆμην χαρμονικῶς, ἐψημομένε σε μάκαρ Ἰάκωβε, μύστα Χριστοῦ· ἀδόντες δὲ ζῆλον σου τὸν Σερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν σπαργὴν, βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωράλης ὁ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκνύσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃ ὁ Πατὴρ ἠρεῦξάτο, πάντων πρὸ αἰῶνων ἄς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέδληται.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐνοχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὰ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλῆριον.

Ἦχος β. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.
Τῶ ἀσκαθῆντι Λόγῳ δι' ἐσπλαγγίαν, μαθητευθείς, Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὦρθης Κορυφαίων συναριθμῶς· μεθ' αὐν Χριστῷ δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σιμῶντων, τὴν παναγίαν σου μῆμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στεγνῆρά Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶ καλῶν τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτούς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπεύκτων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σπῆν, κατὰ πάντα διάνοιον, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν Σειρήρονος σε παμμακάρο, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος. **Δίς.**

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ σὲ μακάριε, Σείω δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνας ἐκλύοντα, ἀθείας τὴν ἀγλήν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῆ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτότητα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκῆπτει κλυθόντας, ἀγνωσίας ἐνδοξὸς ὁ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀναδείξας, υἱὸς διὰ πῆ-

στεως, τοῦ Δεσπότητος καὶ Θεοῦ, οὐ τὸ πάθος ἐξήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφός, ὡς θεηγόρος, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑπόφητον τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνωδίαις, Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόμοις ὄμβροισι ἐπάσων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορταῖς.

Δοξολογία Μεγαλή.

Εἰς τὴν Δεσποσύνην, Τυπικῶν, καὶ Μακαρισμῶν Προκειμένων τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Εὐξείνος Δεσπότης
Ποντίων Νάουδας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

ΤΕΛΟΣ.

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὐσεῖνος Δέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυροπόλεως

ΕΥΣΕΙΝΟΣ ΔΕΟΥΣ
ΠΙΟΝΟΥ ΝΑΟΥΔΑΣ
BIBLIOTHECA APOSTOLICA VATICANA

M